

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Scrivener

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Scrivener

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Bible4u.net

Source version: 11/21/2022

Source copyright: Public Domain

Scrivener, 1894

Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	43
Κατα Λουκαν	69
Κατα Ιωαννην	113
Πραξεις	146
Προς Ρωμαιους	190
Προς Κορινθιους Α΄	206
Προς Κορινθιους Β΄	221
Προς Γαλατας	232
Προς Εφεσιους	238
Προς Φιλιππησιους	244
Προς Κολοσσαεις	248
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	252
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	256
Προς Τιμοθεον Α΄	258
Προς Τιμοθεον Β΄	263
Προς Τιτον	267
Προς Φιλημονα	269
Προς Εβραιους	270
Ιακωβου	283
Πετρου Α΄	288
Πετρου Β΄	293
Ιωαννου Α΄	296
Ιωαννου Β΄	301
Ιωαννου Γ΄	302
Ιουδα	303
Αποκαλυψις Ιωαννου	305

APPENDIX

Reader's Guide

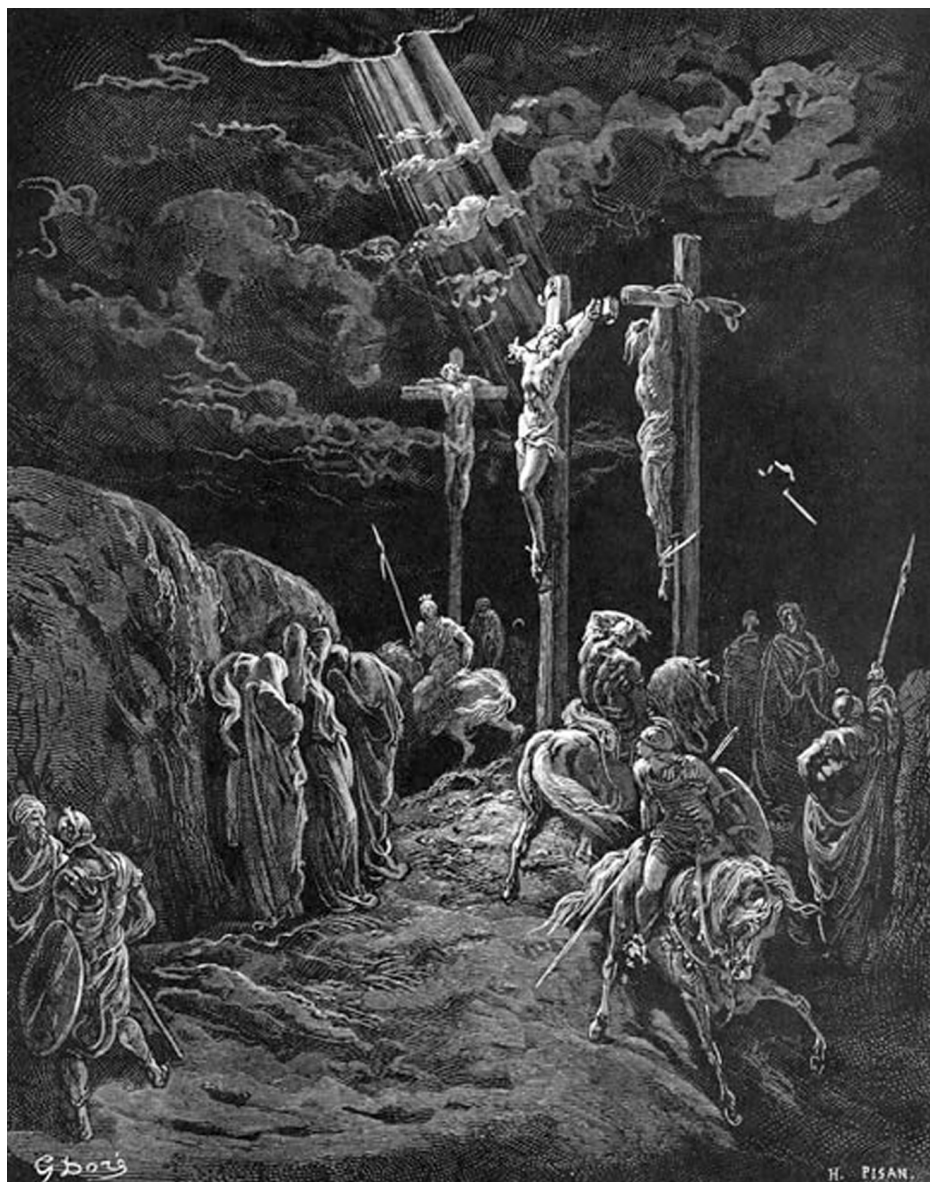
Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν
διαμεριζομενοι δε τα ματια αυτου εβαλον κληρον
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου
δαβιδ υιου αβρααμ **2** αβρααμ εγεννησεν
τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ
ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους
αδελφους αυτου **3** ιουδας δε εγεννησεν τον
φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε
εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν
τον αραμ **4** αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ
αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασων
ναασων δε εγεννησεν τον σαλμων **5**
σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της
ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της
ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι **6** ιεσσαι
δε εγεννησεν τον δαβιδ τον βασιλεα δαβιδ
δε ο βασιλευς εγεννησεν τον σολομωντα εκ
της του ουριου **7** σολομων δε εγεννησεν τον
ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια
δε εγεννησεν τον ασα **8** ασα δε εγεννησεν
τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον
ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν **9**
οζιας δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ
δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν
τον εξεκιαν **10** εξεκιας δε εγεννησεν τον
μανασση μανασσης δε εγεννησεν τον αμων
αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν **11** ιωσιας δε
εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους
αυτου επι της μετοικεσις βαβυλωνος
12 μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος
ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ
δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ **13** ζοροβαβελ
δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε
εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε
εγεννησεν τον αζωρ **14** αζωρ δε εγεννησεν
τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον

αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ
15 ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ
ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν
δε εγεννησεν τον ιακωβ **16** ιακωβ δε
εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ
ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος
17 πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως
δαβιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαβιδ
εως της μετοικεσις βαβυλωνος γενεαι
δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσις
βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι
δεκατεσσαρες **18** του δε ιησου χριστου
η γεννησις ουτως ην μνηστευθεισης γαρ
της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν
η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι
εχουσα εκ πνευματος αγιου **19** ιωσηφ
δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη
θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη
λαθρα απολυσαι αυτην **20** ταυτα δε αυτου
ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ
οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος
δαβιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την
γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν
εκ πνευματος εστιν αγιου **21** τεξεται δε
υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν
αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των
αμαρτιων αυτων **22** τουτο δε ολον γεγονεν
ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου
δια του προφητου λεγοντος **23** ιδου η
παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον
και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ
ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο
θεος **24** διεγερθεις δε ο ιωσηφ απο του
υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο
αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα
αυτου **25** και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου

ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και
εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ
της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του
βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων
παρεγενοντο εις ιεροσολυμα **2** λεγοντες
που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων
ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη
ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω **3**
ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη
και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου **4** και
συναγαγων παντας τους αρχιερεις και
γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ
αυτων που ο χριστος γεννεται **5** οι δε
ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως
γαρ γεγραπται δια του προφητου **6** και
συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη
ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ
εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει
τον λαον μου τον ισραηλ **7** τοτε ηρωδης
λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ
αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος
8 και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν
πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του
παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι
οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω **9** οι
δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν
και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη
προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω
ου ην το παιδιον **10** ιδοντες δε τον αστερα
εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα **11** και
ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον
μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες
προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους
θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα
χρυσον και λιβανον και σμυρναν **12** και

χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι
προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν
εις την χωραν αυτων **13** αναχωρησαντων
δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ
οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε
το παιδιον και την μητερα αυτου και
φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν
ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το
παιδιον του απολεσαι αυτο **14** ο δε εγερθεις
παρελαβεν το παιδιον και την μητερα
αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον
15 και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου
ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου
δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου
εκαλεσα τον υιον μου **16** τοτε ηρωδης ιδων
οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη
λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους
παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις
οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω
κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των
μαγων **17** τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο
ιερεμιου του προφητου λεγοντος **18** φωνη
εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος και
οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα
αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι
ουκ εισιν **19** τελευτησαντος δε του ηρωδου
ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ φαινεται
τω ιωσηφ εν αιγυπτω **20** λεγων εγερθεις
παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου
και πορευου εις γην ισραηλ τεθηνηκασιν
γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου **21**
ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την
μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ **22**
ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της
ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου
εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε

κατ' οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της
γαλιλαιας **23** και ελθων κατωκησεν εις
πολιν λεγομενην ναζαρεθ οπως πληρωθη
το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος
κληθησεται

3 εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται
ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη
ερημω της ιουδαιας **2** και λεγων μετανοειτε
ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων **3**
ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του
προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη
ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας
ποιειτε τας τριβους αυτου **4** αυτος δε ο
ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων
καμηλου και ζωνην δερματινην περι την
οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες
και μελι αγριον **5** τοτε εξεπορευετο προς
αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια
και πασα η περιχωρος του ιορδανου **6**
και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου
εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων **7**
ιδων δε πολλους των φαρισαιων και
σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα
αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τις
υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης
οργης **8** ποιησατε ουν καρπους αξιους
της μετανοιας **9** και μη δοξητε λεγειν
εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ
λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των
λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ
10 ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν
των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη
ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις
πυρ βαλλεται **11** εγω μεν βαπτιζω υμας
εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου
ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ

ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος
υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι
12 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και
διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει
τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε
αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω **13** τοτε
παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας
επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του
βαπτισθηναι υπ αυτου **14** ο δε ιωαννης
διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρεيان εχω
υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με
15 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον
αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν
πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν
αυτον **16** και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη
ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν
αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα
του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και
ερχομενον επ αυτον **17** και ιδου φωνη εκ
των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος
μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4 τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον
υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο
του διαβολου **2** και νηστευσας ημερας
τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα
υστερον επεινασεν **3** και προσελθων αυτω
ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε
ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται **4** ο δε
αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω
μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι
ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου
5 τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος
εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον
επι το περυγιον του ιερου **6** και λεγει
αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον
κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις

αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αυτω **21** και προβας εκειθεν ειδεν αλλους αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου τον ποδα σου **7** εφη αυτω ο ιησους παλιν και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος θεον σου **8** παλιν παραλαμβανει αυτον αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και εκαλεσεν αυτους **22** οι δε ευθεως αφεντες το δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν κοσμου και την δοξαν αυτων **9** και λεγει αυτω **23** και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαϊς προσκυνησῃς μοι **10** τοτε λεγει αυτω ο αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της ιησους υπαγε σατανα γεγραπται γαρ κυριον βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω πασαν μαλακιαν εν τω λαω **24** και απηλθεν μονω λατρευσεις **11** τοτε αφησιν αυτον η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και ο διαβολος και ιδου αγγελιοι προσηλθον προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως και διηκουνουν αυτω **12** ακουσας δε ο εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν συνεχομενους και δαιμονιζομενους και εις την γαλιλαιαν **13** και καταλιπων την σεληνιαζομενους και παραλυτικους και ναζαρεθ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ εθεραπευσεν αυτους **25** και ηκολουθησαν την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και και νεφθαλειμ **14** ινα πληρωθη το ρηθεν δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας δια ησαιου του προφητου λεγοντος **15** γη και περαν του ιορδανου

5 ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου **2** και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων **3** μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **4** μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται **5** μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην **6** μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται **7** μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται **8** μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται **9** μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται **10** μακαριοι οι

δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων φονευση ενοχος εσται τη κρισει **22** εγω
 εστιν η βασιλεια των ουρανων **11** μακαριοι δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω
 εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει
 και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος
 ψευδομενοι ενεκεν εμου **12** χαιρετε και εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος
 αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν εσται εις την γεενναν του πυρος (**Geenna**
 τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους **g1067**) **23** εαν ουν προσφερης το δωρον σου
 προφητας τους προ υμων **13** υμεις εστε επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο
 το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη αδελφος σου εχει τι κατα σου **24** αφες εκει
 εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου
 μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω
 των ανθρωπων **14** υμεις εστε το φως του σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον
 κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω σου **25** ισθι ευνοων τω αντιδικω σου
 ορους κειμενη **15** ουδε καιουσιν λυχνον ταχυ εως οτου ει εν τη οδω μετ αυτου
 και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη
 επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και
 τη οικια **16** ουτως λαμψατω το φως υμων εις φυλακην βληθηση **26** αμην λεγω σοι
 εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως
 υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον τον εσχατον κοδραντην **27** ηκουσατε οτι
 πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις **17** μη ερρεθη τοις αρχαιοις ου μοιχευσεις **28** εγω
 νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα
 τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα προς το επιθυμησαι αυτης ηδη εμοιχευσεν
 πληρωσαι **18** αμην γαρ λεγω υμιν εως αν αυτην εν τη καρδια αυτου **29** ει δε ο
 παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε
 κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει
 αν παντα γενηται **19** ος εαν ουν λυση μιαν γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και
 των εντολων τουτων των ελαχιστων και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν
 διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος (**Geenna g1067**) **30** και ει η δεξια σου χειρ
 κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε
 ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν
 κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων των μελων σου και μη ολον το σωμα σου
20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η βληθη εις γεενναν (**Geenna g1067**) **31** ερρεθη δε
 δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω
 και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την αυτη αποστασιον **32** εγω δε λεγω υμιν οτι ος
 βασιλειαν των ουρανων **21** ηκουσατε οτι αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος
 ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και

ος εαν απολελυμενη γαμηση μοιχαται 33 τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι
παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουτως ποιουσιν 48 εσεσθε ουν υμεις τελειοι
ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις
τους ορκους σου 34 εγω δε λεγω υμιν τελειος εστιν
μη ομοσαι ολως μητε εν τω ουρανω οτι 6 προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη
θρονος εστιν του θεου 35 μητε εν τη γη οτι ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς
υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ
ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις
βασιλεως 36 μητε εν τη κεφαλη σου ουρανοις 2 οταν ουν ποιης ελεημοσυνην
ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκηνη μη σαλπισης εμπροσθεν σου ωσπερ οι
μελαιναν ποιησαι 37 εστω δε ο λογος υμων υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις
ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο
του πονηρου εστιν 38 ηκουσατε οτι ερρεθη των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν
οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι τον μισθον αυτων 3 σου δε ποιουντος
οδοντος 39 εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου
τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την τι ποιει η δεξια σου 4 οπως η σου η
δεξια σου σιαγονα στρεψον αυτω και την ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου
αλλην 40 και τω θελοντι σοι κριθηναι και ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος αποδωσει
τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το σοι εν τω φανερω 5 και οταν προσευχη ουκ
ηματιον 41 και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν
εν υπαγε μετ αυτου δυο 42 τω αιτουντι σε ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιαις των
διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν
μη αποστραφης 43 ηκουσατε οτι ερρεθη φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν
αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων 6 συ δε
τον εχθρον σου 44 εγω δε λεγω υμιν οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου
αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω
καταρωμενους υμας καλως ποιειτε τους πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ
μισουντας υμας και προσευχεσθε υπερ των σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει
επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας σοι εν τω φανερω 7 προσευχομενοι
45 οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι
εν ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων
επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι εισακουσθησονται 8 μη ουν ομοιωθητε
δικαιους και αδικους 46 εαν γαρ αγαπησητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων
τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ων χρειαν
ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν 47 και εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον 9 ουτως
εαν ασπασησθε τους αδελφους υμων μονον ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν
τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου

10 ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως
θελημα σου ως εν ουρανω και επι της το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον
γης 11 τον αρτον ημων τον επιουσιον 24 ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν
δος ημιν σημερον 12 και αφες ημιν τα η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον
οφειληματα ημων ως και ημεις αφιεμεν αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου
τοις οφειλεταις ημων 13 και μη εισενεγκης καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν
ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο και μαμμωνα 25 δια τουτο λεγω υμιν μη
του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι
η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσηθε
αμην 14 εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το
τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν σωμα του ενδυματος 26 εμβλεψατε εις τα
ο πατηρ υμων ο ουρανιος 15 εαν δε μη πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε
αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας
αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα και ο πατηρ υμων ο ουρανιος τρεφει αυτα
παραπτωματα υμων 16 οταν δε νηστευητε ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων 27 τις
μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθηναι
αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα 28 και
φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα
λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε
17 ου δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην νηθει 29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων
και το προσωπον σου νιψαι 18 οπως μη εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως
φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω εν τουτων 30 ει δε τον χορτον του αγρου
πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον
σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν
σοι εν τω φανερω 19 μη θησαυριζετε υμιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι 31 μη
θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η
αφανιζει και οπου κλεπται διορυσουσιν τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα 32 παντα
και κλεπτουσιν 20 θησαυριζετε δε υμιν γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ
θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε
βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου τουτων απαντων 33 ζητειτε δε πρωτον την
διορυσουσιν ουδε κλεπτουσιν 21 οπου γαρ βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην
εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν
καρδια υμων 22 ο λυχνος του σωματος 34 μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η
εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρκετον
απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται τη ημερα η κακια αυτης
23 εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον

7 μη κρινετε ινα μη κριθητε 2 εν ω γαρ οι ευρισκοντες αυτην 15 προσεχετε δε κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν 3 τι προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω δε εισιν λυκοι αρπαγες 16 απο των του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι δοκον ου κατανοεις 4 η πως ερεις τω συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος απο απο τριβωλων συκα 17 ουτως παν δενδρον του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον οφθαλμω σου 5 υποκριτα εκβαλε πρωτον δενδρον καρπους πονηρους ποιει 18 ου την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους οφθαλμου του αδελφου σου 6 μη δωτε καλους ποιειν 19 παν δενδρον μη ποιουν το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων βαλλεται 20 αραγε απο των καρπων αυτων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις επιγνωσεσθε αυτους 21 ου πας ο λεγων μοι ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν 7 αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν 8 πατρος μου του εν ουρανοις 22 πολλοι πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται 9 η κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας αυτω 10 και εαν ιχθυον αιτηση μη οφιν εποιησαμεν 23 και τοτε ομολογησω αυτοις επιδωσει αυτω 11 ει ουν υμεις πονηροι οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν 24 πας τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν και ποιει αυτους ομοιωσω αυτον ανδρι αυτον 12 παντα ουν οσα αν θελητε ινα φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις αυτου επι την πετραν 25 και κατεβη η βροχη ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι οι προφηται 13 εισελθετε δια της στενης ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και 26 και πας ο ακουων μου τους λογους πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης 14 τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται οτι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν αυτου επι την αμμον 27 και κατεβη η βροχη

και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι
ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και
επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη 28
και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τους
λογους τουτους εξεπλησσαντο οι οχλοι
επι τη διδαχη αυτου 29 ην γαρ διδασκων
αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι
γραμματεις

8 καταβαντι δε αυτω απο του ορους
ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι 2 και
ιδου λεπρος ελθων προσεκυνει αυτω λεγων
κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
3 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου
ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και
ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα 4 και
λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης
αλλ υπαγε σεαυτον δεixon τω ιερει και
προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσης
εις μαρτυριον αυτοις 5 εισελθοντι δε τω
ιησου εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω
εκατονταρχος παρακαλων αυτον 6 και
λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη
οικια παραλυτικος δεινως βασανιζομενος
7 και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων
θεραπευσω αυτον 8 και αποκριθεις ο
εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος
ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα
μονον ειπε λογον και ιαθησεται ο παις
μου 9 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο
εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και
λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και
αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω
μου ποιησον τουτο και ποιει 10 ακουσας
δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις
ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν
τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον 11 λεγω

δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και
δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα
αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια
των ουρανων 12 οι δε υιοι της βασιλειας
εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερον
εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος
των οδοντων 13 και ειπεν ο ιησους τω
εκατονταρχω υπαγε και ως επιστευσας
γεννηητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν
τη ωρα εκεινη 14 και ελθων ο ιησους εις
την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν
αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν 15 και
ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην
ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτοις
16 οψιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω
δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα
πνευματα λογω και παντας τους κακως
εχοντας εθεραπευσεν 17 οπως πληρωθη το
ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος
αυτος τας ασθeneias ημων ελαβεν και τας
νοσους εβαστασεν 18 ιδων δε ο ιησους
πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν
απελθειν εις το περαν 19 και προσελθων
εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε
ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη 20
και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες
φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του
ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του
ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη
21 ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν
αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν
και θαψαι τον πατερα μου 22 ο δε ιησους
ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους
νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους 23 και
εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν
αυτω οι μαθηται αυτου 24 και ιδου σεισμος

μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω αυτος δε εκαθευδεν 25 και προσελθοντες θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια οι μαθηται αυτου ηγειραν αυτον λεγοντες σου 3 και ιδου τινες των γραμματεων κυριε σωσον ημας απολλυμεθα 26 και ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει 4 και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν εγερθεις επιτιμησεν τοις ανεμοις και τη ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταις θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη 27 οι καρδιας υμων 5 τι γαρ εστιν ευκοπωτερον δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος ειπεν αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπεν εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα εγειραι και περιπατει 6 ινα δε ειδητε οτι υπακουουσιν αυτω 28 και ελθοντι αυτω εις εξουσιαν χειρι ο υιος του ανθρωπου επι το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ παραλυτικω εγερθεις αρων σου την κλινην των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν και υπαγε εις τον οικον σου 7 και εγερθεις ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της απηλθεν εις τον οικον αυτου 8 ιδοντες δε οι οδου εκεινης 29 και ιδου εκραξαν λεγοντες οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας 30 9 και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον πολλων βοσκομενη 31 οι δε δαιμονες ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν ημας επιτρεψον ημιν απελθειν εις την αυτω 10 και εγενετο αυτου ανακειμενου αγελην των χοιρων 32 και ειπεν αυτοις εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα ιησου και τοις μαθηταις αυτου 11 και η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εις ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασιν αυτου διατι μετα των τελωνων και 33 οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα 12 ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου των δαιμονιζομενων 34 και ιδου πασα η χρεια εν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι πολεις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και κακως εχοντες 13 πορευθεντες δε μαθετε ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ απο των οριων αυτων ηλθον καλεσαι δικαιους αλλ αμαρτωλους εις μετανοιαν 14 τοτε προσερχονται αυτω

9 και εμβας εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν 2 και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε

μαθηται σου ου νηστεουσιν 15 και ειπεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων υιε δαβιδ 28 ελθοντι δε εις την οικιαν εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τοτε νηστεουσιν 16 ουδεις δε επιβαλλει τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε 29 επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο κατα την πιστιν υμων γεννηθητω υμιν 30 του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται 17 και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε παλαιους ει δε μηγε ρηγγυνται οι ασκοι και μηδεις γινωσκετω 31 οι δε εξελθοντες ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη 32 αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν καινους και αμφοτερα συντηρουνται 18 αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον 33 ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν εις ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ 34 επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των 19 και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 35 και και οι μαθηται αυτου 20 και ιδου γυνη περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαις οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της αυτου 21 ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και αψωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι 22 πασαν μαλακιαν εν τω λαω 36 ιδων δε ο δε ιησους επιστραφεις και ιδων αυτην τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν ησαν εκλελυμενοι και ερριμμενοι ωσει σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης προβατα μη εχοντα ποιμενα 37 τοτε λεγει 23 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και οι δε εργαται ολιγοι 38 δεθηθητε ουν του τον οχλον θορυβουμενον 24 λεγει αυτοις κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον εις τον θερισμον αυτου αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου 25 οτε 10 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε 26 και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν γην εκεινην 27 και παραγοντι εκειθεν νοσον και πασαν μαλακιαν 2 των δε

δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος εκεινη **16** ιδου εγω αποστελλω υμας ως και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αυτου **3** φιλιππος και βαρθολομαιος αι περιστεραι **17** προσεχετε δε απο των θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων θαδδαιος **4** σιμων ο κανανιτης και ιουδας μαστιγωσουσιν υμας **18** και επι ηγεμονας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον **5** δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν **19** οταν παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη μη εισελθητε **6** πορευεσθε δε μαλλον τη ωρα τι λαλησετε **20** ου γαρ υμεις εστε προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος ισραηλ **7** πορευομενοι δε κηρυσσετε υμων το λαλουν εν υμιν **21** παραδωσει δε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ ουρανων **8** ασθενουντας θεραπευετε τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι λεπρους καθαριζετε νεκρους εγειρετε γονεις και θανατωσουσιν αυτους **22** και δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το δωρεαν δοτε **9** μη κτησησθε χρυσον μηδε ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων σωθησεται **23** οταν δε διωκωσιν υμας εν **10** μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας τη πολει ταυτη φυγετε εις την αλλην μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας ο εργατης της τροφης αυτου εστιν **11** πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε ανθρωπου **24** ουκ εστιν μαθητης υπερ τον εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον μεινατε εως αν εξελθητε **12** εισερχομενοι αυτου **25** αρκετον τω μαθητη ινα γενηται δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην **13** ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η βεελζεβουβ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω **14** οικιακους αυτου **26** μη ουν φοβηθητε και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον γνωσθησεται **27** ο λεγω υμιν εν τη σκοτια κονιορτον των ποδων υμων **15** αμην λεγω ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και κηρυξατε επι των δωματων **28** και μη

φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη

(Geenna g1067) 29 ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων 30 υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν 31 μη συν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις 32 πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις 33 οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις 34 μη νομισητε οτι ηλθον βαλαιν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλαιν ειρηνην αλλα μαχαιραν 35 ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης 36 και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου 37 ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος 38 και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος 39 ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην 40 ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με 41 ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου

ληψεται 42 και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων 2 ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου 3 ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν 4 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε 5 τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται 6 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι 7 τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον 8 αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλεων εισιν 9 αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου 10 ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστειλλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου 11 αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν 12 απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου

εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην **13** παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν **14** και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι **15** ο εχων ωτα ακουειν ακουετω **16** τι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδαριους εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων **17** και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε **18** ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει **19** ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης **20** τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν **21** ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν **22** πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν **23** και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεις εως αδου καταβιβασθηση οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον **(Hadēs 986)** **24** πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι **25** εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμεν σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιους **26**

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οτι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν **2** οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω **3** ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαβιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου **4** πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις **5** η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν **6** λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζων εστιν ωδε **7** ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους **8** κυριος γαρ εστιν και του σαββατου ο υιος του ανθρωπου **9** και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων **10** και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και

επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις ειδως δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ αυτου 11 ο δε ειπεν αυτοις τις εσται εαυτης ερημουται και πασα πολις η οικια εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον μερισθεισα καθ εαυτης ου σταθησεται 26 εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η εγερει 12 ποσω ουν διαφερει ανθρωπος βασιλεια αυτου 27 και ει εγω εν βεελζεβουλ προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν καλως ποιειν 13 τοτε λεγει τω ανθρωπω τινη εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και εσονται κριται 28 ει δε εγω εν πνευματι αποκατεσταθη υγιης ως η αλλη 14 οι δε θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον καθ αυτου υμας η βασιλεια του θεου 29 η πως δυναται εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν 15 τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου και εθεραπευσεν αυτους παντας 16 και διαρπασει 30 ο μη ων μετ εμου καθ εμου επιτημησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ποιησωσιν 17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια 31 δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και ησαιου του προφητου λεγοντος 18 ιδου ο βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου τοις ανθρωποις 32 και ος αν ειπη λογον επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται 19 ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος αυτω ουκ αφεθησεται τις εν ταις πλατειαις την φωνην αυτου του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν 20 καλαμον συντετριμμενον ου καταξει τουτω τω αιωνι ουτε εν τω μελλοντι (αιῶν και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν g165) 33 η ποιησατε το δενδρον καλον και εκβαλη εις νικος την κρισιν 21 και εν τω τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν 22 τοτε δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε γινωσκεται 34 γεννηματα εχιδνων πως τον τυφλον και κωφον και λαλειν και δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ βλεπειν 23 και εξισταντο παντες οι οχλοι γαρ του περισσευματος της καρδιας το και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαβιδ στομα λαλει 35 ο αγαθος ανθρωπος εκ του 24 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος αγαθου θησαυρου της καρδιας εκβαλλει ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω τα αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων 25 του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα

36 λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου
 εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν εισηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι
 περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως 37 εκ 47 ειπεν δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και
 γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες
 των λογων σου καταδικασθηση 38 τοτε σοι λαλησαι 48 ο δε αποκριθεις ειπεν τω
 απεκριθησαν τινες των γραμματεων και ειποντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και
 φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν τινες εισιν οι αδελφοι μου 49 και εκτεινας
 απο σου σημειον ιδειν 39 ο δε αποκριθεις την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου
 ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι
 σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται μου 50 οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του
 αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου
 40 ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν
 κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας 13 εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο
 ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα
 καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις την θαλασσαν 2 και συνηχθησαν προς
 νυκτας 41 ανδρες νινευιται αναστησονται αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το
 εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος
 κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το επι τον αιγιαλον εισηκει 3 και ελαλησεν
 κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 42 αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου
 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν 4 και εν
 μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την
 αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν
 γης ακουσαι την σοφιαν σολομωντος και αυτα 5 αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη
 ιδου πλειον σολομωντος ωδε 43 οταν δε οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως
 ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης 6
 ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει 44 τοτε ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και
 λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξανηθησθη 7 αλλα δε
 εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι
 σεσαρωμενον και κεκοσμημενον 45 τοτε ακανθαι και απεπνιξαν αυτα 8 αλλα δε
 πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου
 επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε
 και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα 10 και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω
 εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των διατι εν παραβολαις λαλεις αυτοις 11 ο δε
 τη πονηρα 46 ετι δε αυτου λαλουντος τοις αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται
 γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των

ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται 12 οστις γαρ σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων
εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται και συνιων ος δη καρποφορει και ποιει ο
οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα
αυτου 13 δια τουτο εν παραβολαις αυτοις 24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις
λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων
ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ανθρωπω σπειραντι καλον σπερμα εν τω
14 και αναπληρουται επ αυτοις η προφητεια αγρω αυτου 25 εν δε τω καθευδειν τους
ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και
μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου
μη ιδητε 15 επαχυνθη γαρ η καρδια του και απηλθεν 26 οτε δε εβλαστησεν ο
λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν χορτος και καρπον εποησεν τοτε εφανη
και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν και τα ζιζανια 27 προσελθοντες δε οι
μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε
ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω
επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους 16 υμων αγρω ποθεν ουν εχει τα ζιζανια 28 ο
δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο
και τα ωτα υμων οτι ακουει 17 αμην γαρ εποησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεις
λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα 29 ο
επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια
και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν 18 εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον 30
υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του αφετε συναυξανασθαι αμφοτερα μεχρι του
σπειροντος 19 παντος ακουοντος τον λογον θερισμου και εν τω καιρω του θερισμου
της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα
πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το
καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε
σπαρεις 20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις εις την αποθηκην μου 31 αλλην παραβολην
ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η
ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον 21 ουκ βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως
εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω
εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου αυτου 32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων
δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται 22 ο των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον
δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον
ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και
αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου 33
συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια
(αιθ̄n g165) 23 ο δε επι την γην την καλην εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην

λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα εκεινον 45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια
τρια εως ου εξυμωθη ολον 34 ταυτα παντα των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι
ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις καλους μαργαριτας 46 ος ευρων ενα
οχλους και χωρις παραβολης ουκ ελαλει πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν
αυτοις 35 οπως πληρωθη το ρηθεν δια του παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον 47
προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων
το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και
καταβολης κοσμου 36 τοτε αφεις τους εκ παντος γενους συναγαγουση 48 ην
οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον
και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα
λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον
ζιζανιων του αγρου 37 ο δε αποκριθεις ειπεν 49 ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος
αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν
υιος του ανθρωπου 38 ο δε αγρος εστιν ο τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων
κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι (aiōn g165) 50 και βαλουσιν αυτους εις την
υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος
του πονηρου 39 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα και ο βρυγμος των οδοντων 51 λεγει αυτοις
εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν
του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι αυτω ναι κυριε 52 ο δε ειπεν αυτοις δια
εισιν (aiōn g165) 40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις εις
ζιζανια και πυρι κατακαιεται ουτως εσται την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν
εν τη συντελεια του αιωνος τουτου (aiōn ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ
g165) 41 αποστελει ο υιος του ανθρωπου του θησαυρου αυτου καινα και παλαια
τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ 53 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας
της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν 54 και
και τους ποιουντας την ανομιαν 42 και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν
βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε
εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν
οδοντων 43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις 55
ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η
αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι
44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των αυτου ιακωβος και ιωσης και σιμων και
ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω ιουδας 56 και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι
αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα
απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα παντα 57 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε
οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης

ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου 58 και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου 2 και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης αυτος ηγεθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω 3 ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου 4 ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην 5 και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον 6 γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη 7 οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται 8 η δε προβιβασθαισιν υπο της μητρος αυτης δος μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 9 και ελυπηθη ο βασιλευς δια δε τους ορκους και τους συνανακειμενους εκελευσεν δοθηναι 10 και πεμφσας απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη 11 και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτης 12 και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου 13 και ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων 14 και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτους και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων 15 οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα 16 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χριαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν 17 οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας 18 ο δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε 19 και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλειψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις 20 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις 21 οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακιςχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων 22 και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους 23 και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει 24 το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος 25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης 26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν 27 ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε

εγω ειμι μη φοβεισθε **28** αποκριθεις δε αυτου η την μητερα αυτου **6** και ηκυρωσατε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον την εντολην του θεου δια την παραδοσιν με προς σε ελθειν επι τα υδατα **29** ο δε ειπεν υμων **7** υποκριται καλως προεφητευσεν ελθε και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περι υμων ησαιας λεγων **8** εγγιζει μοι ο λαος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειλεσιν ιησουν **30** βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εμου **9** ματην δε σεβονται με διδασκοντες εκραξεν λεγων κυριε σωσον με **31** ευθεως διδασκαλιας ενταλαματα ανθρωπων **10** και δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι ακουετε και συνιετε **11** ου το εισερχομενον εδιστασας **32** και εμβαντων αυτων εις εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος **33** οι δε το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτου εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν κοινοι τον ανθρωπον **12** τοτε προσελθοντες αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει **34** οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας και διαπερασαντες ηλθον εις την γην οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον γεννησαρετ **35** και επιγοντες αυτον οι εσκανδαλισθησαν **13** ο δε αποκριθεις ειπεν ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου εις ολην την περιχωρον εκεινην και ο ουρανιος εκριζωθησεται **14** αφετε αυτους προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε εχοντας **36** και παρεκαλουν αυτον ινα τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου πεσουνται **15** αποκριθεις δε ο πετρος αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην **16** ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε **17** ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται **18** τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον **19** εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι **20** ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον **21** και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος **22** και ιδου

15 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες **2** διατι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν **3** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις διατι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων **4** ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα σου και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω **5** υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης και ου μη τιμηση τον πατερα

γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι
εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον **34** και λεγει
ελεησον με κυριε υιε δαβιδ η θυγατηρ μου αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι
κακως δαιμονιζεται **23** ο δε ουκ απεκριθη δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια **35** και
αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την
αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον γην **36** και λαβων τους επτα αρτους και τους
αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων **24** ο δε ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν
αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω
προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ **25** η **37** και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και
δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα κυριε ηραν το περισσευον των κλασματων επτα
βοηθει μοι **26** ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ σπυριδας πληρεις **38** οι δε εσθιοντες ησαν
εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και
και βαλειν τοις κυναριοις **27** η δε ειπεν ναι παιδιων **39** και απολυσας τους οχλους
κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια
ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης μαγδαλα

των κυριων αυτων **28** τοτε αποκριθεις ο
ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η
πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η
θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης **29** και
μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την
θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το
ορος εκαθητο εκει **30** και προσηλθον αυτω
οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους
τυφλους κωφους κυλλους και ετερους
πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους
ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους
31 ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας
κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους
περιπατουντας και τυφλους βλεποντας
και εδοξασαν τον θεον ισραηλ **32** ο δε
ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας
αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον
οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι
και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι
αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν
εν τη οδω **33** και λεγουσιν αυτω οι μαθηται

16 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και
σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν
αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι
αυτοις **2** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις
οψιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει
γαρ ο ουρανος **3** και πρωι σημερον
χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος
υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου
γιγνωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των
καιρων ου δυνασθε **4** γενεα πονηρα και
μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου
δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του
προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν **5**
και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν
επελαθοντο αρτους λαβειν **6** ο δε ιησους
ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της
ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων **7**
οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι
αρτους ουκ ελαβομεν **8** γνους δε ο ιησους
ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις
ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε **9**

ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη
 αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους ημερα εγερθηναι 22 και προσλαβομενος
 κοφινους ελαβετε 10 ουδε τους επτα αρτους αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω
 των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι
 ελαβετε 11 πως ου νοειτε οτι ου περι τουτου 23 ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω
 αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου
 των φαρισαιων και σαδδουκαιων 12 τοτε ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα
 συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της των ανθρωπων 24 τοτε ο ιησους ειπεν τοις
 ζυμης του αρτου αλλ απο της διδαχης των μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου
 φαρισαιων και σαδδουκαιων 13 ελθων δε ο ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω
 ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι
 ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με 25 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι
 λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην
 ανθρωπου 14 οι δε ειπον οι μεν ιωαννην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην 26 τι γαρ
 τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον
 ιερεμιαν η ενα των προφητων 15 λεγει κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι
 αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι 16 δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης
 αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο αυτου 27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου
 χριστος ο υιος του θεου του ζωντος 17 και ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα
 αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει
 ει σιμων βαρ ιωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ εκαστω κατα την πραξιν αυτου 28 αμην
 απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις λεγω υμιν εισιν τινες των ωδε εστηκοτων
 ουρανοις 18 καγω δε σοι λεγω οτι συ ει οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν
 πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον
 μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου εν τη βασιλεια αυτου
 κατισχυσουσιν αυτης (Hadēs g86) 19 και δωσω 17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο
 σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων ιησους τον πετρον και ιακωβον και
 και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει
 εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν 2
 γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις 20 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και
 τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα
 μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους δε ιματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως 3
 ο χριστος 21 απο τοτε ηρξατο ο ιησους και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας
 δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον μετ αυτου συλλαλουντες 4 αποκριθεις
 απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον
 απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν

ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν φερετε μοι αυτον ωδε **18** και επετιμησεν και μιαν ηλια **5** ετι αυτου λαλουντος αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ωρας εκεινης **19** τοτε προσελθοντες οι ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον διατι ευδοκησα αυτου ακουετε **6** και ακουσαντες ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο **20** ο οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν και εφοβηθησαν σφοδρα **7** και προσελθων υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω και μη φοβεισθε **8** επارانτες δε τους μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον και ουδεν αδυνατησει υμιν **21** τουτο δε το ιησουν μονον **9** και καταβαινοντων αυτων γενος ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη απο του ορους εντειλατο αυτοις ο ιησους και νηστεια **22** αναστρεφομενων δε αυτων λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη **10** ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου χειρας ανθρωπων **23** και αποκτενουσιν λεγοντες τι ουν οι γραμματαις λεγουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον **11** ο δε και ελυπηθησαν σφοδρα **24** ελθοντων δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον παντα **12** λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ο διδραχμος υμων ου τελει τα διδραχμα ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλ **25** λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων υπ αυτων **13** τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι λαμβανουσιν τελη η κηνησον απο των υιων περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις αυτων η απο των αλλοτριων **26** λεγει αυτω **14** και ελθοντων αυτων προς τον οχλον ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων ιησους αραγε ελευθεροι εισιν οι υιοι **27** ινα αυτω **15** και λεγων κυριε ελεησον μου τον δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις αναβαντα πρωτον ιχθυον αρων και ανοιξας εις το υδωρ **16** και προσηνεγκα αυτον τοις το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου θεραπευσαι **17** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν **18** εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι ω γεναε απιστος και διεστραμμενη εως ποτε μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων

2 και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον 13 και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω
εστησεν αυτο εν μεσω αυτων 3 και ειπεν υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις
αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και εννενηκονταεννεα τοις μη πεπλανημενοις
γενησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις 14 ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν
την βασιλειαν των ουρανων 4 οστις ουν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα
ταπεινωση εαυτον ως το παιδιον τουτο αποληται εις των μικρων τουτων 15 εαν δε
ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και
ουρανων 5 και ος εαν δεξηται παιδιον ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου
τοιουτου εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον
6 ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων σου 16 εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα
τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο
αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος επι τον μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα 17
τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια
πελαγει της θαλασσης 7 ουαι τω κοσμω εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω
απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης 18
ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της
εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται 8 ει γης εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα
δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα
σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον εν τω ουρανω 19 παλιν λεγω υμιν οτι
σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γης
κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται
βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον (aiōnios g166) γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του
9 και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εν ουρανοις 20 ου γαρ εισιν δυο η τρεις
εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν
εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν μεσω αυτων 21 τοτε προσελθων αυτω ο
η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις πετρος ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις
την γεενναν του πυρος (Geenna g1067) 10 εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως
ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων επτακις 22 λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω
τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντακις
αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το επτα 23 δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των
προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν
11 ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το συναραι λογον μετα των δουλων αυτου 24
απολωλος 12 τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι αρξαμενου δε αυτου συναρειν προσηνεχθη
ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν αυτω εις οφειλετης μυριων ταλαντων 25
εξ αυτων ουχι αφεις τα εννενηκονταεννεα μη εχοντος δε αυτου αποδουнай εκελευσεν
επι τα ορη πορευθεις ζητει το πλανωμενον αυτον ο κυριος αυτου πραθηναι και την

γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον
οσα ειχεν και αποδοθηναι 26 πεσων ουν και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω
ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων κυριε απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν
μακροθυμησην επ εμοι και παντα σοι αιτιαν 4 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ
αποδωσω 27 σπλαγχνισθεις δε ο κυριος ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και
του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και θηλυ εποιησεν αυτους 5 και ειπεν ενεκεν
το δανειον αφηκεν αυτω 28 εξελθων δε ο τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα
δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων και την μητερα και προσκολληθησεται τη
αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα
και κρατησας αυτον επιγενεν λεγων αποδος μιαν 6 ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ
μοι ο τι οφειλεις 29 πεσων ουν ο συνδουλος μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη
αυτου εις τους ποδας αυτου παρεκαλει χωριζετω 7 λεγουσιν αυτω τι ουν μωσης
αυτον λεγων μακροθυμησην επ εμοι και ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και
παντα αποδωσω σοι 30 ο δε ουκ ηθελεν αλλ απολυσαι αυτην 8 λεγει αυτοις οτι μωσης
απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν
ου αποδω το οφειλομενον 31 ιδοντες δε οι υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης
συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν δε ου γεγονεν ουτως 9 λεγω δε υμιν οτι
σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω ος αν απολυση την γυναικα αυτου ει μη
κυριω αυτων παντα τα γενομενα 32 επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται
τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος και ο απολελυμενην γαμησας μοιχαται
αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν 10 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει
την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα
παρεκαλεσας με 33 ουκ εδει και σε ελεησαι της γυναικος ου συμφερει γαμησαι 11 ο
τον συνδουλον σου ως και εγω σε ηλεησα δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον
34 και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν λογον τουτον αλλ οις δεδοται 12 εισιν
αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος
το οφειλομενον αυτω 35 ουτως και ο πατηρ εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι
μου ο επουραnios ποιησει υμιν εαν μη οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων
αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν
καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων
ο δυναμενος χωρειν χωρειτω 13 τοτε
19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους
τους λογους τουτους μετηρεν απο
της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια
της ιουδαιας περαν του ιορδανου 2 και
ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και
εθεραπευσεν αυτους εκει 3 και προσηλθον

βασιλεια των ουρανων 15 και επιθεις αυτοις εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου τας χειρας επορευθη εκειθεν 16 και ιδου εις του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθη καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ (aiōnios g166) 29 και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει (aiōnios g166) 30

πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου 2 συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου 3 και εξελθων περι την τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους 4 κακεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν 5 οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και εννατην ωραν εποιησεν ωσαυτως 6 περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι 7 λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε 8 οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων 9 και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον 10 ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι

πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι
δηναριον 11 λαβοντες δε εγογγυζον κατα βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων
του οικοδεσποτου 12 λεγοντες οτι ουτοι μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν
οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται υπο του
ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το πατρος μου 24 και ακουσαντες οι δεκα
βαρος της ημερας και τον καυσωνα 13 ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων 25
ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους
ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων
μοι 14 αρον το σον και υπαγε θελω δε κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι
τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι 15 κατεξουσιαζουσιν αυτων 26 ουχ ουτως δε
η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη εν υμιν μεγας
εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν γενεσθαι εστω υμων διακονος 27 και ος
οτι εγω αγαθος ειμι 16 ουτως εσονται εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων
οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι δουλος 28 ωσπερ ο υιος του ανθρωπου
πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι
17 και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι
παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν πολλων 29 και εκπορευομενων αυτων απο
εν τη οδω και ειπεν αυτοις 18 ιδου ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς
αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του 30 και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα
ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει
και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον εκραζαν λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος
θανατω 19 και παραδωσουσιν αυτον τοις δαβιδ 31 ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα
εθνεσιν εις το εμπαιζαι και μαστιγωσαι και σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες
σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται ελεησον ημας κυριε υιος δαβιδ 32 και στας
20 τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι
υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης θελετε ποιησω υμιν 33 λεγουσιν αυτω
προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι
21 ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω 34 σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των
ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου οφθαλμων αυτων και ευθεως ανεβλεψαν
εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω
εν τη βασιλεια σου 22 αποκριθεις δε 21 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και
ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε ηλθον εις βηθφαγη προς το ορος των
δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο
πινειν και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι μαθητας 2 λεγων αυτοις πορευθητε εις
βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα 23 την κωμην την απεναντι υμων και ευθεως
και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ

αυτης λυσαντες αγαγετε μοι 3 και εαν τις τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαβιδ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων ηγανακτησαν 16 και ειπον αυτω ακουεις τι χρειαυ εχει ευθεως δε αποστελει αυτους ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις 4 τουτου δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος ρηθεν δια του προφητου λεγοντος 5 ειπατε νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται 17 και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω σοι πραυς και επιβεβηκως επι ονον και της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη πωλον υιον υποζυγιου 6 πορευθεντες δε οι εκει 18 πρωιας δε επαναγων εις την πολιν μαθηται και ποιησαντες καθως προσεταξεν επεινασεν 19 και ιδων συκτην μιαν επι της αυτοις ο ιησους 7 ηγαγον την ονον και οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει ιματια αυτων και επεκαθισαν επανω αυτων αυτη μηκει εκ σου καρπος γενηται εις τον 8 ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκτη (αιθι g165) 20 και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν τα λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκτη κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκτη εν τη οδω 9 οι δε οχλοι οι προαγοντες 21 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη ωσαννα τω υιω δαβιδ ευλογημενος ο διακριθητε ου μονον το της συκτης ποιησετε ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και τοις υψιστοις 10 και εισελθοντος αυτου βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται 22 εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη λεγουσα τις εστιν ουτος 11 οι δε οχλοι πιστευοντες ληψεσθε 23 και ελθοντι αυτω ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι ο απο ναζαρεθ της γαλιλαιας 12 και οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας 24 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια 13 και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος ταυτα ποιω 25 το βαπτισμα ιωαννου ποθεν μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε ην εξ ουραυνου η εξ ανθρωπων οι δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων 14 και διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν προσηλθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ειπωμεν εξ ουραυνου ερει ημιν διατι ουν ιερω και εθεραπευσεν αυτους 15 ιδοντες δε ουκ επιστευσατε αυτω 26 εαν δε ειπωμεν εξ οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην

27 και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον
οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου
λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω 28 τι 39 και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του
δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και αμπελωνος και απεκτειναν 40 οταν ουν
προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει
σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου 29 ο τοις γεωργοις εκεινοις 41 λεγουσιν αυτω
δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε κακους κακως απολεσει αυτους και τον
μεταμεληθεις απηλθεν 30 και προσελθων αμπελωνα εκδοσεται αλλοις γεωργοις
τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους
ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν 31 τις εκ εν τοις καιροις αυτων 42 λεγει αυτοις ο
των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις
λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες
ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα
και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη
βασιλεια του θεου 32 ηλθεν γαρ προς εν οφθαλμοις ημων 43 δια τουτο λεγω υμιν
υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του
επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους
πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου καρπους αυτης 44 και ο πεσων επι τον
μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν
33 αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος πεση λικμησει αυτον 45 και ακουσαντες οι
τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας
αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει 46 και
και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν
πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον
απεδημησεν 34 οτε δε ηγγισεν ο καιρος ειχον

των καρπων απεστειλεν τους δουλους 22 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν
αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους αυτοις εν παραβολαις λεγων 2
καρπους αυτου 35 και λαβοντες οι γεωργοι ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων
τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους
απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν 36 παλιν τω υιω αυτου 3 και απεστειλεν τους
απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους
πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν 4
37 υστερον δε απεστειλεν προς αυτους παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων
τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον
τον υιον μου 38 οι δε γεωργοι ιδοντες μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα
τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους

γαμους 5 οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται 19 εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι αυτου 6 οι δε λοιποι κρατησαντες τους δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον 20 και δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η 7 ακουσας δε ο βασιλευς ωργισθη και επιγραφη 21 λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε πεμφσας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων καισαρι και τα του θεου τω θεω 22 και ενεπρησεν 8 τοτε λεγει τοις δουλοις ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε απηλθον 23 εν εκεινη τη ημερα προσηλθον κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι 9 πορευεσθε αυτω σαδδουκαιιοι οι λεγοντες μη ειναι ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αναστασιν και επηρωτησαν αυτον 24 αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους 10 λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και πονηρους τε και αγαθους και επλησθη αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου 25 ο γαμος ανακειμενων 11 εισελθων δε ο ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω ενδυμα γαμου 12 και λεγει αυτω εταιρε αδελφω αυτου 26 ομοιως και ο δευτερος πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου και ο τριτος εως των επτα 27 υστερον δε ο δε εφιμωθη 13 τοτε ειπεν ο βασιλευς παντων απεθανεν και η γυνη 28 εν τη τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το παντες γαρ εσχον αυτην 29 αποκριθεις σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη και ο βρυγγμος των οδοντων 14 πολλοι ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι 15 θεου 30 εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελιοι του ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω θεου εν ουρανω εισιν 31 περι δε της 16 και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος 32 εγω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις αλλα ζωντων 33 και ακουσαντες οι οχλοι προσωπον ανθρωπων 17 ειπε ουν ημιν τι εξεπλησσαντο επι τη διδαχη αυτου 34 οι δε σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους η ου 18 γνους δε ο ιησους την πονηριαν σαδδουκαιιους συνηχησαν επι το αυτο

35 και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος κρασπεδα των ιματιων αυτων 6 φιλουσιν
πειραζων αυτον και λεγων 36 διδασκαλε τε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και
ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω 37 ο δε τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις
ιησους ειπεν αυτω αγαπησεις κυριον τον 7 και τους ασπασμους εν ταις αγοραις
θεον σου εν ολη τη καρδια σου και εν ολη και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι
τη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου ραββι 8 υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ
38 αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες
39 δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον δε υμεις αδελφοι εστε 9 και πατερα μη
πλησιον σου ως σεαυτον 40 εν ταυταις καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν
ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις 10 μηδε
οι προφηται κρεμανται 41 συνηγμενων κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν
δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ο καθηγητης ο χριστος 11 ο δε μειζων
ιησους 42 λεγων τι υμιν δοκει περι του υμων εσται υμων διακονος 12 οστις δε
χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω υψωση εαυτον ταπεινωθησεται και οστις
του δαβιδ 43 λεγει αυτοις πως ουν δαβιδ ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται 13 ουαι δε
εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται
44 ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ οτι κατεσθιετε τας οικιας των χηρων
δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου και προφασει μακρα προσευχομενοι δια
υποποδιον των ποδων σου 45 ει ουν δαβιδ τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα 14 ουαι
καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται
46 και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηναι οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων
λογον ουδε ετολησεν τις απ εκεινης της εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ
ημερας επηρωτησαι αυτον ουκετι εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε

23 τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και εισελθειν 15 ουαι υμιν γραμματεις και
τοις μαθηταις αυτου 2 λεγων επι της φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την
μωσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα
και οι φαρισαιοι 3 παντα ουν οσα αν ειπωσιν προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον
υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε υιον γεεννης διπλοτερον υμων (Geenna g1067)
τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ 16 ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος
και ου ποιουσιν 4 δεσμεουσιν γαρ φορτια αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν
βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει 17
επι τους ωμους των ανθρωπων τω δε μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο
δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα χρυσος η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον
5 παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το 18 και ος εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω
θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατунουσιν δε ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω
τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα επανω αυτου οφειλει 19 μωροι και τυφλοι

τι γαρ μείζον το δῶρον ἢ το θυσιαστήριον 20 οὐν ὁμοσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυε ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πασὶν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ 21 καὶ ὁ ὁμοσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνυε ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικούντι αὐτὸν 22 καὶ ὁ ὁμοσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυε ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ 23 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἀνήθον καὶ τὸ κυμίνον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νομοῦ τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν ταῦτα εἶδει ποιῆσαι κακείνα μὴ ἀφιεναι 24 ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διυλιζόντες τὸν κωνῶπα τὴν δε καμήλον καταπίνοντες 25 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι καθαρίζετε τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψιδὸς ἐσῶθεν δὲ γεμουσὶν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας 26 φαρισαῖε τυφλε καθαρίσον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψιδὸς ἵνα γενηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν 27 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι παρομοιάζετε ταφοὺς κεκονιameνοις οἰτινες ἐξῶθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι ἐσῶθεν δὲ γεμουσὶν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας 28 οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐξῶθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἐσῶθεν δὲ μέστοι ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας 29 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς ταφούς τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων 30 καὶ λέγετε εἰ ἡμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ ἂν ἡμεν κοινῶναι αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν 31 ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας 32 καὶ ὑμεῖς πληρῶσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν 33 ὅφεις γεννηματα ἐχιδνῶν πῶς φυγήτε ἀπο τῆς κρίσεως τῆς γεννης (Geenna g1067) 34 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσατε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπο πόλεως εἰς πόλιν 35 ὅπως ἐλθῆ εφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπο τοῦ αἵματος ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου υἱοῦ βαραχίου ὃν ἐφονεύσατε μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου 36 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταυτην 37 ἱερουσαλημ ἱερουσαλημ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν ποσακὶς ἠθελῆσα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυναγεῖ ὄρνιθες τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπο τὰς πτερυγὰς καὶ οὐκ ἠθελῆσατε 38 ἰδοὺ ἀφιεταὶ ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημὸς 39 λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ με ἰδῆτε ἀπ' ἀρτί ἕως ἂν εἰπῆτε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνοματί κυρίου

24 καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπο τοῦ ἱεροῦ καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ 2 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀφεθῆ ὡδὲ λίθος ἐπὶ λίθον ὅς οὐ μὴ καταλυθῆσεται 3 καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ελαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἐσθαι καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος

(aiōn g165) 4 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν γαρ τοτε θλιψις μεγαλη οια ου γεγονεν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση 5 απ αρχης κοσμου εως του νυν ουδ ου μη πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου γενηται 22 και ει μη εκολοβωθησαν αι λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ πλανησουσιν 6 μελλησετε δε ακουειν δια δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη ημεραι εκειναι 23 τοτε εαν τις υμιν ειπη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη πιστευσητε εστιν το τελος 7 εγερθησεται γαρ εθνος 24 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει τοπους 8 παντα δε ταυτα αρχη ωδινων 9 δυνατον και τους εκλεκτους 25 ιδου τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και προειρηκα υμιν 26 εαν ουν ειπωσιν υμιν αποκτενουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου τοις ταμειοις μη πιστευσητε 27 ωσπερ γαρ 10 και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν φαινεται εως δυσμων ουτως εσται και η αλληλους 11 και πολλοι ψευδοπροφηται παρουσια του υιου του ανθρωπου 28 οπου εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι 12 και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν αετοι 29 ευθεως δε μετα την θλιψιν των ψυγησεται η αγαπη των πολλων 13 ο δε ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται 14 η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον αστερες πεσουνται απο του ουρανου και αι της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται 30 μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ηξει το τελος 15 οταν ουν ιδητε το ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον δανιηλ του προφητου εστω εν τοπω αγιω υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των ο αναγινωσκων νοειτω 16 τοτε οι εν τη νεφελων του ουρανου μετα δυναμεως ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη 17 ο επι και δοξης πολλης 31 και αποστελει τους του δωματος μη καταβαινετω αραι τι εκ αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος φωνης της οικιας αυτου 18 και ο εν τω αγρω μη μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων 19 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις ουρανων εως ακρων αυτων 32 απο δε της θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις 20 συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα υμων χειμωνος μηδε εν σαββατω 21 εσται φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυς το θερος

33 ουτως και υμεις οταν ιδητε παντα ταυτα εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο
 γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις 34 κυριος μου ελθειν 49 και αρξεται τυπτειν
 αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα τους συνδουλους εσθιειν δε και πινειν μετα
 αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται 35 ο των μεθυοντων 50 ηξει ο κυριος του δουλου
 ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα
 λογοι μου ου μη παρελθωσιν 36 περι δε η ου γινωσκει 51 και διχοτομησει αυτον
 της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις και το μερος αυτου μετα των υποκριτων
 οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος
 ο πατηρ μου μονος 37 ωσπερ δε αι ημεραι των οδοντων
 του νωε ουτως εσται και η παρουσια του **25** τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των
 υιου του ανθρωπου 38 ωσπερ γαρ ησαν εν ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες
 ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις
 τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και απαντησιν του νυμφιου 2 πεντε δε ησαν
 εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι
 εις την κιβωτον 39 και ουκ εγνωσαν εως 3 αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας
 ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας εαυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον
 ουτως εσται και η παρουσια του υιου 4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις
 του ανθρωπου 40 τοτε δυο εσονται εν αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων
 τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις 5 χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν
 αφιεται 41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι πασαι και εκαθευδον 6 μεσης δε νυκτος
 μια παραλαμβανεται και μια αφιεται 42 κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται
 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου 7 τοτε
 κυριος υμων ερχεται 43 εκεινο δε γινωσκετε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και
 οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων 8 αι δε
 κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ μωραι ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν
 αν ειασεν διορυγηται την οικιαν αυτου εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες
 44 δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι ημων σβεννυνται 9 απεκριθησαν δε αι
 η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση
 ερχεται 45 τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς
 φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις 10
 επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο
 την τροφην εν καιρω 46 μακαριος ο δουλος νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου
 εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα 11
 ποιουντα ουτως 47 αμην λεγω υμιν οτι επι υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι
 πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν 12 ο
 αυτον 48 εαν δε ειπη ο κακος δουλος δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ

οιδα υμας 13 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ ανθρωπου ερχεται 14 ωσπερ γαρ ανθρωπος εσπειρα και συναγω θεν ου διεσκορπισα αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους 27 εδει ουν σε βαλαιν το αργυριον μου τοις και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν 15 και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε το εμον συν τοκω 28 αρατε ουν απ αυτου δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα και απεδημησεν ευθεως 16 πορευθεις δε ταλαντα 29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα και ο εχει αρθησεται απ αυτου 30 και τον 17 ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αχρειον δουλον εκβαλλετε εις το σκοτος αυτος αλλα δυο 18 ο δε το εν λαβων το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυσεν ο βρυγμος των οδοντων 31 οταν δε ελθη το αργυριον του κυριου αυτου 19 μετα δε ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων και παντες οι αγιοι αγγελιοι μετ αυτου εκεινων και συναρει μετ αυτων λογον 20 τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου 32 και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων τα εθνη και αφορειει αυτους απ αλληλων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις των εριφων 33 και στησει τα μεν προβατα 21 εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι 34 τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων πολλων σε καταστησω εισελθε εις την αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος χαραν του κυριου σου 22 προσελθων δε μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο 35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν ταλαντα εκερδησα επ αυτοις 23 εφη αυτω ο εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι συνηγαγετε με 36 γυμνος και περιεβαλετε ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν εισελθε εις την χαραν του κυριου σου φυλακη ημην και ηλθετε προς με 37 τοτε 24 προσελθων δε και ο το εν ταλαντον αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες ειληφωσ ειπεν κυριε εγνωσ σε οτι σκληρος κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν 38 και συναγων θεν ου διεσκορπισας 25 και ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν φοβηθεις απελθων εκρυσα το ταλαντον η γυμνον και περιεβαλομεν 39 ποτε δε σε σου εν τη γη ιδε εχεις το σον 26 αποκριθεις ειδομεν ασθηνη η εν φυλακη και ηλθομεν

προς σε **40** και αποκριθεις ο βασιλευς γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου
ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου
εποιησατε ενι τούτων των αδελφων μου ανακειμενου **8** ιδοντες δε οι μαθηται αυτου
των ελαχιστων εμοι εποιησατε **41** τοτε ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια
ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ αυτη **9** ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον
εμου οι κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις **10**
το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους
αγγελοις αυτου (**aiōnios g166**) **42** επεινασα παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον
γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα ειργασατο εις εμε **11** παντοτε γαρ τους
και ουκ εποτισατε με **43** ξενος ημην και ου πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου
συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε παντοτε εχετε **12** βαλουσα γαρ αυτη το
με ασθενης και εν φυλακη και ουκ μυρον τουτο επι του σωματος μου προς
επεσκεψασθε με **44** τοτε αποκριθησονται το ενταφιασαι με εποιησεν **13** αμην λεγω
αυτω και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον
ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται
γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον
δηκονησαμεν σοι **45** τοτε αποκριθησεται αυτης **14** τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο
αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους
εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων ουδε αρχιερεις **15** ειπεν τι θελετε μοι δουναι
εμοι εποιησατε **46** και απελευσονται ουτοι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν
εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αυτω τριακοντα αργυρια **16** και απο τοτε
αιωνιον (**aiōnios g166**) εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω **17**

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους και ηδη πρωτη των αζυμων προσηλθον οι
παντας τους λογους τουτους ειπεν μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που
τοις μαθηταις αυτου **2** οιδατε οτι μετα δυ θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα **18**
ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον
ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει
3 τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω
γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις το πασχα μετα των μαθητων μου **19** και
την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις
καιαφα **4** και συνεβουλευσαντο ινα τον ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα **20** οψιας
ιησουν κρατησωσιν δολω και αποκτεινωσιν δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα
5 ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη **21** και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω
θορυβος γενηται εν τω λαω **6** του δε υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με **22**
ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν
σιμωνος του λεπρου **7** προσηλθεν αυτω αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε

23 ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ σε απαρνησομαι ομοιως και παντες οι εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με μαθηται ειπον 36 τοτε ερχεται μετ αυτων ο παραδωσει 24 ο μεν υιος του ανθρωπου ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του εως ου απελθων προσευξωμαι εκει 37 ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω και παραλαβων τον πετρον και τους δυο ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος 25 υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον αδημονειν 38 τοτε λεγει αυτοις περιλυπος ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ειπας 26 εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ωδε και γρηγορειτε μετ εμου 39 και ιησους τον αρτον και ευλογησας εκλασεν προελθων μικρον επεσεν επι προσωπον και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου 27 ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου ως συ 40 και ερχεται προς τους μαθητας παντες 28 τουτο γαρ εστιν το αιμα μου και ευρισκει αυτους καθευδοντας και το της καινης διαθηκης το περι πολλων λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων 29 λεγω ωραν γρηγορησαι μετ εμου 41 γρηγορειτε δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις του γεννηματος της αμπελου εως της πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων δε σαρξ ασθηνης 42 παλιν εκ δευτερου καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει 30 και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ των ελαιων 31 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους εμου εαν μη αυτο πιω γεννηθητω το θελημα παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν σου 43 και ελθων ευρισκει αυτους παλιν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα βεβαρημενοι 44 και αφεις αυτους απελθων της ποιμνης 32 μετα δε το εγερθηναι παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν 33 λογον ειπων 45 τοτε ερχεται προς τους αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει και μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω το λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ουδεποτε σκανδαλισθησομαι 34 εφη αυτω ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη εις χειρας αμαρτων 46 εγειρεσθε αγωμεν τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με 47 και απαρνηση με 35 λεγει αυτω ο πετρος ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος

πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου 48 αυτον θανατωσωσιν 60 και ουχ ευρον και ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν ουχ ευρον 61 υστερον δε προσελθοντες δυο κρατησατε αυτον 49 και ευθεως προσελθων ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμια τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων αυτον 50 ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ημερων οικοδομησαι αυτον 62 και αναστας ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ουτοι σου καταμαρτυρουσιν 63 ο δε ιησους 51 και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος και παταξας τον δουλون του αρχιερευως ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος αφειλεν αυτου το ωτιον 52 τοτε λεγει αυτω του θεου 64 λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της μαχαιραν εν μαχαιρα απολουνται 53 η δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων δοκεισ οτι ου δυναμια αρτι παρακαλεσαι του ουρανου 65 τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειους τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν η δωδεκα λεγεωνας αγγελων 54 πως ουν τι ετι χριεαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου 66 τι γενεσθαι 55 εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος τοις οχλοις ως επι ληστην εξηληθετε μετα θανατου εστιν 67 τοτε ενεπτυσαν εις το μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων οι δε ερραπισαν 68 λεγοντες προφητευσον εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με 56 ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε 69 ο τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα παντες αφεντες αυτον εφυγον 57 οι δε και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου 70 κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς ο δε ηρνησατο εμπροσθεν παντων λεγων καιαφαν τον αρχιερεα οπου οι γραμματεις ουκ οίδα τι λεγεις 71 εξελθοντα δε αυτον και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν 58 ο δε εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως λεγει τοις εκει και ουτος ην μετα ιησου της αυλης του αρχιερευως και εισελθων του ναζωραιου 72 και παλιν ηρνησατο εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον 73 το τελος 59 οι δε αρχιερεις και οι μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων

ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει 74
τοτε ηρξατο καταναθεματιζειν και ομνυειν
οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως
αλεκτωρ εφωνησεν 75 και εμνησθη ο
πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος
αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις
απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν
πικρωσ

27 πρωιας δε γενομενης συμβουλιον
ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι
πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου
ωστε θανατωσαι αυτον 2 και δησαντες
αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον
ποντιω πιλατω τω ηγεμονι 3 τοτε
ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι
κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα
τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις
πρεσβυτεροις 4 λεγων ημαρτον παραδους
αιμα αθων οι δε ειπον τι προς ημας συ
οψει 5 και ριψας τα αργυρια εν τω ναω
ανεχωρησεν και απελθων απηγξατο 6 οι
δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον
ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν
επει τιμη αιματος εστιν 7 συμβουλιον δε
λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον
του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις 8 διο
εκκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος
εως της σημερον 9 τοτε επληρωθη το
ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος
και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την
τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο
υιων ισραηλ 10 και εδωκαν αυτα εις τον
αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι
κυριος 11 ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του
ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων
λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε

ιησους εφη αυτω συ λεγεις 12 και εν τω
κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερευων
και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο 13
τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα
σου καταμαρτυρουσιν 14 και ουκ απεκριθη
αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν
τον ηγεμονα λιαν 15 κατα δε εορτην ειωθει
ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον
ηθελον 16 ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον
λεγομενον βαραββαν 17 συνηγμενων ουν
αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε
απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον
λεγομενον χριστον 18 ηδει γαρ οτι δια
φθονον παρεδωκαν αυτον 19 καθημενου
δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν
προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν
σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ
επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον 20 οι
δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν
τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν
τον δε ιησουν απολεσωσιν 21 αποκριθεις
δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε
απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον
βαραββαν 22 λεγει αυτοις ο πιλατος τι
ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον
λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω 23 ο δε
ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε
περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω
24 ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει
αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων
υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του
οχλου λεγων αθωος ειμι απο του αιματος
του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε 25 και
αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα
αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων
26 τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν

τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν
ινα σταυρωθη 27 τοτε οι στρατιωται του ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος
ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου 41
το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα
την σπειραν 28 και εκδυσαντες αυτον των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον
περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην 29 και 42 αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι
πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν
επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι απο του σταυρου και πιστευσομεν αυτω
την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες 43 πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν
εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου
χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων 30 και ειμι υιος 44 το δε αυτο και οι λησται οι
εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτω 45
και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου 31 απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι
και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον πασαν την γην εως ωρας εννατης 46
την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα περι δε την εννατην ωραν ανεβοησεν ο
ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λαμα
το σταυρωσαι 32 εξερχομενοι δε ευρον σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου
ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα ινατι με εγκατελιπες 47 τινες δε των εκει
τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν
αυτου 33 και ελθοντες εις τοπον λεγομενον φωνει ουτος 48 και ευθεως δραμων εις
γολγοθα ος εστιν λεγομενος κраниου εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε
τοπος 34 εδωκαν αυτω πιειν οξος μετα οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον
χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ 49 οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει
ηθελεν πιειν 35 σταυρωσαντες δε αυτον ερχεται ηλιας σωσων αυτον 50 ο δε ιησους
διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το
κληρον ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του πνευμα 51 και ιδου το καταπετασμα του
προφητου διεμερισαντο τα ιματια μου ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω
εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν
κληρον 36 και καθημενοι ετηρουν αυτον 52 και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα
εκει 37 και επεθηκαν επανω της κεφαλης σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη
αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος 53 και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα
εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων 38 την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν
τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις 54 ο δε
εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων 39 οι εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες
δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα
κινουντες τας κεφαλας αυτων 40 και γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες

αληθως θεου υιος ην ουτος 55 ησαν δε εκει μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον
γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι ταφον 2 και ιδου σεισμος εγενετο μεγας
αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου
γαλιλαιας διακονουσαι αυτω 56 εν αις προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της
ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του θυρας και εκαθητο επανω αυτου 3 ην δε η
ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των ιδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου
υιων ζεβεδαιου 57 οψιας δε γενομενης λευκον ωσει χιων 4 απο δε του φοβου αυτου
ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει
τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευσεν νεκροι 5 αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν
τω ιησου 58 ουτος προσελθων τω πιλατω ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ
ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε 6 ουκ
εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα 59 και εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε
λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος 7
σινδονι καθαρα 60 και εθηκεν αυτο εν τω και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις
καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου
τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον
τη θυρα του μνημειου απηλθεν 61 ην οψεσθε ιδου ειπον υμιν 8 και εξελθουσαι
δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και
μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου χαρας μεγαλης εδραμον απαγγελιαι τοις
62 τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την μαθηταις αυτου 9 ως δε επορευοντο
παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και απαγγελιαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ο
οι φαρισαιοι προς πιλατον 63 λεγοντες ιησους απηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε
κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου
ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω 10
64 κελυσσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε
εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου
οι μαθηται αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν κακει με
και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των οψονται 11 πορευομενων δε αυτων ιδου
νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την
της πρωτης 65 εφη δε αυτοις ο πιλατος πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα
εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως τα γενομενα 12 και συναχθεντες μετα
οιδατε 66 οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες
τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις
της κουστωδιας 13 λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου
νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων
εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η κοιμωμενων 14 και εαν ακουσθη τουτο

επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν αυτον
και υμας αμεριμνους ποιησομεν 15 οι
δε λαβοντες τα αργυρια εποησαν ως
εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος
παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον 16 οι
δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την
γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο
ιησους 17 και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν
αυτω οι δε εδιστασαν 18 και προσελθων
ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη
μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης
19 πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα
τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα
του πατρος και του υιου και του αγιου
πνευματος 20 διδασκοντες αυτους τηρειν
παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω
μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της
συντελειας του αιωνος αμην (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου
υιου του θεου **2** ως γεγραπται εν
τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω
τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος
κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου
3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε
την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας
τριβους αυτου **4** εγενετο ιωαννης βαπτιζων
εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα
μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων **5** και
εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια
χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο
παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου
εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων **6** ην
δε ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου
και ζωνην δερματινην περι την οσφυν
αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον **7**
και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος
μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψας
λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου
8 εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος
δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω **9** και
εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν
ιησους απο ναζαρεθ της γαλιλαιας και
εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην
10 και ευθεως αναβαινων απο του υδατος
ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το
πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ
αυτον **11** και φωνη εγενετο εκ των ουρανων
συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα
12 και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις
την ερημον **13** και ην εκει εν τη ερημω
ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο
του σατανα και ην μετα των θηριων και

οι αγγελοι διηκουνουν αυτω **14** μετα δε
το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο
ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το
ευαγγελιον της βασιλειας του θεου **15**
και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και
ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και
πιστευετε εν τω ευαγγελιω **16** περιπατων
δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν
σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου
βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση
ησαν γαρ αλιεις **17** και ειπεν αυτοις ο
ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας
γενεσθαι αλιεις ανθρωπων **18** και ευθεως
αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν
αυτω **19** και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν
ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην
τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω
καταρτιζοντας τα δικτυα **20** και ευθεως
εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα
αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των
μισθωτων απηλθον οπισω αυτου **21** και
εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεως
τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην
εδιδασκεν **22** και εξεπλησσοντο επι τη
διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως
εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις **23**
και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος
εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν **24**
λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη
ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος
του θεου **25** και επετιμησεν αυτω ο ιησους
λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου **26** και
σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον
και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου
27 και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν
προς αυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η

διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και και εκαθαρισθη 43 και εμβριμησαμενος τοις πνευμασιν τοις ακαθαρτοις επιτασσει αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον 44 και λεγει και υπακουουσιν αυτω 28 εξηλθεν δε η ακοη αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε γαλιλαιας 29 και ευθεως εκ της συναγωγης περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος μωσης εις μαρτυριον αυτοις 45 ο δε εξελθων και ανδρου μετα ιακωβου και ιωαννου 30 η ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης 31 φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πανταχοθεν

2 και παλιν εισηλθεν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον οψιας δε γενομενης οτε εδου ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους 33 και η πολις ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την ολη επισηνηγμενη ην προς την θυραν 34 θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον 3 και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας και ερχονται προς αυτον παραλυτικον ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων 4 και εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οτι ηδεισαν αυτον 35 και πρωι εννυχον λιαν οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο 5 ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω ο τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου 6 ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων 7 τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος 8 και ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων 9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει 10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν

εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν
γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω **11** εν εκειναις ταις ημεραις **21** και ουδεις
σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον επιβλημα ρακους αγναφου επιρραπτει επι
σου και υπαγε εις τον οικον σου **12** και ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα
ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον αυτου το καινον του παλαιου και χειρον
εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι σχισμα γινεται **22** και ουδεις βαλλει οινον
παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρησει
ουδεποτε ουτως ειδομεν **13** και εξηλθεν ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος
παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα
ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους **14** οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον **23**
και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις
καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο
ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες
αυτω **15** και εγενετο εν τω κατακεισθαι τους σταχυας **24** και οι φαρισαιοι ελεγον
αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο
και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και ουκ εξεστιν **25** και αυτος ελεγεν αυτοις
τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαβιδ οτε
ηκολουθησεν αυτω **16** και οι γραμματεις και χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι
οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα μετ αυτου **26** πως εισηλθεν εις τον οικον
των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις του θεου επι αβιαθαρ του αρχιερεως και
μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους
και αμαρτωλων εσθιει και πινει **17** και ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν
ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν **27**
εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον
εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το
αμαρτωλους εις μετανοιαν **18** και ησαν οι σαββατον **28** ωστε κυριος εστιν ο υιος του
μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων ανθρωπου και του σαββατου
νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν **3** και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην
αυτω διατι οι μαθηται ιωαννου και οι και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην
των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι εχων την χειρα **2** και παρετηρουν αυτον
μαθηται ου νηστεουσιν **19** και ειπεν ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα
αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του κατηγορησωσιν αυτου **3** και λεγει τω
νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την
νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν χειρα εγειραι εις το μεσον **4** και λεγει αυτοις
τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν **20** εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η
ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ ακοποποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι

δε εσιωπων 5 και περιβλεψαμενος αυτους και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω τον κανανιτην 19 και ιουδαν ισκαριωτην εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η οικον 20 και συνερχεται παλιν οχλος ωστε αλλη 6 και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν 21 και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν 7 και κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη 22 ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει απο της ιουδαιας 8 και απο ιεροσολυμων τα δαιμονια 23 και προσκαλεσαμενος και απο της ιδουμαιας και περαν του αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν 24 και πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται προς αυτον 9 και ειπεν τοις μαθηταις αυτου σταθηναι η βασιλεια εκεινη 25 και εαν οικια ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον 10 πολλους οικια εκεινη 26 και ει ο σατανας ανεστη εφ γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγας 11 αλλα τελος εχει 27 ου δυναται ουδεις και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου 12 τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον αυτου διαρπασει 28 αμην λεγω υμιν οτι φανερον ποιησωσιν 13 και αναβαινει εις παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αυτος και απηλθον προς αυτον 14 και αν βλασφημησωσιν 29 ος δ αν βλασφημηση εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν 15 και εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου εχει εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους και κρισεως (aiōn g165, aiōnios g166) 30 οτι ελεγον εκβαλλειν τα δαιμονια 16 και επεθηκεν τω πνευμα ακαθαρτον εχει 31 ερχονται ουν οι σιμωνι ονομα πετρον 17 και ιακωβον τον αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα 32 και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης 18 και αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον εξω ζητουσιν σε 33 και απεκριθη αυτοις

λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου 34 και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου 35 ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην 2 και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλαις και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου 3 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι 4 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα του ουρανου και κατεφαγεν αυτο 5 αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γης 6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη 7 και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν 8 και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον 9 και ελεγεν αυτοις ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 10 οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην 11 και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται 12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν

μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα 13 και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε 14 ο σπειρων τον λογον σπειρει 15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων 16 και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον 17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται 18 και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες 19 και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται (αιθη g165) 20 και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον 21 και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη 22 ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη 23 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω 24 και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν 25 ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του μεγαλη 40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι
θεου ως εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν 41 και
επι της γης 27 και καθευδη και εγειρηται εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς
νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο
και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος 28 ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω
αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον 5 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης
χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω εις την χωραν των γαδαρηνων 2
σταχυι 29 οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου
αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο ευθεως απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων
θερισμος 30 και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω 3 ος
την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημειοις
παραβαλωμεν αυτην 31 ως κοκκω σιναπεως και ουτε αλυσειν ουδεις ηδυνατο αυτον
ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος δησαι 4 δια το αυτον πολλακις πεδαις και
παντων των σπερματων εστιν των επι αλυσειν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου
της γης 32 και οταν σπαρη αναβαινει και τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι
γινεται παντων των λαχανων μειζων και και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι 5 και
ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο διαπαντος νυκτος και ημερας εν τοις
την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων
κατασκηνουν 33 και τοιαυταις παραβολαις και κατακοπτων εαυτον λιθοις 6 ιδων
πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν
ηδυνατο ακουειν 34 χωρις δε παραβολης και προσεκυνησεν αυτω 7 και κραξας
ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου
μαθηταις αυτου επελυεν παντα 35 και λεγει υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον
αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης θεον μη με βασανισης 8 ελεγεν γαρ αυτω
διελθωμεν εις το περαν 36 και αφεντες τον εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του
οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω ανθρωπου 9 και επηρωτα αυτον τι σοι
πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα
37 και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα μοι οτι πολλοι εσμεν 10 και παρεκαλει
δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη
αυτο ηδη γεμιζεσθαι 38 και ην αυτος επι τη εξω της χωρας 11 ην δε εκει προς τα ορη
πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη 12 και
και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες
διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα 39 λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα
και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και εις αυτους εισελθωμεν 13 και επετρεψεν
ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα
εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους

χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του και δαπανησασα τα παρ εαυτης παντα και κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το δυσχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση χειρον ελθουσα 27 ακουσασα περι του 14 οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις του ιματιου αυτου 28 ελεγεν γαρ οτι καν τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το των ιματιων αυτου αψωμαι σωθησομαι γεγονος 15 και ερχονται προς τον ιησουν και 29 και ευθεως εξηρανθη η πηγη του θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι και ιματισμενον και σωφρονουντα τον ιαται απο της μαστιγος 30 και ευθεως ο εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου 16 και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων 31 χοιρων 17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις απελθειν απο των οριων αυτων 18 και τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει μου ηψατο 32 και περιεβλεπετο ιδειν την αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου τουτο ποιησασαν 33 η δε γυνη φοβηθεισα 19 ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι πασαν την αληθειαν 34 ο δε ειπεν αυτη ο κυριος εποιησεν και ηλεησεν σε 20 θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και 35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του παντες εθαυμαζον 21 και διαπερασαντος αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου του ιησου εν τω πλωιω παλιν εις το περαν απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην 36 ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον παρα την θαλασσαν 22 και ιδου ερχεται λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιειρος φοβου μονον πιστευε 37 και ουκ αφηκεν και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον αυτου 23 και παρεκαλει αυτον πολλα και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ιακωβου 38 και ερχεται εις τον οικον ινα ελθων επιτης αυτη τας χειρας οπως του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον σωθη και ζησεται 24 και απηλθεν μετ και κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα 39 αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και συνεθλιβον αυτον 25 και γυνη τις και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα 26 αλλα καθευδει 40 και κατεγελων αυτου ο και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων δε εκβαλων απαντας παραλαμβανει τον

πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον 41 και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνηνομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι 42 και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη 43 και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτου και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν 6 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου 2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω οτι και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται 3 ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω 4 ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου 5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν 6 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων 7 και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων 8 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον 9 αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσασθαι δυο χιτωνας 10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν 11 και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη 12 και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν 13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον 14 και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτου ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω 15 αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν η ως εις των προφητων 16 ακουσας δε ο ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων 17 αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν τη φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν 18 ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου 19 η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο 20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποiei και ηδεως αυτου ηκουεν 21 και γενομενης ημερας ευκαιρου

οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον και ειδον αυτους υπαγοντας οι οχλοι και
εποιει τοις μεγαστασιν αυτου και τοις επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο
χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας πασων των πολεων συνεδραμον εκει και
22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον
ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης 34 και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον
τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ως
ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο
θελης και δωσω σοι 23 και ωμοσεν αυτη διδασκειν αυτους πολλα 35 και ηδη ωρας
οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι
της βασιλειας μου 24 η δε εξελθουσα μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν
ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ο τοπος και ηδη ωρα πολλη 36 απολυσον
ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω
25 και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις
προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν 37 ο δε
ινα μοι δωσ εξ αυτης επι πινακι την αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις
κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 26 και φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες
περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους αγορασωμεν διακοσιων δηναριων αρτους
ορκους και τους συνανακειμενους ουκ και δωμεν αυτοις φαγειν 38 ο δε λεγει
ηθελησεν αυτην αθετησαι 27 και ευθεως αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και
αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατωρα ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο
επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου ιχθυας 39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι
28 ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω
τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην χορτω 40 και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα
αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω εκατον και ανα πεντηκοντα 41 και λαβων
κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας
τη μητρι αυτης 29 και ακουσαντες οι αναβλειψας εις τον ουρανον ευλογησεν
μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου
αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω 30 τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις
και συναγονται οι αποστολοι προς τον και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν 42 και
ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και εφαγον παντες και εχορτασθησαν 43 και
οσα εποησαν και οσα εδιδαξαν 31 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις
ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις και απο των ιχθυων 44 και ησαν οι φαγοντες
ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν τους αρτους ωσει πεντακιςχιλιοι ανδρες 45
γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου
και ουδε φαγειν ηυκαιρουν 32 και απηλθον εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το
εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν 33 περαν προς βηθσαιδα εως αυτος απολυση

τον οχλον 46 και αποταξαμενος αυτοις ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμψαντο 3
απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι 47 και οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι
οψιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της εαν μη πυγμα η νιψωνται τας χειρας ουκ
θαλασσης και αυτος μονος επι της γης 48 εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των
και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω πρεσβυτερων 4 και απο αγορας εαν μη
ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα
και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους
ερχεται προς αυτους περιπατων επι της ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και
θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους κλινων 5 επειτα επερωτωσιν αυτον
49 οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι οι φαρισαιοι και οι γραμματεις διατι
της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα
ανεκραζαν 50 παντες γαρ αυτον ειδον και την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα
εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον 6
αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλως
μη φοβεισθε 51 και ανεβη προς αυτους προεφητευσεν ησαιας περι υμων των
εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος
λιαν εκ περισσου εν εαυτοις εξισταντο και τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων
εθαυμαζον 52 ου γαρ συνηκαν επι τοις πορρω απεχει απ εμου 7 ματην δε
αρτοις ην γαρ η καρδια αυτων πεπωρωμενη σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας
53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην ενταλματα ανθρωπων 8 αφεντες γαρ την
γεννησαρετ και προσωρμισθησαν 54 και εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν
εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και
επιγοντες αυτον 55 περιδραμοντες ολην ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα
την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις πολλα ποιειτε 9 και ελεγεν αυτοις καλως
κραββατοις τους κακως εχοντας περιφερειν αθετειτε την εντολην του θεου ινα την
οπου ηκουον οτι εκει εστιν 56 και οπου παραδοσιν υμων τηρησητε 10 μωσης γαρ
αν εισεπορευετο εις κωμας η πολεις η ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα
αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους σου και ο κακολογων πατερα η μητερα
ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα θανατω τελευτατω 11 υμεις δε λεγετε
καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι
αψωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου
εσωζοντο ωφεληθης 12 και ουκετι αφιετε αυτον

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι
και τινες των γραμματεων ελθοντες αυτου 13 ακυρουντες τον λογον του θεου
απο ιεροσολυμων 2 και ιδοντες τινας των τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και
μαθητων αυτου κοιναις χερσιν τουτ εστιν παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε 14 και

προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν 15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου τοις κυναριοις 28 η δε απεκριθη και εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ψιχιων των παιδιων 29 και ειπεν αυτη 16 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω 17 δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου 30 και επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το της παραβολης 18 και λεγει αυτοις ουτως δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι βεβλημενην επι της κλινης 31 και παλιν παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας 19 οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την ανα μεσον των οριων δεκαπολεως 32 καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον και φερουσιν αυτω κωφον μογιλαλον και αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την τα βρωματα 20 ελεγεν δε οτι το εκ του χειρα 33 και απολαβομενος αυτον απο του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους τον ανθρωπον 21 εσωθεν γαρ εκ της αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι της γλωσσης αυτου 34 και αναβλεψας εις οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω φονοι 22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος εφραθα ο εστιν διανοιχθητι 35 και ευθεως ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη υπερηφανια αφροσυνη 23 παντα ταυτα τα ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι ορθως 36 και διεστειλατο αυτοις ινα μηδεν τον ανθρωπον 24 και εκειθεν αναστας ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστειλετο απηλθεν εις τα μεθωρια τυρου και σιδωνος μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον 37 και και εισελθων εις την οικιαν ουδενα ηθελεν υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες γνωμαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν 25 καλως παντα πεποιηκεν και τους κωφους ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ης ειχεν ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον 8 εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν 26 ην δε η γυνη ελληνις συροφοινισσα τω προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας φαγωσιν 27 και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλλη εκ της θυγατρος αυτης 27 αυτοις 2 σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν 3 και

εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων 18 αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα αυτων μακροθεν ηκασιν 4 και απεκριθησαν εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους 19 οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους δυνασεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ πεντακιςχιλιους ποσους κοφινους πληρεις ερημιας 5 και επηρωτα αυτους ποσους κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα εχετε αρτους οι δε ειπον επτα 6 και 20 οτε δε τους επτα εις τους τετρακιςχιλιους παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας ηρατε οι δε ειπον επτα 21 και ελεγεν εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου αυτοις πως ου συνιετε 22 και ερχεται εις ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω βηθσαιδα και φερουσιν αυτω τυφλον και 7 και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται 23 ειπεν παραθειναι και αυτα 8 εφαγον δε και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας κλασματων επτα σπυριδας 9 ησαν δε οι εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας φαγοντες ως τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει 24 και αυτους 10 και ευθεως εμβας εις το πλοιον αναβλειψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη ως δενδρα περιπατουντας 25 ειτα παλιν δαλμανουθα 11 και εξηλθον οι φαρισαιοι επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και παρ αυτου σημειον απο του ουρανου αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως πειραζοντες αυτον 12 και αναστεναξας απαντας 26 και απεστειλεν αυτον εις τον τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν εισελθης μηδε ειπης τινη εν τη κωμη 27 ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου 13 και αφεις αυτους εμβας παλιν εις το εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου πλοιον απηλθεν εις το περαν 14 και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας επελαθοντο οι μαθηται λαβειν αρτους και αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων οι ανθρωποι ειναι 28 οι δε απεκριθησαν εν τω πλωιω 15 και διεστειλετο αυτοις ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των αλλοι δε ενα των προφητων 29 και αυτος φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου 16 και λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αποκριθεις δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο αρτους ουκ εχομεν 17 και γνους ο ιησους χριστος 30 και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους λεγωσιν περι αυτου 31 και ηρξατο διδασκειν ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου

πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο ιματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευκα των πρεσβυτερων και αρχιερεων και λιαν ως χιων οια γναφους επι της γης γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα ου δυναται λευκαναι 4 και ωφθη αυτοις τρεις ημερας αναστηναι 32 και παρρησια ηλιας συν μωσει και ησαν συλλαλουντες τον λογον ελαλει και προσλαβομενος τω ιησου 5 και αποκριθεις ο πετρος λεγει αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω 33 τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε μωσει μιαν και ηλια μιαν 6 ου γαρ ηδει τι οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα λαληση ησαν γαρ εκφοβοι 7 και εγενετο του θεου αλλα τα των ανθρωπων 34 νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε 8 οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων μοι 35 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου 9 καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται την ψυχην αυτου ενεκεν εμου και του α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην 36 τι γαρ νεκρων αναστη 10 και τον λογον εκρατησαν ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου νεκρων αναστηναι 11 και επηρωτων αυτον 37 η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματαις οτι ψυχης αυτου 38 ος γαρ αν επαισχυνθη με ηλιαν δει ελθειν πρωτον 12 ο δε αποκριθεις και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα και εξουδενωθη 13 αλλα λεγω υμιν οτι των αγγελων των αγιων και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω

9 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι οσα ηελησαν καθως γεγραπται επ αυτον 14 και ελθων προς τους μαθητας ειδεν εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες οχλον πολυν περι αυτους και γραμματαις ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν συζητουντας αυτοις 15 και ευθεως πας την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και δυναμει 2 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον 16 και ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον επηρωτησεν τους γραμματαις τι συζητειτε και τον ιωαννην και αναφερει αυτους προς αυτους 17 και αποκριθεις εις εκ του μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων 3 και τα οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον

μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον **18** και δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις
οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον γνω **31** εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου
και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου
και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και
σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη
19 ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα τριτη ημερα αναστησεται **32** οι δε ηγνουσιν
απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι
ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με **33** και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη
20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη
αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον οδω προς εαυτους διελογιζεσθε **34** οι δε
και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν
21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος εν τη οδω τις μειζων **35** και καθισας
χρονος εστιν ως τουτου γεγονεν αυτω ο δε εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις
ειπεν παιδιοθεν **22** και πολλακις αυτον και ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων
εις πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση εσχατος και παντων διακονος **36** και λαβων
αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και
σπλαγχνισθεις εφ ημας **23** ο δε ιησους εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις **37**
ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεζηται
δυνατα τω πιστευοντι **24** και ευθεως κραξας επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος
ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν εαν εμε δεζηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον
πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια **25** αποστειλαντα με **38** απεκριθη δε αυτω ο
ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα εν
επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος
λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον
κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου οτι ουκ ακολουθει ημιν **39** ο δε ιησους
και μηκετι εισελθης εις αυτον **26** και κραξαν ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν
και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και
εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν δυνησεται ταχυ κακολογησαι με **40** ος γαρ
οτι απεθανεν **27** ο δε ιησους κρατησας αυτον ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν **41** ος
της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη **28** γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν τω
και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω
αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου **42** και
ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο **29** και ειπεν ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων
αυτοις τουτου το γενοσ εν ουδενι δυναται των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω
εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι
30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την

θαλασσαν **43** και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωνη εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον (**Geenna g1067**) **44** οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται **45** και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωνη χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον (**Geenna g1067**) **46** οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται **47** και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος (**Geenna g1067**) **48** οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται **49** πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται **50** καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10 κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους **2** και προσελθοντες οι φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον **3** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν εντειλατο μωσης **4** οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι **5** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν

υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην **6** απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος **7** ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου **8** και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ **9** ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω **10** και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον **11** και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην **12** και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχαται **13** και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν **14** ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου **15** αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην **16** και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ηυλογει αυτα **17** και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωνη αιωνιον κληρονομησω (**aiōnios g166**) **18** ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος **19** τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα **20** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου **21** ο δε ιησους εμβλεψας

αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο
σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες
δος τοις πτωχοις και εξεις θησαυρον εν εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους
ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα
σταυρον 22 ο δε στυγνασας επι τω λογω αυτω συμβαινειν 33 οτι ιδου αναβαινομεν
απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου
πολλα 23 και περιβλεψαμενος ο ιησους παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις
λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον
οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις
του θεου εισελευσονται 24 οι δε μαθηται εθνεσιν 34 και εμπαιξουσιν αυτω και
εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν
ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη
πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι ημερα αναστησεται 35 και προσπορευονται
τοις χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι
εισελθειν 25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα
δια της τρυμαλιας της ραφιδος διελθειν ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν 36 ο δε ειπεν
η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν 37 οι δε
εισελθειν 26 οι δε περισσως εξεπλησσαντο ειπον αυτω δος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου
λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν
σωθηται 27 εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους τη δοξη σου 38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις
λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το
παρα τω θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο
τω θεω 28 και ηρξατο ο πετρος λεγειν εγω βαπτιζομαι βαπτισθηται 39 οι δε ειπον
αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις
ηκολουθησαμεν σοι 29 αποκριθεις δε ο το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το
ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεθε
ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας 40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ
η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι
αγρους ενεκεν εμου και του ευαγγελιου αλλ οις ητοιμασται 41 και ακουσαντες οι
30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και
τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και ιωαννου 42 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος
αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες
μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων
ζωην αιωνιον (aiōn g165, aiōnios g166) 31 πολλοι και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν
δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι αυτων 43 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ
πρωτοι 32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται

διακονος υμων 44 και ος αν θελη υμων θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν
γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος 45 αυτον 5 και τινες των εκει εστηκοτων
και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον
διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι 6 οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο
την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων 46 ιησους και αφηκαν αυτους 7 και ηγαγον τον
και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω
αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω
και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο 8 πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν
τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον
47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εκ των δενδρων και εστρωννυον εις
εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος την οδον 9 και οι προαγοντες και οι
δαβιδ ιησου ελεησον με 48 και επετιμων ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα
αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι
μαλλον εκραζεν υιε δαβιδ ελεησον με 49 κυριου 10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια
και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαβιδ
και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω ωσαννα εν τοις υψιστοις 11 και εισηλθεν
θαρσει εγειραι φωνει σε 50 ο δε αποβαλων εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον
το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον και περιβλεψαμενος παντα οφιας ηδη
ιησουν 51 και αποκριθεις λεγει αυτω ο ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν
ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος μετα των δωδεκα 12 και τη επαυριον
ειπεν αυτω ραββوني ινα αναβλεψω 52 ο εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν
δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου 13 και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν
σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη
ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ

εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το
ορος των ελαιων αποστελλει δυο των
μαθητων αυτου 2 και λεγει αυτοις υπαγετε
εις την κωμην την κατεναντι υμων και
ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε
πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων
κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε 3 και
εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε
οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεως
αυτον αποστελει ωδε 4 απηλθον δε και
ευρον τον πωλον δεδεμενον προς την

φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων 14 και
αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκει εκ
σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι
και ηκουον οι μαθηται αυτου (αιθη g165) 15
και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων
ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν
τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω
ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων
και τας καθεδρας των πωλωντων τας
περιστερας κατεστρεψεν 16 και ουκ ηφιεν
ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου 17 και
εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι

ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται αποκριθητε μοι 31 και ελογιζοντο προς
πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου
αυτον σπηλαιον ληστων 18 και ηκουσαν οι ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω 32 αλλ
γραμματαις και οι αρχιερεις και εξητουν εαν ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον
πως αυτον απολεσουσιν εφοβουντο γαρ λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι
αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι οντως προφητης ην 33 και αποκριθεντες
τη διδαχη αυτου 19 και οτε οψε εγενετο λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο
εξεπορευετο εξω της πολεως 20 και ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω
πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
εξηραμμενην εκ ριζων 21 και αναμνησθεις 12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις
ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν
κατηρασω εξηραναται 22 και αποκριθεις ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμαον και
ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου 23 ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν
αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει πυργον και εξεδото αυτον γεωργους και
τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν απεδημησεν 2 και απεστειλεν προς τους
και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα
πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω των γεωργων λαβη απο του καρπου
ο εαν ειπη 24 δια τουτο λεγω υμιν παντα του αμπελωνος 3 οι δε λαβοντες αυτον
οσα αν προσευχομενοι αιτεισθε πιστευετε εδειραν και απεστειλαν κενον 4 και παλιν
οτι λαμβανετε και εσται υμιν 25 και οταν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον
στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν
κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις και απεστειλαν ητιμωμενον 5 και παλιν
ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν
26 ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες
ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα τους δε αποκτεινοντες 6 ετι ουν ενα υιον
υμων 27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και
και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι
ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι εντραπησονται τον υιον μου 7 εκεινοι δε
γραμματαις και οι πρεσβυτεροι 28 και οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος
λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν
και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια 8 και
ινα ταυτα ποιης 29 ο δε ιησους αποκριθεις λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον
ειπεν αυτοις επερωτησω υμας καγω ενα εξω του αμπελωνος 9 τι ουν ποιησει
λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και
ποια εξουσια ταυτα ποιω 30 το βαπτισμα απολεσει τους γεωργους και δωσει τον
ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αμπελωνα αλλοις 10 ουδε την γραφην

ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν τριτος ωσαυτως 22 και ελαβον αυτην οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη κεφαλην γωνιας 11 παρα κυριου εγενετο παντων απεθανεν και η γυνη 23 εν τη αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ουν αναστασει οταν αναστωσιν τινος ημων 12 και εξητουν αυτον κρατησαι αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γυναικα 24 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον 13 τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου και αποστελλουσιν προς αυτον τινας 25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ως αυτον αγρευσωσιν λογω 14 οι δε ελθοντες αγγελοι οι εν τοις ουρανοις 26 περι δε λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου εν τη βιβλω μωσεως επι της βατου ως γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εξεστιν κηνσον καισαρι δουναι η ου 15 27 ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε 28 και υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε προσελθων εις των γραμματεων ακουσας φερετε μοι δηναριον ινα ιδω 16 οι δε αυτων συζητουτων ειδως οτι καλως ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω εστιν πρωτη πασων εντολη 29 ο δε ιησους καισαρος 17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν απεκριθη αυτω οτι πρωτη πασων των αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω κυριος εις εστιν 30 και αγαπησεις κυριον 18 και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης επηρωτησαν αυτον λεγοντες 19 διδασκαλε της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος σου αυτη πρωτη εντολη 31 και δευτερα αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα ουκ εστιν 32 και ειπεν αυτω ο γραμματευσ τω αδελφω αυτου 20 επτα ουν αδελφοι καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και εις εστιν θεος και ουκ εστιν αλλος πλην αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα 21 και αυτου 33 και το αγαπαν αυτον εξ ολης της ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και

το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον **13** και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου
 εστιν παντων των ολοκαυτωματων και λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου
 των θυσιων **34** και ο ιησους ιδων αυτον οτι διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι
 νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν οικοδομαι **2** και ο ιησους αποκριθεις
 ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας
 ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι **35** και οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ος
 αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν ου μη καταλυθη **3** και καθημενου αυτου εις
 τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου
 χριστος υιος εστιν δαβιδ **36** αυτος γαρ δαβιδ επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετρος και
 ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν ο ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας **4** ειπε
 κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον
 εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι **5** ο
 ποδων σου **37** αυτος ουν δαβιδ λεγει αυτον δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν
 κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο βλεπετε μη τις υμας πλανηση **6** πολλοι γαρ
 πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως **38** και ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες
 ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν
 απο των γραμματεων των θελοντων εν **7** οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας
 στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ
 αγοραις **39** και πρωτοκαθεδριας εν ταις ουπω το τελος **8** εγερθησεται γαρ εθνος
 συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και
 δειπνοις **40** οι κατεσθιοντες τας οικιας των εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται
 χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα **9**
 ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα **41** βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν
 και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας
 γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων
 χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον
 πλουσιοι εβαλλον πολλα **42** και ελθουσα αυτοις **10** και εις παντα τα εθνη δει
 μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον **11**
 κοδραντης **43** και προσκαλεσαμενος τους οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδοντες μη
 μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε
 υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο
 παντων βεβληκεν των βαλοντων εις λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες
 το γαζοφυλακιον **44** παντες γαρ εκ του αλλα το πνευμα το αγιον **12** παραδωσει
 περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ δε αδελφος αδελφων εις θανατον και
 της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα
 εβαλεν ολον τον βιον αυτης επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους **13**

καί εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια αυτου και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου
το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως
ουτος σωθησεται 14 οταν δε ιδητε το ακρου ουρανου 28 απο δε της συκης μαθετε
βδελυγμα της ερημωσης το ρηθεν υπο την παραβολην οταν αυτης ηδη ο κλαδος
δανηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα
αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν 29
φευγετωσαν εις τα ορη 15 ο δε επι του ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα
δωματος μη καταβατω εις την οικιαν μηδε γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις 30
εισελθετω αραι τι εκ της οικιας αυτου 16 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα
και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω αυτη μεχρις ου παντα ταυτα γενηται 31
εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου 17 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε
ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις λογοι μου ου μη παρελθωσιν 32 περι δε
θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις 18 της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις
προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο
υμων χειμωνος 19 εσονται γαρ αι ημεραι υιος ει μη ο πατηρ 33 βλεπετε αγρυπνειτε
εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο
αρχης κτισεως ης εκτισεν ο θεος εως του καιρος εστιν 34 ως ανθρωπος αποδημος
νυν και ου μη γενηται 20 και ει μη κυριος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις
εκολοβωσεν τας ημερας ουκ αν εσωθη δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το
πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο
εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας 21 και ινα γρηγορη 35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε
τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται οψε η
ιδου εκει μη πιστευσητε 22 εγερθησονται μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας η πρωι 36
γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας
δωσουσιν σημεια και τερατα προς το 37 α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε
αποπλαναν ει δυνατον και τους εκλεκτους 14 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα
23 υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν δυο ημερας και εζητουν οι αρχιερεις
παντα 24 αλλ εν εκειναις ταις ημεραις μετα και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω
την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης
κρατησαντες αποκτεινωσιν 2 ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του
25 και οι αστερες του ουρανου εσονται λαου 3 και οντος αυτου εν βηθανια εν τη
εκπιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου
ουρανοις σαλευθησονται 26 και τοτε αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον
οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους και
εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου
δοξης 27 και τοτε αποστελει τους αγγελους κατα της κεφαλης 4 ησαν δε τινες

αγανακτούντες προς εαυτους και λεγοντες και οψιας γενομενης ερχεται μετα των
εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν δωδεκα 18 και ανακειμενων αυτων και
5 ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν
τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοις οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ
πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη 6 ο δε εμου 19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν
ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλος μητι
παρεχετε καλον εργον ειργασατο εις εμε εγω 20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εις εκ
7 παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις
εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτους το τρυβλιον 21 ο μεν υιος του ανθρωπου
ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε 8 ο υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι
ειχεν αυτη εποησεν προελαβεν μυρισαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του
μου το σωμα εις τον ενταφιασμον 9 αμην ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει
λεγω υμιν οπου αν κηρυχθη το ευαγγελιον ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος 22 και
τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποησεν εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον
αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και
10 και ο ιουδας ο ισκαριωτης εις των ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα
δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα μου 23 και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας
παραδω αυτον αυτοις 11 οι δε ακουσαντες εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες
εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον 24 και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου
δουναι και εξητει πως ευκαιρως αυτον το της καινης διαθηκης το περι πολλων
παραδω 12 και τη πρωτη ημερα των αζυμων εκχυνομενον 25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι
οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου
μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω
ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα 13 και καινον εν τη βασιλεια του θεου 26 και
αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των
λεγει αυτοις υπαγετε εις την πολιν και ελαιων 27 και λεγει αυτοις ο ιησους οτι
απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη
βασταζων ακολουθησατε αυτω 14 και οπου νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον
εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα
διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα 28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας
οπου το πασχα μετα των μαθητων μου εις την γαλιλαιαν 29 ο δε πετρος εφη
φαγω 15 και αυτος υμιν δειξει ανωγειον αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται
μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε αλλ ουκ εγω 30 και λεγει αυτω ο ιησους
ημιν 16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου αμην λεγω σοι οτι σημερον εν τη νυκτι
και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ταυτη πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις
ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα 17 απαρνηση με 31 ο δε εκ περισσου ελεγεν

μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου παραδιδους αυτον συσημον αυτοις λεγων
μη σε απαρνησομαι ωσαυτως δε και παντες ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε
ελεγον 32 και ερχονται εις χωριον ου το αυτον και απαγαγετε ασφαλως 45 και
ονομα γεθησημνη και λεγει τοις μαθηταις ελθων ευθεως προσελθων αυτω λεγει
αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον 46 οι
33 και παραλαμβανει τον πετρον και τον δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων
ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και και εκρατησαν αυτον 47 εις δε τις των
ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν 34 και παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν
λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και
εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε αφειλεν αυτου το ωτιον 48 και αποκριθεις ο
35 και προελθων μικρον επεσεν επι της ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθετε
γης και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν
παρελθη απ αυτου η ωρα 36 και ελεγεν με 49 καθ ημεραν ημην προς υμας εν
αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε
το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι 50
θελω αλλα τι συ 37 και ερχεται και ευρισκει και αφεντες αυτον παντες εφυγον 51
αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω και εις τις νεανισκος ηκολουθει αυτω
σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν περιβεβλημενος σινδωνα επι γυμνου και
γρηγορησαι 38 γρηγορειτε και προσευχεσθε κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι 52 ο δε
ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν απ
πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθηνης 39 αυτων 53 και απηγαγον τον ιησουν προς
και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντες
λογον ειπων 40 και υποστρεψας ευρεν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι
αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι γραμματεις 54 και ο πετρος απο μακροθεν
οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην
ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν 41 και ερχεται του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα
το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε το των υπηρετων και θερμαινομενος προς
λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η το φως 55 οι δε αρχιερεις και ολον
ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου
εις τας χειρας των αμαρτωλων 42 εγειρεσθε μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ
αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν 43 και ευρισκον 56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν
ευθεως ετι αυτου λαλουντος παραγινεται κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν
ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου 57 και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν
οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων κατ αυτου λεγοντες 58 οτι ημεις ηκουσαμεν
παρα των αρχιερων και των γραμματεων αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον
και των πρεσβυτερων 44 δεδωκει δε ο τουτον τον χειροποιητον και δια τριων

ημερων αλλον χειροποιητον οικοδομησω 72 και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και
59 και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια ανεμνησθη ο πετρος του ρηματος ου ειπεν
αυτων 60 και αναστας ο αρχιερευς αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι
εις το μεσον επηρωτησεν τον ιησουν δις απαρνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν
λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου 15 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον
καταμαρτυρουσιν 61 ο δε εσιωπα και ουδεν ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των
απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επηρωτα πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το
αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν
του ευλογητου 62 ο δε ιησους ειπεν εγω και παρεδωκαν τω πιλατω 2 και
ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και
ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου 3 και απηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο
63 ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις
αυτου λεγει τι ετι χριαν εχομεν μαρτυρων ειπεν αυτω συ λεγεις 3 και κατηγορουν
64 ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν αυτου οι αρχιερεις πολλα αυτος δε
φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ουδεν απεκρινατο 4 ο δε πιλατος παλιν
ειναι ενοχον θανατου 65 και ηρξαντο επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη
τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν
προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και 5 ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη
λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ωστε θαυμαζειν τον πιλατον 6 κατα δε
ραπισμασιν αυτον εβαλλον 66 και οντος του εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ
πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των ητουντο 7 ην δε ο λεγομενος βαραββας
παιδισκων του αρχιερευς 67 και ιδουσα μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες
πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω εν τη στασει φονον πεποικηκισαν 8 και
λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως
ησθα 68 ο δε ηρησατο λεγων ουκ οίδα ουδε αι εποιει αυτοις 9 ο δε πιλατος απεκριθη
επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον
το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν 69 βασιλεα των ιουδαιων 10 εγινωσκεν γαρ
και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι
λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αρχιερεις 11 ο δε αρχιερεις ανεσεισαν τον
αυτων εστιν 70 ο δε παλιν ηρνειτο οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση
και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον αυτοις 12 ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν
τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον
γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει 71 ο λεγετε βασιλεα των ιουδαιων 13 ο δε παλιν
δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυειν οτι εκραξαν σταυρωσον αυτον 14 ο δε πιλατος
ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον
αυτον 15 ο δε πιλατος βουλομενος τω

οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν φραγελλωσας ινα σταυρωθη 16 οι δε εαυτον ου δυναται σωσαι 32 ο χριστος ο στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της βασιλευς του ισραηλ καταβατω νυν απο του αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν και ολην την σπειραν 17 και ενδουουσιν οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω 33 γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο πλεξαντες ακανθινον στεφανον 18 και εφ ολην την γην εως ωρας εννατης 34 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ τη ωρα τη εννατη εβοησεν ο ιησους φωνη των ιουδαιων 19 και ετυπτον αυτου την μεγαλη λεγων ελωι ελωι λαμμα σαβαχθανι κεφαλην καλαμω και ενεπτυσον αυτω και ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο τιθεντες τα γονατα προσεκυουν αυτω 20 θεος μου εις τι με εγκατελιπες 35 και τινες και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδου ηλιαν φωνει 36 δραμων δε εις και ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν γεμισας σπογγον οξους περιθεις τε καλαμω αυτον 21 και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον ερχεται ηλιας καθελειν αυτον 37 ο δε πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν σταυρον αυτου 22 και φερουσιν αυτον επι 38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον εις δυο απο ανωθεν εως κατω 39 ιδων δε ο κρανιου τοπος 23 και εδιδουν αυτω πειν κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν οτι ουτως κραξας εξεπνευσεν ειπεν αληθως 24 και σταυρωσαντες αυτον διεμεριζον ο ανθρωπος ουτος υιος ην θεου 40 ησαν δε τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αυτα τις τι αρη 25 ην δε ωρα τριτη και αις ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η εσταυρωσαν αυτον 26 και ην η επιγραφη του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς και σαλωμη 41 αι και οτε ην εν τη γαλιλαια των ιουδαιων 27 και συν αυτω σταυρουσιν ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ευωνυμων αυτου 28 και επληρωθη η γραφη ιεροσολυμα 42 και ηδη οψιας γενομενης η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη 29 και επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον 43 οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ευσημων κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος οσα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν ημεραις οικοδομων 30 σωσον σεαυτον και προς πιλατον και ητησατο το σωμα του καταβα απο του σταυρου 31 ομοιως δε και οι ιησου 44 ο δε πιλατος εθαυμασεν ει

ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν 45 και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ 46 και αγορασας σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου 47 η δε μαρια η μαγδαλινη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαλινη και μαρια η του ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον 2 και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου 3 και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου 4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα 5 και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιоиς περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν 6 ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον 7 αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν 8 και εξελθουσαι ταχυ εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια

τη μαγδαλινη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια 10 εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν 11 κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν 12 μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον 13 κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν 14 υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν 15 και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει 16 ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται 17 σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις 18 οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψει επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν 19 ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου 20 εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην

Κατα Λουκαν

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων **2** καθως παρεδосαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου **3** εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε **4** ινα επιγνως περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν **5** εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του βασιλεως της ιουδαιας ιερευς τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ **6** ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι **7** και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν **8** εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου **9** κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου **10** και παν το πληθος του λαου ην προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος **11** ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος **12** και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον **13** ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην **14** και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και

πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται **15** εσται γαρ μεγας ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου **16** και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων **17** και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον **18** και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης **19** και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα **20** και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων **21** και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω **22** εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος **23** και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου **24** μετα δε ταυτας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα **25** οτι ουτως μοι πεποιηκεν ο κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποις **26** εν δε τω

μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ ησπασατο την ελισαβητ 41 και εγενετο ως υπο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας ηκουσεν η ελισαβητ τον ασπασμον της η ονομα ναζαρεθ 27 προς παρθενον μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η οικου δαβιδ και το ονομα της παρθενου ελισαβητ 42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη μαριαμ 28 και εισελθων ο αγγελος προς και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου 43 μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν 29 η και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου κυριου μου προς με 44 ιδου γαρ ως εγενετο και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου ουτος 30 και ειπεν ο αγγελος αυτη μη εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω κοιλια μου 45 και μακαρια η πιστευσασα 31 και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν αυτη παρα κυριου 46 και ειπεν μαριαμ 32 ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου μεγαλυνη η ψυχη μου τον κυριον 47 κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω τον θρονον δαβιδ του πατρος αυτου 33 και θεω τω σωτηρι μου 48 οτι επεβλεψεν επι βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι τελος (αιδ̄ν g165) 34 ειπεν δε μαριαμ προς αι γενεαι 49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου 50 ου γινωσκω 35 και αποκριθεις ο αγγελος και το ελεος αυτου εις γενεας γενεων ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται τοις φοβουμενοις αυτον 51 εποιησεν επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν σοι διο και το γεννωμενον εκ σου αγιον υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων κληθησεται υιος θεου 36 και ιδου ελισαβητ 52 καθειλεν δυναστας απο θρονων και η συγγενης σου και αυτη συνειληφουια υψωσεν ταπεινους 53 πεινωντας ενεπλησεν υιον εν γηρα αυτης και ουτος μην εκτος αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα 37 οτι κενους 54 αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα μνησθηναι ελεους 55 καθως ελαλησεν 38 ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα (αιδ̄ν g165) απ αυτης ο αγγελος 39 αναστασα δε μαριαμ 56 εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα 40 57 τη δε ελισαβητ επλησθη ο χρονος του και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον 58 και

ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις 74 αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος ρυσθεντας λατρευειν αυτω 75 εν οσιοτητι αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας 59 και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον ημερας της ζωης ημων 76 και συ παιδιον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο προφητης υψιστου κληθηση προπορευση επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους 60 και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν αυτου 77 του δουναι γνωσιν σωτηριας τω ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης 61 και λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων 78 ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οis συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους 79 τουτω 62 ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι επιφαναι τοis εν σκοτει και σκια θανατου αν θελοι καλεισθαι αυτον 63 και αιτησας καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν ημων εις οδον ειρηνης 80 το δε παιδιον το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες 64 ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα εν ταις ερημοis εως ημερας αναδειξεωs και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων αυτου προς τον ισραηλ

τον θεον 65 και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα 66 και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου 67 και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων 68 ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου 69 και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαβιδ του παιδος αυτου 70 καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου (aiōn g165) 71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας 72 ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου 73 ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν

2 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην 2 αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου 3 και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν 4 ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεωs ναζαρεθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαβιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαβιδ 5 απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω 6 εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην 7 και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοis τοπος εν τω καταλυματι 8 και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες

και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν την ποιμνην αυτων 9 και ιδου αγγελος τη κοιλια 22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου του καθαρισμου αυτης κατα τον νομον περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν μωσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα φοβον μεγαν 10 και ειπεν αυτοις ο αγγελος παραστησαι τω κυριω 23 καθως γεγραπται μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω 11 μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται 24 οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν και του δουναι θυσηαν κατα το ειρημενον χριστος κυριος εν πολει δαβιδ 12 και εν νομω κυριου ζευγος τρυγωνων η δυο τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος νεοσσους περιστερων 25 και ιδου ην εσπαργανωμενον κειμενον εν τη φατνη ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα σιμεων 13 και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ θεον και λεγοντων 14 δοξα εν υψιστοις και πνευμα αγιον ην επ αυτον 26 και ην θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις αυτω κεκηρηματισμενον υπο του πνευματος ευδοκια 15 και εγενετο ως απηλθον απ του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι τον χριστον κυριου 27 και ηλθεν εν τω ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι εγνωρισεν ημιν 16 και ηλθον σπευσαντες αυτου 28 και αυτος εδεξατο αυτο εις τας και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη 17 και ειπεν 29 νυν απολυεις τον δουλον σου ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη 30 οτι του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου 31 τουτου 18 και παντες οι ακουσαντες ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο λαων 32 φως εις αποκαλυψιν εθνων και των ποιμενων προς αυτους 19 η δε δοξαν λαου σου ισραηλ 33 και ην ιωσηφ μαριαμ παντα συντηρει τα ρηματα ταυτα και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης 20 και λαλουμενοις περι αυτου 34 και ευλογησεν επεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αυτους σιμεων και ειπεν προς μαριαμ την αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και 21 και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του εις σημειον αντιλεγομενον 35 και σου δε περιτεμειν το παιδιον και εκληθη το αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων

καρδιων διαλογισμοι 36 και ην αννα μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις εξητουμεν σε 49 και ειπεν προς αυτους τι ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του παρθενιας αυτης 37 και αυτη χηρα ως πατρος μου δει ειναι με 50 και αυτοι ου ετων ογδοηκονταεσσαρων η ουκ αφιστατο συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις 51 και απο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρεθ λατρευουσα νυκτα και ημεραν 38 και αυτη και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτη τη ωρα επισασα ανθρωμολογειτο τω αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις τη καρδια αυτης 52 και ιησους προεκοπτεν προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και 39 και ως ετελεσαν απαντα τα κατα ανθρωποις

τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την 3 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας γαλιλαιαν εις την πολιν αυτων ναζαρεθ 40 τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις ποντιου πιλατου της ιουδαιας και θεου ην επ αυτο 41 και επορευοντο οι γονεις τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη φιλιππου δε του αδελφου αυτου του πασχα 42 και οτε εγενετο ετων δωδεκα τετραρχουντος της ιτουραιας και αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της το εθος της εορτης 43 και τελειωσαντων της αβιληνης τετραρχουντος 2 επ αρχιερων αννας και καιαφα εγενετο ρημα θεου τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους επι ιωαννην τον του ζαχαριου υιον υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ εν τη ερημω 3 και ηλθεν εις πασαν και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου 44 την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον 4 ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη 45 και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον 46 και ποιειτε τας τριβους αυτου 5 πασα φαραγξ εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον πληρωθησεται και παν ορος και βουνος εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις διδασκαλων και ακουοντα αυτων και ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειας επερωτωντα αυτους 47 εξισταντο δε παντες 6 και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και θεου 7 ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις ταις αποκρισεσιν αυτου 48 και ιδοντες οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο

της μελλουσης οργης 8 ποιησατε ουν ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της καρπους αξιους της μετανοιας και μη γυναικος φιλιππου του αδελφου αυτου αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν και περι παντων ων εποιησεν πονηρων τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο ηρωδης 20 προσεθηκεν και τουτο επι ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη τεκνα τω αβρααμ 9 ηδη δε και η αξινη φυλακη 21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι προς την ριζαν των δενδρων κειται παν απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον και προσευχομενου ανεωχθηναι τον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 10 και ουρανον 22 και καταβηναι το πνευμα το επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστεραν επ ποιησομεν 11 αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω 12 σοι ηυδοκησα 23 και αυτος ην ο ιησους ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ως ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι 24 του 13 ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε 14 ιωσηφ 25 του ματταθιου του αμωσ του επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι ναουμ του εσλι του ναγγα 26 του μααθ του λεγοντες και ημεις τι ποιησομεν και ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα ειπεν προς αυτους μηδενα διασεισητε 27 του ιωαννα του ρησα του ζοροβαβελ του μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις σαλαθιηλ του νηρι 28 του μελχι του αδδι οψωνιοις υμων 15 προσδοκωντος δε του του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ 29 του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου του λευι 30 του σιμεων του ιουδα του μηποτε αυτος ειη ο χριστος 16 απεκρινατο ιωσηφ του ιωανν του ελιακειμ 31 του ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι μελεα του μεναμ του ματταθα του ναθαν βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου του δαβιδ 32 του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των του σαλμων του ναασσων 33 του αμιναδαβ υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα εν πνευματι αγιω και πυρι 17 ου το 34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει θαρα του ναχωρ 35 του σαρουχ του ραγαυ την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον του φαλεκ του εβερ του σαλα 36 του καιναν εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ κατακαυσει πυρι ασβεστω 18 πολλα μεν 37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο μαλεληλ του καιναν 38 του ενως του σηθ τον λαον 19 ο δε ηρωδης ο τετραρχης του αδαμ του θεου

4 ιησους δε πνευματος αγιου πληρης και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου υπεστρεψεν απο του ιορδανου και περι αυτου **15** και αυτος εδιδασκεν εν ηγητο εν τω πνευματι εις την ερημον **2** ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο παντων **16** και ηλθεν εις την ναζαρεθ του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων αυτων υστερον επεινασεν **3** και ειπεν αυτω εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω **17** και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου τουτω ινα γενηται αρτος **4** και απεκριθη του προφητου και αναπτυξας το βιβλιον ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον **18** ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος πνευμα κυριου επ εμε ου ενεκεν εχρισεν αλλ επι παντι ρηματι θεου **5** και αναγαγων με ευαγγελιζεσθαι πτωχοις απεσταλκεν αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν εν στιγμη χρονου **6** και ειπεν αυτω ο και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην τεθραυσμενους εν αφεσει **19** κηρυξαι απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι ενιαυτον κυριου δεκτον **20** και πτυξας το παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και **7** συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον μου παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν εσται σου παντα **8** και αποκριθεις αυτω ατενιζοντες αυτω **21** ηρξατο δε λεγειν προς ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη γεγραπται γαρ προσκυνησεις κυριον τον αυτη εν τοις ωσιν υμων **22** και παντες θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις **9** και εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ειπεν αυτω ει ο υιος ει του θεου βαλε ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ **23** και ειπεν προς σεαυτον εντευθεν κατω **10** γεγραπται γαρ αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα του διαφυλαξαι σε **11** και οτι επι χειρων ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου **24** ειπεν τον ποδα σου **12** και αποκριθεις ειπεν αυτω δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου **25** επ τον θεον σου **13** και συντελεσας παντα αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε καιρου **14** και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνας δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την

γην 26 και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν
 ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει
 γυναικα χηραν 27 και πολλοι λεπροι αυτοις 40 δυνοντος δε του ηλιου παντες
 ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλιας
 ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω
 μη νεεμαν ο συρος 28 και επλησθησαν αυτων τας χειρας επιθεις εθεραπευσεν
 παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες αυτους 41 εξηρχετο δε και δαιμονια απο
 ταυτα 29 και ανασταντες εξεβαλον αυτον πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει
 εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων
 της οφρυος του ορους εφ ου η πολις ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον
 αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι χριστον αυτον ειναι 42 γενομενης δε ημερας
 αυτον 30 αυτος δε διελθων δια μεσου εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι
 αυτων επορευετο 31 και κατηλθεν εις οχλοι εξητουν αυτον και ηλθον εως αυτου
 καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ
 διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν 32 και αυτων 43 ο δε ειπεν προς αυτους οτι και
 εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με
 εν εξουσια ην ο λογος αυτου 33 και εν δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο
 τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα απεσταλμαι 44 και ην κηρυσσων εν ταις
 δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη συναγωγαις της γαλιλαιας
 μεγαλη 34 λεγων εα τι ημιν και σοι 5 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι
 ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας αυτω του ακουειν τον λογον του θεου
 οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου 35 και και αυτος ην εστως παρα την λιμνην
 επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι γεννησαρετ 2 και ειδεν δυο πλοια εστωτα
 και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες
 το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα 3 εμβας
 αυτου μηδεν βλαψαν αυτον 36 και εγενετο δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος
 θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν
 αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του
 εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις πλοιου τους οχλους 4 ως δε επαυσατο
 ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται 37 λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε
 και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα
 τοπον της περιχωρου 38 αναστας δε εκ υμων εις αγραν 5 και αποκριθεις ο σιμων
 της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν ειπεν αυτω επιστατα δι ολης της νυκτος
 σιμωνος η πενθερα δε του σιμωνος ην κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω
 συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν ρηματι σου χαλασω το δικτυον 6 και τουτο
 αυτον περι αυτης 39 και επιστας επανω ποιησαντες συνεκλεισαν ιχθυων πληθος

πολυ διερρηγνυτο δε το δικτυον αυτων 7 και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμεις και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω κυριου ην εις το ιασθαι αυτους 18 και ιδου ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα ος ην παραλελυμενος και εξητουσ αυτον τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα 8 ιδων εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου 19 δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν και μη ευροντες δια ποιασ εισενεγκωσιν του ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το ανηρ αμαρτωλοσ ειμι κυριε 9 θαμβοσ γαρ δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον περιεσχεν αυτον και παντασ τουσ συν αυτω συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον 10 του ιησου 20 και ιδων την πιστιν αυτων ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιοσ ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι ζεβεδαιοι οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και αμαρτιαι σου 21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησοσ μη φοβου οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντες απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγων 11 και τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ απαντα ηκολουθησαν αυτω 12 και εγενετο ο θεοσ 22 επιγνουσ δε ο ιησοσ τουσ εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προς και ιδου ανηρ πληρησ λεπρασ και ιδων αυτουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθη υμων 23 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου η ειπειν με καθαρισαι 13 και εκτεινασ την χειρα εγειραι και περιπατει 24 ινα δε ειδητε ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου 14 και επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ σου 25 και παραχρημα αναστασ ενωπιον προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ αυτων αρασ εφ ω κατεκειτο απηλθεν εις 15 διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον 26 και και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες ασθeneiων αυτων 16 αυτοσ δε ην υποχωρων οτι ειδομεν παραδοξα σημερον 27 και εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ 17 μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην και εγενετο εν μια των ημερων και ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι και ειπεν αυτω ακολουθει μοι 28 και φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν εληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ της γαλιλαιασ αυτω 29 και εποιησεν δοχην μεγαλην ο

λευεις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος και ησθιον ψωχοντες ταις χερσιν 2 τινες
τελωνων πολυς και αλλων οι ησαν μετ δε των φαρισαιων ειπον αυτοις τι ποιειτε
αυτων κατακειμενοι 30 και εγογγυζον ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασιν 3
οι γραμματεις αυτων και οι φαρισαιοι και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους
προς τους μαθητας αυτου λεγοντες διατι ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαβιδ
μετα τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου
και πινετε 31 και αποκριθεις ο ιησους οντες 4 ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου
ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν
υγιαिनοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου
32 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους
αμαρτωλους εις μετανοιαν 33 οι δε ειπον ιερεις 5 και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν
προς αυτον διατι οι μαθηται ιωαννου ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου 6
νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν
ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν
εσθιουσιν και πινουσιν 34 ο δε ειπεν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου
προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του η δεξια ην ξηρα 7 παρετηρουν δε αυτον
νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν
εστιν ποιησαι νηστευειν 35 ελευσονται τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν
δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο κατηγοριαν αυτου 8 αυτος δε ηδει τους
νυμφιος τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναις διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω
ταις ημεραις 36 ελεγεν δε και παραβολην τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και
προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη 9 ειπεν
καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμας
μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω τι εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η
ου συμφωνει επιβλημα το απο του καινου κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απολεσαι 10
37 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν
παλαιους ει δε μηγε ρηξει ο νεος οινος τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου ο
τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και δε εποιησεν ουτως και αποκατεσταθη η
οι ασκοι απολουνται 38 αλλα οινον νεον χειρ αυτου υγιης ως η αλλη 11 αυτοι
εις ασκους καινους βλητεον και αμφοτεροι δε επλησθησαν ανοιας και διελαουον
συντηρουνται 39 και ουδεις πινω παλαιον προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου
ευθεως θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος 12 εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις
χρηστοτερος εστιν εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην

6 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου 13
διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους
και ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυας μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων

δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν υμιν οταν καλως υμας ειπωσιν παντες οι 14 σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων 27 αλλ ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον 15 υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον υμας 28 ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν ζηλωτην 16 ιουδαν ιακωβου και ιουδαν και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης 17 υμας 29 τω τυπτοντι σε επι την σιαγωνα και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης πληθος πολυ του λαου απο πασης της 30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου του αιροντος τα σα μη απαιτει 31 και τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και ιαθηναι απο των νοσων αυτων 18 και και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως 32 και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια και εθεραπευοντο 19 και πας ο οχλος υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν 33 και αυτου εξηρχετο και ιατο παντας 20 και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν 34 και εαν πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια δανειζητε παρ ων ελπίζετε απολαβειν ποια του θεου 21 μακαριοι οι πεινωντες νυν υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες αμαρτωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν νυν οτι γελασετε 22 μακαριοι εστε οταν τα ισα 35 πλην αγαπατε τους εχθρους μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον πολυς και εσεσθε υιοι του υψιστου οτι ενεκα του υιου του ανθρωπου 23 χαιρετε αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου και πονηρους 36 γινεσθε ουν οικτιρμονες γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω καθως και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις 37 μη κρινετε και ου μη κριθητε μη οι πατερες αυτων 24 πλην ουαι υμιν τοις καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν απολυετε και απολυθησεσθε 38 διδοτε και υμων 25 ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπεισμενον οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε 26 ουαι δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω

μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν 39 ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται γαρ επι την πετραν 49 ο δε ακουσας τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω βοθυνον πεσουνται 40 ουκ εστιν μαθητης οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της 41 τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οικιας εκεινης μεγα οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον 7 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν 42 η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου εις καπερναουμ 2 εκατονταρχου δε τινος αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω ος ην αυτω εντιμος 3 ακουσας δε σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος 4 οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν 43 ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο 5 αγαπα ποιουν καρπον καλον 44 εκαστον γαρ γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται αυτος ωκοδομησεν ημιν 6 ο δε ιησους ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην 45 ο μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλους λεγων της καρδιας αυτου προφερει το αγαθον αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου ινα υπο την στεγην μου εισελθης 7 διο ουδε θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα ειπε πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της λογω και ιαθησεται ο παις μου 8 και γαρ εγω καρδιας λαλει το στομα αυτου 46 τι δε ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω 47 πας ο ερχομενος προς με και τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ακουων μου των λογων και ποιων αυτους ερχου και ερχεται και τω δουλω μου υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος 9 ακουσας δε ταυτα 48 ομοιος ποιησον τουτο και ποιει 9 ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον 10 και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις

τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι υγιαινωντα 11 και εγενετο εν τη εξης εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται 23 και επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου εν εμοι 24 απελθοντων δε των αγγελων ικανοι και οχλος πολυς 12 ως δε ηγγισεν ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την τεθνηκως υιος μονογενης τη μητρι αυτου ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως σαλευομενον 25 αλλα τι εξεληλυθατε ικανος ην συν αυτη 13 και ιδων αυτην ο ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω αυτη μη κλαιε 14 και προσελθων ηψατο και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειαις της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και εισιν 26 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι 15 και προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και προφητου 27 ουτος εστιν περι ου γεγραπται εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου 16 ελαβεν ιδου εγω αποστειλω τον αγγελον μου προ δε φοβος απαντας και εδοξαζον τον θεον προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον λεγοντες οτι προφητης μεγας εγηγερται εν σου εμπροσθεν σου 28 λεγω γαρ υμιν μειζων ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου αυτου 17 και εξηλθεν ο λογος ουτος εν του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου τη περιχωρω 18 και απηγγειλαν ιωαννη εστιν 29 και πας ο λαος ακουσας και οι οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες 19 και προσκαλεσαμενος δυο τινας των το βαπτισμα ιωαννου 30 οι δε φαρισαιοι και μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενος η εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου 31 αλλον προσδοκωμεν 20 παραγενομενοι ειπεν δε ο κυριος τινη ουν ομοιωσω τους δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης ο ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινη βαπτιστης απεσταλκεν ημας προς σε λεγων εισιν ομοιοι 32 ομοιοι εισιν παιδιοις τοις συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν 21 εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν απο νοσων και μαστιγων και πνευματων και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο ουκ εκλαυσατε 33 εληλυθεν γαρ ιωαννης το βλεπειν 22 και αποκριθεις ο ιησους ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει 34 ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος

φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους
αμαρτωλων 35 και εδικαιωθη η σοφια απο ποδας 47 ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι
των τεκνων αυτης παντων 36 ηρωτα δε αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν
τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα 48
αυτου και εισελθων εις την οικιαν του ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι
φαρισαιου ανεκλιθη 37 και ιδου γυνη εν 49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν
τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουσα εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας
οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου αφησιβ 50 ειπεν δε προς την γυναικα η
κομισασα αλαβαστρον μυρου 38 και στασα πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην
παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα 8 και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος
ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις διωδευεν κατα πολιν και κωμην
δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την
αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα
αυτου και ηλειψεν τω μυρω 39 ιδων δε ο συν αυτω 2 και γυναικες τινες αι
φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων
λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν πονηρων και ασθeneiων μαρια η καλουμενη
τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει
οτι αμαρτωλος εστιν 40 και αποκριθεις 3 και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου
ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες
σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε διηκουνου αυτω απο των υπαρχοντων
41 δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι αυταις 4 συνιοντος δε οχλου πολλου και
ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε των κατα πολιν επιπορευομενων προς
ετερος πεντηκοντα 42 μη εχοντων δε αυτων αυτον ειπεν δια παραβολης 5 εξηλθεν ο
αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ον σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και
αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει 43 εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα
αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα
οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω του ουρανου κατεφαγεν αυτο 6 και ετερον
ορθως εκρινας 44 και στραφεις προς την επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη
γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την δια το μη εχειν ικμαδα 7 και ετερον επεσεν
γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι
επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο 8 και ετερον
τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και επεσεν επι την γην την αγαθην και φυεν
και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα
45 φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου 9 επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου
τους ποδας 46 ελαιω την κεφαλην μου ουκ λεγοντες τις ειη η παραβολη αυτη 10 ο δε

ειπεν υμιν δεδοται γνωσθαι τα μυστηρια του θεου ακουοντες και ποιουντες της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν αυτον 22 και εγενετο εν μια των ημερων παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται και ακουοντες μη συνιωσιν 11 εστιν δε αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος εις το περαν της λιμνης και ανηχησαν του θεου 12 οι δε παρα την οδον εισιν 23 πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων και συνεπληρουντο και εκινδυνευον 24 ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν 13 οι δε επι προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω εχουσιν οι προς καιρον πιστεουσιν και εν κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και καιρω πειρασμου αφιστανται 14 το δε εις τας εγενετο γαλινη 25 ειπεν δε αυτοις που εστιν ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι ου τελεσφορουσιν 15 το δε εν τη καλη και υπακουουσιν αυτω 26 και κατεπλευσαν γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν αντιπεραν της γαλιλαιας 27 εξελθοντι δε και καρποφορουσιν εν υπομονη 16 ουδεις αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τις δε λυχνον αφας καλυπτει αυτον σκευει η εκ της πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν το φως 17 ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου 28 ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του 18 βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ αν υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης 29 εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου 19 εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι χρονοι συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και αυτω δια τον οχλον 20 και απηγγελη αυτω διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι δαιμονος εις τας ερημους 30 επηρωτησεν σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες 21 δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον εισηλθεν εις αυτον 31 και παρεκαλουν

αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την δωδεκα και αυτη απεθνησκει εν δε τω
αβυσσον απελθειν (Abyssos g12) 32 ην δε υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον
εκει αγελι χοιρων ικανων βοσκομενων 43 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων
εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα δωδεκα ητις εις ιατρους προσαναλωσασα
επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος
και επετρεψεν αυτοις 33 εξελθοντα δε τα θεραπευθηται 44 προσελθουσα οπισθεν
δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθεν εις ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου
τους χοιρους και ωρμησεν η αγελι κατα και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος
του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη αυτης 45 και ειπεν ο ιησους τις ο αψαμενος
34 ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο
εφυγον και απελθοντες απηγγειλαν εις την πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι
πολιν και εις τους αγρους 35 εξηλθον δε συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγει
ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν τις ο αψαμενος μου 46 ο δε ιησους ειπεν
και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν
τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και εξελθουσιν απ εμου 47 ιδουσα δε η
σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και
και εφοβηθησαν 36 απηγγειλαν δε αυτοις προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο
και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος
37 και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος του λαου και ως ιαθη παραχρημα 48 ο δε
της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου
απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην 49 ετι
αυτος δε εμβας εις το πλοιον υποστρεψεν αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του
38 εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η
τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον 50
αυτον ο ιησους λεγων 39 υποστρεφε εις ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων
τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται
σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την 51 εισελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν
πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιακωβον
ιησους 40 εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον και ιωαννην και τον πατερα της παιδος
ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ και την μητερα 52 εκλαιον δε παντες και
παντες προσδοκωντες αυτον 41 και ιδου εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ
ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειρος και αυτος απεθανεν αλλα καθευδει 53 και κατεγελων
αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν 54 αυτος δε
παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει εκβαλων εξω παντας και κρατησας της
αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου 42 χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις
οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων εγειρου 55 και επεστρεψεν το πνευμα αυτης

και ανεστη παραχηρημα και διαταξεν αυτη δοθηναι φαγειν 56 και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν 2 και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας 3 και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν 4 και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε 5 και οσοι αν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους 6 εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου 7 ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υποτινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων 8 υποτινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη 9 και ειπεν ο ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον 10 και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδα 11 οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν

εχοντας θεραπειας ιατο 12 η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν 13 ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και δυο ιχθυες ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα 14 ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα 15 και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας 16 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλειψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω 17 και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινιοι δωδεκα 18 και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι 19 οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη 20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου 21 ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο 22 ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη

ημερα εγερθηναι 23 ελεγεν δε προς παντας και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν
ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω τω εκεινους εισελθειν εις την νεφελην 35
εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα
ημεραν και ακολουθειτω μοι 24 ος γαρ αν ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου
θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει ακουετε 36 και εν τω γενεσθαι την φωνην
αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν
ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην 25 τι γαρ και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις
ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ημεραις ουδενων εωρακασιν 37 εγενετο
ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις δε εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων
26 ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους απο του ορους συνηνητησεν αυτω οχλος
εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου πολυς 38 και ιδου ανηρ απο του οχλου
επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου
αυτου και του πατρος και των αγιων επιβλεψον επι τον υιον μου οτι μονογενης
αγγελων 27 λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες εστιν μοι 39 και ιδου πνευμα λαμβανει
των ωδε εστηκοτων οι ου μη γευσονται αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει
θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν αυτον μετα αφρου και μογις αποχωρει απ
του θεου 28 εγενετο δε μετα τους λογους αυτου συντριβον αυτον 40 και εδεθητην των
τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων μαθητων σου ινα εκβαλλωσιν αυτο και
τον πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη ουκ ηδυνηθησαν 41 αποκριθεις δε ο ιησους
εις το ορος προσευξασθαι 29 και εγενετο ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη
εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι
προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος υμων προσαγαγε ωδε τον υιον σου 42 ετι
αυτου λευκος εξαστραπτων 30 και ιδου δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το
ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν
μωσης και ηλιας 31 οι οφθεντες εν δοξη δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω
ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον
πληρουν εν ιερουσαλημ 32 ο δε πετρος τω πατρι αυτου 43 εξεπλησσαντο δε
και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου
διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις
αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας
αυτω 33 και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτου 44 θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων
αυτους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον τους λογους τουτους ο γαρ υιος του
ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας
και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και ανθρωπων 45 οι δε ηγνοουν το ρημα
μωσει μιαν και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων
34 ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο

ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου 46 εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το
 46 εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο
 τις αν ειη μειζων αυτων 47 ο δε ιησους δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την
 ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων κεφαλην κλινη 59 ειπεν δε προς ετερον
 επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον
 εαυτω 48 και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα
 τουτου το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε μου 60 ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους
 δεχεται και ος εαν εμε δεξηται δεχεται νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε
 τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου
 εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται 61 ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε
 μεγας 49 αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις
 επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εις τον οικον μου 62 ειπεν δε προς αυτον ο
 εκβαλλοντα τα δαιμονια και εκωλυσαμεν ιησους ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ
 αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων 50 και αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος
 ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος εστιν εις την βασιλειαν του θεου
 γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν 10 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και
 51 εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ετερους εβδομηκοντα και απεστειλεν
 ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις
 προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος
 εις ιερουσαλημ 52 και απεστειλεν αγγελους ερχεσθαι 2 ελεγεν ουν προς αυτους ο
 προ προσωπου αυτου και πορευθεντες μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι
 εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως
 ετοιμασαι αυτω 53 και ουκ εδεξαντο αυτον εκβαλλη εργατας εις τον θερισμον αυτου
 οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον 3 υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ως
 εις ιερουσαλημ 54 ιδοντες δε οι μαθηται αρνας εν μεσω λυκων 4 μη βασταζετε
 αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και
 θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του μηδενα κατα την οδον ασπασησθε 5 εις
 ουρανου και αναλωσαι αυτους ως και ηλιας ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε
 εποιησεν 55 στραφεις δε επετιμησεν αυτοις ειρηνη τω οικω τουτω 6 και εαν μεν η εκει
 και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε ο υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η
 υμεις 56 ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει
 ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα 7 εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και
 σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης
 57 εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ
 οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οικιας εις οικιαν 8 και εις ην δ αν πολιν
 οπου αν απερχη κυριε 58 και ειπεν αυτω ο εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθiete τα

παρατιθεμενα υμιν 9 και θεραπευετε τους και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ναι ο πατηρ εν αυτη ασθενεις και λεγετε αυτοις ηγγικεν οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου εφ υμας η βασιλεια του θεου 10 εις ην δ 22 παντα παρεδοθη μοι υπο του πατρος μου αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος 11 και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι 23 εκ της πολεως υμων απομασσομεθα υμιν και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν πλην τουτου γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες η βασιλεια του θεου 12 λεγω δε υμιν οτι α βλεπετε 24 λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α εσται η τη πολει εκεινη 13 ουαι σοι χωραζιν υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι α ακουετε και ουκ ηκουσαν 25 και ιδου εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον μετενοησαν 14 πλην τυρω και σιδωνι κληρονομησω (aiōnios g166) 26 ο δε ειπεν ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν 15 προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως και συ καπερναουμ η εως του ουρανου αναγινωσκεις 27 ο δε αποκριθεις ειπεν υψωθεισα εως αδου καταβιβασθηση (Hades g86) αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης της 16 ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων σου και εξ ολης της ισχυος σου και εξ αθετει τον αποστειλαντα με 17 υπεστρεψαν ολης της διανοιας σου και τον πλησιον σου δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες σου ως σεαυτον 28 ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση 29 ο δε εν τω ονοματι σου 18 ειπεν δε αυτοις θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ ιησουν και τις εστιν μου πλησιον 30 του ουρανου πεσοντα 19 ιδου διδωμι υμιν υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και επι πασαν την δυναμιν του και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικησει 20 αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα αφεντες ημιθानη τυχανοντα 31 κατα υμιν υποτασσειται χαιρετε δε μαλλον οτι τα συγκυριαν δε ιερευς τις κατεβαινεν εν τη ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοις 21 οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι 32 ομοιως δε και λευιτης γενομενος κατα ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι 33 σαμαρειτης δε τις οδευων ηλθεν κατ απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχισθη 34 και

προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω
επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασας δε και επι της γης 3 τον αρτον ημων τον
αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν 4
εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου 35 και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ
και επι την αυριον εξελθων εκβαλων αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και
δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα
ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν ρυσαι ημας απο του πονηρου 5 και ειπεν
προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και
με αποδωσω σοι 36 τις ουν τουτων των πορευεται προς αυτον μεσονυκτιου και
τριων δοκει σοι πλησιον γεγονεναι του ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους
εμπεσοντος εις τους ληστας 37 ο δε ειπεν 6 επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου
ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω 7
αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιως κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι
38 εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και
αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν
τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις ου δυναμαι αναστας δουναι σοι 8 λεγω
τον οικον αυτης 39 και τηδε ην αδελφη υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το
καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν
παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει
λογον αυτου 40 η δε μαρθα περιεσπατο 9 καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται
περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και
κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην ανοιγησεται υμιν 10 πας γαρ ο αιτων
με κατελιπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω
μοι συναντιλαβηται 41 αποκριθεις δε ειπεν κρουοντι ανοιγησεται 11 τινα δε υμων
αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον
τυρβαζη περι πολλα 42 ενος δε εστιν χρεια επιδωσει αυτω ει και ιχθυν μη αντι ιχθυος
μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις οφιν επιδωσει αυτω 12 η και εαν αιτηση ων
ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης μη επιδωσει αυτω σκορπιον 13 ει ουν υμεις

11 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω
τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν
τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε
διδασξον ημας προσευχεσθαι καθως και
ιωαννης εδιδασξεν τους μαθητας αυτου 2
ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε
πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω
το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου

πονηροι υπαρχοντες οιδατε αγαθα δοματα
διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο
πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον
τοις αιτουσιν αυτον 14 και ην εκβαλλων
δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο
δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο
κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι 15 τινες δε
εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των

δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 16 ετεροι μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εζητουν και φυλασσοντες αυτον 29 των δε οχλων εξ ουρανου 17 αυτος δε ειδως αυτων τα επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον επι οικον πιπτει 18 ει δε και ο σατανας ιωνα του προφητου 30 καθως γαρ εγενετο εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η ιωνας σημειον τοις νινευιταις ουτως εσται βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη εκβαλλειν με τα δαιμονια 19 ει δε εγω εν 31 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των υμων αυτοι εσονται 20 ει δε εν δακτυλω περατων της γης ακουσαι την σοφιαν θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν σολομωντος και ιδου πλειον σολομωντος εφ υμας η βασιλεια του θεου 21 οταν ωδε 32 ανδρες νινευι αναστησονται εν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το αυτου 22 επαν δε ο ισχυροτερος αυτου κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 33 επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν ουδεις δε λυχνον αφας εις κρυπτον τιθησιν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν αυτου διαδιδωσιν 23 ο μη ων μετ εμου κατακρινουσιν οτι εισπορευομενοι το φεγγος βλεπωσιν εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου 34 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σκορπιζει 24 οταν το ακαθαρτον πνευμα οταν ουν ο οφθαλμος σου απλους η και εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον 35 σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος οικον μου οθεν εξηλθον 25 και ελθον εστιν 36 ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται φωτεινον 26 τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και σε 37 εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα φαρισαιος τις οπως αριστηση παρ αυτω εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα εισελθων δε ανεπεσεν 38 ο δε φαρισαιος των πρωτων 27 εγενετο δε εν τω λεγειν ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη αυτον ταυτα επαρσα τις γυνη φωνην προ του αριστου 39 ειπεν δε ο κυριος προς εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εθηλασας 28 αυτος δε ειπεν μενουνγε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας

40 αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν 41 πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα και τους εισερχομενους εκωλυσατε 53 υμιν εστιν 42 αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους οτι αποδεκατουτε το ηδουσομον και το ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα περι πλειονων 54 ενεδρευοντες αυτον και εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι 43 ουαι ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και 12 εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων τους ασπασμους εν ταις αγοραις 44 ουαι του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις 2 ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου οιδασιν 45 αποκριθεις δε τις των νομικων γνωσθησεται 3 ανθ ων οσα εν τη σκοτια λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο ημας υβριζεις 46 ο δε ειπεν και υμιν προς τους νομικοις ουαι οτι φορτιζετε και ο ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσιψαυετε 4 κηρυχθησεται επι των δωματων 4 λεγω δε τοις φορτιοις 47 ουαι υμιν οτι οικοδομειτε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα 5 μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι 5 υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα 6 ουχι εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε (Geenna g1067) 6 ουχι 6 ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου 7 αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε 8 λεγω δε υμιν πασ ος αν ομολογησεν εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου 9 ο δε

αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων σωμα του ενδυματος 24 κατανοησατε τους
απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν
θεου 10 και πας ος ερει λογον εις τον οισ ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη
υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον
δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι υμεις διαφερετε των πετεινων 25 τις δε
ουκ αφεθησεται 11 οταν δε προσφερωσιν εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι
υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα 26
και τας εξουσιας μη μεριμνατε πως η τι ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι
απολογησησθε η τι ειπητε 12 το γαρ αγιον των λοιπων μεριμνατε 27 κατανοησατε
πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα αδει τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε
ειπειν 13 ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν
διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι παση τη δοξη αυτου περιβαλετο ως εν
μετ εμου την κληρονομιαν 14 ο δε ειπεν τουτων 28 ει δε τον χορτον εν τω αγρω
αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν δικαστην σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον
η μεριστην εφ υμας 15 ειπεν δε προς αυτους βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν
ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιας ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι 29 και
οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτου υμεις μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε
εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου 16 ειπεν δε και μη μετεωριζεσθε 30 ταυτα γαρ παντα
παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε
τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα 17 και ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων 31
διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και
ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου 18 ταυτα παντα προστεθησεται υμιν 32 μη
και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν
αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν
συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και 33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε
τα αγαθα μου 19 και ερω τη ψυχη μου ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια
ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον
πολλα αναπαου φαγε πιε ευφραινου 20 εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ
ειπεν δε αυτω ο θεος αφρον ταυτη τη νυκτι εγγιζει ουδε σης διαφθειρει 34 οπου
την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η
ητοιμασας τινι εσται 21 ουτως ο θησαυριζων καρδια υμων εσται 35 εστωσαν υμων
εαυτω και μη εις θεον πλουτων 22 ειπεν αι οσφρες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι
δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο καιομενοι 36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις
υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων προσδεχομενοι τον κυριον εαυτων ποτε
τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε αναλυσει εκ των γαμων ινα ελθοντος και
23 η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω 37

μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω αυτον 49 πυρ ηλθον βαλειν εις την γην υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και τι θελω ει ηδη ανηφθη 50 βαπτισμα και παρελθων διακονησει αυτοις 38 και δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν εως ου τελεσθη 51 δοκειτε οτι ειρηνην τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως παρεγενομενη δουναι εν τη γη ουχι λεγω μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι 39 τουτο δε υμιν αλλ η διαμερισμον 52 εσονται γαρ απο γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν 53 και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον διαμερισθησεται πατηρ εφ υιω και υιος επι αυτου 40 και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και ερχεται 41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε νυμφη επι την πενθεραν αυτης 54 ελεγεν προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην και προς παντας 42 ειπεν δε ο κυριος τις ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ομβρος ερχεται και γινεται ουτως 55 και ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον εσται και γινεται 56 υποκριται το προσωπον 43 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων του ουρανου και της γης οιδατε δοκιμαζειν ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε 57 44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον 45 εαν 58 ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρζηται απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλλη 46 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν εις φυλακην 59 λεγω σοι ου μη εξελθης ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου εκειθεν εως ου και το εσχατον λεπτον γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το

μερος αυτου μετα των απιστων θησει 47 **13** παρησαν δε τινες εν αυτω τω εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα καιρω απαγγελοντες αυτω περι των του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται μετα των θυσιων αυτων 2 και αποκριθεις πολλας 48 ο δε μη γνους ποιησας δε αξια ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα

πεπονθασιν 3 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη τον ονον απο της φατνης και απαγαγων μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε 4 ποτιζει 16 ταυτην δε θυγατερα αβρααμ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται τουτου τη ημερα του σαββατου 17 και ταυτα εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι κατοικουντας εν ιερουσαλημ 5 ουχι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις ομοιως απολεισθε 6 ελεγεν δε ταυτην την υπ αυτου 18 ελεγεν δε τινη ομοια εστιν η παραβολη ην συκτην ειχεν τις εν τω αμπελωνι βασιλεια του θεου και τινη ομοιωσω αυτην αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν καρπον 19 ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ζητων εν αυτη και ουχ ευρεν 7 ειπεν δε προς ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και ζητων καρπον εν τη συκτη ταυτη και ουχ τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν ευρισκω εκκοψον αυτην ινατι και την γην τοις κλαδοις αυτου 20 και παλιν ειπεν τινη καταργει 8 ο δε αποκριθεις λεγει αυτω ομοιωσω την βασιλειαν του θεου 21 ομοια κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυσεν στου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπριαν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη 9 καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το ολον 22 και διεπορευετο κατα πολεις και μελλον εκκοψεις αυτην 10 ην δε διδασκων κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν 11 εις ιερουσαλημ 23 ειπεν δε τις αυτω κυριε ει και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθeneias ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και 24 αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες 12 πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και εισελθειν και ουκ ισχουσιν 25 αφ ου αν ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneias εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την σου 13 και επεθηκεν αυτη τας χειρας και θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν παραρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον θεον 14 αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν υμας ποθεν εστε 26 τοτε αρξεσθε λεγειν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν εν ταις πλατειαις ημων εδιδαξας 27 και ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε του σαββατου 15 απεκριθη ουν αυτω ο αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της κυριος και ειπεν υποκριτα εκαστος υμων αδικιας 28 εκει εσται ο κλαυθμος και ο τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ

και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προς αυτους ειπεν τινος υμων ονος η προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας βους εις φρεαρ εμπεισεται και ουκ ευθewis δε εκβαλλομενους εξω 29 και ηξουσιν απο ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου ανατολων και δυσμων και απο βορρα και 6 και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια προς ταυτα 7 ελεγεν δε προς τους του θεου 30 και ιδου εισιν εσχατοι οι κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς εσχατοι 31 εν αυτη τη ημερα προσηλθον αυτους 8 οταν κληθης υπο τινος εις γαμους τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αποκτειναι 32 και ειπεν αυτοις πορευθεντες αυτου 9 και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και μετ αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν αυριον και τη τριτη τελειουμαι 33 πλην 10 αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσον δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην κεκληκως σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι απολεσθαι εξω ιερουσαλημ 34 ιερουσαλημ ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας συνανακειμενων σοι 11 οτι πας ο υψων και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι εαυτον υψωθησεται 12 ελεγεν δε και τω τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την κεκληκοτι αυτον οταν ποιης αριστον η εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε ηθελησατε 35 ιδου αφιεται υμιν ο οικος τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις υμων ερημος αμην δε λεγω υμιν οτι ου μη σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και με ιδητε εως αν ηξη οτε ειπητε ευλογημενος αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ανταποδομα 13 αλλ οταν ποιης δοχην

14 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους εις οικον τινος των αρχοντων των 14 και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον 2 εν τη αναστασει των δικαιων 15 ακουσας δε και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος ος φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου 16 ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους 17 και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις αυτοις 5 και αποκριθεις

κεκλημενοι ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν αρξωνται εμπαιζειν αυτω 30 λεγοντες οτι παντα 18 και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα ουκ ισχυσεν εκτελεσαι 31 η τις βασιλευς και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον πορευομενος συμβαλειν ετερω βασιλει εις ερωτω σε εχε με παρητημενον 19 και πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευεται ετερος ειπεν ζευγη βωων ηγορασα πεντε και ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ παρητημενον 20 και ετερος ειπεν γυναικα αυτον 32 ει δε μηγε ετι αυτου πορρω εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προς 21 και παραγενομενος ο δουλος εκεινος ειρηνην 33 ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε αποτασσεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω ου δυναται μου ειναι μαθητης 34 καλον αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας το αλας εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι και ρυμας της πολεως και τους πτωχους αρτυθησεται 35 ουτε εις γην ουτε εις και αναπηρους και χωλους και τυφλους κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο εισαγαγε ωδε 22 και ειπεν ο δουλος κυριε ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15 ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι γεγονεν ως επεταξας και ετι τοπος εστιν 23 και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν εις τας οδους και φραγμαους και αναγκασον αυτου 2 και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου 24 γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις 3 ειπεν εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δε προς αυτους την παραβολην ταυτην δειπνου 25 συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι λεγων 4 τις ανθρωπος εξ υμων εχων πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους εκατον προβατα και απολεσας εν εξ αυτων 26 ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον ου καταλειπει τα εννενηκονταεννεα εν πατερα εαυτου και την μητερα και την τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους εως ευρη αυτο 5 και ευρων επιτιθησιν επι και τας αδελφας ετι δε και την εαυτου τους ωμους εαυτου χαιρων 6 και ελθων ψυχην ου δυναται μου μαθητης ειναι 27 και εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και τους γειτονας λεγων αυτοις συγχαριτε μοι ερχεται οπισω μου ου δυναται μου ειναι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος μαθητης 28 τις γαρ εξ υμων θελων πυργον 7 λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι την δαπανην ει εχει τα προς απαρτισμον 29 η επι εννενηκονταεννεα δικαιοις οιτινες ου χριαν εχουσιν μετανοιας 8 η τις γυνη 8 η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχηνη

μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι
οικιαν και ζητει επιμελως εως ουτου ευρη 9 αξιος κληθηναι υιος σου 22 ειπεν δε ο
και ευρουσα συγκαλειται τας φιλας και τας πατηρ προς τους δουλους αυτου εξενεγκατε
γειτονας λεγουσα συγαρητε μοι οτι ευρον την στολην την πρωτην και ενδυσατε
την δραχημην ην απωλεσα 10 ουτως λεγω αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα
υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων αυτου και υποδηματα εις τους ποδας 23
του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον
11 ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν 24 οτι
12 και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν
πατερδος μοι το επιβαλλον μερος της και απολωλως ην και ευρεθη και ηρξαντο
ουσιας και διειλεν αυτοις τον βιον 13 και ευφραινεσθαι 25 ην δε ο υιος αυτου ο
μετ ου πολλας ημερας συναγαγων απαντα πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος
ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιας και
μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν χορων 26 και προσκαλεσαμενος ενα των
αυτου ζων ασωτως 14 δαπανησαντος δε παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα 27 ο
αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρος κατα δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει
την χωραν εκεινην και αυτος ηρξατο και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον
υστερεισθαι 15 και πορευθεις εκολληθη σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν 28
ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν
επεμψεν αυτον εις τους αγρους αυτου πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον 29 ο
βοσκειν χοιρους 16 και επεθυμει γεμισαι δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα
την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην
ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω 17 σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας
εις εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω
του πατρος μου περισσεουσιν αρτων εγω 30 οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων
δε λιμω απολλυμαι 18 αναστας πορευσομαι σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας
προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ αυτω τον μοσχον τον σιτευτον 31 ο δε ειπεν
ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και
19 και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου παντα τα εμα σα εστιν 32 ευφρανθηται δε
ποιησον με ως ενα των μισθιων σου 20 και και χαρηται εδει οτι ο αδελφος σου ουτος
αναστας ηλθεν προς τον πατερα εαυτου νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλως ην
ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν και ευρεθη
αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη 16 ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου
και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν
αυτου και κατεφιλησεν αυτον 21 ειπεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως
δε αυτω ο υιος πατερ ημαρτον εις τον διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου 2 και

φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω και μαμωνα 14 ηκουον δε ταυτα παντα και περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και σου ου γαρ δυνηση επι οικονομειν 3 ειπεν εξεμυκτηριζον αυτον 15 και ειπεν αυτοις δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι υμεις εστε οι δικαιοουντες εαυτους ενωπιον ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον αισχυνομαι 4 εγγων τι ποιησω ινα οταν βδελυγμα ενωπιον του θεου εστιν 16 ο μετασταθω της οικονομιας δεξωνται με εις νομος και οι προφηται εως ιωαννου απο τους οικους αυτων 5 και προσκαλεσαμενος τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου πας εις αυτην βιαζεται 17 ευκοπωτερον δε εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν τω κυριω μου 6 ο δε ειπεν εκατον βατους η του νομου μιαν κεραϊαν πεσειν 18 πας ο ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα απολυων την γυναικα αυτου και γαμων και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα 7 ετεραν μοιχευει και πας ο απολελυμενην επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις απο ανδρος γαμων μοιχευει 19 ανθρωπος ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος ογδοηκοντα 8 και επηνησεν ο κυριος καθ ημεραν λαμπρωσ 20 πτωχος δε τις τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς εποησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος 21 και φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν απελειχον τα ελκη αυτου 22 εγενετο δε εκλιπητε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι σκηνας (aiōnios g166) 10 ο πιστος εν ελαχιστω αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω του αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος αδικος και εν πολλω αδικος εστιν 11 ει ουν και εταφη 23 και εν τω αδη επαρας τους εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις το αληθινον τις υμιν πιστευσει 12 και ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρων ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε εν τοις κολποις αυτου (Hadēs g86) 24 και αυτος το υμετερον τις υμιν δωσει 13 ουδεις φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με οικετης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν και πεμψον λαζαρων ινα βαψη το ακρον η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν ταυτη 25 ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι

οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε ερει ευθεως παρελθων αναπεσαι 8 αλλ οδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι 26 και επι ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι εντευθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε οι συ 9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω εκειθεν προς ημας διαπερωσιν 27 ειπεν δε οτι εποιησεν τα διαταχθεντα αυτω ου ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψης αυτον εις δοκω 10 ουτως και υμεις οταν ποιησητε τον οικον του πατρος μου 28 εχω γαρ πεντε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο ωφειλομεν μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον ποιησαι πεποιηκαμεν 11 και εγενετο εν της βασανου 29 λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και μωσα και τους προφητας ακουσατωσαν αυτος διηρχετο δια μεσου σαμαρειας και αυτων 30 ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ γαλιλαιας 12 και εισερχομενου αυτου εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα μετανοησουσιν 31 ειπεν δε αυτω ει μωσεως λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν 13 και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται επιστατα ελησον ημας 14 και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα τοις ιερουσιν και εγενετο εν τω υπαγειν σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται 2 λυσιτελει αυτους εκαθαρισθησαν 15 εις δε εξ αυτων αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνης τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την μεγαλης δοξαζων τον θεον 16 και επεσεν θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου μικρων τουτων 3 προσεχετε εαυτοις εαν δε ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαρειτης αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον 17 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχι οι αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω 4 δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος σε και επτακις της ημερας επιστρεψη επι 19 και ειπεν αυτω αναστας πορευου η σε λεγων μετανω αφησεις αυτω 5 και πιστις σου σεσωκεν σε 20 επερωτηθεις ημιν πιστιν 6 ειπεν δε ο κυριος ει ειχετε δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν 7 μετα παρατηρησεως 21 ουδε ερουσιν ιδου τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια

του θεου εντος υμων εστιν 22 ειπεν δε αγρω ο εις παραληφθησεται και ο ετερος προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε αφεθησεται 37 και αποκριθεντες λεγουσιν επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε 23 σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη 18 ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς απεληθητε μηδε διωξητε 24 ωσπερ γαρ η το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν 2 λεγων κριτης τις ην εν αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον μη εκκακειν 2 λεγων κριτης τις ην εν εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται και τινη πολει τον θεον μη φοβουμενος και ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου ανθρωπον μη εντρεπομενος 3 χηρα δε ην 25 πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου 26 και καθως εγενετο εν ταις ημεραις του νωε μου 4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου του ανθρωπου 27 ησθιον επινον εγαμουν φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι 5 εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν 6 ειπεν δε ο κυριος ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με 7 ο δε θεος ου μη ποιησει την εκδικησιν ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς 7 ο δε θεος ου μη ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος αυτου ημερας και νυκτος και μακροθυμων του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την 8 λεγω υμιν οτι ποιησει την πιστιν επι της γης 9 ειπεν δε και προς εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την 9 ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθοτας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην 10 ανθρωποι δυο 11 ο ετερος τελωνης 11 ο φαρισαιος και ο ετερος τελωνης 11 ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο 12 νηστευω δις του σαββατου 12 ο τελωνης 12 νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι 13 και ο 13 και ο

τελωνης μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται τους οφθαλμους εις τον ουρανον επαιρι σωθηται 27 ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα αλλ ετυπεν εις το στηθος αυτου λεγων ο ανθρωποισ δυνατα εστιν παρα τω θεω 28 θεοσ ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω 14 λεγω ειπεν δε ο πετροσ ιδου ημεισ αφηκαμεν υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενοσ εις τον παντα και ηκολουθησαμεν σοι 29 ο δε ειπεν οικον αυτου η εκεινοσ οτι πασ ο υψων αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ εστιν εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων οσ αφηκεν οικιαν η γονεισ η αδελφουσ η εαυτον υψωθησεται 15 προσεφερον δε αυτω γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του και τα βρεφη ινα αυτων απηται ιδοντεσ θεου 30 οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιονα δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοισ 16 ο δε εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι ιηουσ προσκαλεσαμενοσ αυτα ειπεν αφετε τω ερχομενω ζωην αιωνιον (aiōn g165, τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυτε αιθῆνιοσ g166) 31 παραλαβων δε τουσ δωδεκα αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια ειπεν προς αυτοουσ ιδου αναβαινομεν του θεου 17 αμην λεγω υμιν οσ εαν μη εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον τα γεγραμμενα δια των προφητων τω ου μη εισελθη εις αυτην 18 και επηρωτησεν υιω του ανθρωπου 32 παραδοθησεται τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε γαρ τοισ εθνεσιν και εμπαιχθησεται και τι ποιησασ ζωην αιωνιον κληρονομησω υβρισθησεται και εμπτυσθησεται 33 και (aiθῆνιοσ g166) 19 ειπεν δε αυτω ο ιηουσ τι με μαστιγωσαντεσ αποκτενουσιν αυτον και λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εις ο τη ημερα τη τριτη αναστησεται 34 και θεοσ 20 τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευησ μη αυτοι ουδεν τουτων σνηκαν και ην το φονευησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρηησ ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ουκ εγινωσκον τα λεγομενα 35 εγενετο δε 21 ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλοσ νεοτητοσ μου 22 ακουσασ δε ταυτα ο ιηουσ τισ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα 36 ακουσασ δε οχλου διαπορευομενου εχεισ πωλησον και διαδοσ πτωχοισ και εξεισ επυνθανετο τι ειη τουτο 37 απηγγειλαν δε θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει αυτω οτι ιηουσ ο ναζωραιοσ παρερχεται μοι 23 ο δε ακουσασ ταυτα περιλυποσ 38 και εβοησεν λεγων ιηουσ υιε δαβιδ εγενετο ην γαρ πλουσιοσ σφοδρα 24 ιδων ελεησον με 39 και οι προαγοντεσ επετιμων δε αυτον ο ιηουσ περιλυπον γενομενον αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον ειπεν πωσ δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντεσ εκραζεν υιε δαβιδ ελεησον με 40 σταθεισ δε εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου ο ιηουσ εκελευσεν αυτον αχθηναι προς 25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον αυτον 41 λεγων τι σοι θελεισ ποιησω ο εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν 26 δε ειπεν κυριε ινα αναβλειψω 42 και ο

ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας σεσωκεν σε **43** και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19 και εισελθων διηρηχτο την ιεριχω **2** και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και ουτος ην πλουσιος **3** και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην **4** και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι διεκεινης ημελλεν διερχεσθαι **5** και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι **6** και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων **7** και ιδοντες απαντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι **8** σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν **9** ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν **10** ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος **11** ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι **12** ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρειψαι **13** καλεσας δε δεκα

δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους πραγματευσασθε εως ερχομαι **14** οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας **15** και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηται αυτω τους δουλους τουτους οις εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσασθε **16** παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασασθε δεκα μνας **17** και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων **18** και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας **19** ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων **20** και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω **21** εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας **22** λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα **23** και διατι ουκ εδωκας το αργυριον μου επι την τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο **24** και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι **25** και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας **26** λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου **27** πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και

κατασφαξατε εμπροσθεν μου 28 και ειπων οφθαλμων σου 43 οτι ηξουσιν ημεραι επι σε ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι εις ιεροσολυμα 29 και εγενετο ως ηγγισεν και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος παντοθεν 44 και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθων των μαθητων αυτου 30 ειπων υπαγετε εις επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι της επισκοπης σου 45 και εισελθων εις το ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες εν αυτω και αγοραζοντας 46 λεγων αυτοις αυτον αγαγετε 31 και εαν τις υμας ερωτα γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης διατι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον αυτου χρειαν εχει 32 απελθοντες δε οι ληστων 47 και ην διδασκων το καθ ημεραν απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις 33 λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον λαου 48 και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο πωλον 34 οι δε ειπον ο κυριος αυτου λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων χρειαν εχει 35 και ηγαγον αυτον προς τον 20 και εγενετο εν μια των ημερων ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν 36 εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις ιματια αυτων εν τη οδω 37 εγγιζοντος δε πρεσβυτεροις 2 και ειπον προς αυτον αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη ταυτην 3 αποκριθεις δε ειπεν προς μεγαλη περι πασωνων ειδον δυναμεων αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον 38 λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος και ειπατε μοι 4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων 5 οι δε βασιλευς εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ενελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι ουρανω και δοξα εν υψιστοις 39 και τινες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς ουκ επιστευσατε αυτω 6 εαν δε ειπωμεν αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις εξ ανθρωπων πας ο λαος καταλιθασει σου 40 και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι προφητην ειναι 7 και απεκριθησαν μη κεκραζονται 41 και ως ηγγισεν ιδων την ειδεναι ποθεν 8 και ο ιησους ειπεν αυτοις πολιν εκλαυσεν επ αυτη 42 λεγων οτι ει ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο ταυτα ποιω 9 ηρξατο δε προς τον λαον

λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται τις εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτου λογου εις το παραδουναи αυτον τη αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος 21 και ικανους 10 και εν καιρω απεστειλεν επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε προς τους γεωργους δουλον ινα απο του οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και καρπου του αμπελωνος δωσιν αυτω οι ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν την οδον του θεου διδασκεις 22 εξεστιν ημιν κενον 11 και προσεθετο πεμψαι ετερον καισαρι φορον δουναи η ου 23 κατανοησας δουλον οι δε κακεινον δειραντες και δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον 12 και αυτους τι με πειραζετε 24 επιδειξατε μοι προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην τραυματισαντες εξεβαλον 13 ειπεν δε ο αποκριθεντες δε ειπον καισαρος 25 ο δε κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω ειπεν αυτοις αποδοτε τοιουνν τα καισαρος τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον καισαρι και τα του θεου τω θεω 26 και ιδοντες εντραπησονται 14 ιδοντες δε αυτον ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκρισει αυτου εσιγησαν 27 προσελθοντες αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες η κληρονομια 15 και εκβαλοντες αυτον αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν 28 λεγοντες διδασκαλε μωσης εγραψεν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων 16 ελευσεται και απολεσει τους γεωργους γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο 17 ο δε εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου 29 εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν γυναικα απεθανεν ατεκνος 30 και ελαβεν ο οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν κεφαλην γωνιας 18 πας ο πεσων επ ατεκνος 31 και ο τριτος ελαβεν αυτην εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ωσαυτως δε και οι επτα και ου κατελιπον ον δ αν πεση λικμησει αυτον 19 και τεκνα και απεθανον 32 υστερον παντων εξητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις απεθανεν και η γυνη 33 εν τη ουν αναστασει επιβαλει επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν αυτην γυναικα 34 και αποκριθεις ειπεν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται (aiōn g165) 35 απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου

τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμισκονται (aiōn g165) 36 ουτε γαρ αποθανειν επι δυνανται ισαγγελιοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες 37 οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσης εμνηυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ 38 θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν 39 αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλως ειπας 40 ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν 41 ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαβιδ ειναι 42 και αυτος δαβιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου 43 εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου 44 δαβιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν 45 ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου 46 προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις 47 και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους 2 ειδεν δε και τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα 3 και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν 4 απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος

αυτοις εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν 5 και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν 6 ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται 7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι 8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων 9 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος 10 τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν 11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται 12 προ δε τουτων απαντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου 13 αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον 14 θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηναι 15 εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνασονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν 16 παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων 17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου 18 και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται 19 εν τη υπομονη υμων

κτησασθε τας ψυχας υμων 20 οταν δε γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την παρελθωσιν 34 προσεχετε δε εαυτοις μηποτε ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η βαρυνθωσιν υμων αι καρδια εν κραιπαλη ερημωσις αυτης 21 τοτε οι εν τη ιουδαια και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις 35 ως παγίς γαρ επελευσεται επι παντας μη εισερχεσθωσαν εις αυτην 22 οτι ημεραι τους καθημενους επι προσωπον πασης της εκδικησεως αυται εισιν του πληρωθηναι γης 36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω παντα τα γεγραμμενα 23 ουαι δε ταις εν δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν ταυτα γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου 37 ην μεγαλη επι της γης και οργη εν τω λαω δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε τουτω 24 και πεσουνται στοματι μαχαιρας νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα το καλουμενον ελαιων 38 και πας ο λαος εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων 25 αυτου

και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και 22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων αστροις και επι της γης συνοχη εθνων η λεγομενη πασχα 2 και εξητουν εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως 26 αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον και προσδοκιας των επερχομενων τη 3 εισηλθεν δε ο σατανας εις ιουδαν τον οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του σαλευθησονται 27 και τοτε οψονται τον αριθμου των δωδεκα 4 και απελθων υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και τοις μετα δυναμεως και δοξης πολλης 5 στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις 28 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι και εγγιζει η απολυτρωσις υμων 29 και ειπεν εγγιζει η απολυτρωσις υμων 29 και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα 30 οταν προβαλωσιν ηδη οτε βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν 31 ουτως και υμεις ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν 9 οι οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασωμεν 10 εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου 32 αμην ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν 9 οι εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε

αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται 11 αυτων ευεργεταται καλουνται 26 υμεις δε και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα 12 κακεινος υμιν δειξει ανωγειν η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε 13 εμει εν μεσω υμων ως ο διακωνων 28 υμεις απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις και ητοιμασαν το πασχα 14 και οτε εγενετο πειρασμοις μου 29 καγω διατιθεμαι υμιν η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν συν αυτω 15 και ειπεν προς αυτους επιθυμια 30 ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ μου εν τη βασιλεια μου και καθισησθε υμων προ του με παθειν 16 λεγω γαρ επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εως του ισραηλ 31 ειπεν δε ο κυριος σιμων οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του 17 και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας σινιασαι ως τον σιτον 32 εγω δε εδεηθην ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις περι σου ινα μη εκλειπη η πιστις σου 18 λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο και συ ποτε επιστρεψας στηριξον τους του γεννηματος της αμπελου εως οτου αδελφους σου 33 ο δε ειπεν αυτω κυριε η βασιλεια του θεου ελθη 19 και λαβων μετα σου ετοιμος εμει και εις φυλακην αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν και εις θανατον πορευεσθαι 34 ο δε ειπεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου λεγω σοι πετρε ου μη φωνησει σημερον το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι την εμην αναμνησιν 20 ωσαυτως και το με 35 και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου μη τινος υστερησατε οι δε ειπον ουδενος το υπερ υμων εκχυνομενον 21 πλην ιδου η 36 ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της βαλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο τραπεζης 22 και ο μεν υιος του ανθρωπου μη εχων πωλησατω το ιματιον αυτου και πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι αγορασατω μαχαιραν 37 λεγω γαρ υμιν οτι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται 23 ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων τα περι εμου τελος εχει 38 οι δε ειπον κυριε πρασσειν 24 εγενετο δε και φιλονεικια εν ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων 25 ικανον εστιν 39 και εξελθων επορευθη ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κατα το εθος εις το ορος των ελαιων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται

αυτου 40 γενομενος δε επι του τοπου αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν οικον του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει εις πειρασμον 41 και αυτος απεσπασθη απ μακροθεν 55 αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο προσηυχето 42 λεγων πατερ ει βουλει ο πετρος εν μεσω αυτων 56 ιδουσα δε αυτον παρενεγκε το ποτηριον τουτου απ εμου πλην παιδισκη τις καθημενον προς το φως και μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω 43 ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ην 57 ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ ενισχυων αυτον 44 και γενομενος εν οίδα αυτον 58 και μετα βραχυ ετερος ιδων αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι 59 και διαστασης καταβαινοντες επι την γην 45 και αναστας ωσει ωρας μιας αλλος τις δισχυριζето απο της προσευχης ελθων προς τους λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου μαθητας αυτου ευρεν αυτους κοιμωμενους ην και γαρ γαλιλαιος εστιν 60 ειπεν δε απο της λυπης 46 και ειπεν αυτοις τι ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεις και καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη παραχημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν εισελθητε εις πειρασμον 47 ετι δε αυτου ο αλεκτωρ 61 και στραφεις ο κυριος λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτων πετρος του λογου του κυριου ως ειπεν αυτω και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον 48 οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τρις 62 και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ 49 πικρωσ 63 και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες 64 και αυτω κυριε ει παταζομεν εν μαχαιρα 50 περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ουσ το προφητευσον τις εστιν ο παισας σε 65 και δεξιον 51 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις εως τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου αυτον 66 και ως εγενετο ημερα συνηχθη ιασατο αυτον 52 ειπεν δε ο ιησους προς τους το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εις στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως το συνεδριον εαυτων λεγοντες 67 ει συ επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοις και ξυλων 53 καθ ημεραν οντος μου μεθ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε 68 εαν υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η απολυσητε 69 απο του νυν εσται ο υιος εξουσια του σκοτους 54 συλλαβοντες δε του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της

δυναμειω του θεου 70 ειπον δε παντες συ 12 εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι 71 οι δε ειπον προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριας αυτοι γαρ εαυτους 13 πιλατος δε συγκαλεσαμενος ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον 14 ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου 15 και κωλυοντα καισαρι φορους διδοναι αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμας προς λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι 3 ο αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις πεπραγμενον αυτω 16 παιδευσας ουν αυτον αυτω εφη συ λεγεις 4 ο δε πιλατος ειπεν απολυσω 17 αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα 18 ανεκραξαν δε ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω 5 παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον δε ημιν τον βαραββαν 19 οστις ην δια στασιν λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας βεβλημενος εις φυλακην 20 οστις ην δια στασιν αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε 6 πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρωτησεν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν 7 και βεβλημενος εις φυλακην 20 παλιν ουν ο επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου επηρωτησεν 9 οστις ην δια στασιν οστις ην δια στασιν εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα τον ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις παιδευσας ουν αυτον απολυσω 23 οι δε ταυταις ημεραις 8 ο δε ηρωδης ιδων τον επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχουν αι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτων 25 απελευσεν δε αυτοις τον δια στασιν φωναι αυτων και των αρχιερων 24 ο ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω αυτων 25 απελευσεν δε αυτοις τον δια στασιν θεληματι αυτων 26 και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου του ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγεν αυτον επι τον πιλατον 2 ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλυοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι 3 ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις 4 ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω 5 οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε 6 πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν 7 και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ημεραις 8 ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον 9 επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω 10 ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου 11 εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιζας περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω

27 ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του ει 41 και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων
λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν
εθρηνουν αυτον 28 στραφεις δε προς αυτας ατοπον επραξεν 42 και ελεγεν τω ιησου
ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη
κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και βασιλεια σου 43 και ειπεν αυτω ο ιησους
επι τα τεκνα υμων 29 οτι ιδου ερχονται αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν
ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στεραι τω παραδεισω 44 ην δε ωσει ωρα εκτη
και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως
ουκ εθηλασαν 30 τοτε αρξονται λεγειν τοις ωρας εννατης 45 και εσκοτισθη ο ηλιος και
ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον
καλυψατε ημας 31 οτι ει εν τω υγρω ξυλω 46 και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους
ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται 32 ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το
ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν
αυτω αναιρεθηται 33 και οτε απηλθον επι 47 ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον
τον τοπον τον καλουμενον κρانيον εκει εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο
εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ανθρωπος ουτος δικαιος ην 48 και
ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων 34 παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι
ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα
γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη
τα ιματια αυτου εβαλον κληρον 35 και υπεστρεφον 49 ειστηκεισαν δε παντες οι
ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες
δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της
αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος γαλιλαιας ορωσαι ταυτα 50 και ιδου
εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος 36 ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων
ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται ανηρ αγαθος και δικαιος 51 ουτος ουκ
προσερχομενοι και οξος προσφεροντες ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη
αυτω 37 και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των
των ιουδαιων σωσον σεαυτον 38 ην δε και ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος την
επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν βασιλειαν του θεου 52 ουτος προσελθων τω
ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραιοις πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου 53 και
ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και
39 εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ
εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος ην ουδεπω ουδεις κειμενος 54 και ημερα
σωσον σεαυτον και ημας 40 αποκριθεις ην παρασκευη και σαββατον επεφωσκεν 55
δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε κατακολουθησασαι δε και γυναικες αιτινες
φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιας

εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου 56 υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις 2 ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου 3 και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου 4 και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου δυο ανδρες επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις 5 εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων 6 ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι των εν τη γαλιλαια 7 λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι 8 και εμνησθησαν των ρηματων αυτου 9 και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις 10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα 11 και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις 12 ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος 13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο

ιερουσαλημ η ονομα εμμαους 14 και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων 15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις 16 οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον 17 ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι 18 αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις 19 και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου 20 οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον 21 ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο 22 αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον 23 και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην 24 και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον 25 και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται 26 ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου 27 και αρξαμενος απο

μωσεως και απο παντων των προφητων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε
διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις 42 οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου
τα περι εαυτου 28 και ηγγισαν εις μερος και απο μελισσιου κηριου 43 και
την κωμην ου επορευοντο και αυτος λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν 44 ειπεν δε
προσεποιετο πορρωτερω πορευεσθαι 29 και αυτοις ουτοι οι λογοι ους ελαλησα προς
παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι
ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεως
η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις και προφηταις και ψαλμοις περι εμου
30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον 45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του
μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν συνιεναι τας γραφας 46 και ειπεν αυτοις οτι
και κλασας επεδιδου αυτοις 31 αυτων δε ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον
διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη
αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων ημερα 47 και κηρυχθηναι επι τω ονοματι
32 και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις
ημων καιομενη ην εν ημιν ως ελαλει παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ
ημιν εν τη οδω και ως διηνοιγεν ημιν 48 υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων 49 και
τας γραφας 33 και ανασταντες αυτη τη ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του
ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν
συνθηροισμενους τους ενδεκα και τους τη πολει ιερουσαλημ εως ου ενδυσηθε
συν αυτοις 34 λεγοντας οτι ηγερθη ο δυναμιν εξ υψους 50 εξηγαγεν δε αυτους
κυριος οντως και ωφθη σιμωνι 35 και εξω εως εις βηθανιαν και επαρας τας χειρας
αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως αυτου ευλογησεν αυτους 51 και εγενετο εν
εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου 36 τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων
ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους και ανεφερετο εις τον ουρανον 52 και αυτοι
εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις
ειρηνη υμιν 37 πτοηθεντες δε και εμφοβοι ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης 53 και
γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν 38 και ησαν διαπαντος εν τω ιερω αινουντες και
ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και διατι ευλογουντες τον θεον αμην
διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις
υμων 39 ιδετε τας χειρας μου και τους
ποδας μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε
με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα
ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα 40 και
τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας
και τους ποδας 41 ετι δε απιστουντων
αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων

Κατα Ιωαννην

1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος **2** ουτος ην εν αρχη προς τον θεον **3** παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν **4** εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων **5** και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν **6** εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης **7** ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου **8** ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος **9** ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον **10** εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω **11** εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον **12** οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστεουσιν εις το ονομα αυτου **13** οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν **14** και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας **15** ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην **16** και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος **17** οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου

χριστου εγενετο **18** θεον ουδεις εωρακεν πρωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο **19** και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει **20** και ωμολογησεν και ουκ ηρηνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος **21** και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου **22** ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου **23** εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης **24** και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων **25** και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης **26** απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε **27** αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος **28** ταυτα εν βηθαβαρα εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων **29** τη επαυριον βλεπει ο ιωαννης τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου **30** ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην **31** καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων **32** και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι

το πνευμα καταβαινον ωσει περιστερην εξ νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν ουρανου και εμεινεν επ αυτον **33** καγω ουκ τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρεθ **46** και ηδειν αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρεθ δυναται υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον και ιδε **47** ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου **34** καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν ο υιος του θεου **35** τη επαυριον εστιν **48** λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των γινωσκεις απεκριθη ο ιησους και ειπεν μαθητων αυτου δυο **36** και εμβλεψας τω αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του υπο την συκην ειδον σε **49** απεκριθη θεου **37** και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ **38** στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος **50** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται πιστευεις μειζω τουτων οψει **51** και λεγει ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις **39** αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας ημεραν εκεινην ωρα δε ην ως δεκατη **40** επι τον υιον του ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα του ιησου εκει **2** εκληθη δε και ο ιησους ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον **3** και **41** του ιησου εκει **2** εκληθη δε και ο ιησους υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον **3** και ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν **4** λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι αυτω τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ουπω ηκει η ωρα μου **5** λεγει η μητηρ ποιησατε **6** ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις **7** λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω **8** και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν **9** ως

δε εγευσαστο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον ημεραις εγερεις αυτον 21 εκεινος δε ελεγεν γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε περι του ναου του σωματος αυτου 22 οτε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος 10 μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν αυτοις και και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν ο ιησους 23 ως δε ην εν ιεροσολυμοις εν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν οινον εως αρτι 11 ταυτην εποιησεν την εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα τα σημεια α εποιει 24 αυτος δε ο ιησους της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται γινωσκειν παντας 25 και οτι ου χριαν αυτου 12 μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει 3 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων εμειναν ου πολλας ημερας 13 και εγγυς νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιουδαιων 2 ουτος ηλθεν προς τον ιησουν ιεροσολυμα ο ιησους 14 και ευρεν εν τω νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ και περιστερας και τους κερματιστας ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις καθημενους 15 και ποιησας φραγελλιον εαν μη η ο θεος μετ αυτου 3 απεκριθη ο εκ σχοιניων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη η ο θεος μετ αυτου 3 απεκριθη ο τα τε προβατα και τους βοας και των εισησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας ιδειν την βασιλειαν του θεου 4 λεγει προς τραπεζας ανεστρεψεν 16 και τοις τας αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα γεννηθηναι γερωνων μη δυναται εις εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον μου οικον εμποριου 17 εμνησθησαν δε εισελθειν και γεννηθηναι 5 απεκριθη ο οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη ο ζηλος του οικου σου κατεφαγεν με 18 τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου 6 το γεγεννημενον εκ της σαρκος θεου 6 το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν 7 μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν 8 το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν

ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο ειργασμενα **22** μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους
 γεγεννημενος εκ του πνευματος **9** απεκριθη και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην
 νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν
 ταυτα γενεσθαι **10** απεκριθη ο ιησους **23** ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνω
 και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει
 ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις **11** αμην και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο **24** ουπω
 αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο
 και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την ιωαννης **25** εγενετο ουν ζητησις εκ των
 μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε **12** ει τα μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιων περι
 επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως καθαρισμου **26** και ηλθον προς τον ιωαννην
 εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε **13** και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου
 και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε
 ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς
 του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω **14** αυτον **27** απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου
 και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη
 ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου **28** αυτοι
 ανθρωπου **15** ινα πας ο πιστευων εις αυτον υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι
 μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον (aiōnios εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι
g166) **16** ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον εμπροσθεν εκεινου **29** ο εχων την νυμφην
 κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο
 εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια
 αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον (aiōnios **g166**) την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα
17 ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου η εμη πεπληρωται **30** εκεινον δει αυξανειν
 εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ εμε δε ελαττουσθαι **31** ο ανωθεν ερχομενος
 ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου **18** ο πιστευων επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ
 εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ
 κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του ουρανου ερχομενος επανω παντων
 του μονογενους υιου του θεου **19** αυτη δε εστιν **32** και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτου
 εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις
 κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον λαμβανει **33** ο λαβων αυτου την μαρτυριαν
 το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν **34**
 τα εργα **20** πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του
 το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο
 μη ελεγχθη τα εργα αυτου **21** ο δε ποιων θεος το πνευμα **35** ο πατηρ αγαπα τον υιον
 την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου **36** ο
 φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο

δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον (aiōnios g166)

4 ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης **2** καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου **3** αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν **4** εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας **5** ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου **6** ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη **7** ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πιειν **8** οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν **9** λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πιειν αιτεις ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταις **10** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πιειν συ αν ητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων **11** λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων **12** μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου **13** απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν **14** ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ

ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον (aiōn g165, aiōnios g166) **15** λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχωμαι ενθαδε αντλειν **16** λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε **17** απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω **18** πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθες ειρηκας **19** λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ **20** οι πατερες ημων εν τουτω τω ορει προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου δει προσκυνειν **21** λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι **22** υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν **23** αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον **24** πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν **25** λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσσιας ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελοι ημιν παντα **26** λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι **27** και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης **28** αφηκεν ουν την υδριαν αυτης

η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν
τοις ανθρωποις 29 δευτε ιδετε ανθρωπον και απηλθεν εις την γαλιλαιαν 44 αυτος
ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης
εστιν ο χριστος 30 εξηλθον ουν εκ της εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει 45 οτε
πολεως και ηρχοντο προς αυτον 31 εν ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο
δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α
λεγοντες ραββι φαγε 32 ο δε ειπεν αυτοις εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη
εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην 46
33 ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη ηλθεν ουν ο ιησους παλιν εις την κανα της
τις ηνεγκεν αυτω φαγειν 34 λεγει αυτοις γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον
ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν
θελημα του πεμφαντος με και τελειωσω καπερναουμ 47 ουτος ακουσας οτι ιησους
αυτου το εργον 35 ουχ υμεις λεγετε οτι ετι ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν
τετραμηνον εστιν και ο θερισμος ερχεται απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον
ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον
υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι ημελλεν γαρ αποθνησκειν 48 ειπεν ουν
εισιν προς θερισμον ηδη 36 και ο θεριζων ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και
μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε 49 λεγει
ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι
χαιρη και ο θεριζων (αἰθῆνιος g166) 37 εν γαρ πριν αποθανειν το παιδιον μου 50 λεγει
τουτω ο λογος εστιν αληθινος οτι αλλος αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και
εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων 38 επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν
εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις αυτω ιησους και επορευετο 51 ηδη δε αυτου
κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνητησαν
εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε 39 εκ δε αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις
της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις σου ζη 52 επιθετο ουν παρ αυτων την ωραν
αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω
γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο
οσα εποιησα 40 ως ουν ηλθον προς αυτον πυρετος 53 εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη
οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο
αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας 41 και υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η
πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον οικια αυτου ολη 54 τουτο παλιν δευτερον
αυτου 42 τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της
δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ιουδαιας εις την γαλιλαιαν
ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν 5 μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων
αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος 43 και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα

2 εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας
προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη αυτον υγιη 16 και δια τουτο εδιωκον
εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα τον ιησουν οι ιουδαιοι και εξητουν αυτον
3 εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω
των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων 17 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ
εκδεχομενων την του υδατος κινησιν 4 μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι 18
αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι
κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το
πρωτος εμβας μετα την ταραχην του υδατος σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν
υγιης εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω 19
5 ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα και απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις
οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia 6 τουτον αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος
ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη
πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη
υγιης γενεσθαι 7 απεκριθη αυτω ο ασθενων ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει 20 ο γαρ
κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν
το υδωρ βαλλη με εις την κολυμβηθραν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων
εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε 21
καταβαινει 8 λεγει αυτω ο ιησους εγειραι ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους
αρον τον κραββατον σου και περιπατει 9 και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει
και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ζωοποιει 22 ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα
ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω
ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα 10 23 ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως
ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον
σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον
κραββατον 11 απεκριθη αυτοις ο ποιησας με 24 αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον
υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραββατον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι
σου και περιπατει 12 ηρωτησαν ουν αυτον με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ
τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου
τον κραββατον σου και περιπατει 13 ο 25 εις την ζωην (αἰῶνιος g166) 25 αμην αμην
δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν
εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω 14 μετα οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνης του
ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται
και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι 26 ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω
αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται ουτως εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν
15 απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν εαυτω 27 και εξουσιαν εδωκεν αυτω και

κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν 28 υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η εν εαυτοις 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν φωνης αυτου 29 και εκπορευσονται οι τα αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε ληψεσθε 44 πως δυνασθε υμεις πιστευσαι τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και 30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν την δοξαν την παρα του μονου θεου ου καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη ζητειτε 45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με υμων μωσης εις ον υμεις ηλπικατε 46 ει πατρος 31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης 32 αλλος περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν 47 ει δε τοις εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμοις ρημασιν πιστευσετε

6 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος 2 και εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων 3 ανηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου 4 ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων 5 επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι 6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν αυτον 7 απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη 8 λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρας ο αδελφος σιμωνος πετρου 9 εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινοους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους 10 ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος

πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι 11 ελαβεν μαθηται αυτου απηλθον 23 αλλα δε ηλθεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις σπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων του κυριου 24 οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι οσον ηθελον 12 ως δε ενεπλησθησαν ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε ενεβησαν και αυτοι εις τα πλοια και ηλθον τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν 25 αποληται 13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας 26 αρτων των κριθινων α επερισευσεν τοις απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην βεβρωκοσιν 14 οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εχορτασθητε 27 εργαζεσθε μη την βρωσιν εις τον κοσμον 15 ιησους ουν γνους οτι την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον μενουσαν εις ζωνη αιωνιον ην ο υιος του ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος (αϊθιος g166) 28 ειπον ουν παλιν εις το ορος αυτος μονος 16 ως δε εσφραγισεν ο θεος (αϊθιος g166) 28 ειπον ουν οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα επι την θαλασσαν 17 και εμβαντες εις το εργα του θεου 29 απεκριθη ο ιησους και πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους 18 30 ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη διηγειρετο 19 εληλακοτες ουν ως σταδιους 31 οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν 32 και εγγυς του πλοιου γινομενον και ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω εφοβηθησαν 20 ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι υμιν ου μωσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ μη φοβεισθε 21 ηθελον ουν λαβειν αυτον του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν εις το πλοιον και ευθεως το πλοιον εγενετο τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον 33 επι της γης εις ην υπηγον 22 τη επαυριον ο ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων οχλος ο εσθηκως περαν της θαλασσης ιδων εκ του ουρανου και ζωνη διδους τω κοσμω οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν 34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και δος ημιν τον αρτον τουτον 35 ειπεν δε οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης

ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε 36 αυτου φαγη και μη αποθανη 51 εγω ειμι αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας ου πιστευετε 37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω ου μη εκβαλω εξω 38 οτι καταβεβηκα εκ η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το του κοσμου ζωης (aiōn g165) 52 εμαχοντο εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με 39 ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω φαγειν 53 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο εν τη εσχατη αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα ημερα 40 τουτο δε εστιν το θελημα του του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις 54 ο και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω (aiōnios g166) 41 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι αυτον τη εσχατη ημερα (aiōnios g166) 55 η γαρ περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα καταβας εκ του ουρανου 42 και ελεγον μου αληθως εστιν ποσις 56 ο τρωγων μου ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα μενει καγω εν αυτω 57 καθως απεστειλεν πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα καταβεβηκα 43 απεκριθη ουν ο ιησους και και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων 58 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου 44 ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα (aiōn g165) εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα 45 59 ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και καπερναουμ 60 πολλοι ουν ακουσαντες εκ ο εσονται παντες διδακτοι του θεου πας ουν των μαθητων αυτου ειπον ακουειν εκ ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ουτος ο λογος τις δυναται αυτου ακουειν 61 ερχεται προς με 46 ουχ οτι τον πατερα τις ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις εωρακεν τον πατερα 47 αμην αμην λεγω τουτο υμας σκανδαλιζει 62 εαν ουν θεωρητε υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου (aiōnios g166) 48 εγω ειμι ο αρτος της ζωης 49 ην το προτερον 63 το πνευμα εστιν οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ερημω και απεθανον 50 ουτος εστιν ο αρτος

ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει
ζωη εστιν 64 αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα
πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους αυτου πονηρα εστιν 8 υμεις αναβητε εις
τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω
παραδωσω αυτον 65 και ελεγεν δια τουτο εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος
ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς ουπω πεπληρωται 9 ταυτα δε ειπων αυτοις
με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος εμεινεν εν τη γαλιλαια 10 ως δε ανεβησαν
μου 66 εκ τουτου πολλοι απηλθον των οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη
μαθητων αυτου εις τα οπισω και ουκετι μετ εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ως εν
αυτου περιεπατουν 67 ειπεν ουν ο ιησους κρυπτω 11 οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον
τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος
68 απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε 12 και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην
προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος
αιωνιου εχεις (aiōnios g166) 69 και ημεις εστιν αλλοι δε ελεγον ου αλλα πλανα τον
πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει οχλον 13 ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει
ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος 70 περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων
απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας 14 ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο
τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν 15 και
διαβολος εστιν 71 ελεγεν δε τον ιουδαν εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος
σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ ημελλεν γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως 16 απεκριθη
αυτον παραδιδοναι εις ων εκ των δωδεκα αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη
7 και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με
τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια 17 εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν
περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του
αποκτειναι 2 ην δε εγγυς η εορτη των θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω 18 ο
ιουδαιων η σκηνοπηγια 3 ειπον ουν προς αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν
αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντος
και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν
μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α αυτω ουκ εστιν 19 ου μωσης δεδωκεν υμιν
ποιεις 4 ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον
ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα νομον τι με ζητειτε αποκτειναι 20 απεκριθη
ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω 5 ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε
ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον ζητει αποκτειναι 21 απεκριθη ο ιησους και
εις αυτον 6 λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο ειπεν αυτοις εν εργον εποηισα και παντες
καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος θαυμαζετε 22 δια τουτο μωσης δεδωκεν
ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος 7 ου υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως

εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω ελλινων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν περιτεμνετε ανθρωπον 23 ει περιτομην τους ελληνας 36 τις εστιν ουτος ο λογος λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και λυθη ο νομος μωσεως εμοι χολατε οτι ολον οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 37 εν ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω 24 δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν κρισιν κρινατε 25 ελεγον ουν τινες εκ τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω 38 των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ζητουσιν αποκτειναι 26 και ιδε παρηρησια ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε υδατος ζωντος 39 τουτο δε ειπεν περι αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι εστιν αληθως ο χριστος 27 αλλα τουτον πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα οίδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν αγιον οτι ο ιησους ουδεπω εδοξασθη 40 ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν 28 πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν προφητης 41 αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν χριστος αλλοι δε ελεγον μη γαρ εκ της αληθινος ο πεμφας με ον υμεις ουκ οιδατε γαλιλαιας ο χριστος ερχεται 42 ουχι η γραφη 29 εγω δε οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι ειπεν οτι εκ του σπερματος δαβιδ και απο κακεινος με απεστειλεν 30 εζητουν ουν βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαβιδ ο χριστος αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον ερχεται 43 σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου δι αυτον 44 τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι 31 πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη χειρας 45 ηλθον ουν οι υπηρεται προς μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον ουτος εποιησεν 32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του αυτοις εκεινοι διατι ουκ ηγαγετε αυτον 46 οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως απεστειλαν οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος υπηρετας ινα πιασωσιν αυτον 33 ειπεν ουν 47 απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ μη και υμεις πεπλανησθε 48 μη τις εκ των υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφσαντα αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των με 34 ζητησετε με και ουχ ευρησετε και φαρισαιων 49 αλλ ο οχλος ουτος ο μη οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 35 γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που 50 λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων 51 μη ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν

μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω
τι ποιει **52** απεκριθησαν και ειπον αυτω
μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον
και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ
εγγηγεται **53** και επορευθη εκαστος εις τον
οικον αυτου

8 ιησους δε επορευθη εις το ορος των
ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις
το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον
και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν
δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς
αυτον γυναικα εν μοιχεια κατειλημμενη
και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν
αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη κατειληφθη
επαυτοφωρω μοιχευομενη **5** εν δε τω
νομω μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας
λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις **6**
τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα
εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους
κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις
την γην μη προσποιουμενος **7** ως δε
επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας
ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων
πρωτος τον λιθον επ αυτη βαλετω **8**
και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την
γην **9** οι δε ακουσαντες και υπο της
συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις
καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων
εως των εσχατων και κατελειφθη μονος
ο ιησους και η γυνη εν μεσω εστωσα
10 ανακυψας δε ο ιησους και μηδεν
θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη
η γυνη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου
ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις
κυριε ειπεν δε αυτη ο ιησους ουδε εγω σε
κατακρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε

12 παλιν ουν ο ιησους αυτοις ελαλησεν
λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο
ακολουθων εμοι ου μη περιπατησει εν τη
σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης **13** ειπον
ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου
μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης
14 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν
εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν
η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και
που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν
ερχομαι και που υπαγω **15** υμεις κατα την
σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα **16** και
εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης
εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο
πεμφας με πατηρ **17** και εν τω νομω δε
τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων
η μαρτυρια αληθης εστιν **18** εγω ειμι ο
μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι
εμου ο πεμφας με πατηρ **19** ελεγον ουν
αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ο
ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα
μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου
ηδείτε αν **20** ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο
ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν
τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω
εληλυθει η ωρα αυτου **21** ειπεν ουν παλιν
αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε
με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε
οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει
εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου
δυνασθε ελθειν **23** και ειπεν αυτοις υμεις
εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι
υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ
ειμι εκ του κοσμου τουτου **24** ειπον ουν
υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας

υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ
 αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων 25 ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε αν 40 νυν
 ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την
 ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν 26 αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα
 πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν του θεου τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν 41
 αλλ ο πεμφσας με αληθης εστιν καγω α υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων
 ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου
 κοσμον 27 ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον
 αυτοις ελεγεν 28 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους 42 ειπεν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ
 οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του
 γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου
 ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν 43
 μου ταυτα λαλω 29 και ο πεμφσας με μετ διατι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε
 εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον
 οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε 30 εμον 44 υμεις εκ πατρος του διαβολου
 ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων
 εις αυτον 31 ελεγεν ουν ο ιησους προς θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην
 τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν
 υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη
 μαθηται μου εστε 32 και γνωσεσθε την το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης
 αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας εστιν και ο πατηρ αυτου 45 εγω δε οτι
 33 απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι 46
 και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιας ει δε
 λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε 34 απεκριθη αληθειαν λεγω διατι υμεις ου πιστευετε
 αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι μοι 47 ο ων εκ του θεου τα ρηματα του
 πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε
 της αμαρτιας 35 ο δε δουλος ου μενει εν οτι εκ του θεου ουκ εστε 48 απεκριθησαν
 τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλως
 αιωνα (αιδ̄ν g165) 36 εαν ουν ο υιος υμας λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και
 ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε 37 δαιμονιον εχεις 49 απεκριθη ιησους εγω
 οйда οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα
 με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει μου και υμεις ατιμαζετε με 50 εγω δε ου
 εν υμιν 38 εγω ο εωρακα παρα τω πατρι ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και
 μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα κρινων 51 αμην αμην λεγω υμιν εαν τις
 τω πατρι υμων ποιειτε 39 απεκριθησαν και τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη
 ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν θεωρηση εις τον αιωνα (αιδ̄ν g165) 52 ειπον

ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι
δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι
προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον
μου τηρηση ου μη γευσεται θανατου εις
τον αιωνα (aiōn g165) 53 μη συ μειζων ει
του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν
και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον
συ ποιεις 54 απεκριθη ιησους εαν εγω
δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν
εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις
λεγετε οτι θεος υμων εστιν 55 και ουκ
εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και
εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος
υμων ψευστης αλλ οίδα αυτον και τον
λογον αυτου τηρω 56 αβρααμ ο πατηρ
υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την
εμην και ειδεν και εχαρη 57 ειπον ουν οι
ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω
εχεις και αβρααμ εωρακας 58 ειπεν αυτοις ο
ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ
γενεσθαι εγω ειμι 59 ηραν ουν λιθους ινα
βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και
εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου
αυτων και παρηγεν ουτως

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον
εκ γενετης 2 και ηρωτησαν αυτον οι
μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν
ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη
3 απεκριθη ο ιησους ουτε ουτος ημαρτεν
ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα
εργα του θεου εν αυτω 4 εμε δει εργαζεσθαι
τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν
ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι
5 οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου
6 ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν
πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον

πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου
7 και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την
κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται
απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο
και ηλθεν βλεπων 8 οι ουν γειτονες και οι
θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος
ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και
προσαιτων 9 αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν
αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος
ελεγεν οτι εγω ειμι 10 ελεγον ουν αυτω πως
ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι 11 απεκριθη
εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος
ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου
τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις
την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι
απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα 12
ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει
ουκ οίδα 13 αγουσιν αυτον προς τους
φαρισαιους τον ποτε τυφλον 14 ην δε
σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους
και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους 15
παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι
πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον
επεθηκεν επι τους οφθαλμους μου και
ενιψαμην και βλεπω 16 ελεγον ουν εκ των
φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ
εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου
τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος
αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και
σχισμα ην εν αυτοις 17 λεγουσιν τω
τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι
ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν
οτι προφητης εστιν 18 ουκ επιστευσαν ουν
οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και
ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις
αυτου του αναβλεψαντος 19 και ηρωτησαν

αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις
 ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου (αϊθη g165)
 ουν αρτι βλεπει 20 απεκριθησαν αυτοις 33 ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο
 οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ποιειν ουδεν 34 απεκριθησαν και ειπον
 ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και
 εγεννηθη 21 πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω
 η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις 35 ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω
 ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις
 ερωτησατε αυτος περι αυτου λαλησει 22 εις τον υιον του θεου 36 απεκριθη εκεινος
 ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο και ειπεν τις εστιν κυριε ινα πιστευσω
 τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι εις αυτον 37 ειπεν δε αυτω ο ιησους και
 ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησιν εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου
 χριστον αποσυναγωγος γενηται 23 δια εκεινος εστιν 38 ο δε εφη πιστευω κυριε
 τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν και προσεκυνησεν αυτω 39 και ειπεν ο
 εχει αυτον ερωτησατε 24 εφωνησαν ουν ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον
 εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι
 και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις βλεποντες τυφλοι γενωνται 40 και ηκουσαν
 οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου
 εστιν 25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν
 ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι 41 ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε
 τυφλος ων αρτι βλεπω 26 ειπον δε αυτω ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι
 παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει
 τους οφθαλμους 27 απεκριθη αυτοις ειπον **10** αμην αμην λεγω υμιν ο μη
 υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε εισερχομενος δια της θυρας εις την
 ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται αυλην των προβατων αλλα αναβαινων
 γενεσθαι 28 ελοιδωρησαν ουν αυτον και αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και
 ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του ληστης 2 ο δε εισερχομενος δια της θυρας
 μωσεως εσμεν μαθηται 29 ημεις οίδαμεν ποιμην εστιν των προβατων 3 τουτω ο
 οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης
 ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν 30 απεκριθη ο αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει
 ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω κατ ονομα και εξαγει αυτα 4 και οταν τα
 θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων
 εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει
 31 οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ οτι οιδασιν την φωνην αυτου 5 αλλοτριω
 ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται
 θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει 32 εκ απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων

την φωνην 6 ταυτην την παροιμιαν ειπεν πατρος μου 19 σχισμα ουν παλιν εγενετο αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους τινα ην α ελαλει αυτοις 7 ειπεν ουν παλιν 20 ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε 21 οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων 8 αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν παντες οσοι προ εμου ηλθον κλεπται εισιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα τυφλων οφθαλμους ανοιγειν 22 εγενετο προβατα 9 εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν δε τα εγκαινια εν τοις ιεροσολυμοις και τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται χειμων ην 23 και περιεπατει ο ιησους και εξελευσεται και νομην ευρησει 10 ο εν τω ιερω εν τη στοα του σολομωντος κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και 24 εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων εχωσιν και περισσον εχωσιν 11 εγω ειμι αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την 25 απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω 12 ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον περι εμου 26 αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα εστε εκ των προβατων των εμων καθως και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και ειπον υμιν 27 τα προβατα τα εμα της σκορπιζει τα προβατα 13 ο δε μισθωτος φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει ακολουθουσιν μοι 28 καγω ζωην αιωνιον αυτω περι των προβατων 14 εγω ειμι διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εις ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ και γινωσκομαι υπο των εμων 15 καθως της χειρος μου (aiōn g165, aiōnios g166) 29 ο γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατηρ μου ος δεδωκεν μοι μειζων παντων πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της προβατων 16 και αλλα προβατα εχω α ουκ χειρος του πατρος μου 30 εγω και ο πατηρ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει εν εσμεν 31 εβαστασαν ουν παλιν λιθους οι αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον 32 απεκριθη και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην 17 δια αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την υμιν εκ του πατρος μου δια ποιον αυτων ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην 18 ουδεις εργον λιθαζετε με 33 απεκριθησαν αυτω αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον ταυτην την εντολην ελαβον παρα του θεου 34 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ

εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω παλιν 8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι
ειπα θεοι εστε 35 ει εκεινους ειπεν θεους νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και
προς ους ο λογος του θεου εγενετο και ου παλιν υπαγεις εκει 9 απεκριθη ο ιησους
δυναται λυθηναι η γραφη 36 ον ο πατηρ ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερας εαν τις
ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι
υμεις λεγετε οτι βλασφημεις οτι ειπον το φως του κοσμου τουτου βλεπει 10 εαν
υιος του θεου ειμι 37 ει ου ποιω τα εργα δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει
του πατρος μου μη πιστευετε μοι 38 ει δε οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω 11 ταυτα
ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις ειπεν και μετα τουτου λεγει αυτοις λαζαρος
πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι
εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω 39 εξητουν ινα εξυπνισω αυτον 12 ειπον ουν οι μαθηται
ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται 13
της χειρος αυτων 40 και απηλθεν παλιν ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου
περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως
ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν του υπνου λεγει 14 τοτε ουν ειπεν αυτοις
εκει 41 και πολλοι ηλθον προς αυτον και ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν 15
ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ
ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι ημην εκει αλλ αγωμεν προς αυτον 16
τουτου αληθη ην 42 και επιστευσαν πολλοι ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος
εκει εις αυτον τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα
αποθανωμεν μετ αυτου 17 ελθων ουν ο
ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη
εχοντα εν τω μνημειω 18 ην δε η βηθανια
εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων
δεκαπεντε 19 και πολλοι εκ των ιουδαιων
εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και
μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι
του αδελφου αυτων 20 η ουν μαρθα ως
ηκουσεν οτι ο ιησους ερχεται υπηνητησεν
αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο 21
ειπεν ουν η μαρθα προς τον ιησουν κυριε
ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει
22 αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση
τον θεον δωσει σοι ο θεος 23 λεγει αυτη
ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου 24
λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται

11 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο
βηθανιας εκ της κωμης μαριας και
μαρθας της αδελφης αυτης 2 ην δε μαρια η
αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα
τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο
αδελφος λαζαρος ησθενει 3 απεστειλαν
ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε
ιδε ον φιλεις ασθενει 4 ακουσας δε ο ιησους
ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προς
θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα
δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης 5 ηγαπα
δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην
αυτης και τον λαζαρον 6 ως ουν ηκουσεν
οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω
δυο ημερας 7 επειτα μετα τουτου λεγει
τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν

εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα 25 λιθος επεκειτο επ αυτω 39 λεγει ο ιησους
ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις 26 και πας ο ζων και πιστευων 27 λεγει αυτω
κυριε ηδη οζει ζησεται 26 και πας ο ζων και πιστευων 27 λεγει αυτω
εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα 28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν 28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν
πιστευεις τουτο (αιθñ g165) 27 λεγει αυτω 29 εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται 29 εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται
να κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο 30 ουπω δε 30 ουπω δε
χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης
ερχομενος 28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν 29 εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται 30 ουπω δε 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης
και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης 32 η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο 32 η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο
λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και 33 ιησους 33 ιησους
φωνει σε 29 εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται 30 ουπω δε 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης 32 η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο
ταχυ και ερχεται προς αυτον 33 ιησους 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον
εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ 35 εις δε τις εξ αυτων 35 εις δε τις εξ αυτων
ην εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η 36 ελεγον ουν οι 36 ελεγον ουν οι
μαρθα 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης 32 η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο 33 ιησους 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον 35 εις δε τις εξ αυτων
εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην 36 ελεγον ουν οι 37 τινες 37 τινες
ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη 38 αποληται 38 αποληται
και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες 39 λεγει ο ιησους 39 λεγει ο ιησους
οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση 40 λεγει αυτη ο ιησους 40 λεγει αυτη ο ιησους
εκει 32 η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο 33 ιησους 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον 35 εις δε τις εξ αυτων 36 ελεγον ουν οι 37 τινες 38 αποληται 39 λεγει ο ιησους
ιησους ιδουσα αυτον επεσεν εις τους ποδας 41 ηραν ουν τον λιθον ου ην 41 ηραν ουν τον λιθον ου ην
αυτου λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ 42 εγω δε ηδειν οτι 42 εγω δε ηδειν οτι
αν απεθανεν μου ο αδελφος 43 και ταυτα ειπων φωνη 43 και ταυτα ειπων φωνη
ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους 44 εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ 44 εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ
συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι 45 πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες 45 πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες
αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευουσιν 46 τινες δε 46 τινες δε
ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν 47 αυτου λεγουσα αυτω κυριε ερχου και ιδε 47 αυτου λεγουσα αυτω κυριε ερχου και ιδε
εαυτον 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον 35 εις δε τις εξ αυτων 36 ελεγον ουν οι 37 τινες 38 αποληται 39 λεγει ο ιησους
λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε 35 εις δε τις εξ αυτων 36 ελεγον ουν οι 37 τινες 38 αποληται 39 λεγει ο ιησους
εδακρυσεν ο ιησους 36 ελεγον ουν οι 37 τινες 38 αποληται 39 λεγει ο ιησους
ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον 37 τινες 38 αποληται 39 λεγει ο ιησους
δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος 40 λεγει αυτη ο ιησους 40 λεγει αυτη ο ιησους
ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου υπερ του λαου και μη ολον το εθνος 41 ηραν ουν τον λιθον ου ην 41 ηραν ουν τον λιθον ου ην
ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη 42 εγω δε ηδειν οτι 42 εγω δε ηδειν οτι
ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου 43 και ειπεν που τεθεικατε αυτον 43 και ειπεν που τεθεικατε αυτον
ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και 44 εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ 44 εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ
εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ο ιησους

αποθνησκειν υπερ του εθνους 52 και ουχ τα βαλλομενα εβασταζεν 7 ειπεν ουν ο υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο 8 τους εις εν 53 απ εκεινης ουν της ημερας πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον εμε δε ου παντοτε εχετε 9 εγνω ουν οχλος 54 ιησους ουν ουκ ετι παρρησια περιεπατει πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των 10 εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον μαθητων αυτου 55 ην δε εγγυς το πασχα λαζαρον αποκτεινωσιν 11 οτι πολλοι δι των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα εις τον ιησουν 12 τη επαυριον οχλος ινα αγνωσωσιν εαυτους 56 εζητουν ουν τον πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω οτι ερχεται ο ιησους εις ιεροσολυμα 13 εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις την εορτην 57 δεδωκεισαν δε και οι εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν κυριου ο βασιλευς του ισραηλ 14 ευρων αυτον 12

12 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων 2 εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των συνανακειμενων αυτω 3 η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου 4 λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδουαι 5 διατι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις 6 ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλα οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον 15 μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου 16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ο ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω 17 εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων 18 δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον 19 οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν 20 ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη 21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα

της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες ανθρωπου (aiōn g165) 35 ειπεν ουν αυτοις ο κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν 22 ερχεται ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν εστιν περιπατειτε εως το φως εχετε ινα μη ανδρεας και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν 23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει 36 εως το εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι ανθρωπου 24 αμην αμην λεγω υμιν εαν φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την και απελθων εκρυβη απ αυτων 37 τοσαυτα γην αποθानη αυτος μονος μενει εαν δε δε αυτου σημεια πεποηκotos εμπροσθεν αποθानη πολυν καρπον φερει 25 ο φιλων αυτων ουκ επιστευον εις αυτον 38 ινα ο την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινη απεκαλυφθη 39 (aiōnios g166) 26 εαν εμοι διακονη τις εμοι δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ειπεν ησαιας 40 τετυφλωκεν αυτων τους ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ 27 νυν η καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια ιασωμαι αυτους 41 ταυτα ειπεν ησαιας οτε τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην 28 πατερ ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ αυτου 42 ομως μεντοι και εκ των αρχοντων του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια 29 ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αποσυναγωγοι γενωνται 43 ηγαπησαν γαρ αυτω λελαληκεν 30 απεκριθη ο ιησους και την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα την δοξαν του θεου 44 ιησους δε εκραξεν δι υμας 31 νυν κρισις εστιν του κοσμου και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με 45 και εκβληθησεται εξω 32 καγω εαν υψωθω εκ ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον 33 46 εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα τουτο δε ελεγεν σημαιων ποιω θανατω πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη ημελλεν αποθνησκειν 34 απεκριθη αυτω μεινη 47 και εαν τις μου ακουση των ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον πως συ λεγεις οτι δει υψωθηναι τον υιον αλλ ινα σωσω τον κοσμον 48 ο αθετων του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει

τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες **11** εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο **49** οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε **12** οτε ο πεμφας με πατηρ αυτος μοι εντολην ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω **50** και οίδα τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν **13** υμεις ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και ουτως λαλω (aiōnios g166) καλως λεγετε ειμι γαρ **14** ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας **15** υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποηισα υμιν και υμεις ποιητε **16** αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμφαντος αυτον **17** ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα **18** ου περι παντων υμων λεγω εγω οίδα ους εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη οτρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου **19** απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι **20** αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμφω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με **21** ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με **22** εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει **23** ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους **24** νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει **25** επιπεσων δε εκεινος επι το σθηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν **26** αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω

13 προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους **2** και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω **3** ειδως ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει **4** εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον **5** ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος **6** ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας **7** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα **8** λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου (aiōn g165) **9** λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην **10** λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος

βαψας το ψωμιον επιδωσω και εμβαψας το πιστευετε 2 εν τη οικια του πατρος μου ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν 27 και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν 3 και εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους εαν πορευθω και ετοιμασω υμιν τοπον ο ποιεις ποιησον ταχιον 28 τουτο δε ουδεις παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε 4 29 τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους οιδατε 5 λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην οιδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα η τοις πτωχοις ινα τι δω 30 λαβων ουν την οδον ειδεναι 6 λεγει αυτω ο ιησους το ψωμιον εκεινος ευθεως εξηλθεν ην δε εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη νυξ 31 οτε ουν εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εμου 7 ει εγνωκειτε με και τον πατερα εδοξασθη εν αυτω 32 ει ο θεος εδοξασθη εν μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω αυτον και εωρακατε αυτον 8 λεγει αυτω και ευθυς δοξασει αυτον 33 τεκνια ετι φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και αρκει ημιν 9 λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον αρτι 34 εντολην καινην διδωμι υμιν ινα πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας πατερα 10 ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι ινα και υμεις αγαπατε αλληλους 35 εν και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις 36 δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε που υπαγεις τα εργα 11 πιστευετε μοι οτι εγω εν τω απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε εργα αυτα πιστευετε μοι 12 αμην αμην ακολουθησεις μοι 37 λεγει αυτω ο πετροσ λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α κυριε διατι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω 38 τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου μου πορευομαι 13 και ο τι αν αιτησητε εν υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη μη αλεκτωρ φωνησει εως ου απαρνηση με ο πατηρ εν τω υιω 14 εαν τι αιτησητε εν τω ονοματι μου εγω ποιησω 15 εαν

14 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησατε
πιστευετε εις τον θεον και εις εμε **16** και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον

παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα (aiōn g165) 17 το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται 18 ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας 19 ετι μικρον και ο κοσμος με ουκ ετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε 20 εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι καγω εν υμιν 21 ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον 22 λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω 23 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν 24 ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμφαντος με πατρος 25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων 26 ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμφει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν 27 ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω 28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι

ο πατηρ μου μειζων μου εστιν 29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε 30 ουκ ετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου τουτου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν 31 αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν 2 παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη 3 ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν 4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε 5 εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν 6 εαν μη τις μεινη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις πυρ βαλλουσιν και καιεται 7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν 8 εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται 9 καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη εμη 10 εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη 11 ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη 12

αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε οτι εμισησαν με δωρεαν 26 οταν δε ελθη ο
 αλληλους καθως ηγαπησα υμας 13 μειζονα παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του
 ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του
 ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει
 14 υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα περι εμου 27 και υμεις δε μαρτυρειτε οτι
 εγω εντελλομαι υμιν 15 ουκετι υμας λεγω απ αρχης μετ εμου εστε
 δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει 16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη
 αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους σκανδαλισθητε 2 αποσυναγωγους
 οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο
 εγνωρισα υμιν 16 ουχ υμεις με εξελεξασθε αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν
 αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας τω θεω 3 και ταυτα ποιησουσιν υμιν οτι
 ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε 4 αλλα
 καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η
 πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν 17 ταυτα ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον
 εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι
 18 ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι μεθ υμων ημην 5 νυν δε υπαγω προς τον
 εμε πρωτον υμων μεμισηκεν 19 ει εκ του πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με
 κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει που υπαγεις 6 αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν
 οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν 7
 εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει
 μισει υμας ο κοσμος 20 μνημονευετε του υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω
 λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας
 μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας
 και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου 8 και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον
 ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν 21 περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και
 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το περι κρισεως 9 περι αμαρτιας μεν οτι ου
 ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα πιστευουσιν εις εμε 10 περι δικαιοσυνης δε
 με 22 ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκ ετι
 αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ θεωρειτε με 11 περι δε κρισεως οτι ο αρχων
 εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων 23 ο εμε του κοσμου τουτου κεκριται 12 ετι πολλα
 μισων και τον πατερα μου μισει 24 ει τα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν
 εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος αρτι 13 οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα
 πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την
 εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ
 τον πατερα μου 25 αλλ ινα πληρωθη ο οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα
 λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων αναγγελοι υμιν 14 εκεινος εμε δοξασει οτι

εκ του εμου ληψεται και αναγγελοι υμιν υμιν 26 εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι
 15 παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω
 τουτο ειπον οτι εκ του εμου ληψεται και ερωτησω τον πατερα περι υμων 27 αυτος
 αναγγελοι υμιν 16 μικρον και ου θεωρειτε γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε
 με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα
 εγω υπαγω προς τον πατερα 17 ειπον ουν του θεου εξηλθον 28 εξηλθον παρα του
 εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν
 εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου αφημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον
 θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε πατερα 29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου
 με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα ιδε νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν
 18 ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το ουδεμιαν λεγεις 30 νυν οιδαμεν οτι οιδας
 μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει 19 εγνω παντα και ου χριειαν εχεις ινα τις σε ερωτα
 ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες
 και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ 31 απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε
 αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε 32 ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα
 με και παλιν μικρον και οψεσθε με 20 σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε
 αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ
 θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται μετ εμου εστιν 33 ταυτα λελαληκα υμιν
 υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω
 εις χαραν γενησεται 21 η γυνη οταν τικτη θλιψιν εξετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα
 λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν τον κοσμον
 δε γεννηση το παιδιον ουκ ετι μνημονευει 17 ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρην
 της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη τους οφθαλμους αυτου εις τον
 ανθρωπος εις τον κοσμον 22 και υμεις ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα
 ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος
 υμας και χαρησεται υμων η καρδια και σου δοξαση σε 2 καθως εδωκας αυτω
 την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων 23 εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας
 και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε αυτω δωση αυτοις ζωην αιωνιον (aiōnios
 ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν g166) 3 αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα
 αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου γνωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον
 δωσει υμιν 24 εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν και ον απεστειλας ιησουν χριστον (aiōnios
 εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε g166) 4 εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον
 ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη 25 ταυτα ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω 5
 εν παροιμιαις λελαληκα υμιν ερχεται ωρα και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω
 οτε ουκ ετι εν παροιμιαις λαλησω υμιν τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον εινα
 αλλα παρρησια περι του πατρος αναγγελω παρα σοι 6 εφανερωσα σου το ονομα τοις

ανθρωποι ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου μονον αλλα και περι των πιστευσοντων
 σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και τον δια του λογου αυτων εις εμε **21** ινα παντες
 λογον σου τηρηκασιν **7** νυν εγνωκαν οτι εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω
 παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν **8** εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα
 οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας
 και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι **22** και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι
 παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις
 με απεστειλας **9** εγω περι αυτων ερωτω εν εσμεν **23** εγω εν αυτοις και συ εν εμοι
 ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα
 ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν **10** και τα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και
 εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας **24**
 δεδοξασμαι εν αυτοις **11** και ουκ ετι ειμι εν πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι
 τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν
 εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι
 αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου **25**
 μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις **12** οτε ημην πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω
 μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ
 αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας με απεστειλας **26** και εγνωρισα αυτοις το
 μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην
 ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις
 πληρωθη **13** νυν δε προς σε ερχομαι και **18** ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις
 ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου
 χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν
14 εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και αυτος και οι μαθηται αυτου **2** ηδει δε και
 ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι
 εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των
 κοσμου **15** ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ μαθητων αυτου **3** ο ουν ιουδας λαβων
 του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του την σπειραν και εκ των αρχιερων και
 πονηρου **16** εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα
 εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι **17** αγιασον φανων και λαμπαδων και σπλων **4** ιησους
 αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον
 αληθεια εστιν **18** καθως εμε απεστειλας εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε **5**
 εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον
 τον κοσμον **19** και υπερ αυτων εγω αγιαζω λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι εισηκει δε
 εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων
 εν αληθεια **20** ου περι τουτων δε ερωτω **6** ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον

εις τα οπισω και επεσον χαμαι 7 παλιν ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ιησουν τον ναζωραιον 8 απεκριθη ο ιησους 20 απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα αφετε τουτους υπαγειν 9 ινα πληρωθη ο εν τη συναγωγη και εν τω ιερω οπου λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν απωλεσα εξ αυτων ουδενα 10 σιμων ουν κρυπτω ελαλησα ουδεν 21 τι με επερωτας πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επερωτησεν τους ακηκοοτας τι ελαλησα επαισεν τον του αρχιερευως δουλον και αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω 22 απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην ταυτα δε αυτου ειποντος εις των υπηρετων δε ονομα τω δουλω μαλχος 11 ειπεν ουν παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω ιησου ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει 23 σου εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτω 12 η ουν μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται τι με δερεις 24 απεστειλεν ουν αυτον των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον εδησαν αυτον 13 και απηγαγον αυτον προς αρχιερεα 25 ην δε σιμων πετρος εστως ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου 14 ην συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις εκεινος και ειπεν ουκ ειμι 26 λεγει εις εκ οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι των δουλων του αρχιερευως συγγενης ων υπερ του λαου 15 ηκολουθει δε τω ιησου ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε σιμων πετρος και αλλος μαθητης ο δε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου 27 παλιν ουν μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει ηρνησατο ο πετρος και ευθεως αλεκτωρ και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην εφωνησεν 28 αγουσιν ουν τον ιησουν απο του αρχιερευως 16 ο δε πετρος εισηκει του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωια προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον πασχα 29 εξηλθεν ουν ο πιλατος προς 17 λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει κατα του ανθρωπου τουτου 30 απεκριθησαν του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ειμι 18 εισηκεισαν δε οι δουλοι και οι ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον 31 ειπεν ουν υπηρεται ανθρακιαν πεποηκοτες οτι ψυχος αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον πετρος εστως και θερμαινομενος 19 ο ουν ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν

αποκτειναι ουδενα 32 ινα ο λογος του βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω
ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω ραπισματα 4 εξηλθεν ουν παλιν εξω ο
θανατω ημελλεν αποθνησκειν 33 εισηλθεν πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον
ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατος και εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν
εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ευρισκω 5 εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων
ει ο βασιλευς των ιουδαιων 34 απεκριθη τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν
αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος
η αλλοι σοι ειπον περι εμου 35 απεκριθη ο 6 οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι
πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον
σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι σταυρωσον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε
εποησας 36 απεκριθη ο ιησους η βασιλεια αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ
η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει ευρισκω εν αυτω αιτιαν 7 απεκριθησαν
εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και
οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν
παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια οτι εαυτον υιον του θεου εποιησεν 8 οτε
η εμη ουκ εστιν εντευθεν 37 ειπεν ουν αυτω ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον
ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη μαλλον εφοβηθη 9 και εισηλθεν εις το
ο ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν
εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν
ελληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αυτω 10 λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι
αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω
μου της φωνης 38 λεγει αυτω ο πιλατος σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι
τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν σε 11 απεκριθη ο ιησους ουκ ειχες εξουσιαν
εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον
αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι
αυτω 39 εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα μειζονα αμαρτιαν εχει 12 εκ τουτου εξητει
υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλευσθε ουν ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι
υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης
40 εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα
μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο αυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι 13 ο
βαραββας ληστης ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον

19 τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν
και εμαστιγωσεν 2 και οι στρατιωται
πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν
αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν
περιεβαλον αυτον 3 και ελεγον χαιρε ο

ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του
βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον
εβραιστι δε γαββαθα 14 ην δε παρασκευη
του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει
τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων 15

οι δε εκραυγασαν αρων αρων σταυρωσον αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα μαγδαλινη 26 ιησους ουν ιδων την μητερα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα 16 τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου 27 ειτα τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και εκεινης της ωρας ελαβεν αυτην ο μαθητης απηγαγον 17 και βασταζων τον σταυρον εις τα ιδια 28 μετα τουτο ειδως ο ιησους αυτου εξηλθεν εις τον λεγομενον κρανιου οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η τοπον ος λεγεται εβραιστι γολγοθα 18 γραφη λεγει διψω 29 σκευος ουν εκειτο οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον οξους και υσωπω περιθεντες προσηνεγκαν δε τον ιησουν 19 εγραψεν δε και τιτλον αυτου τω στοματι 30 οτε ουν ελαβεν το οξος ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα 31 οι ουν βασιλευς των ιουδαιων 20 τουτον ουν τον ιουδαιοι επει παρασκευη ην ινα μη μεινη επι τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω ην οτι εγγυς ην της πολεως ο τοπος οπου γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν εβραιστι ελληνιστι ρωμαιοι 21 ελεγον ουν αυτων τα σκελη και αρθωσιν 32 ηλθον τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων συσταυρωθεντος αυτω 33 επι δε τον ιησουν 22 απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα 23 οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν ου κατεαξαν αυτου τα σκελη 34 αλλ εις τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και των στρατιωτων λογη αυτου την πλευραν εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη ενυξεν και ευθως εξηλθεν αιμα και υδωρ 35 μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αρραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου αυτου εστιν η μαρτυρια κακεινος οιδεν 24 ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε 36 αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα οστουν ου συντριβησεται αυτου 37 και διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι εξεκεντησαν 38 μετα δε ταυτα ηρωτησεν μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν 25 τον πιλατον ο ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του

ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν νεκρων αναστηναι **10** απηλθον ουν παλιν και ηρην το σωμα του ιησου **39** ηλθεν δε προς εαυτους οι μαθηται **11** μαρια δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον και αλοης ωσει λιτρας εκατον **40** ελαβον **12** και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα οθονιους μετα των αρωματων καθως εθος προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου **13** και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη **42** εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20 τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαλινη ερχεται πρωι σκοτιας επι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου **2** τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον επιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον **3** εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον **4** ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον **5** και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν **6** ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα **7** και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον **8** τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν **9** ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ

νεκρων αναστηναι **10** απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται **11** μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις ουν το σωμα του ιησου **13** και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον **14** και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ο ιησους εστιν **15** λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που αυτον εθηκαν καγω αυτον αρω **16** λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε **17** λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων **18** ερχεται μαρια η μαγδαλινη απαγγελουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη **19** ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν **20** και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον **21** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως

απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο 22 και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου αυτοις λαβετε πνευμα αγιον 23 αν τινων και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο 3 αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν τινων κρατητε κεκρατηνται 24 θωμας δε εις λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ σοι εξηλθον και ανεβησαν εις το πλοιον ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους 25 ελεγον ευθυς και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν ουδεν 4 πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδειςαν εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων οι μαθηται οτι ιησους εστιν 5 λεγει ουν και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την εχετε απεκριθησαν αυτω ου 6 ο δε ειπεν πλευραν αυτου ου μη πιστευσω 26 και μεθ αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ουκ ετι αυτο ελकुσαι ισχυσαν απο του ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη πληθους των ιχθυων 7 λεγει ουν ο μαθητης εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν 27 ειτα εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις γινου απιστος αλλα πιστος 28 και απεκριθη την θαλασσαν 8 οι δε αλλοι μαθηται τω ο θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο ο θεος μου 29 λεγει αυτω ο ιησους οτι της γης αλλ ως απο πηχων διακοσιων εωρακας με θωμα πεπιστευκας μακαριοι οι συροντες το δικτυον των ιχθυων 9 ως ουν μη ιδοντες και πιστευσαντες 30 πολλα μεν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους κειμενην και οψαριον επικειμενον και ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν αρτον 10 λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω 31 ταυτα απο των οψαριων ων επιασατε νυν 11 ανεβη δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ο ιησους σιμων πετρος και ειλकुσεν το δικτυον επι εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πιστευοντες ζων ηχητε εν τω ονοματι πεντηκοντατριων και τοσουτων οντων ουκ αυτου εσχισθη το δικτυον 12 λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν 13 ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις

21 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως 2 ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας

και το οψαριον ομοιως **14** τουτο ηδη τριτον αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου **25** εστιν
εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους
εγερθεις εκ νεκρων **15** οτε ουν ηρισθησαν ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον
λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα
ιωνα αγαπας με πλειον τουτων λεγει αυτω **βιβλια αμην**
να κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω
βοσκε τα αρνια μου **16** λεγει αυτω παλιν
δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω
να κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω
ποιμαινε τα προβατα μου **17** λεγει αυτω
το τριτον σιμων ιωνα φιλεις με ελυπηθη
ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις
με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας
συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο
ιησους βοσκε τα προβατα μου **18** αμην
αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυες
σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν
δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και
αλλος σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις
19 τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω
δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει
αυτω ακολουθει μοι **20** επιστραφεις δε ο
πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο
ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν
τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν
κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε **21** τουτον
ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος
δε τι **22** λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον
θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ
ακολουθει μοι **23** εξηλθεν ουν ο λογος
ουτος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης
εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν
αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν
αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε
24 ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι
τουτων και γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι

Πραξεις

1 τον μεν πρωτον λογον εποησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν **2** αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη **3** οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου **4** και συναλιζομενος μετ αυτων παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου **5** οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας **6** οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ **7** ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια **8** αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης **9** και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων **10** και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη **11** οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον

ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον **12** τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον **13** και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και ματθαιος και ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου **14** ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου **15** και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσιν **16** ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαβιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν **17** οτι κατηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης **18** ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ του μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου **19** και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτεστιν χωριον αιματος **20** γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος **21** δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω

εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων
ιησους 22 αρξαμενος απο του βαπτισματος εν η εγεννηθημεν 9 παρθοι και μηδοι
ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη και ελαμιται και οι κατοικουντες την
αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν
γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων 23 και ποντον και την ασιαν 10 φρυγιαν τε
εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη
βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και μαθιαν της λιβυης της κατα κυρηνην και οι
24 και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και
καρδιογνωστα παντων αναδειξον εκ προσηλυτοι 11 κρητες και αραβες ακουομεν
τουτων των δυο ον ενα εξελεξω 25 λαβειν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις
τον κληρον της διακονιας ταυτης και τα μεγαλεια του θεου 12 εξισταντο δε
αποστολης εξ ης παρεβη ιουδας πορευθησαι παντες και διηπορουσιν αλλος προς αλλον
εις τον τοπον τον ιδιον 26 και εδωκαν λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι 13
κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκοις
μαθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των μεμεστωμενοι εισιν 14 σταθεις δε πετρος
ενδεκα αποστολων συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου

2 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της και απεφθεγγατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι
και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
επι το αυτο 2 και εγενετο αφνω εκ του και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
ου ησαν καθημενοι 3 και ωφθησαν και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων 4 και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
εθνους των υπο τον ουρανον 6 γενομενης και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
διαλεκτω λαλουντων αυτων 7 εξισταντο και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες
οι λαλουντες γαλιλαιοι 8 και πως ημεις και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες

ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην 32 τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου και επιφανη 21 και εσται πας ος αν παντες ημεις εσμεν μαρτυρες 33 τη δεξια επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν 22 ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους του αγιου πνευματος λαβων παρα του τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα πατρος εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας και ακουετε 34 ου γαρ δαβιδ ανεβη εις τους δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οισ ουρανους λεγει δε αυτος ειπεν ο κυριος τω εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων κυριω μου καθου εκ δεξιων μου 35 εως καθως και αυτοι οιδατε 23 τουτον τη αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου ποδων σου 36 ασφαλως ουν γινωσκετω πας εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων οικος ισραηλ οτι και κυριον και χριστον προσπηξαντες ανειλετε 24 ον ο θεος αυτον ο θεος εποιησεν τουτον τον ιησουν ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου ον υμεις εσταυρωσατε 37 ακουσαντες δε καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον υπ αυτου 25 δαβιδ γαρ λεγει εις αυτον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια ποιησομεν ανδρες αδελφοι 38 πετρος δε εφη παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω σαλευθω 26 δια τουτο ευφρανθη η καρδια εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι δωρεαν του αγιου πνευματος 39 υμιν 27 οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις εις αδου ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν διαφθοραν (Hadēs 986) 28 εγνωρισας μοι προσκαλεσηται κυριος ο θεος ημων 40 οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο του προσωπου σου 29 ανδρες αδελφοι εξον και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της ειπεν μετα παρρησιας προς υμας περι του γενεας της σκολιας ταυτης 41 οι μεν πατριαρχου δαβιδ οτι και ετελευτησεν και ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη αχρι της ημερας ταυτης 30 προφητης ουν ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλια 42 υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου το κατα αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει σαρκα αναστησεν τον χριστον καθισαι επι του αρτου και ταις προσευχαις 43 εγενετο του θρονου αυτου 31 προιδων ελαλησεν δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και περι της αναστασεως του χριστου οτι ου σημεια δια των αποστολων εγινετο 44 κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν (Hadēs 986) και ειχον απαντα κοινα 45 και τα κτηματα

και τας υπαρξεις επιπρασκον και διμεριζον συμβεβηκοτι αυτω 11 κρατουντος δε του αυτα πασιν καθοτι αν τις χρεϊαν ειχεν 46 καθ ιαθεντος χωλου τον πετρον και ιωαννην ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον συνεδραμεν προς αυτους πας ο λαος επι τη εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και 12 ιδων δε πετρος απεκρινατο προς τον λαον αφελοτητι καρδιας 47 αιουντες τον θεον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ πεποηκοσιν του περιπατειν αυτον 13 ο θεος ημεραν τη εκκλησια αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν 14 υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν 15 τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν 16 και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων 17 και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοϊαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων 18 ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτως 19 μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου 20 και αποστειλη τον προκεκηρυγμενον υμιν ιησουν χριστον 21

3 επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την εννατην 2 και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον 3 ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην 4 ατενισας δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας 5 ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν 6 ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει 7 και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα 8 και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιωνων τον θεον 9 και ειδεν αυτον πας ο λαος περιπατουντα και αιουντα τον θεον 10 επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω

ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων αγιων αυτου προφητων απ αιωνος (αῑον g165) 22 μωσης μεν γαρ προς τους πατερας ειπεν οτι προφητην

υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας εσται δε πασα ψυχη ητις αν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και προκατηγγειλαν τας ημερας ταυτας υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γης υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι **2** διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων **3** και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη **4** πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε **5** εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ **6** και ανναν τον αρχιερεα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου **7** και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις

8 τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ **9** ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωσται **10** γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης **11** ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας **12** και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας **13** θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν **14** τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν **15** κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλον προς αλληλους **16** λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι **17** αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων **18** και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου **19** ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς

αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον τον λογον του θεου μετα παρρησιας 32
 του θεου υμων ακουειν μαλλον η του του δε πληθους των πιστευσαντων ην
 θεου κρινατε 20 ου δυναμεθα γαρ ημεις α η καρδια και η ψυχη μια και ουδ εις
 ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν 21 οι τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον
 δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα 33 και
 μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον
 αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου
 τον θεον επι τω γεγονοτι 22 ετων γαρ ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας
 ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος αυτους 34 ουδε γαρ ενδεης τις υπηρχεν
 εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η
 ιασεως 23 απολυθεντες δε ηλθον προς τους οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας
 ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι τιμας των πιπρασκομενων 35 και ετιθουν
 αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον 24 οι παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото
 δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν 36
 προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ιωσης δε ο επικληθεις βαρναβας υπο των
 ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος
 θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις 25 ο δια παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει 37
 στοματος δαβιδ του παιδος σου ειπων ινατι υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν
 εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των
 26 παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αποστολων
 αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα 5 ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν
 του κυριου και κατα του χριστου αυτου σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν
 27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον κτημα 2 και ενοσφισατο απο της τιμης
 αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης συνειδυιας και της γυναικος αυτου και
 τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των
 λαοις ισραηλ 28 ποιησαι οσα η χειρ σου αποστολων εθηκεν 3 ειπεν δε πετρος
 και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι 29 ανανια διατι επληρωσεν ο σατανας την
 και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το
 αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του
 παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου 30 χωριου 4 ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν
 εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου
 και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ
 ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου 31 εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω 5 ακουων
 και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος δε ανανιας τους λογους τουτους πεσων
 εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι
 απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν παντας τους ακουοντας ταυτα 6 ανασταντες

δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και αγγελος δε κυριου δια της νυκτος ηνοιξεν εξενεγκαντες εθαψαν 7 εγενετο δε ως τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου αυτους ειπεν 20 πορευεσθε και σταθεντες μη ειδunia το γεγονος εισηλθεν 8 απεκριθη λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα δε αυτη ο πετρος ειπε μοι ει τοσουτου το ρηματα της ζωης ταυτης 21 ακουσαντες χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το 9 ο δε πετρος ειπεν προς αυτην τι οτι ιερων και εδιδασκον παραγενομενος δε ο συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις σε 10 επεσεν δε παραρημα παρα τους το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους 22 οι ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα δε απηγγειλαν 23 λεγοντες οτι το μεν αυτης 11 και εγενετο φοβος μεγας εφ δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους παση ασφαλεια και τους φυλακας εξω ακουοντας ταυτα 12 δια δε των χειρων εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εσω ουδενα ευρομεν 24 ως δε ηκουσαν εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον τους λογους τουτους ο τε ιερευς και απαντες εν τη στοα σολομωντος 13 των δε ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος 14 μαλλον 25 παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω λεγων οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν πληθη ανδρων τε και γυναικων 15 ωστε τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και κατα τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις διδασκοντες τον λαον 26 τοτε απελθων και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον τινι αυτων 16 συνηρχετο δε και το πληθος λαον ινα μη λιθασθωσιν 27 αγαγοντες των περιξ πολεων εις ιερουσαλημ φεροντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς 28 λεγων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη 17 αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης επλησθησαν ζηλου 18 και επεβαλον τας υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το χειρας αυτων επι τους αποστολους και αιμα του ανθρωπου τουτου 29 αποκριθεις εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια 19 δε ο πετρος και οι αποστολοι ειπον

πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις 30 ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου 31 τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων 32 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω 33 οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτους 34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι 35 ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν 36 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκολληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν 37 μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν 38 και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο καταλυθησεται 39 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε 40 επειστησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους 41 οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος αυτου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι 42 πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων 2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις 3 επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησομεν επι της χρειας ταυτης 4 ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν 5 και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρη πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια 6 ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας 7 και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερεων υπηκουον τη πιστει 8 στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω 9 ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας

και ασιας συζητουντες τω στεφανω 10 οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και τω πνευματι ω ελαλει 11 τοτε υπεβαλον ακωσουσιν ετη τετρακοσια 7 και το εθνος ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και και τον θεον 12 συνεκινησαν τε τον λαον λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω 8 και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και και επισταντες συνηρασαν αυτον και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν ηγαγον εις το συνεδριον 13 εστησαν τε αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων 9 και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ κατα του τοπου του αγιου τουτου και του απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ νομου 14 ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος αυτου 10 και εξειλετο αυτον εκ πασων των οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλευς παρεδωκεν ημιν μωυσης 15 και ατενισαντες αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου 11 συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου προσωπον αγγελου και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων 12 ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον 13 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενοσ του ιωσηφ 14 αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν αυτου εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε 15 κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων 16 και μετετεθησαν εις σιχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμορ του σιχεμ 17 καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ησ ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω 18 αχρις ου ανεστη βασιλευσ

7 ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει 2 ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν 3 και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω 4 τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε 5 και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο αυτω δουναι εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου 6 ελαλησεν δε ουτως ο θεος

ετερος ος ουκ ηδει τον ιωσηφ 19 ουτος σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο
κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσης
τους πατερας ημων του ποιειν εκθετα τα ουκ ετολμα κατανοησαι 33 ειπεν δε αυτω ο
βρεφη αυτων εις το μη ζωογονεισθαι 20 εν κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου
ω καιρω εγεννηθη μωσης και ην αστειος ο γαρ τοπος εν ω εστηκες γη αγια εστιν
τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω 34 ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου
οικω του πατρος αυτου 21 εκτεθεντα δε του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων
αυτον ανειλετο αυτον η θυγατηρ φαραω ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και
και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον 22 και νυν δευρο αποστελω σε εις αιγυπτον 35
επαιδευθη μωσης παση σοφια αιγυπτιων ην τουτον τον μωυσην ον ηρνησαντο ειποντες
δε δυνατος εν λογοις και εν εργοις 23 ως δε τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην
επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην
ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος
τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ 24 αυτω εν τη βατω 36 ουτος εξηγαγεν
και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη
εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω αιγυπτου και εν ερυθρα θαλασση και εν
παταξας τον αιγυπτιον 25 ενομιζεν δε τη ερημω ετη τεσσαρακοντα 37 ουτος
συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος εστιν ο μωυσης ο ειπων τοις υιοις ισραηλ
δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος
οι δε ου συνηκαν 26 τη δε επιουση ημερα υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου
ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν ακουσεσθε 38 ουτος εστιν ο γενομενος εν
αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου
εστε υμεις ινατι αδικειτε αλληλους 27 ο δε του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα
αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων και των πατερων ημων ος εδεξατο λογια
τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην ζωντα δουναι ημιν 39 ω ουκ ηθελησαν
εφ ημας 28 μη ανελευν με συ θελεις υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ
ον τροπον ανειλες χθες τον αιγυπτιον απωσαντο και εστραφησαν ταις καρδιαις
29 εφυγεν δε μωσης εν τω λογω τουτω αυτων εις αιγυπτον 40 ειποντες τω ααρων
και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου ποιησον ημιν θεους οι προπορευουσιν
εγεννησεν υιους δυο 30 και πληρωθεντων ημων ο γαρ μωυσης ουτος ος εξηγαγεν ημας
ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη εκ γης αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν
ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου εν αυτω 41 και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις
φλογι πυρος βατου 31 ο δε μωυσης ιδων εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω
εθαυμασεν το οραμα προσερχομενου δε και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων
αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου αυτων 42 εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν
προς αυτον 32 εγω ο θεος των πατερων αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου

καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ του θεου 56 και ειπεν ιδου θεωρω τους 43 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ ουρανους ανεωγμενους και τον υιον του και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου 57 τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις κραζαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος 44 ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν αυτον 58 και εκβαλοντες εξω της πολεωσ ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον ιματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου τυπον ον εωρακει 45 ην και εισηγαγον καλουμενου σαυλου 59 και ελιθοβολουν διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο κυριε ιησου δεξα το πνευμα μου 60 θεις δε θεος απο προσωπου των πατερων ημων τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη εως των ημερων δαβιδ 46 ος ευρεν χαριν στησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην και ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν τουτο ειπων εκοιμηθη

8 σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες τε διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων 2 συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω 3 σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην 4 οι μεν ουν διασπαρευντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον 5 φιλιππος δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον 6 προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει 7 πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωωντα μεγαλη φωνη

εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω
χωλοι εθεραπευθησαν 8 και εγενετο χαρα τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια
μεγαλη εν τη πολει εκεινη 9 ανηρ δε ενωπιον του θεου 22 μετανοησον ουν απο
τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου
πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας
σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν σου 23 εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον
10 ω προσειχον παντες απο μικρου εως αδικιας ορω σε οντα 24 αποκριθεις δε ο
μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς
του θεου η μεγαλη 11 προσειχον δε αυτω δια τον κυριον οπως μηδεν επελεθη επ εμε ων
το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι ειρηκατε 25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι
αυτους 12 οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω και λαλησαντες τον λογον του κυριου
ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε
θεου και του ονοματος του ιησου χριστου κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο
εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες 13 ο δε 26 αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς
σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου
ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε κατα μεσημβριαν επι την οδον την
δυναμεις και σημεια γινομενα εξιστατο καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν
14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αυτη εστιν ερημος 27 και αναστας επορευθη
αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης
λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους κανδακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην
τον πετρον και ιωαννην 15 οιτινες επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει
καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως προσκυνησων εις ιερουσαλημ 28 ην
λαβωσιν πνευμα αγιον 16 ουπω γαρ ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του
επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε αρματος αυτου ανεγινωσκεν τον προφητην
βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του ησαιαν 29 ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω
κυριου ιησου 17 τοτε επετιθουν τας χειρας προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω
επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον 30 προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν
18 θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην
επιθεσεως των χειρων των αποστολων ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεις α
διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αναγινωσκεις 31 ο δε ειπεν πως γαρ
αυτοις χρηματα 19 λεγων δοτε καμοι την αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με
εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα
χειρας λαμβανη πνευμα αγιον 20 πετρος δε καθισαι συν αυτω 32 η δε περιοχη της
ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως
ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος
ενομιας δια χρηματων κτασθαι 21 ουκ εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος

ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου 33 εν τη σαουλ τι με διωκεις 5 ειπεν δε τις ει κυριε ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη την ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ δε γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν απο της γης η ζωη αυτου 34 αποκριθεις δε ο 6 τρεμων τε και θαμβων ειπεν κυριε τι με ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι θελεις ποιησαι και ο κυριος προς αυτον τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και περι ετερου τινος 35 ανοιξας δε ο φιλιππος λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν 7 οι δε το στομα αυτου και αρξαμενος απο της ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον εννεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε ιησουν 36 ως δε επορευοντο κατα την οδον θεωρουντες 8 ηγερθη δε ο σαυλος απο της ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι 37 ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον ειπεν δε ο φιλιππος ει πιστευεις εξ ολης εισηγαγον εις δαμασκον 9 και ην ημερας της καρδιας εξεστιν αποκριθεις δε ειπεν τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν πιστευω τον υιον του θεου ειναι τον 10 ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ιησουν χριστον 38 και εκελευσεν στηναι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο κυριος το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και κυριε 11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας εβαπτισεν αυτον 39 οτε δε ανεβησαν εκ πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται 12 και ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν χαιρων 40 φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις αναβλεψη 13 απεκριθη δε ο ανανιας κυριε πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ 14 και ωδε εχει εξουσιαν φονου εις τους μαθητας του κυριου παρα των αρχιερων δησαι παντας τους προσελθων τω αρχιερει 2 ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας επικαλουμενους το ονομα σου 15 ειπεν δε συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ 16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος του ουρανου 4 και πεσων επι την γην μου παθειν 17 απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον

τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος εν ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη τω ονοματι του κυριου ιησου 29 ελαλει τε οδω η ηρχου οπως αναβλειψης και πλησθης και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε πνευματος αγιου 18 και ευθεως απεπεσον επεχειρουν αυτον ανελειν 30 επιγνοντες δε απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν ανεβλεψεν τε παραχρημα και αναστας και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον 31 αι εβαπτισθη 19 και λαβων τροφην ενισχυσεν μεν ουν εκκλησιαι καθ ολης της ιουδαιας εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην μαθητων ημερας τινας 20 και ευθεως εν οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον χριστον του κυριου και τη παρακλησει του αγιου οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου 21 εξισταντο πνευματος επληθυνοντο 32 εγενετο δε δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ και προς τους αγιους τους κατοικουντας τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και λυδδαν 33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις 22 σαυλος επι κραββατω ος ην παραλελυμενος 34 δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο σεαυτω και ευθεως ανεστη 35 και ειδον χριστος 23 ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν τον σαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον αυτον 24 εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη κυριον 36 εν ιοπη δε τις ην μαθητρια αυτων παρετηρουν τε τας πυλας ημερας ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν 25 δορκας αυτη ην πληρης αγαθων εργαων και λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος ελεημοσυνων ων εποiei 37 εγενετο δε εν καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην σπυριδι 26 παραγενομενος δε ο σαυλος αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εις ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις εν υπερωω 38 εγγυς δε ουσης λυδδης τη μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος πιστευοντες οτι εστιν μαθητης 27 βαρναβας εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν εως αυτων 39 αναστας δε πετρος συνηλθεν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο το υπερωων και παρεστησαν αυτω πασαι εν τω ονοματι του ιησου 28 και ην μεται χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος χιτωνας και ιματια οσα εποiei μετ αυτων

ουσα η δορκας 40 εκβαλων δε εξω παντας εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα
ο πετρος θεις τα γονατα προσηυξατο και προσευξασθαι περι ωραν εκτην 10 εγενετο
επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι
αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ
αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν αυτον εκστασις 11 και θεωρει τον ουρανον
41 δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον
φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν
παρεστησεν αυτην ζωσαν 42 γνωστον δε αρχαις δεδεμενον και καθιεμενον επι της
εγενετο καθ ολης της ιοππης και πολλοι γης 12 εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα
επιστευσαν επι τον κυριον 43 εγενετο δε της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα
ημερας ικανας μειναι αυτον εν ιοππη παρα πετεινα του ουρανου 13 και εγενετο φωνη
τινι σιμων βυρσει προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε

10 ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι 14 ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι
κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον
της καλουμενης ιταλικης 2 ευσεβης και 15 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον
φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου 16 τουτου
αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας τω δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το
λαω και δεομενος του θεου διαπαντος σκευος εις τον ουρανον 17 ως δε εν εαυτω
3 ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο
εννατην της ημερας αγγελον του θεου ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι
εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω απο του κορνηλιου διερωτησαντες την
κορνηλιε 4 ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα
γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε 18 και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων
αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται
σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του 19 του δε πετρου ενθυμουμενου περι
θεου 5 και νυν πεμψον εις ιοππην ανδρας του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα
και μεταπεμψαι σιμωνα ος επικαλειται ιδου ανδρες τρεις ζητουςιν σε 20 αλλα
πετρος 6 ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις
βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ουτος μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα
λαλησει σοι τι σε δει ποιειν 7 ως δε απηλθεν αυτους 21 καταβας δε πετρος προς τους
ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας ανδρας τους απεσταλμενους απο του
δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην κορνηλιου προς αυτον ειπεν ιδου εγω
ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω 8 και εμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε
εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν 22 οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης
αυτους εις την ιοππην 9 τη δε επαυριον ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον
οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους

των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις
αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι
αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του
23 εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν θεου 34 ανοιξας δε πετρος το στομα
τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν ουν ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι
αυτοις και τινες των αδελφων των απο ουκ εστιν προσωποληπτης ο θεος 35 αλλ
της ιοππης συνηλθον αυτω 24 και τη εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και
επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω
ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους εστιν 36 τον λογον ον απεστειλεν τοις
συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια
και τους αναγκαιους φιλους 25 ως δε ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος
εγενετο εισελθειν τον πετρον συναντησας 37 υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ
αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας ολης της ιουδαιας αρξαμενον απο της
προσεκυνησεν 26 ο δε πετρος αυτον ηγειρεν γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν
λεγων ανασθητι καγω αυτος ανθρωπος ιωαννης 38 ιησουν τον απο ναζαρεθ ως
ειμι 27 και συνομιλων αυτω εισηλθεν εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και
και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους 28 δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος
εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως παντας τους καταδυναστευομενους υπο
αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου
προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος 39 και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων
εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και
ανθρωπον 29 διο και αναντιρρητως ηλθον εν ιερουσαλημ ον ανειλον κρεμασαντες επι
μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω ξυλου 40 τουτου ο θεος ηγειρεν τη τριτη
μετεπεμψασθε με 30 και ο κορνηλιος εφη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι
απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της 41 ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις
ωρας ημην νηστευων και την εννατην προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν
ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω
ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων 42
λαμπρα 31 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω
σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο
εμνησθησαν ενωπιον του θεου 32 πεμψον ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων
ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα και νεκρων 43 τουτω παντες οι προφηται
ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια
οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα
ος παραγενομενος λαλησει σοι 33 εξαυτης εις αυτον 44 ετι λαλουντος του πετρου τα
ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον

επι παντας τους ακουοντας τον λογον 45 τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η 12 ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται 46 μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη τον οικον του ανδρος 13 απηγγειλεν τε ημιν ο πετρος 47 μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις εις ιοπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα 48 προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω τον επικαλουμενον πετρον 14 ος λαλησει ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον ρηματα προς σε εν οις σωθηση συ και επιμειναι ημερας τινας πας ο οικος σου 15 εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη 16

11 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου 2 και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης 3 λεγοντες οτι προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες και συνεφαγες αυτοις 4 αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων 5 εγω ημην εν πολει ιοπη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρις εμου 6 εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου 7 ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε 8 ειπον δε μηδαμω κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου 9 απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου 10 τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον 11 και ιδου εξαυτης 12 ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος 13 απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις εις ιοπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον 14 ος λαλησει ρηματα προς σε εν οις σωθηση συ και πας ο οικος σου 15 εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη 16 εμνησθην δε του ρηματος κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεθε εν πνευματι αγιω 17 ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον 18 ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αραγε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην 19 οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις 20 ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν 21 και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον 22 ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν

βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας 23 ος γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου θεον υπερ αυτου 6 οτε δε εμελλεν αυτον εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο της καρδιας προσμενειν τω κυριω 24 οτι πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ αγιου και πιστεως και προσεθεθη οχλος της θυρας ετηρουν την φυλακην 7 και ιδου ικανος τω κυριω 25 εξηλθεν δε εις ταρσον ο αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν βαρναβας αναζητησαι σαυλον 26 και ευρων εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν αυτον ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι εν εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεις τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον εκ των χειρων 8 ειπεν τε ο αγγελος προς χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια μαθητας χριστιανους 27 εν ταυταις δε σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει προφηται εις αντιοχειαν 28 αναστας δε εις μοι 9 και εξελθων ηκολουθει αυτω και εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του ουκ ηδει οτι αληθης εστιν το γινομενον πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο 10 διελθοντες δε πρωτην φυλακην και επι κλαυδιου καισαρος 29 των δε μαθητων δευτερην ηλθον επι την πυλην την σιδηραν καθως ηυπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον τη ιουδαια αδελφοις 30 ο και εποιησαν ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια απ αυτου 11 και ο πετρος γενομενος χειρος βαρναβα και σαυλου εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι

12 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης τινας των απο της εκκλησιας 2 ανειλεν δε της προσδοκιας του λαου των ιουδαιων 12 ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα 3 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι 13 κρουσαντος δε του δε ημεραι των αζυμων 4 ον και πιασας του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη 14 τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον και επιγνουσα την φωνην του πετρου βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα αυτον τω λαω 5 ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης

εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκιας του λαου των ιουδαιων 12 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι 13 κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη 14 και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον

πετρον προ του πυλωνος 15 οι δε προς διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτως καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος εχειν οι δ ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν 16 μαναην τε ηρωδου του τετραρχου ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες συντροφος και σαυλος 2 λειτουργουντων δε ειδον αυτον και εξεστησαν 17 κατασεισας δε αυτων τω κυριω και νηστεουντων ειπεν δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν τε βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε προσκεκλημαι αυτους 3 τοτε νηστευσαντες ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και και προσευξαμενοι και επιθεντες τας εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον 18 χειρας αυτοις απελευσαν 4 ουτοι μεν ουν γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν εγενετο 19 ηρωδης δε επιζητησας αυτον τε απεπλευσαν εις την κυπρον 5 και και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην 20 ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις 6 διελθοντες δε την νησον αχρι παφου και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον ω ονομα βαριησους 7 ος ην συν τω επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και χωραν απο της βασιλικης 21 τακτη δε σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα του θεου 8 ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο βασιλικην και καθισας επι του βηματος μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα εδημηγορει προς αυτους 22 ο δε δημος αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον επεφωνει θεου φωνη και ουκ ανθρωπου απο της πιστεως 9 σαυλος δε ο και παυλος 23 παραχημα δε επαταξεν αυτον αγγελος πλησθεις πνευματος αγιου και ατενισας εις κυριου ανθ ων ουκ εδωκεν την δοξαν αυτον 10 ειπεν ω πληρης παντος δολου τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε εξεψυξεν 24 ο δε λογος του θεου ηυξανεν πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων και επληθυνετο 25 βαρναβας δε και σαυλος τας οδους κυριου τας ευθειας 11 και υπεστρεψαν εξ ιερουσαλημ πληρωσαντες νυν ιδου χειρ του κυριου επι σε και εση την διακονιαν συμπαραλαβοντες και τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον παραχημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και 13 ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους την ουσαν εκκλησιαν προφηται και 12 τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος

επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου του κυριου 13 αναχθεντες δε απο της παφου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της 25 ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ ελεγεν τινα με υπονοιετε ειναι ουκ ειμι αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα 14 αυτοι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι 26 εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισελθοντες ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο εκαθισαν 15 μετα δε την αναγνωσιν του λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη 27 νομου και των προφητων απεστειλαν οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν και τας φωνας των προφητων τας κατα παρακλησεως προς τον λαον λεγετε 16 παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι επληρωσαν 28 και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι τον θεον ακουσατε 17 ο θεος του λαου αυτον 29 ως δε ετελεσαν απαντα τα περι τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια ξυλου εθηκαν εις μνημειον 30 ο δε θεος εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου ηγειρεν αυτον εκ νεκρων 31 ος ωφθη εξηγαγεν αυτους εξ αυτης 18 και ως επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ αυτους εν τη ερημω 19 και καθελων εθνη οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον επτα εν γη χανααν κατεκληροδοτησεν λαον 32 και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την αυτοις την γην αυτων 20 και μετα ταυτα προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν 21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν 33 ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κικ ανδρα γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα 22 γεγεννηκα σε 34 οτι δε ανεστησεν αυτον και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν δαβιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω ευρον δαβιδ τον του ιεσσα ανδρα κατα υμιν τα οσια δαβιδ τα πιστα 35 διο και εν την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν θεληματα μου 23 τουτου ο θεος απο του διαφθοραν 36 δαβιδ μεν γαρ ιδια γενεα σπερματος κατ επαγγελιαν ηγειρεν τω υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη ισραηλ σωτηρα ιησουν 24 προκηρυξαντος και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και

ειδεν διαφθοραν 37 ον δε ο θεος ηγειρεν
ουκ ειδεν διαφθοραν 38 γνωστον ουν εστω
υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν
αφεις αμαρτιων καταγγελλεται 39 και
απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω
νομω μωσεως δικαιοθηναι εν τουτω πας
ο πιστευων δικαιουται 40 βλεπετε ουν
μη επελθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις
προφηταις 41 ιδετε οι καταφρονηται και
θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω
εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων εργον
ω ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται
υμιν 42 εξιοντων δε εκ της συναγωγης των
ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ
σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα
ταυτα 43 λυθεισης δε της συναγωγης
ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και
των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και
τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις
επειθον αυτοις επιμενειν τη χαριτι του θεου
44 τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα
η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του
θεου 45 ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους
επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο
του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και
βλασφημουντες 46 παρρησιασαμενοι δε
ο παυλος και ο βαρναβας ειπον υμιν ην
αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον
του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και
ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου
ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη (aiōnios
g166) 47 ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος
τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε
εις σωτηριαν εως εσχατου της γης 48
ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον
τον λογον του κυριου και επιστευσαν

οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον
(aiōnios g166) 49 διεφερετο δε ο λογος του
κυριου δι ολης της χωρας 50 οι δε ιουδαιοι
παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και
τας ευσχημονας και τους πρωτους της
πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον
παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον
αυτους απο των οριων αυτων 51 οι δε
εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων
αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον 52 οι δε
μαθηται επληρουοντο χαρας και πνευματος
αγιου

14 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο
εισελθειν αυτοις εις την συναγωγην
των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε
πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ
πληθος 2 οι δε απειθουντες ιουδαιοι
επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των
εθνων κατα των αδελφων 3 ικανον μεν ουν
χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω
κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος
αυτου και διδοντι σημεια και τερατα
γινεσθαι δια των χειρων αυτων 4 εσχισθη
δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν
συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις
5 ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και
ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι
και λιθοβολησαι αυτοις 6 συνιδοντες
κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας
λυστραν και δερβην και την περιχωρον
7 κακει ησαν ευαγγελιζομενοι 8 και τις
ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν
εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου
υπαρχων ος ουδεποτε περιεπεπατηκει 9
ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος
ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει

του σωθῆναι 10 εἶπεν μεγάλη τῆ φωνῆ τε τὴν πόλιν ἐκεῖνην καὶ μαθητεύσαντες ἀναστήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθὸς καὶ ἰκανοὺς ὑπεστρέψαν εἰς τὴν λύστραν καὶ ἠλλετο καὶ περιεπάτει 11 οἱ δὲ ὄχλοι ἰκόνιον καὶ ἀντιόχειαν 22 ἐπιστηρίζοντες ἰδόντες ὁ ἐποίησεν ὁ παῦλος ἐπήραν τὴν τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν παρακαλοῦντες φωνὴν αὐτῶν λυκαονιστὶ λέγοντες οἱ θεοὶ ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἡμᾶς 12 ἐκάλουν τε τὸν μὲν βάρναβαν βασιλείαν τοῦ θεοῦ 23 χειροτονήσαντες διὰ τὸν δὲ παῦλον ἐρμῆν ἐπεὶ αὐτὸς δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου 13 ὁ δὲ ἱερεὺς προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρεθέντο τοῦ διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστευκείσαν ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πύλωνα 24 καὶ διελθόντες τὴν πησίδιαν ἦλθον ἐνεγκὰς σὺν τοῖς ὄχλοις ἠθέλην θυεῖν 14 εἰς παμφυλίαν 25 καὶ λαλήσαντες ἐν ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀποστολοὶ βάρναβας περγὴ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς ἀττάλειαν καὶ παῦλος διαρρηξάντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν 26 κακείθεν ἀπεπλεύσαν εἰς ἀντιόχειαν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κρᾶζοντες 15 ὅθεν ἦσαν παραδεδόμενοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὁ ἐπλήρωσαν 27 ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀνθρώποι παραγενομένοι δὲ καὶ συναγαγοντες τὴν εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ἐκκλησίαν ἀνηγγεῖλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν μετ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἠνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν ζῶντα ὁ ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν θυραν πίστεως 28 διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς

16 ὁς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἴασεν **15** καὶ τινες κατέλθοντες ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν πάντα τὰ ἔθνη πορευέσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν 17 καὶ τοὶ γε οὐκ ἀμαρτυροῦν ἑαυτὸν ἀφῆκεν μὴ περιτεμνησθε τῷ ἔθει μωυσεως οὐ ἀγαθοποιῶν οὐρανοθεν ἡμῖν νετὸς δίδους ὀφθαλμῶν οὐ δύνασθε σωθῆναι 2 γενομένης σὺν 18 καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν στασεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ παῦλῳ καὶ τῷ βάρναβᾳ πρὸς αὐτοὺς ἐτάξαν ἀναβαινεῖν παῦλον καὶ βάρναβαν πρὸς αὐτοὺς εἰς ἀττάλειαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς 19 ἐπήλθον καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστολοὺς καὶ πρεσβυτέρους εἰς ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου 20 κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν 3 οἱ μὲν σὺν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διηρχόντο τὴν φοινικὴν καὶ σαμαρείαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνων καὶ ἐποιοῦν χάραν μεγάλην 21 εὐαγγελισάμενοι πασὶν τοῖς ἀδελφοῖς 4 παραγενομένοι

δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της την σκηνην δαβιδ την πεπτωκυιαν και τα εκκλησιας και των αποστολων και των κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος ανορθωσω αυτην 17 οπως αν εκζητησωσιν εποιησεν μετ αυτων 5 εξανεστησαν δε οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον ποιων ταυτα παντα 18 γνωστα απ αιωνος μωυσεως 6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου (αιῶν και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου g165) 19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τουτου 7 πολλης δε συζητησεως γενομενης τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες τον θεον 20 αλλα επιστειλαι αυτοις του αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων απεχεσθαι απο των αλισγηματων των αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον και του αιματος 21 μωυσης γαρ εκ γενεων λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι 8 αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτον εχει εν ταις συναγωγασι κατα παν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το αγιον σαββατον αναγινωσκομενος 22 τοτε εδοξεν καθως και ημιν 9 και ουδεν διεκρινεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ καθαρισας τας καρδιας αυτων 10 νυν ουν αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε βαρσαβαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους οι παteres ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν εν τοις αδελφοις 23 γραψαντες δια βαστασαι 11 αλλα δια της χαριτος κυριου χειρος αυτων ταδε οι αποστολοι και οι ιησου χριστου πιστευομεν σωθηναι καθ πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα ον τροπον κακεινοι 12 εσιγησεν δε παν το την αντιοχειαν και συριαν και κικικιαν πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν 24 επειδη εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων 13 μετα εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος ψυχας υμων λεγοντες περιτεμνεσθαι και λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου 14 τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος 25 εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προς υμας ονοματι αυτου 15 και τουτω συμφωνουσιν συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται 16 παυλω 26 ανθρωποις παραδεδωκοσιν μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος

του κυριου ημων ιησου χριστου 27 αδελφων 41 διηρχετο δε την συριαν και απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα 28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκες τουτων 29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευπραξετε ερρωσθε 30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην 31 αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει 32 ιουδας δε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν 33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους 34 εδοξεν δε τω σιλα επιμειναι αυτου 35 παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου 36 μετα δε τινας ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν 37 βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον 38 παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον 39 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον 40 παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του θεου υπο των

κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας 16 και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος 2 ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων 3 τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν 4 ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ 5 αι μεν ουν εκκλησιαι εσtereουντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν 6 διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια 7 ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα 8 παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα 9 και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν 10 ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εζητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους 11 αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν 12 εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος

της μακεδονιας πολις κολωνια ημεν δε εν ουσιν 22 και συνεπεστη ο οχλος κατα τη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες 13 τη τη ημερα των σαββατων εξηλθομεν αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν εξω της πολεως παρα ποταμον ου νομιζετο 23 πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω ταις συνελθουσαις γυναιξιν 14 και τις δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους 24 γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφως εβαλεν θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον τοις λαλουμενοις υπο του παυλου 15 25 κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με επηκρωοντο δε αυτων οι δεσμιοι 26 πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμωτηριου ημας 16 εγενετο δε πορευομενων ημων εις ανεωχθησαν τε παραχηρημα αι θυραι προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη 27 πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης μαντευομενη 17 αυτη κατακολουθησασα σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι τους ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του δεσμιους 28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον οδον σωτηριας 18 τουτο δε εποιει επι απαντες γαρ εσμεν ενθαδε 29 αιτησας δε πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο παυλος και φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα 30 και σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα 19 ποιειν ινα σωθω 31 οι δε ειπον πιστευσον ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι συ και ο οικος σου 32 και ελαλησαν τον παυλον και τον σιλαν ειλικυσαν εις αυτω τον λογον του κυριου και πασιν την αγοραν επι τους αρχοντας 20 και τοις εν τη οικια αυτου 33 και παραλαβων προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες 21 αυτος και οι αυτου παντες παραχηρημα 34 και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο

πανοικι πεπιστευκως τω θεω 35 ημερας τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους οικια ιασονος εξητουν αυτους αγαγειν ανθρωπους εκεινους 36 απηγγειλεν δε ο εις τον δημον 6 μη ευροντες δε αυτους δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα επι τους πολιταρχας βωωντες οτι οι την απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και εν ειρηνη 37 ο δε παυλος εφη προς αυτους ενθαδε παρεισιν 7 ους υποδεδεκται ιασων δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους και ουτοι παντες απεναντι των δογματων ανθρωπους ρωμαιοις υπαρχοντας εβαλον καισαρος πραττουσιν βασιλεα λεγοντες εις φυλακην και νυν λαθρα ημας ετερον ειναι ιησουν 8 εταραξαν δε τον εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ημας εξαγαγετωσαν 38 ανηγγειλαν δε τοις ταυτα 9 και λαβοντες το ικανον παρα του στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι 10 οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εισιν 39 και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την πολεως 40 εξελθοντες δε εκ της φυλακης συναγωγην των ιουδαιων απησσαν 11 ουτοι εισηλθον εις την λυδιαν και ιδοντες δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης εξηλθον προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες

17 διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγή των ιουδαιων 2 κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεγετο αυτοις απο των γραφων 3 διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν 4 και τινες εξ αυτων επεισησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγα 5 ζηλωσαντες δε οι απειθουντες ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων

τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως 12 πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημιμων και ανδρων ουκ ολιγοι 13 ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους 14 ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει 15 οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν 16 εν δε ταις

αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου κατοικειν επι παν το προσωπον της γης παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω ορισας προτεταγμενους καιρους και τας θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν οροθεσιας της κατοικιας αυτων 27 ζητειν 17 διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και και ευροιεν καιτοιγε ου μακραν απο ενος εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς εκαστου ημων υπαρχοντα 28 εν αυτω γαρ τους παρατυγχανοντας 18 τινες δε των ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες επικουρειων και των στωικων φιλοσοφων των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι και γενοσ εσμεν 29 γενοσ ουν υπαρχοντες αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ενθυμησεως ανθρωπου το θειον ειναι αυτοις ευηγγελιζετο 19 επιλαβομενοι ομοιον 30 τους μεν ουν χρονους της αγνοιας τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει λεγοντες δυναμεθα γνωμαι τις η καινη τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη 20 31 διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ακοαs ημων βουλομεθα ουν γνωμαι τι ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αν θελοι ταυτα ειναι 21 αθηναιοι δε αναστησας αυτον εκ νεκρων 32 ακουσαντες παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου καινοτερον 22 σταθεις δε ο παυλος εν μεσω 33 και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι αυτων 34 τινες δε ανδρες κολληθεντες κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος ο θεωρω 23 διερχομενος γαρ και αναθεωρων αρεσπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον ετεροι συν αυτοις

18 μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον 2 και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις 3 και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην

4 διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν ειναι 16 και απηλασεν αυτους απο του σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας βηματος 17 επιλαβομενοι δε παντες οι 5 ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον σιας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τουτων τω γαλλιωνι εμελεν 18 ο δε τον χριστον ιησουν 6 αντιτασσομενων δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας επι την κεφαλην υμων καθαρως εγω απο κειραμενος την κεφαλην εν κεγχραις του νυν εις τα εθνη πορευσομαι 7 και ειχεν γαρ ευχην 19 κατηντησεν δε εις μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτοσ ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη 8 τοις ιουδαιοις 20 ερωτωντων δε αυτων κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοις κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι ουκ επενευσεν 21 αλλ απεταξατο αυτοις των κορινθιων ακουοντες επιστευον και ειπων δει με παντως την εορτην την εβαπτιζοντο 9 ειπεν δε ο κυριος δι οραματος ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος και μη σιωπησης 10 διοτι εγω ειμι μετα και ανηχθη απο της εφεσου 22 και κατελθων σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν ταυτη 11 εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνας 23 και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν θεου 12 γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι μαθητας 24 ιουδαιος δε τις απολλως ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι ονοματι αλεξανδρευς τω γενει ανηρ λογιος το βημα 13 λεγοντες οτι παρα τον νομον κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι γραφαις 25 ουτος ην κατηχημενος την οδον τον θεον 14 μελλοντος δε του παυλου του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου τους ιουδαιους ει μεν συν ην αδικημα επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι 26 ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη κατα λογον αν ηνεσχομην υμων 15 ει δε συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου κριτης γαρ εγω τουτων ου βουλομαι οδον 27 βουλομενου δε αυτου διελθειν

εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι
εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον
ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις
πεπιστευκοσιν δια της χαριτος 28 ευτονως
γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια
επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον
χριστον ιησουν

19 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι
εν κορινθω παυλον διελθοντα τα
ανωτερακα μερη ελθειν εις εφεσον και
ευρων τινας μαθητας 2 ειπεν προς αυτους
ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι
δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα
αγιον εστιν ηκουσαμεν 3 ειπεν τε προς
αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον
εις το ιωαννου βαπτισμα 4 ειπεν δε παυλος
ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας
τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον
ινα πιστευσωσιν τουτεστιν εις τον χριστον
ιησουν 5 ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις
το ονομα του κυριου ιησου 6 και επιθεντος
αυτοις του παυλου τας χειρας ηλθεν το
πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε
γλωσσαις και προεφητευον 7 ησαν δε οι
παντες ανδρες ωσει δεκαδυο 8 εισελθων
δε εις την συναγωγην επαρησιαζετο επι
μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων
τα περι της βασιλειας του θεου 9 ως
δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν
κακολογουντες την οδον ενωπιον του
πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν
τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος
εν τη σχολη τυραννου τινος 10 τουτο δε
εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους
κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον
του κυριου ιησου ιουδαιους τε και ελληνας

11 δυναμεις τε ου τας τυχουσας εποιοι ο
θεος δια των χειρων παυλου 12 ωστε και
επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο
του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια
και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους
τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι
απ αυτων 13 επεχειρησαν δε τινες απο
των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων
ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα
τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου
λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον
ο παυλος κηρυσσει 14 ησαν δε τινες υιοι
σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα οι τουτο
ποιουντες 15 αποκριθεν δε το πνευμα το
πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και
τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε
16 και εφαλλομενος επ αυτους ο ανθρωπος
εν ω ην το πνευμα το πονηρον και
κατακυριευσας αυτων ισχυσεν κατ αυτων
ωστε γυμνους και τετραυματισμενους
εκφυγειν εκ του οικου εκεινου 17 τουτο
δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και
ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και
επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και
εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου
18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο
εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας
πραξεις αυτων 19 ικανοι δε των τα
περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας
βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και
συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον
αργυριου μυριαδας πεντε 20 ουτως κατα
κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και
ισχυεν 21 ως δε επληρωθη ταυτα εθετο
ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την
μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις

ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ
με εκει δει με και ρωμην ιδειν 22 ηδειςαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν 33
αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον
των διακονουντων αυτω τιμοθεον και προβαλλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε
εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν
ασιαν 23 εγενετο δε κατα τον καιρον απολογεισθαι τω δημω 34 επιγονωντων
εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια
24 δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος εκ παντων ως επι ωρας δυο κραζοντων
ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχετο μεγαλη η αρτεμις εφεσιων 35 καταστειλας
τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην 25 δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες
ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εφεσιοι τις γαρ εστιν ανθρωπος ος ου
εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον
ταυτης της εργασιαις η ευπορια ημων ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του
εστιν 26 και θεωρειτε και ακουετε οτι διοπετους 36 αναντιρρητων ουν οντων
ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους
ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν υπαρχειν και μηδεν προπετες πραττειν
ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι 37 ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους
οι δια χειρων γινομενοι 27 ου μονον ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουοντας
δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις την θεαν υμων 38 ει μεν ουν δημητριος
απελεγμον ελθειν αλλα και το της και οι συν αυτω τεχνιται προς τινα
μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερων εις ουδεν λογον εχουσιν αγοραιοι αγωνται και
λογισθηναι μελλειν τε και καθαιρεισθαι ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις
την μεγαλειοτητα αυτης ην ολη η ασια 39 ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη
και η οικουμενη σεβεται 28 ακουσαντες εννομω εκκλησια επιλυθησεται 40 και γαρ
δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκκραζον κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι
λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων 29 της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος
και επλησθη η πολις ολη συγχυσεως περι ου δυνησομεθα αποδουναι λογον της
ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συστροφης ταυτης 41 και ταυτα ειπων
συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον απελυσεν την εκκλησιαν
μακεδονας συνεκδημους του παυλου 30 **20** μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον
του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις προσκαλεσαμενος ο παυλος τους
τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται 31 μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν
τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω πορευθηναι εις την μακεδονιαν 2 διελθων
φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους
μη δουναι εαυτον εις το θεατρον 32 λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα 3
αλλοι μεν ουν αλλο τι εκκραζον ην γαρ η ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω

επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι μιτυληνην 15 κακειθεν αποπλευσαντες αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυ χιου του υποστρεφειν δια μακεδονιας 4 τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατρος μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος ηλθομεν εις μιλητον 16 εκρινεν γαρ ο και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη 5 ουτοι προελθοντες εμενον ημας εν ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω τρωαδι 6 ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων εις ιεροσολυμα 17 απο δε της μιλητου και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα πεμφας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους αχρις ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας πρεσβυτερους της εκκλησιας 18 ως δε επτα 7 εν δε τη μια των σαββατων παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις συνηγμενων των μαθητων του κλασαι υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων ης επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον τον παντα χρονον εγενομην 19 δουλευων λογον μεχρι μεσονυκτιου 8 ησαν δε τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου και πολλων δακρυων και πειρασμων των ησαν συνηγμενοι 9 καθημενος δε τις συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος ιουδαιων 20 ως ουδεν υπεστειλαμην των καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους 21 του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν και ηρθη νεκρος 10 καταβας δε ο παυλος την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν την επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν εις τον κυριον ημων ιησουν χριστον 22 μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι εστιν 11 αναβας δε και κλασας αρτον πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας συναντησοντα μοι μη ειδως 23 πλην οτι το αχρις αυγης ουτως εξηλθεν 12 ηγαγον δε πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου λεγον οτι δεσμα με και θλιψεις μενουσιν μετριως 13 ημεις δε προελθοντες επι το 24 αλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ως μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρας και ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτος την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου πεζευειν 14 ως δε συνεβαλεν ημιν εις την ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις χαριτος του θεου 25 και νυν ιδου εγω

οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου 38 οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω
υμεις παντες εν οις δηλθον κηρυσσων 26 διο μαρτυρομαι ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον
την βασιλειαν του θεου 26 διο μαρτυρομαι ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον
υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρως αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το
εγω απο του αιματος παντων 27 ου γαρ πλοιοιον
υπεστειλαμην του μη αναγγελαι υμιν 21ως δε εγενετο αναχθηναι
πασαν την βουλην του θεου 28 προσεχετε ημας αποσπασθεντας απ αυτων
ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη
υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα 2
ποιμαινειν την εκκλησιαν του θεου ην και ευροντες πλοιοιον διαπερων εις φοινικην
περιεποιησατο δια του ιδιου αιματος 29 επιβαντες ανηχθημεν 3 αναφαναντες
εγω γαρ οιδα τουτο οτι εισελευσονται δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην
μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και
υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου 30 κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το
και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες πλοιοιον αποφορτιζομενον τον γομον 4 και
λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν ανευροντες μαθητας επεμειναμεν αυτου
τους μαθητας οπισω αυτων 31 διο ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον
γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν δια του πνευματος μη αναβαινειν εις
νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα ιερουσαλημ 5 οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι
δακρυων νουθετων ενα εκαστον 32 και τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα
τα νυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν
θεω και τω λογω της χαριτος αυτου και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες
τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα
υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις 6 και ασπασαμενοι αλληλους επεβημεν εις
πασιν 33 αργυριου η χρυσιου η ιματισμου το πλοιοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα
ουδενος επεθυμησα 34 αυτοι δε γινωσκετε ιδια 7 ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο
οτι ταις χρεαις μου και τοις ουσιν μετ τυρου κατηνητησαμεν εις πτολεμειδα και
εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται 35 ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν
παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας ημεραν μιαν παρ αυτοις 8 τη δε επαυριον
δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθομεν
μνημονευειν τε των λογων του κυριου εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον
ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν οικον φιλιππου του ευαγγελιστου του
διδοναι μαλλον η λαμβανειν 36 και ταυτα οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω
ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν 9 τουτω δε ησαν θυγατερες παρθενοι
αυτοις προσηυξατο 37 ικανος δε εγενετο τεσσαρες προφητεουσαι 10 επιμενοντων
κλαυθμος παντων και επιπεσοντες επι τον δε ημων ημερας πλειους κατηλθεν τις

απο της ιουδαιας προφητης ονοματι μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις
αγαθος **11** και ελθων προς ημας και αρας εθεσιν περιπατειν **22** τι ουν εστιν παντως
την ζωνην του παυλου δησας τε αυτου δει πληθος συνελθειν ακουσονται γαρ
τας χειρας και τους ποδας ειπεν ταδε οτι εληλυθας **23** τουτο ουν ποιησον ο
λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες
εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ευχην εχοντες εφ εαυτων **24** τουτους
ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και
εις χειρας εθνων **12** ως δε ηκουσαμεν ταυτα δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησωνται
παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων
μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ **13** κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα
απεκριθη δε ο παυλος τι ποιεите κλαιοντες στοιχεις και αυτος τον νομον φυλασσων
και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν **25** περι δε των πεπιστευκοτων εθνων
εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν
αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω τοιουτον τηρειν αυτους ει μη φυλασσεσθαι
υπερ του ονοματος του κυριου ιησου **14** μη αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και
πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες πνικτον και πορνειαν **26** τοτε ο παυλος
το θελημα του κυριου γενεσθω **15** μετα παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα
δε τας ημερας ταυτας αποσκευασαμενοι συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον
ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ **16** συνηλθον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων
δε και των μαθητων απο καισαρειας του αγνισμου εως ου προσηνεχθη υπερ
συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν ενος εκαστου αυτων η προσφορα **27** ως
μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι
17 γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι
ασμενωσ εδεξαντο ημας οι αδελφοι **18** αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον
τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν οχλον και επεβαλον τας χειρας επ αυτον
προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι **28** κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε
πρεσβυτεροι **19** και ασπασαμενος αυτους ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου
εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο και του νομου και του τοπου τουτου παντας
θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνας
αυτου **20** οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν
κυριον ειπον τε αυτω θεωρεις αδελφε τον αγιον τοπον τουτον **29** ησαν γαρ
ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των προεωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν
πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το
νομου υπαρχουσιν **21** κατηχηθησαν δε περι ιερον εισηγαγεν ο παυλος **30** εκινηθη τε η
σου οτι αποστασιαν διδασκεις απο μωσεως πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου
τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον

εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω
θυραι 31 ζητουντων δε αυτον αποκτειναι προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον
ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ησυχιαν και φησιν 3 εγω μεν ειμι
ολη συγκεχυται ιερουσαλημ 32 ος εξ αυτης ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω
παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχους της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν
κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον τη πολει ταυτη παρα τους ποδας
χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν
τυπτοντες τον παυλον 33 τοτε εγγισας ο του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του
χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον 4
δεθνηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου
τις αν ειη και τι εστιν πεποιηκως 34 δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας
αλλοι δε αλλο τι εβων εν τω οχλω μη ανδρας τε και γυναικας 5 ως και ο αρχιερευς
δυναμενος δε γνωναι το ασφαλες δια τον μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον
θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρ ων και επιστολας δεξαμενος προς
παρεμβολην 35 οτε δε εγενετο επι τους τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην
αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις
υπο των στρατιωτων δια την βιαν του ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν 6 εγενετο δε
οχλου 36 ηκολουθει γαρ το πληθος του μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω
λαου κραζον αιρε αυτον 37 μελλων τε περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου
εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος περιαστραψαι φως ικανον περι εμε 7
λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι επεσον τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης
προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις 38 λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις
ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων 8 εγω δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε
των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων προς με εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον
εις την ερημον τους τετρακισχιλιους συ διωκεις 9 οι δε συν εμοι οντες το μεν
ανδρας των σικαριων 39 ειπεν δε ο παυλος φως εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την
εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος
της κιλικιας ουκ ασημου πολεως πολιτης μοι 10 ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε
δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου
προς τον λαον 40 επιτρεψαντος δε αυτου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι
ο παυλος εστως επι των αναβαθμων παντων ων τετακται σοι ποιησαι 11 ως
κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του
σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των
διαλεκτω λεγων συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον 12

22 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ανανιας δε τις ανηρ ευσεβης κατα τον
μου της προς υμας νυν απολογιας 2 νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των

κατοικούντων ιουδαιων 13 ελθων προς ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον με και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν 26 εις αυτον 14 ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ακουσας δε ο εκατονταρχος προσελθων ημων προεχειρισατο σε γνωναι το θελημα απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος φωνην εκ του στοματος αυτου 15 οτι ρωμαιος εστιν 27 προσελθων δε ο χιλιαρχος εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιος ει ο δε ων εωρακας και ηκουσας 16 και νυν τι εφη ναι 28 απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και του κυριου 17 εγενετο δε μοι υποστρεψαντι γεγεννημαι 29 ευθεως ουν απεστησαν εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει 18 και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και ρωμαιος εστιν και οτι ην αυτον δεδεκως εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου 30 τη δε επαυριον βουλομενος γνωναι το παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου ασφαλες το τι κατηγορειται παρα των 19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας και εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεις και συναγωγας τους πιστευοντας επι σε 20 ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του τον παυλον εστησεν εις αυτους 23

ατενισας δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας 2 ο δε αρχιερευς ανανιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα 3 τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελευεις με τυπτεσθαι 4 οι δε παρεστωτες ειπον τον αρχιερεα του θεου λοιδορεις 5 εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως 6 γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος εστιν σαδδουκαιων

το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι ειμι υιος φαρισαιου περι ελπιδος και εσμεν του ανελειν αυτον 16 ακουσας δε αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι 7 τουτο ο υιος της αδελφης παυλου την ενεδραν δε αυτου λαλησαντος εγενετο στασις των παραγενομενος και εισελθων εις την φαρισαιων και των σαδδουκαιων και παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω 17 εσχισθη το πληθος 8 σαδδουκαιοι μεν γαρ προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τα αμφοτερα 9 εγενετο δε κραυγη απαγγελαι αυτω 18 ο μεν ουν παραλαβων μεγαλη και ανασταντες οι γραμματεις αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν σε εχοντα τι λαλησαι σοι 19 επιλαβομενος αυτω η αγγελος μη θεομαχωμεν 10 δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και πολλης δε γενομενης στασεως ευλαβηθεις αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ ο εχεις απαγγελαι μοι 20 ειπεν δε οτι αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε οπως αυριον εις το συνεδριον καταγαγης εις την παρεμβολην 11 τη δε επιουση τον παυλον ως μελλοντες τι ακριβεστερον νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει πυνθανεσθαι περι αυτου 21 συ ουν μη παυλε ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εις ιερουσαλημ ουτως σε δει και εις εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσαρακοντα ρωμην μαρτυρησαι 12 γενομενης δε ημερας οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν ποιησαντες τινες των ιουδαιων συστροφην μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον και ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν σου επαγγελιαν 22 ο μεν ουν χιλιαρχος τον παυλον 13 ησαν δε πλειους απελυσεν τον νεανιαν παραγγελιας μηδενι τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς πεποηκοτες 14 οιτινες προσελθοντες με 23 και προσκαλεσαμενος δυο τινας τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα τον παυλον 15 νυν ουν υμεις εμφανισατε και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως αυριον ωρας της νυκτος 24 κτηνη τε παραστησαι αυτον καταγαγη προς υμας ως μελλοντας ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν

προς φηλικά τον ηγεμόνα 25 γραφάς ηρξάτο κατηγορείν ο τερτυλλος λέγων
επιστολήν περιέχουσαν τον τύπον τουτον 3 πολλής ειρήνης τυγχάνοντες δια σου
26 κλαυδιος λυσίας τω κρατίστω ηγεμονί και κατορθωμάτων γινόμενων τω εθνεί
φηλίκι χαιρείν 27 τον άνδρα τουτον τουτω δια της σης προνοίας παντή τε και
συλληφθέντα υπο των ιουδαίων και πανταχού αποδεχομεθα κρατίστε φηλιξ
μελλοντα αναιρείσθαι υπ αυτών επιστάς μετα πάσης ευχαριστίας 4 ινα δε μη επι
συν τω στρατευματι εξειλομήν αυτον πλείον σε εγκοπτώ παρακαλώ ακουσαι
μαθών οτι ρωμαίος εστιν 28 βουλομενος δε σε ημών συντομώς τη ση επιεικεία 5
γνώναι την αιτιαν δι ην ενεκαλούν αυτω ευροντες γαρ τον άνδρα τουτον λοιμόν και
κατηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτών κινούντα στασιν πάσιν τοις ιουδαίοις τοις
29 ον ευρον εγκαλούμενον περι ζήτημάτων κατα την οικουμένην πρωτοστατήν τε της
του νομού αυτών μηδεν δε αξίον θανάτου των ναζωραίων αιρεσεώς 6 ος και το ιερόν
η δεσμών εγκλημα έχοντα 30 μηνυθείσης επείρασεν βεβηλώσαι ον και εκρατήσαμεν
δε μοι επιβουλής εις τον άνδρα μέλλειν και κατα τον ημετερον νομόν ηθελήσαμεν
εσεσθαι υπο των ιουδαίων εξαυτης επεμψα κρινειν 7 παρελθών δε λυσίας ο χιλιαρχος
προς σε παραγγειλάς και τοις κατηγοροις μετα πολλής βίας εκ των χειρών ημών
λέγειν τα προς αυτον επι σου ερωσο 31 οι απηγαγεν 8 κελευσας τους κατηγορους
μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτου ερχεσθαι επι σε παρ ου δυνήση αυτος
αυτοις αναλαβόντες τον παυλον ηγαγον ανακρινας περι παντων τουτων επιγνώναι
δια της νυκτος εις την αντιπατριδα 32 τη δε ών ημεις κατηγορούμεν αυτου 9 συνεθέντο
επαυριον εασαντες τους ιππεις πορευεσθαι δε και οι ιουδαίοι φασκόντες ταυτα ουτως
συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολήν έχειν 10 απεκριθη δε ο παυλος νευσαντος
33 οιτινες εισελθόντες εις την καισαρειαν αυτω του ηγεμονος λέγειν εκ πολλών ετών
και αναδόντες την επιστολήν τω ηγεμονί οντα σε κριτήν τω εθνεί τουτω επιστάμενος
παρεστήσαν και τον παυλον αυτω 34 ευθυμότερον τα περι εμαυτου απολογουμαι
αναγνους δε ο ηγεμών και επερωτήσας 11 δυναμένου σου γνώναι οτι ου πλείους
εκ ποίας επαρχίας εστιν και πυθόμενος εισιν μοι ημεραι η δεκαδυο αφ ης ανεβην
οτι απο κιλικίας 35 διακουσομαι σου εφη προσκυνήσων εν ιερουσαλήμ 12 και ουτε εν
οταν και οι κατηγοροι σου παραγενώνται τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγόμενον
εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω του η επισυστάσιν ποιούντα οχλου ουτε εν
ηρωδου φυλασσεσθαι ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν 13

24 μετα δε πεντε ημερας κατεβη ουτε παραστήσαι δύνανται περι ών νυν
ο αρχιερευς ανανίας μετα των κατηγορουσιν μου 14 ομολογώ δε τουτο
πρεσβυτερών και ρητορος τερτυλλου σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν
τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονί ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευών
κατα του παυλου 2 κληθέντος δε αυτου πάσιν τοις κατα τον νομόν και τοις

προφηταις γεγραμμενοις 15 ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων 16 εν τουτω δε αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον θεον και τους ανθρωπους διαπαντος 17 δι ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου και προσφορας 18 εν οις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες απο της ασιας ιουδαιοι 19 ους εδει επισου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς με 20 η αυτοι ουτοι ειπατωσαν ει τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου 21 η περι μιας ταυτης φωνης ης εκραξα εστως εν αυτοις οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων 22 ακουσας δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτους ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπων οταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας 23 διαταξαμενος τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω 24 μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συνδρουσιλλη τη γυναικι αυτου ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον πιστεως 25 διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε 26 αμα δε και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως λυση αυτον διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω 27 διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτας καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον 25 φηστος ουν επιβας τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας 2 ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον 3 αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον 4 ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι 5 οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν ατοπον εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου 6 διατριψας δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι 7 παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιαματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι 8 απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον 9 ο φηστος δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου 10 ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστως ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιους ουδεν ηδικησα ως και συ καλλιον επιγινωσκεις 11 ει μεν

γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι καισαρα 22 αγριππας δε προς τον φηστον
 ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου
 εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου
 με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα 23 τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα
 επικαλουμαι 12 τοτε ο φηστος συλλαλησας και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας
 μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν
 επικεκλησαι επι καισαρα πορευση 13 τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ
 ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας εξοχην ουσιν της πολεως και κελευσαντος
 ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις του φηστου ηχθη ο παυλος 24 και φησιν
 καισαρειαν ασπασομενοι τον φηστον 14 ως ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι
 δε πλειους ημερας διετριβον εκει ο φηστος συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον
 τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων
 λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε
 φηλικος δεσμιος 15 περι ου γενομενου μου επιβωωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι
 εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και 25 εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον
 οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου
 κατ αυτου δικην 16 προς ους απεκριθην δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον
 οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι εκρινα πεμπειν αυτον 26 περι ου ασφαλεις
 τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον
 κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ
 κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης
 του εγκληματος 17 συνελθοντων ουν αυτων σχω τι γραψαι 27 αλογον γαρ μοι δοκει
 ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου
 τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αιτιας σημαναι
 αχθηναι τον ανδρα 18 περι ου σταθεντες 26 αγριππας δε προς τον παυλον εφη
 οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν
 ων υπενοουν εγω 19 ζητηματα δε τινα τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την
 περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς χειρα 2 περι παντων ων εγκαλουμαι
 αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι
 εφασκεν ο παυλος ζην 20 απορουμενος δε εμαυτον μακαριον μελλων απολογεισθαι
 εγω εις την περι τουτου ζητησιν ελεγον επι σου σημερον 3 μαλιστα γνωστην οντα
 ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ σε ειδως παντων των κατα ιουδαιους
 κακει κρινεσθαι περι τουτων 21 του δε εθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου
 παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον μακροθυμως ακουσαι μου 4 την μεν
 εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ
 τηρεισθαι αυτον εως ου πεμψω αυτον προς αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν

ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι 5 σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν ων τε οφθησομαι σοι 17 εξαιρουμενος μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην σε εκ του λαου και των εθνων εις ους αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησαν νυν σε αποστελλω 18 ανοιξα οφθαλμους φαρισαιος 6 και νυν επ ελπιδι της προς αυτων και επιστρεψαι απο σκοτους εις τους πατερας επαγγελιας γενομενης υπο φως και της εξουσιας του σατανα επι τον του θεου εστηκα κρινομενος 7 εις ην το θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι τη εις εμε 19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια υπο των ιουδαιων 8 τι απιστον κρινεται παρ 20 αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει 9 εγω μεν ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απηγγελον ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι 10 ο μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας 21 των αγιων εγω φυλακαικς κατεκλεισα την ενεκα τουτων με οι ιουδαιοι συλλαβομενοι παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον 22 επικουριας ουν τυχων της παρα του 11 και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν μαρτυρουμενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν εως και εις τας εξω πολεις 12 εν οις μελλοντων γινεσθαι και μωσης 23 ει και πορευομενος εις την δαμασκον μετ παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως εξουσιας και επιτροπης της παρα των νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω αρχιερων 13 ημερας μεσης κατα την λαω και τοις εθνεσιν 24 ταυτα δε αυτου οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα και τους συν εμοι πορευομενους 14 παντων εις μανιαν περιτρεπει 25 ο δε ου μαινομαι δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φησιν κρατιστε φηστε αλλ αληθειας και φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι 26 τη εβραιιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν 15 εγω δε ειπον τις ει κυριε ο δε ειπεν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις 16 αλλα γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο 27 αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι οίδα οτι πιστευεις 28 ο δε αγριππας προς

τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεις του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην
χριστιανον γενεσθαι 29 ο δε παυλος ειπεν κατα σαλμωνην 8 μολις τε παραλεγόμενοι
ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον
εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας καλους λιμενας ω εγγυς ην πολις λασαια 9
τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος
τοιουτους οποιος καγω ειμι παρεκτος των ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την
δεσμων τουτων 30 και ταυτα ειποντος νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο
αυτου ανεστη ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε παυλος 10 λεγων αυτοις ανδρες θεωρω
βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις 31 και οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου
αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους μονον του φορτου και του πλοιου αλλα
λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον
πρασσει ο ανθρωπος ουτος 32 αγριππας πλουν 11 ο δε εκατονταρχος τω κυβερνητη
δε τω φηστω εφη απολευσθαι εδυνατο ο και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η
ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα τοις υπο του παυλου λεγομενοις 12
27 ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς
την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον παραχειμασιαν οι πλειους εθεντο βουλην
και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη αναχθηναι κακειθεν ειπως δυναιντο
ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης 2 κατακτησαντες εις φοινικα παραχειμασαι
επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και
μελλοντες πλειν τους κατα την ασιαν κατα χωρον 13 υποπνευσαντος δε νοτου
τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι
αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην 14
3 τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος
φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω τυφωνικος ο καλουμενος ευροκλυδων
χρησαμενος επετρεψεν προς τους φιλους 15 συναρπασθεντος δε του πλοιου και
πορευθεντα επιμελειας τυχειν 4 κακειθεν μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω
αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον επιδοντες εφερομεθα 16 νησιον δε τι
δια το τους ανεμους ειναι εναντιους 5 υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην
το τε πελαγος το κατα την κικικιαν και μολις ισχυσαμεν περικρατεις γενεσθαι της
παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν σκαφης 17 ην αραντες βοηθειαις εχρωντο
εις μυρα της λυκιας 6 κακει ευρων υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε
ο εκατονταρχος πλοιον αλεξανδρινον μη εις την συρτιν εκπεσωσιν χαλασαντες
πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας το σκευος ουτως εφεροντο 18 σφοδρως
εις αυτο 7 εν ικαναις δε ημεραις δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην
βραδυπλοουντες και μολις γενομενοι εποιουντο 19 και τη τριτη αυτοχειρες την
κατα την κνιδον μη προσεωντος ημας σκευην του πλοιου ερριψαμεν 20 μητε

δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι απεκοψαν τα σχοινια της σκαφης και πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου ειασαν αυτην εκπεσειν 33 αχρι δε ου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπις εμελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο του σωζεσθαι ημας 21 πολλης δε ασιτιας παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της προσλαβομενοι 34 διο παρακαλω υμας κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και προσλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της την ζημιαν 22 και τα νυν παραινω υμας υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλης πεσειται εσται εξ υμων πλην του πλοιου 23 παρεστη 35 ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον γαρ μοι τη νυκτι ταυτη αγγελος του θεου ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων ου ειμι ω και λατρευω 24 λεγων μη και κλασας ηρξατο εσθιειν 36 ευθυμοι δε φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τροφης 37 ημεν δε εν τω πλοιω αι τους πλεοντας μετα σου 25 διο ευθυμειτε πασαι ψυχαι διακοσιαι εβδομηκονταεξ ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως 38 κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι 26 το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν 27 την θαλασσαν 39 οτε δε ημερα εγενετο ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον μεσον της νυκτος υπενοουν οι ναυται εβουλευσαντο ει δυναιντο εξωσαι το προσαγειν τινα αυτοις χωραν 28 και πλοιον 40 και τας αγκυρας περιελοντες βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες ευρον οργυιας δεκαπεντε 29 φοβουμενοι τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εις τον τε μηπως εις τραχεις τοπους εκπεσωμεν αιγιαλον 41 περιπεσοντες δε εις τοπον εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η ηυχοντο ημεραν γενεσθαι 30 των δε ναυτων μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας των χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν κυματων 42 των δε στρατιωτων βουλη προφασει ως εκ πρωρας μελλοντων εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν αγκυρας εκτεινειν 31 ειπεν ο παυλος τω μητις εκκολυμβησας διαφυγοι 43 ο δε εκατονταρχη και τοις στρατιωταις εαν εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεις παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος σωθηναι ου δυνασθε 32 τοτε οι στρατιωται εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν

απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι 44 και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται 2 οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος 3 συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμης εξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου 4 ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν 5 ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον 6 οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι 7 εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν 8 εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον 9 τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθeneιας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο 10

οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς την χρειαν 11 μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις 12 και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις 13 οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους 14 ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν 15 κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρις αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος 16 οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη 17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων 18 οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι 19 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι 20 δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην

περικειμαι 21 οι δε προς αυτον ειπον περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα παρρησιας ακωλυτως απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον 22 αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται 23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας 24 και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν 25 ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων 26 λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπε ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 27 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους 28 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται 29 και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν 30 εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον 31 κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα

Προς Ρωμαίους

1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου **2** ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις **3** περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαβιδ κατα σαρκα **4** του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων **5** δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου **6** εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου **7** πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **8** πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω **9** μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι **10** παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ειπως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας **11** επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας **12** τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου **13** ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα καρπον τινα σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν **14** ελλησιν τε και βαρβαροις

σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι **15** ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι **16** ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι **17** δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται **18** αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων **19** διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν **20** τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους αναπολογητους **(aidios g126)** **21** διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια **22** φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν **23** και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων **24** διο και παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις **25** οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην **(aiōn g165)** **26** δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την

φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν 27 6 ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου
ομοιως τε και οι αρσενες αφεντες την 7 τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου
φυσικην χρησην της θηλειας εξεκαυθησαν 8 δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν
εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν 9 ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 8 τοις δε εξ
αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι 10 εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια
και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης 11 πειθομενοις δε τη αδικια θυμος και οργη 9
αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες 28 και 12 θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην
καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν 13 ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον
επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις 14 ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ 10 δοξα δε
αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα 15 και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω
29 πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια 16 το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνη 11
πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου 17 ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω
φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας 12 οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και
30 καταλαλους θεοστυγεισ υβριστας 18 απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια
υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετας κακων 19 νομου κριθησονται 13 ου γαρ οι ακροαται
γονευσιν απειθεισ 31 ασυνετουσ ασυνθετουσ 20 του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι
αστοργουσ ασπονδουσ ανελεημονασ 32 ποιηται του νομου δικαιοθησονται 14 οταν
οιτινες το δικαιοωμα του θεου επιγνοντες 21 γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα
οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου 22 του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες
εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και 23 εαυτοισ εισιν νομοσ 15 οιτινες ενδεικνυνται
συνευδοκουσιν τοισ πρασσοουσιν 24 το εργον του νομου γραπτον εν ταισ

2 διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ

ο κρινων εν ω γαρ κρινεισ τον ετερον
σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασσεισ
ο κρινων 2 οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου
εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα
πρασσοντασ 3 λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε
ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ και
ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του
θεου 4 η του πλουτου της χρησотоτητοσ
αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ
καταφρονεισ αγνων οτι το χρηστον του
θεου εισ μετανοιαν σε αγει 5 κατα δε την
σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν
θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ
και αποκαλυψεωσ δικαιοκρισιασ του θεου

καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσισ αυτων
της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων
των λογισμων κατηγορουντων η και
απολογουμενων 16 εν ημερα οτε κρινει ο
θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το
ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου 17 ιδε
συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω
νομω και καυχασαι εν θεω 18 και γινωσκεισ
το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα
κατηχουμενοσ εκ του νομου 19 πεποιθασ τε
σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν
σκοτει 20 παιδευτην αφρονων διδασκαλον
νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ
και της αληθειασ εν τω νομω 21 ο ουν
διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο

κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις 22 ο λεγων τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι 8
μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα και μη καθως βλασφημουμεθα και καθως
ειδωλα ιεροσυλεις 23 ος εν νομω καυχασαι φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν
δια της παραβασεως του νομου τον θεον τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα
ατιμαζεις 24 το γαρ ονομα του θεου δι ενδικον εστιν 9 τι ουν προεχομεθα ου
υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε
γεγραπται 25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι
νομον πρασσης εαν δε παραβατης νομου 10 καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος
ης η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ουδε εις 11 ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο
26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα εκζητων τον θεον 12 παντες εξεκλιναν αμα
του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα
αυτου εις περιτομην λογισθησεται 27 ουκ εστιν εως ενος 13 ταφος ανεωγμενος
και κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων
νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη
περιτομης παραβατην νομου 28 ου γαρ ο εν αυτων 14 ων το στομα αρας και πικριας
τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω γεμει 15 οξεις οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα
φανερω εν σαρκι περιτομη 29 αλλ ο εν τω 16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις
κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν αυτων 17 και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν
πνευματι ου γραμματι ου ο επαиноς ουκ εξ 18 ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των
ανθρωπων αλλ εκ του θεου οφθαλμων αυτων 19 οίδαμεν δε οτι οσα ο

3 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν
τις η ωφελεια της περιτομης 2 πολυ στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο
κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι κοσμος τω θεω 20 διοτι εξ εργαων νομου ου
επιστευθησαν τα λογια του θεου 3 τι γαρ δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου
ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας 21
την πιστιν του θεου καταργησει 4 μη νυνη δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου
γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου
δε ανθρωπος ψευστης καθως γεγραπται και των προφητων 22 δικαιοσυνη δε θεου
οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου δια πιστεως ιησου χριστου εις παντας
και νικησης εν τω κρινεσθαι σε 5 ει δε η και επι παντας τους πιστευοντας ου γαρ
αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν εστιν διαστολη 23 παντες γαρ ημαρτον
τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων και υστερουνται της δοξης του θεου 24
την οργην κατα ανθρωπον λεγω 6 μη δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια
γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου
7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω 25 ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια της
ψευσματοι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν

της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ των προγεγονοτων αμαρτηματων 26 εν εν ακροβυστια 11 και σημειον ελαβεν τη ανοχη του θεου προς ενδειξιν της περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον αυτον πατερα παντων των πιστευοντων εκ πιστεως ιησου 27 που ουν η καυχησις δι ακροβυστιας εις το λογισθηναι και εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων αυτοις την δικαιοσυνην 12 και πατερα ουχι αλλα δια νομου πιστεως 28 λογιζομεθα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρις αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εργαων νομου 29 η ιουδαιων ο θεος μονον εν τη ακροβυστια πιστεως του πατρος ουχι δε και εθνων ναι και εθνων 30 επειπερ ημων αβρααμ 13 ου γαρ δια νομου η εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου 31 νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως 14 ει γαρ οι μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4 τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα 2 ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς τον θεον 3 τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην 4 τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα το οφειλημα 5 τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην 6 καθαπερ και δαβιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργαων 7 μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτια 8 μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν 9 ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην 10 πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι

και κατηργηται η επαγγελια 15 ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις 16 δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων 17 καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα 18 ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου 19 και μη ασθηνηςας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας 20 εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω 21 και πληροφορηθεις οτι

ο επιγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι ελαβομεν 12 δια τουτο ωσπερ δι ενος
22 διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον
23 ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος
ελογισθη αυτω 24 αλλα και δι ημας οισ και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος
μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον 13 αχρι γαρ
τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε
νεκρων 25 ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ουκ ελλογειται μη οντος νομου 14 αλλ
ημων και ηγερθη δια την δικαιωσιν ημων εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι
5 δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην μωσεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι
εχομεν προς τον θεον δια του κυριου τω ομοιωματι της παραβασεως αδαμ ος
ημων ιησου χριστου 2 δι ου και την εστιν τυπος του μελλοντος 15 αλλ ουχ ως το
προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εις παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω
την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον
καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου 3 πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα
ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταις εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου
θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν 16
κατεργαζεται 4 η δε υπομονη δοκιμην η δε και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα
δοκιμη ελπιδα 5 η δε ελπις ου καταισχυνει το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα
οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων
καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του εις δικαιωμα 17 ει γαρ τω του ενος
δοθεντος ημιν 6 ετι γαρ χριστος οντων παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια
ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης
απεθανεν 7 μολις γαρ υπερ δικαιου τις λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του
αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα ενος ιησου χριστου 18 αρα ουν ως δι ενος
τις και τολμα αποθανειν 8 συνιστησιν παραπτωματος εις παντας ανθρωπους εις
δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιωματος
οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος εις παντας ανθρωπους εις δικαιωσιν ζωης
υπερ ημων απεθανεν 9 πολλω ουν μαλλον 19 ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος
δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι
σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης 10 πολλοι ουτως και δια της υπακοης του
ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι
δια του θανατου του υιου αυτου πολλω 20 νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το
μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια
τη ζωη αυτου 11 ου μονον δε αλλα και υπερεπερισσευσεν η χαρις 21 ινα ωσπερ
καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως
ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην

και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζων αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων (aiōnios g166)

6 τι ουν ερουμεν επιμενουμεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση 2 μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη 3 η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν 4 συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν 5 ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα 6 τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια 7 ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας 8 ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω 9 ειδοτες οτι χριστος εγερθηκες εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει 10 ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω 11 ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων 12 μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιας αυτου 13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω 14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει

ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν 15 τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο 16 ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην 17 χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης 18 ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη 19 ανθρωπινον λεγω δια την ασθeneian της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον 20 οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη 21 τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οις νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος 22 νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζων αιωνιον (aiōnios g166) 23 τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων (aiōnios g166)

7 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη 2 η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηρηγεται απο του νομου του ανδρος 3 αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι

αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω **4** ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω
 ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε νομω οτι καλος **17** νυνη δε ουκετι εγω
 τω νομω δια του σωματος του χριστου κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι
 εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων αμαρτια **18** οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι
 εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω **5** τουτεστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ
 οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των θελαιν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι
 αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν το καλον ουχ ευρισκω **19** ου γαρ ο θελω
 τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο
 θανατω **6** νυνη δε κατηγορηθημεν απο του πρασσω **20** ει δε ο ου θελω εγω τουτο
 νομου αποθανοντος εν ω κατειχομεθα ωστε ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ
 δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος η οικουσα εν εμοι αμαρτια **21** ευρισκω
 και ου παλαιοτητι γραμματος **7** τι ουν αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το
 ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα καλον οτι εμοι το κακον παρακειται **22**
 την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον
 την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο εσω ανθρωπον **23** βλεπω δε ετερον νομον
 νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις **8** αφορμην εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω
 δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα
 κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις
 χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα **9** εγω μελεσιν μου **24** ταλαιπωρος εγω ανθρωπος
 δε εζων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου
 της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε τουτου **25** ευχαριστω τω θεω δια ιησου
 απεθανον **10** και ευρεθη μοι η εντολη χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος
 η εις ζωην αυτη εις θανατον **11** η γαρ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε
 αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης σαρκι νομω αμαρτιας
 εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν **12** **8** ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω
 ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα
 και δικαια και αγαθη **13** το ουν αγαθον κατα πνευμα **2** ο γαρ νομος του πνευματος
 εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν
 αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου με απο του νομου της αμαρτιας και του
 μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται θανατου **3** το γαρ αδυνατον του νομου
 καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον
 της εντολης **14** οιδαμεν γαρ οτι ο νομος εαυτου υιον πεμφσας εν ομοιωματι σαρκος
 πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την
 πεπραμενος υπο την αμαρτιαν **15** ο γαρ αμαρτιαν εν τη σαρκι **4** ινα το δικαιομα
 κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα
 τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω **16** σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα **5**

οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος θεου απεκδεχεται 20 τη γαρ ματαιοτητι η φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον πνευματος 6 το γαρ φρονημα της σαρκος υποταξαντα επ ελπιδι 21 οτι και αυτη η θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας και ειρηνη 7 διοτι το φρονημα της σαρκος της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ των τεκνων του θεου 22 οιδαμεν γαρ οτι υποτασσεται ουδε γαρ δυναται 8 οι δε εν πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται 9 αχρι του νυν 23 ου μονον δε αλλα και υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν αυτου 10 ει δε χριστος εν υμιν το μεν του σωματος ημων 24 τη γαρ ελπιδι σωμα νεκρον δι αμαρτιαν το δε πνευμα εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ζωη δια δικαιοσυνην 11 ει δε το πνευμα ελπις ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει 25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων υπομονης απεκδεχομεθα 26 ωσαυτως δε ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταις δια του ενοικουντος αυτου πνευματος εν ασθενειαις ημων το γαρ τι προσεξωμεθα υμιν 12 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην 13 ει υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοις γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν αλαλητοις 27 ο δε ερευνων τας καρδιας ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θανατουτε ζησεσθε 14 οσοι γαρ πνευματι θεον εντυγχανει υπερ αγιων 28 οιδαμεν θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου 15 ου δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κλητοις ουσιν 29 οτι ους προεγνω και κραζομεν αββα ο πατηρ 16 αυτο το πνευμα προωρισεν συμμορφους της εικονος του συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον τεκνα θεου 17 ει δε τεκνα και κληρονομοι εν πολλοις αδελφοις 30 ους δε προωρισεν κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν συνδοξασθωμεν 18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ τουτους και εδοξασεν 31 τι ουν ερουμεν αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι ημων 32 ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο εις ημας 19 η γαρ αποκαραδοκια της αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν

χαρισεται 33 τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται
θεου θεος ο δικαιων 34 τις ο κατακρινων εις σπερμα 9 επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος
χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και
ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εσται τη σαρρα υιος 10 ου μονον δε αλλα και
εντυγχανει υπερ ημων 35 τις ημας χωρισει ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του
απο της αγαπης του χριστου θλιψις η πατρος ημων 11 μηπω γαρ γεννηθεντων
στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα
η κινδυνος η μαχαιρα 36 καθως γεγραπται η κατ εκλογην του θεου προθεσις μενη
οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολην την ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντος 12
ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω
37 αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια ελασσονι 13 καθως γεγραπται τον ιακωβ
του αγαπησαντος ημας 38 πεπεισμαι γαρ οτι ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα 14 τι ουν
ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο
αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε 15 τω γαρ μωση λεγει ελεησω ον αν ελεω
μελλοντα 39 ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε και οικτειρησω ον αν οικτειρω 16 αρα ουν
τις κτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισαι ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα
απο της αγαπης του θεου της εν χριστω του ελεουντος θεου 17 λεγει γαρ η γραφη
ησου τω κυριω ημων τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα

9 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν
συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν
μου εν πνευματι αγιω 2 οτι λυπη μοι εστιν παση τη γη 18 αρα ουν ον θελει ελεει ον
μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια δε θελει σκληρυνει 19 ερεις ουν μοι τι
μου 3 ηυχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις
ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων ανθροπηκεν 20 μενουνγε ω ανθρωπε συ τις
μου των συγγενων μου κατα σαρκα 4 ει ο ανταποκρिनομενος τω θεω μη ερει το
οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως
η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια 21 η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του
και η λατρεια και αι επαγγελιαι 5 ων οι πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι
πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν
ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους 22 ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την
αιωνας αμην (aiōn g165) 6 ουχ οιον δε οτι οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου
εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης
οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ 7 ουδ οτι εισιν κατηρτισμενα εις απωλειαν 23 και ινα
σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι
κληθησεται σοι σπερμα 8 τουτεστιν ου τα σκευη ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν
τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου 24 ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ

ιουδαιων αλλα και εξ εθνων 25 ως και ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον αυτοις 6 η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου ηγαπημενην 26 και εσται εν τω τοπω ου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν ερρηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει χριστον καταγαγειν 7 η τις καταβησεται εις κληθησονται υιοι θεου ζωντος 27 ησαιας την αβυsson τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος αναγαγειν (Abyssos g12) 8 αλλα τι λεγει των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι το καταλειμμα σωθησεται 28 λογον γαρ σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το συντελων και συντεμων εν δικαιοσυνη ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν 9 οτι εαν οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριος ομολογησης εν τω στοματι σου κυριον επι της γης 29 και καθως προειρηκεν ησαιας ιησουν και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως 10 καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην γομορρα αν ωμοιωθημεν 30 τι ουν ερουμεν στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν 11 οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε αυτω ου καταισχυνησεται 12 ου γαρ την εκ πιστεως 31 ισραηλ δε διωκων νομον εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος δικαιοσυνης εις νομον δικαιοσυνης ουκ ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις εφθασεν 32 διατι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως παντας τους επικαλουμενους αυτον 13 πας εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω γαρ ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου του προσκομματος 33 καθως γεγραπται σωθησεται 14 πως ουν επικαλεσονται εις ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσουσιν και πετραν σκανδαλου και πας ο πιστευων ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσουσιν χωρις επ αυτω ου καταισχυνησεται κηρυσσοντος 15 πως δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθως γεγραπται ως ωραιοι

10 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν 2 μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν 3 αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν 4 τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι 5 μωσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι

οι ποδες των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα 16 αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων 17 αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος θεου 18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουνγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων 19 αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτος μωσης

λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο
επι εθνει ασυνητω παροργιω υμας **20** ησιας αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια
δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτους
ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη **12** ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος
επερωτωσιν **21** προς δε τον ισραηλ λεγει κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτος
ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων
προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα **13** υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν
11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν
λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω μου δοξαζω **14** ει πως παραζηλωσω μου
ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων **15** ει
φυλης βενιαμιν **2** ουκ απωσατο ο θεος γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου
τον λαον αυτου ον προεγυν η ουκ οιδατε τις η προσληψις ει μη ζωη εκ νεκρων **16** ει
εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η
τω θεω κατα του ισραηλ λεγων **3** ριζα αγια και οι κλαδοι **17** ει δε τινες των
κυριε τους προφητας σου απεκτειναν και κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων
τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω ενεκεντριστης εν αυτοις και συγκοινωνος
υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην της ριζης και της πισοτητος της ελαιας
μου **4** αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος εγενου **18** μη κατακαυχω των κλαδων ει δε
κατελιπον εμαυτω επτακιςχιλιους ανδρας κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεις
οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ **5** αλλ η ριζα σε **19** ερεις ουν εξεκλασθησαν
ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα οι κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω **20** καλως
κατ εκλογην χαριτος γεγονεν **6** ει δε χαριτι τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει
ουκετι εξ εργαων επει η χαρις ουκετι γινεται εστηκας μη υψηλοφρονει αλλα φοβου **21**
χαρις ει δε εξ εργαων ουκετι εστιν χαρις ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων
επει το εργον ουκετι εστιν εργον **7** τι ουν ο ουκ εφεισατο μηπως ουδε σου φεισηται
επιζητει ισραηλ τουτου ουκ επετυχεν η δε **22** ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν
εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομιαν
8 καθως γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινης τη
πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση **23**
βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη
σημερον ημερας **9** και δαβιδ λεγει γεννητηω απιστια εγκεντριστησονται δυνατος γαρ
η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτους
και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα **24** ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπης
αυτοις **10** σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι παρα φυσιν ενεκεντριστης
αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα
αυτων διαπαντος συγκαμψον **11** λεγω φυσιν εγκεντριστησονται τη ιδια ελαια

25 ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το 3 λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης
 μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοις μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν
 φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το
 ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν
 εθνων εισελθη 26 και ουτως πας ισραηλ μετρον πιστεως 4 καθαπερ γαρ εν ενι
 σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη
 ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειας απο παντα ου την αυτην εχει πραξιν 5 ουτως οι
 ιακωβ 27 και αυτη αυτοις η παρ εμου πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ
 διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας εις αλληλων μελη 6 εχοντες δε χαρισματα
 αυτων 28 κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα
 δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της
 δια τους πατερας 29 αμεταμελητα γαρ τα πιστεως 7 ειτε διακονιαν εν τη διακονια
 χαρισματα και η κλησις του θεου 30 ωσπερ ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια 8
 γαρ και υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο
 δε ηληθητε τη τουτων απειθεια 31 ουτως μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος
 και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι 9 η
 ινα και αυτοι ελεηθωσιν 32 συνεκλεισεν αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το
 γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω 10 τη
 τους παντας ελεηση (eleēsē g1653) 33 ω βαθος φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι
 πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου τη τιμη αλληλους προηγουμενοι 11 τη
 ως ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και σπουδη μη σκηνηρι τω πνευματι ζεοντες
 ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου 34 τις γαρ τω κυριω δουλευοντες 12 τη ελπιδι
 εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη
 εγενετο 35 η τις προεδωκεν αυτω και προσευχη προσκαρτερουντες 13 ταις χρειαις
 ανταποδοθησεται αυτω 36 οτι εξ αυτου και των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν
 δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η διωκοντες 14 ευλογειτε τους διωκοντας
 δοξα εις τους αιωνας αμην (aiōn g165) υμας ευλογειτε και μη καταρασθε 15
12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα
 των οικτιριμων του θεου παραστησαι κλαιοντων 16 το αυτο εις αλληλους
 τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα
 ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε
 υμων 2 και μη συσχηματιζεσθε τω φρονιμοι παρ εαυτοις 17 μηδενι κακον
 αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθε τη αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι
 ανακαινωσει του νοος υμων εις το καλα ενωπιον παντων ανθρωπων 18
 δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων
 αγαθον και ευαρεστον και τελειον (aiōn g165) ανθρωπων ειρηνευοντες 19 μη εαυτους

εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω πλησιον σου ως εαυτον 10 η αγαπη τω ανταποδωσω λεγει κυριος 20 εαν ουν πεινα πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε ουν νομου η αγαπη 11 και τουτο ειδοτες αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου 21 μη εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω σωτηρια η οτε επιστευσαμεν 12 η νυξ αγαθω το κακον προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος 13 ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαυς μη εριδι και ζηλω 14 αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

13 πασα ψυχη εξουσιαυς υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη απο θεου αι δε ουσαι εξουσιαυι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν 2 ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληφονται 3 οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης 4 θεου γαρ διακονος εστιν σοι φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι 5 διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν 6 δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες 7 αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην 8 μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν 9 το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλειψεις ου ψευδομαρτυρησεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν

14 τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων 2 ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει 3 ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο 4 συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον 5 ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω 6 ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστει τω θεω 7 ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει 8 εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν

του κυριου εσμεν 9 εις τουτο γαρ χριστος ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως και απεθανεν και ανεστη και ανεζησεν ινα αμαρτια εστιν και νεκρων και ζωντων κυριευση 10 συ 15 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ και μη εαυτοις αρεσκειν 2 εκαστος γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου 11 ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι προς οικοδομην 3 και γαρ ο χριστος ουχ εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι εξομολογησεται τω θεω 12 αρα ουν εκαστος ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω 13 επ εμε 4 οσα γαρ προεγραφη εις την μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα της υπομονης και της παρακλησεως των τω αδελφω η σκανδαλον 14 οιδα και γραφων την ελπιδα εχωμεν 5 ο δε θεος πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον της υπομονης και της παρακλησεως δωη δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα ειναι εκεινω κοινον 15 ει δε δια βρωμα ο χριστον ιησουν 6 ινα ομοθυμαδον εν ενι αδελφος σου λυπεται ουκετι κατα αγαπην στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον του κυριου ημων ιησου χριστου 7 διο απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν 16 μη προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον 17 ο χριστος προσελαβετο ημας εις δοξαν ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις θεου 8 λεγω δε ιησουν χριστον διακονον και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου χαρα εν πνευματι αγιω 18 ο γαρ εν τουτοις εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και πατερων 9 τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι δοκιμος τοις ανθρωποις 19 αρα ουν τα της τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω της εις αλληλους 20 μη ενεκεν βρωματος ονοματι σου ψαλω 10 και παλιν λεγει καταλυε το εργον του θεου παντα μεν ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια 11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι προσκομματος εσθιοντι 21 καλον το μη λαοι 12 και παλιν ησαιας λεγει εσται η φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν 13 ο δε η ασθενει 22 συ πιστιν εχεις κατα σαυτον θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει 23 ο δε περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι

πνευματος αγιου 14 πεπεισμαι δε αδελφοι αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι 27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων πασης γνωσεως δυναμενοι και αλληλους εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων νουθετειν 15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν αδελφοι απο μερους ως επαναμνησκων τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις 28 τουτου υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις του θεου 16 εις το ειναι με λειτουργον τον καρπον τουτου απολευσομαι δι υμων ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα εις την σπανιαν 29 οίδα δε οτι ερχομενος το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι 30 ηγιασμενη εν πνευματι αγιω 17 εχω παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης θεον 18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον 31 ινα εθνων λογω και εργω 19 εν δυναμει ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις 32 ινα εν μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου ευαγγελιον του χριστου 20 ουτως δε και συναναπαυσωμαι υμιν 33 ο δε θεος της φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις 2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου 3 ασπασασθε πρισκιλλαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου 4 οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οις ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων 5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον 6 ασπασασθε μαριαμ

ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας 7 ασπασασθε σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν υμων αμην 21 ασπαζονται υμας τιμοθεος ο επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου συνεργος μου και λουκιος και ιασων και γεγονασιν εν χριστω 8 ασπασασθε αμπλιαν σωσιπατρος οι συγγενεις μου 22 ασπαζομαι τον αγαπητον μου εν κυριω 9 ασπασασθε υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω εν κυριω 23 ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος και σταχυν τον αγαπητον μου 10 ασπασασθε μου και της εκκλησιας ολης ασπαζεται απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και τους εκ των αριστοβουλου 11 ασπασασθε κουαρτος ο αδελφος 24 η χαρις του κυριου ηροδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω αμην 25 τω δε δυναμενω υμας στηριξαι 12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν χρονοις αιωνιοις σεσιγημενου (aiōnios g166) κυριω 13 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον 26 φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου 14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος (aiōnios g166) 27 μονω αδελφους 15 ασπασασθε φιλολογον και σοφω θεω δια ιησου χριστου η δοξα εις ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και τους ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους 16 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω τους ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι του χριστου 17 παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων 18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων 19 η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν εινα εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον 20 ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον

Προς Κορινθίους Α΄

1 παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου
δια θεληματος θεου και σωσθενης ο
αδελφος **2** τη εκκλησια του θεου τη
ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω
ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις
επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων
ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και
ημων **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου
πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι
υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση
υμιν εν χριστω ιησου **5** οτι εν παντι
επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω
και παση γνωσει **6** καθως το μαρτυριον
του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν **7** ωστε
υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι
απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του
κυριου ημων ιησου χριστου **8** ος και
βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν
τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου **9**
πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν
του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου
ημων **10** παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του
ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου
ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν
σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω
νοι και εν τη αυτη γνωμη **11** εδηλωθη
γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των
χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν **12** λεγω
δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν
ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα
εγω δε χριστου **13** μεμερισται ο χριστος
μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το
ονομα παυλου εβαπτισθητε **14** ευχαριστω

τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη
κρισπον και γαιον **15** ινα μη τις ειπη οτι
εις το εμον ονομα εβαπτισα **16** εβαπτισα δε
και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οίδα ει
τινα αλλον εβαπτισα **17** ου γαρ απεστειλεν
με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι
ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο
σταυρος του χριστου **18** ο λογος γαρ ο
του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια
εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου
εστιν **19** γεγραπται γαρ απολω την σοφian
των σοφων και την συνεσιν των συνετων
αθετησω **20** που σοφος που γραμματευσ
που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι
εμωρανεν ο θεος την σοφian του κοσμου
τουτου (αιθ̄ν g165) **21** επειδη γαρ εν τη
σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια
της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος
δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι
τους πιστευοντας **22** επειδη και ιουδαιοι
σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφian
ζητουσιν **23** ημεις δε κηρυσσομεν χριστον
εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον
ελλησιν δε μωριαν **24** αυτοις δε τοις
κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον
θεου δυναμιν και θεου σοφian **25** οτι το
μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων
εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον
των ανθρωπων εστιν **26** βλεπετε γαρ
την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι
σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι
ου πολλοι ευγενεις **27** αλλα τα μωρα
του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους
σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του
κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη
τα ισχυρα **28** και τα αγενη του κοσμου και

τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση **29** οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον αυτου **30** εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις **31** ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελων υμιν το μαρτυριον του θεου **2** ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον **3** και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας **4** και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως **5** ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου **6** σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων (aiōn g165) **7** αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προσωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων (aiōn g165) **8** ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν (aiōn g165) **9** αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον **10** ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου **11** τις γαρ

οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου **12** ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν **13** α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικοις πνευματικα συγκρινοντες **14** ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι οτι πνευματικως ανακρινεται **15** ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται **16** τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3 και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην λαλησαι υμιν ως πνευματικοις αλλ ως σαρκικοις ως νηπιοις εν χριστω **2** γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ ηδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε **3** ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε **4** οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε **5** τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλω αλλ η διακονοι των πιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν **6** εγω εφυτευσα απολλω εποτισεν αλλ ο θεος ηυξανεν **7** ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος **8** ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον **9** θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε **10** κατα

την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος 3 εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας εποικοδομει 11 θεμελιον γαρ αλλον ουδεις αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω 4 ουδεν δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω ιησους ο χριστος 12 ει δε τις εποικοδομει δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον εστιν 5 ωστε μη προ καιρου τι κρινετε λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην 13 εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ γενησεται εκαστω απο του θεου 6 ταυτα δε δοκιμασει 14 ει τινος το εργον μνει ο αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και επωκοδομησεν μισθον ληψεται 15 ει τινος απολλω δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εις δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος 16 ουκ υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου οιδατε οτι νας θεου εστε και το πνευμα 7 τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ του θεου οικει εν υμιν 17 ει τις τον ναον ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεος μη λαβων 8 ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη ο γαρ νας του θεου αγιος εστιν οιτινες επλουτησατε χωρις ημων εβασιλευσατε εστε υμεις 18 μηδεις εαυτον εξαπατατω ει και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι υμιν συμβασιλευσωμεν 9 δοκω γαρ οτι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους (αιθn g165) 19 η γαρ σοφια του κοσμου τουτου απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελιοι και δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια ανθρωποις 10 ημεις μωροι δια χριστον αυτων 20 και παλιν κυριος γινωσκει τους υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεις διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις 21 ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις δε ατιμοι 11 αχρι της αρτι ωρας και παντα γαρ υμων εστιν 22 ειτε παυλος ειτε πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν απολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη και κολαφιζομεθα και αστατουμεν 12 ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις παντα υμων εστιν 23 υμεις δε χριστου χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν χριστος δε θεου διωκομενοι ανεχομεθα 13 βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εως αρτι 14 ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα

4 ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου 2 ο δε λοιπον ζητειται

αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω **15** νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ
εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν **16** το πασχα ημων υπερ ημων εθυθη χριστος
χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ **17** ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια
χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας **18** μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν
εγεννησα **19** παρακαλω ουν υμας μιμηται **20** αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας **21** εγραψα
μου γινεσθε **22** δια τουτο επεμφα υμιν **23** υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι
τιμοθεον ος εστιν τεκνον μου αγαπητον **24** πορνοις **25** και ου παντως τοις πορνοις
και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει **26** τας του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις η
οδους μου τας εν χριστω καθως πανταχου **27** αρπαξιν η ειδωλολατραις επει οφειλετε αρα
εν παση εκκλησια διδασκω **28** ως μη **29** εκ του κοσμου εξελθειν **30** νυνι δε εγραψα
ερχομενου δε μου προς υμας εφρυσιωθησαν **31** υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος
τινες **32** ελευσομαι δε ταχεως προς υμας **33** ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η
εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου **34** ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η
τον λογον των πεφρυσιωμενων αλλα την **35** αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν **36** τι
δυναμιν **37** ου γαρ εν λογω η βασιλεια του **38** γαρ μοι και τους εξω κρινειν ουχι τους εσω
θεου αλλ εν δυναμει **39** τι θελετε εν ραβδω **40** υμεις κρινετε **41** τους δε εξω ο θεος κρινει
ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι **42** και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων
πραοτητος

5 ολως ακουεται εν υμιν πορνεια και
τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν
ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατρος
εχειν **2** και υμεις πεφρυσιωμενοι εστε και
ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ
μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησας **3** εγω
μεν γαρ ως απων τω σωματι παρων δε τω
πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως
τουτο κατεργασαμενον **4** εν τω ονοματι του
κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων
υμων και του εμου πνευματος συν τη
δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου
5 παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα
εις ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα
σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου **6**
ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε
οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι **7**
εκκαθαρατε ουν την παλαιαν ζυμην ινα ητε

6 τολμα τις υμων πραγμα εχων προς
τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων
και ουχι επι των αγιων **2** ουκ οιδατε
οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει
εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιου εστε
κριτηριων ελαχιστων **3** ουκ οιδατε οτι
αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα **4**
βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους
εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους
καθιζετε **5** προς εντροπην υμιν λεγω
ουτως ουκ εστιν εν υμιν σοφος ουδε εις
ος δυναησεται διακριναι ανα μεσον του
αδελφου αυτου **6** αλλα αδελφος μετα
αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων
7 ηδη μεν ουν ολως ηττημα εν υμιν
εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων διατι
ουχι μαλλον αδικεισθε διατι ουχι μαλλον
αποστερεισθε **8** αλλα υμεις αδικειτε και
αποστερειτε και ταυτα αδελφους **9** η

ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα
 ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω
 πορνοι ουτε ειδωλοατραι ουτε μοιχοι **3** τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην
 ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται **10** ουτε ευνοιαν αποδιδωτω ομοιως δε και η γυνη
 κλεπται ουτε πλεονεκται ουτε μεθυσσι τω ανδρι **4** η γυνη του ιδιου σωματος ουκ
 ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ
 ου κληρονομησουσιν **11** και ταυτα τινες του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η
 ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε γυνη **5** μη αποστερειτε αλληλους ει μη τι αν
 αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε
 κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι
 ημων **12** παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμας ο
 συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω σατανας δια την ακρασιαν υμων **6** τουτο
 εξουσιασθησομαι υπο τινος **13** τα βρωματα δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην
 τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο **7** θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ως
 δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα
 το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω εχει εκ θεου ος μεν ουτως ος δε ουτως **8**
 και ο κυριος τω σωματι **14** ο δε θεος λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον
 και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ως καγω **9** ει δε
 δια της δυναμεως αυτου **15** ουκ οιδατε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον
 οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι **10** τοις δε
 αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω γεγαμηκοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλ ο
 πορνης μελη μη γενοιτο **16** η ουκ οιδατε κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι
 οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν **11** εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω
 εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν **17** ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη
 ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν αφιεναι **12** τοις δε λοιποις εγω λεγω ουχ ο
18 φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον
 εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη
 εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αφιετω αυτην **13** και γυνη ητις εχει ανδρα
 αμαρτανει **19** η ουκ οιδατε οτι το σωμα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ
 υμων νας του εν υμιν αγιου πνευματος αυτης μη αφιετω αυτον **14** ηγιασται γαρ ο
 εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται
 εαυτων **20** ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα
 δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε
 πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου αγια εστιν **15** ει δε ο απιστος χωριζεται
7 περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η
 γυναικος μη απτεσθαι **2** δια δε τας η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη

κεκληκεν ημας ο θεος 16 τι γαρ οιδας γυναι τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ
 ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει το σχημα του κοσμου τουτου 32 θελω δε
 την γυναικα σωσεις 17 ει μη εκαστω ως υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα
 εμερισεν ο θεος εκαστον ως κεκληκεν ο τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω 33 ο
 κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως
 ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι 18 αρεσει τη γυναικι 34 μεμερισται η γυνη
 περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του
 εν ακροβυστια τις εκληθη μη περιτεμενεσθω κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι
 19 η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως
 ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου αρεσει τω ανδρι 35 τουτο δε προς το υμων
 20 εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον
 ταυτη μενετω 21 δουλος εκληθης μη σοι υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσημον και
 μελετω αλλ ει και δυνασσαι ελευθερος ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως 36 ει
 γενεσθαι μαλλον χρησαι 22 ο γαρ εν κυριω δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου
 κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει
 ομοιως και ο ελευθερος κληθεις δουλος γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει
 εστιν χριστου 23 τιμησ ηγορασθητε μη γαμειτωσαν 37 ος δε εστηκεν εδραιος εν
 γινεσθε δουλοι ανθρωπων 24 εκαστος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε
 ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο
 τω θεω 25 περι δε των παρθενων επιταγην κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν
 κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως την εαυτου παρθενον καλως ποιει 38 ωστε
 ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι 26 και ο εκγαμιζων καλως ποιει ο δε μη
 νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την εκγαμιζων κρεισσον ποιει 39 γυνη δεδετα
 ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης
 το ουτως ειναι 27 δεδεσαι γυναικι μη εαν δε κοιμηθη ο ανηρ αυτης ελευθερα
 ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω
 γυναικα 28 εαν δε και γημης ουχ ημαρτες 40 μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη
 και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω
 θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιον οι τοιουτοι πνευμα θεου εχειν
 εγω δε υμων φειδομαι 29 τουτο δε φημι 8 περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι
 αδελφοι οτι ο καιρος συνεσταλμενος το παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι
 λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας η δε αγαπη οικοδομει 2 ει δε τις δοκει
 ως μη εχοντες ωσιν 30 και οι κλαιοντες ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθως
 ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως δει γνωνα 3 ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος
 μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη εγνωσται υπ αυτου 4 περι της βρωσεως
 κατεχοντες 31 και οι χρωμενοι τω κοσμω ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν

ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και
 ετερος ει μη εις 5 και γαρ ειπερ εισιν οι αδελφοι του κυριου και κηφας 6 η μονος
 λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι της εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν
 γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι του μη εργαζεσθαι 7 τις στρατευεται ιδιος
 πολλοι 6 αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και εκ
 τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τις ποιμαινει
 ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης
 αυτου 7 αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες ουκ εσθιει 8 μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω
 δε τη συνειδησει του ειδωλου εως αρτι ως η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει 9 εν γαρ τω
 ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις μωσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν
 αυτων ασθηνης ουσα μολυνεται 8 βρωμα αλωοντα μη των βοων μελει τω θεω 10 η
 δε ημας ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη
 εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν μη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν
 φαγωμεν υστερουμεθα 9 βλεπετε δε μηπως και ο αλωων της ελπιδος αυτου μετεχειν
 η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται επ ελπιδι 11 ει ημεις υμιν τα πνευματικα
 τοις ασθενουσιν 10 εαν γαρ τις ιδη σε τον εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα
 εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον θερισομεν 12 ει αλλοι της εξουσιας υμων
 ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ
 οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα
 εσθιειν 11 και απολειται ο ασθενων αδελφος στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω
 επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν 12 ευαγγελιω του χριστου 13 ουκ οιδατε οτι οι
 ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν
 και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω
 ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε 13 θυσιαστηριω συμμεριζονται 14 ουτως και
 διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον
 μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην
 τον αδελφον μου σκανδαλισω (αιθη g165) 15 εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ
9 ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν
 ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η
 εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν το καυχημα μου ινα τις κενωση 16 εαν
 κυριω 2 ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα
 αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγις της εμης αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι
 αποστολης υμεις εστε εν κυριω 3 η εμη εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι 17 ει γαρ
 απολογια τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε
 4 μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν ακων οικονομιαν πεπιστευμαι 18 τις συν
 5 μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος

αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως εν τω ευαγγελιω 19 ελευθερος γαρ ων κακεινοι επεθυμησαν 7 μηδε ειδωλολατραι εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα γινεσθε καθως τινες αυτων ως γεγραπται τους πλειονας κερδησω 20 και εγενομην εκαθισεν ο λαος φαγειν και πιειν και τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους ανεστησαν παιζειν 8 μηδε πορνευωμεν κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον ινα τους υπο νομον κερδησω 21 τοις εν μια ημερα εικοσιτριεις χιλιαδες 9 μηδε ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω εκπειραζωμεν τον χριστον καθως και τινες αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους αυτων επειρασαν και υπο των οφεων 22 εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθηνης απωλοντο 10 μηδε γογγυζετε καθως και ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο γεγονα τα παντα ινα παντως τινας σωσω υπο του ολοθρευτου 11 ταυτα δε παντα 23 τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα τυποι συνεβαινον εκεινοις εγραφη δε συγκοινωνος αυτου γενωμαι 24 ουκ οιδατε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηντησεν (aiōn g165) 12 τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε 25 πας δε ο 13 πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι ανθρωπινος πιστος δε ο θεος ος ουκ μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε ημεις δε αφαρτον 26 εγω τοιουν ουτως αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως πυκτευω ως εκβασιν του δυνασθαι υμας υπενεγκειν ουκ αερα δερων 27 αλλ υπωπιαζω μου 14 διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις ειδωλολατρειας 15 ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι 16 το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν 17 οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν 18 βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν 19 τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν 20 αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοις θυει και ου θεω ου θελω δε

10 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον 2 και παντες εις τον μωσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση 3 και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον 4 και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η δε πετρα ην ο χριστος 5 αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω 6

υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος 4 πας
21 ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα
ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην
κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων 22 αυτου 5 πασα δε γυνη προσευχομενη η
η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη
αυτου εσμεν 23 παντα μοι εξεστιν αλλ ου καταισχυνει την κεφαλην εαυτης εν γαρ
παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη 6 ει γαρ ου
ου παντα οικοδομει 24 μηδεις το εαυτου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε
ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος 25 αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι
παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε κατακαλυπτεσθω 7 ανηρ μεν γαρ ουκ
μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν 26 οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην
του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε
27 ει δε τις καλει υμας των απιστων και δοξα ανδρος εστιν 8 ου γαρ εστιν ανηρ
θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος 9 και
υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα
συνειδησιν 28 εαν δε τις υμιν ειπη τουτο αλλα γυνη δια τον ανδρα 10 δια τουτο
ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της
τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του κεφαλης δια τους αγγελους 11 πλην ουτε
γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης ανηρ χωρις γυναικος ουτε γυνη χωρις
29 συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου ανδρος εν κυριω 12 ωσπερ γαρ η γυνη
αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της
μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως 30 γυναικος τα δε παντα εκ του θεου 13 εν
ει δε εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα
υπερ ου εγω ευχαριστω 31 ειτε ουν εσθιετε ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι 14 η
ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν ουδε αυτη η φυσικη διδασκει υμας οτι ανηρ
θεου ποιειτε 32 απροσκοποι γινεσθε και μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν 15 γυνη
ιουδαιοις και ελλησιν και τη εκκλησια του δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη
θεου 33 καθως καγω παντα πασιν αρεσκω αντι περιβολαιου δεδοται αυτη 16 ει δε
μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην
των πολλων ινα σωθωσιν συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι

11 μιμηται μου γινεσθε καθως καγω του θεου 17 τουτο δε παραγγελλων ουκ
χριστου 2 επαινω δε υμας αδελφοι οτι επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις
παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα το ηττον συνερχεσθε 18 πρωτον μεν γαρ
υμιν τας παραδοσεις κατεχετε 3 θελω δε συνερχομενων υμων εν τη εκκλησια ακουω
υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι
ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο πιστευω 19 δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν

ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν **20** συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν **21** εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει **22** μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνυτε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω **23** εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδото ελαβεν αρτον **24** και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν **25** ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εις την εμην αναμνησιν **26** οσακις γαρ αν εσθητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρις ου αν ελθη **27** ωστε ος αν εσθη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιος ενοχος εσται του σωματος και αιματος του κυριου **28** δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω **29** ο γαρ εσθιων και πινων αναξιος κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου **30** δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι **31** ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα **32** κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν **33** ωστε

αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε **34** ει δε τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι

12 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν **2** οιδατε οτι εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι **3** διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω **4** διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα **5** και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτος κυριος **6** και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτος εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν **7** εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον **8** ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα **9** ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι **10** αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων **11** παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται **12** καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος **13** και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν **14** και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα **15** εαν ειπη

ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος 16 και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος 17 ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις 18 νυνι δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν 19 ει δε ην τα παντα εν μελος που το σωμα 20 νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα 21 ου δυναται δε οφθαλμος ειπειν τη χειρι χριαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χριαν υμων ουκ εχω 22 αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν 23 και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημοσυνην περισσοτεραν εχει 24 τα δε ευσημονα ημων ου χριαν εχει αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δους τιμην 25 ινα μη η σχισμα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη 26 και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελος συγχαιρει παντα τα μελη 27 υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους 28 και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων 29 μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις 30 μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαι λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν 31 ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13 εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον 2 και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουδεν ειμι 3 και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι 4 η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται 5 ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον 6 ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια 7 παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει 8 η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται 9 εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν 10 οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται 11 οτε ημην νηπιος ως νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην οτε δε γεγωνα ανηρ καταργηκα τα του νηπιου 12 βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην 13 νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14 διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι τα πνευματικα μαλλον δε ινα δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω προφητευητε **2** ο γαρ λαλων γλωσση ουκ δε και τω νοι **16** επει εαν ευλογησης ανθρωποις λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια **3** ο δε του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν και παρακλησιν και παραμυθιαν **4** ο λαλων **17** συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων ετερος ουκ οικοδομειται **18** ευχαριστω τω εκκλησιαν οικοδομει **5** θελω δε παντας θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα λαλων **19** αλλ εν εκκλησια θελω πεντε προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η λογους δια του νοος μου λαλησαι ινα και ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη **6** νυνι γλωσση **20** αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν φρεσιν τελειοι γινεσθε **21** εν τω νομω λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν η εν προφητεια η εν διδαχη **7** ομως τα χειλεισιν ετεροις λαλησω τω λαω τουτω αφυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη κυριος **22** ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η κιθαριζομενον **8** και γαρ εαν αδηλον φωνην δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον πιστευουσιν **23** εαν ουν συνελθη η εκκλησια **9** ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε **24** εαν δε παντες **10** τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η κοσμω και ουδεν αφωνον **11** εαν ουν μη ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω υπο παντων **25** και ουτως τα κρυπτα της λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως βαρβαρος **12** ουτως και υμεις επει ζηλωται πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω εστε πνευματων προς την οικοδομην της απαγγελων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε **13** **26** τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει ινα διερμηνευη **14** εαν γαρ προσευχωμαι γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε εχει παντα προς οικοδομην γενεσθω **27** ειτε νους μου ακαρπος εστιν **15** τι ουν εστιν γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον

τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω **6** επειτα ωφθη επανω
28 εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν **7** πεντακοσιοις αδελφοις εφραπαξ εξ ων οι
 εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω **8** πλειους μενουσιν εως αρτι τινες δε και
29 προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν **9** επειτα ωφθη ιακωβω ειτα
 και οι αλλοι διακρινετωσαν **30** εαν δε **10** τοις αποστολοις πασιν **8** εσχατον δε παντων
 αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος **9** ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι **9** εγω
 σιγατω **31** δυνασθε γαρ καθ ενα παντες **10** γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος
 προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και **11** ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι
 παντες παρακαλωνται **32** και πνευματα **12** εδωξα την εκκλησιαν του θεου **10** χαριτι
 προφητων προφηταις υποτασσεται **33** ου **13** δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις
 γαρ εστιν ακαταστασις ο θεος αλλ ειρηνης **14** εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον
 ως εν πασαις ταις εκκλησιαις των αγιων **15** αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η
34 αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιαις **16** χαρις του θεου η συν εμοι **11** ειτε ουν εγω
 σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις **17** ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως
 λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο **18** επιστευσατε **12** ει δε χριστος κηρυσσεται
 νομος λεγει **35** ει δε τι μαθειν θελουσιν εν **19** οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν
 οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν **20** τινες εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ
 αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια **21** εστιν **13** ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν
 λαλειν **36** η αφ υμων ο λογος του θεου **22** ουδε χριστος εγηγερται **14** ει δε χριστος
 εξηλθεν η εις υμας μονους κατηντησεν **37** ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα
 ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος **23** ημων κενη δε και η πιστις υμων **15**
 επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι του κυριου **24** ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του
 εισιν εντολαι **38** ει δε τις αγνοει αγνοειτω **25** θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι
39 ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν **26** ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ
 και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυετε **40** αρα νεκροι ουκ εγειρονται **16** ει γαρ νεκροι
 παντα ευσχημονως και κατα ταξιν γινεσθω **27** ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται
15 γνωριζω δε υμιν αδελφοι **28** **17** ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η
 ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο **29** πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιας
 και παρελαβετε εν ω και εστηκατε **2** δι ου **30** υμων **18** αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω
 και σωζεσθε τινη λογω ευηγγελισαμην υμιν **31** απωλοντο **19** ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτες
 ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε **32** εσμεν εν χριστω μονον ελεεινοτεροι
3 παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και **33** παντων ανθρωπων εσμεν **20** νυνι δε
 παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των **34** χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των
 αμαρτιων ημων κατα τας γραφας **4** και οτι **35** ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου
 εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα **36** αναστασις νεκρων **22** ωσπερ γαρ εν τω αδαμ
 κατα τας γραφας **5** και οτι ωφθη κηφα

παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω αυτω διδωσιν σωμα καθως ηθελησεν και
χριστω παντες ζωοποιηθησονται 23 εκαστος εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα
δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος 39 ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη
επειτα οι χριστου εν τη παρουσια αυτου 24 μεν σαρξ ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων
ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων 40 και
τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ
αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν 25 ετερα μεν η των επουραنيων δοξα ετερα
δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρις ου αν θη δε η των επιγειων 41 αλλη δοξα ηλιου
παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα
26 εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος 27 αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν
παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου δοξη 42 ουτως και η αναστασις των νεκρων
οταν δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια
οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα 43 σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη
28 οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και σπειρεται εν ασθeneia εγειρεται εν δυναμει
αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι 44 σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα
αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και
πασιν 29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι εστιν σωμα πνευματικον 45 ουτως και
υπερ των νεκρων ει ολως νεκροι ουκ γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος
εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις
νεκρων 30 τι και ημεις κινδυνευομεν πνευμα ζωοποιουν 46 αλλ ου πρωτον το
πασαν ωραν 31 καθ ημεραν αποθνησκω πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το
νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν πνευματικον 47 ο πρωτος ανθρωπος εκ γης
χριστω ιησου τω κυριω ημων 32 ει κατα χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ
ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το ουρανου 48 οιος ο χοικος τοιουτοι και οι
οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και
και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν οι επουρανιοι 49 και καθως εφορεσαμεν
33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρησθ την εικονα του χοικου φορεσομεν και
ομιλιαι κακαι 34 εκνηψατε δικαιως και την εικονα του επουρανιου 50 τουτο δε
μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν
εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω 35 αλλ θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η
ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει 51
σωματι ερχονται 36 αφρον συ ο σπειρεις ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου
ου ζωοποιεεται εαν μη αποθανη 37 και κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα
ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον 52 εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη
σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι
σιτου η τινος των λοιπων 38 ο δε θεος νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις

αλλαγησομεθα 53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν 54 οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος 55 που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος (Hadēs g86) 56 το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος 57 τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου 58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16 περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξα ταις εκκλησιαις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε 2 κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται 3 οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ 4 εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται 5 ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι 6 προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι 7 ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη 8 επιμεινω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης 9 θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολλοι 10 εαν δε ελθη

τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως και εγω 11 μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων 12 περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση 13 γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε 14 παντα υμων εν αγαπη γινεσθω 15 παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους 16 ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι 17 χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν 18 ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους 19 ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια 20 ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω 21 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου 22 ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα 23 η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων 24 η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

Προς Κορινθίους Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως **4** ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου **5** οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων **6** ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων **7** ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως **8** ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην **9** αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους **10** ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εις ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται

11 συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων **12** η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερω δε προς υμας **13** ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι και εως τελους επιγνωσεσθε **14** καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου **15** και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προς υμας ελθειν προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε **16** και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν **17** τουτο ουν βουλευομενος μη τι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου **18** πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου **19** ο γαρ του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν **20** οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων **21** ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χριστας ημας θεος **22** ο και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων **23** εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην

οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον 24 ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν ελθειν εν λυπη προς υμας 2 ει γαρ εγω λυπω υμας και τις εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου 3 και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν 4 εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμας 5 ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλ απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας 6 ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων 7 ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος 8 διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην 9 εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε 10 ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου 11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν 12 ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω 13 ουκ εσχικα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν 14 τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την

οσην της γνωσεως αυτου φανεροντι δι ημων εν παντι τοπω 15 οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις 16 οις μεν οσημ θανατου εις θανατον οις δε οσημ ζωης εις ζων και προς ταυτα τις ικανος 17 ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι καπηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3 αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν η μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων 2 η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιας ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων 3 φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιας σαρκιναις 4 πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον 5 ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου 6 ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτεινει το δε πνευμα ζωοποιει 7 ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην 8 πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη 9 ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη 10 και γαρ ουδε

δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τωτω τω **δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου**
μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης **δοξης** **(αιθη g165)** 5 ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα
11 ει γαρ το καταργουμενον δια **δοξης** χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους
πολλω μαλλον το μενον εν **δοξη** 12 εχοντες υμων δια ιησουν 6 οτι ο θεος ο ειπων εκ
ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρηρησια σκοτους φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις
χρωμεθα 13 και ου καθαπερ **μωσης** ετιθει καρδιας ημων προς φωτισμον της γνωσεως
καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς της **δοξης** του θεου εν προσωπω ιησου
το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις χριστου 7 εχομεν δε τον θησαυρον τουτον
το τελος του καταργουμενου 14 αλλ εν οστρακινους σκευεσιν ινα η υπερβολη της
επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων 8 εν
της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι
αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι 9
μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι
καταργειται 15 αλλ εως σημερον ηνικα καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι 10
αναγιγνωσκειται **μωσης** καλυμμα επι την παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου
καρδιαν αυτων κειται 16 ηνικα δ αν εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη
επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη
καλυμμα 17 ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου 11 αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον
δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια 18 ημεις παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη
δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι
δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην ημων 12 ωστε ο μεν θανατος εν ημιν
εικονα μεταμορφουμεθα απο **δοξης** εις ενεργειται η δε ζωη εν υμιν 13 εχοντες
δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το
4 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και
καθως ηληθημεν ουκ εκκακουμεν 2 ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν 14
αλλ απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν
μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε και ημας δια ιησου εγερει και παραστησει
δολουντες τον λογον του θεου αλλα συν υμιν 15 τα γαρ παντα δι υμας ινα η
τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την
εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ευχαριστιαν περισσευση εις την **δοξαν** του
ενωπιον του θεου 3 ει δε και εστιν θεου 16 διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο
κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο
απολλυμενοις εστιν **κεκαλυμμενον** 4 εν εσωθεν ανακαινουνται ημερα και ημερα 17 το
οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων
τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον
αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της βαρος **δοξης** κατεργαζεται ημιν **(aiθnios g166)**

18 μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα
αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα
προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια
(aiōnios g166)

5 οίδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων
οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομην
εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον
αιωνιον εν τοις ουρανοις (aiōnios g166) 2 και
γαρ εν τω στεναζομεν το οικητηριον
ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι
επιποθουντες 3 ειγε και ενδυσασθαι ου
γυμνοι ευρεθησομεθα 4 και γαρ οι οντες εν
τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου
θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα
καταποθη το θνητον υπο της ζωης 5 ο δε
κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο
και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος
6 θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι
ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν
απο του κυριου 7 δια πιστεως γαρ
περιπατουμεν ου δια ειδους 8 θαρρουμεν
δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι
εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον
κυριον 9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε
ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι
αυτω ειναι 10 τους γαρ παντας ημας
φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος
του χριστου ινα κομισηται εκαστος τα
δια του σωματος προς α επραξεν ειτε
αγαθον ειτε κακον 11 ειδοτες ουν τον
φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν
θεω δε πεφανερωμεθα ελπίζω δε και εν
ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι 12
ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν
αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος
υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω

καυχωμενους και ου καρδια 13 ειτε γαρ
εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν 14
η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας
κριναντας τουτο οτι ει εις υπερ παντων
απεθανεν αρα οι παντες απεθανον 15
και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες
μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων
αποθανοντι και εγερθεντι 16 ωστε ημεις
απο του νυν ουδενα οίδαμεν κατα σαρκα
ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον
αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν 17 ωστε ει τις
εν χριστω καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν
ιδου γεγονεν καινα τα παντα 18 τα δε
παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος
ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος
ημιν την διακονιαν της καταλλαγης
19 ως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον
καταλασσων εαυτω μη λογιζομενος
αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος
εν ημιν τον λογον της καταλλαγης 20 υπερ
χριστου ουν πρεσβευομεν ως του θεου
παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ
χριστου καταλλαγητε τω θεω 21 τον γαρ
μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν
εποιησεν ινα ημεις γινωμεθα δικαιοσυνη
θεου εν αυτω

6 συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη
εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι
υμας 2 λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα
σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι
ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν
ημερα σωτηριας 3 μηδεμια εν μηδενι
διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η
διακονια 4 αλλ εν παντι συνιστωντες
εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη
πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν

στενοχωριας 5 εν πληγαις εν φυλακαις 7 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας εν ακαταστασαις εν κοποις εν αγρυπνιαις αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο εν νηστειαις 6 εν αγνοτητι εν γνωσει εν παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου 2 αγιω εν αγαπη ανυποκριτω 7 εν λογω χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν 3 της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ 8 δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εις το και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις συναποθανειν και συζην 4 πολλη μοι 9 ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι παρρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει παιδευομενοι και μη θανατουμενοι 10 ως υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη λυπουμενοι αιει δε χαιροντες ως πτωχοι θλιψει ημων 5 και γαρ ελθοντων ημων πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν και παντα κατεχοντες 11 το στομα ημων η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι 6 αλλ ο ημων πεπλατυνται 12 ου στενοχωρεισθε εν παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου 7 ου υμων 13 την δε αυτην αντιμισθιαν ως μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και τεκνοις λεγω πλατυνητε και υμεις 14 εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τις αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τις τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ δε κοινωνια φωτι προς σκοτος 15 τις δε εμου ωστε με μαλλον χαρηναι 8 οτι ει συμφωνησις χριστω προς βελιαλ η τις μερις και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου πιστω μετα απιστου 16 τις δε συγκαταθεσις μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ νας γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ωραν ελυπησεν υμας 9 νυν χαιρω ουχ ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μοι μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα λαος 17 διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων 10 η γαρ αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας 18 και αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του εσομαι υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται 11 ιδου μοι εις υιους και θυγατερας λεγει κυριος γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι παντοκρατωρ υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα

φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων αγνους ειναι εν τω πραγματι 12 αρα εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι ει και εγραφα υμιν ουχ εινεκεν του περισσευητε 8 ου κατ επιταγην λεγω αλλα αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδην αγαπης γνησιον δοκιμαζων 9 γινωσκετε γαρ ημων την υπερ υμων προς υμας ενωπιον την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου του θεου 13 δια τουτο παρακεκλημεθα οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων ινα επι τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε δε μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου 10 και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μονον το παντων υμων 14 οτι ει τι αυτω υπερ υμων ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντα απο περυσι 11 νυνι δε και το ποιησαι εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ 15 και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις του εχειν 12 ει γαρ η προθυμια προκειται υμας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου ουκ εχει 13 ου γαρ ινα αλλοις ανεσις εδεξασθε αυτον 16 χαιρω ουν οτι εν παντι υμιν δε θλιψις αλλ εξ ισοτητος εν τω θαρρω εν υμιν νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το

8 γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας 2 οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισευσεν εις τον πλουτον της απλοτητος αυτων 3 οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι 4 μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους δεξασθαι ημας 5 και ου καθως ηλπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν 19 ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου 6 εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην 7 αλλ ωσπερ 20 στελλομενοι τουτο μη

τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη καθως προαιρειται τη καρδια μη εκ τη διακονουμενη υφ ημων **21** προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων **22** συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα εν νυνη δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας **23** ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμοσ και εις υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου **24** την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εις αυτους ενδειξασθε και εις προσωπον των εκκλησιων

9 περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιουσ περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν **2** οίδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας **3** επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε **4** μηπως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεωσ **5** αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ωσπερ πλεονεξιαν **6** τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιασ και θερισει **7** εκαστος εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα

λυπησ η εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ **8** δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον **9** καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα (aiōn g165) **10** ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων **11** εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω **12** οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω **13** δια της δοκιμησ της διακονιασ ταυτησ δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιασ υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιασ εις αυτους και εις παντας **14** και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμασ δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν **15** χαρισ δε τω θεω επι τη ανεκδιγητη αυτου δωρεα

10 αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια της πραοτητοσ και επιεικειασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εις υμασ **2** δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τους λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ **3** εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα

σάρκα στρατευομεθα 4 τα γαρ οπλα της αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων 5 περισσειαν 16 εις τα υπερεκεινα υμων λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου τα ετοιμα καυχησασθαι 17 ο δε καυχωμενος και αιχμαλτιζοντες παν νοημα εις την εν κυριω καυχασθω 18 ου γαρ ο εαυτον υπακοην του χριστου 6 και εν ετοιμω συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν κυριος συνιστησιν

πληρωθη υμων η υπακοη 7 τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου 8 εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι 9 ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων 10 οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος 11 τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω 12 ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν 13 ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων 14 ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου 15 ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριois κοποις ελπιδα δε εχοντες

11 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου 2 ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμωσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω 3 φοβουμαι δε μηπως ως ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον 4 ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ηνειχεσθε 5 λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων 6 ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας 7 η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν 8 αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν 9 και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω 10 εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας 11

διατι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν εθνων κινδυνους εν πολει κινδυνους εν
12 ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την ερημια κινδυνους εν θαλασση κινδυνους εν
αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ψευδαδελφοις 27 εν κοπω και μοχθω εν
ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διψει εν
13 οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι
δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους 28 χωρις των παρεκτος η επισυστασις μου
χριστου 14 και ου θαυμαστον αυτος γαρ η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των
ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον εκκλησιων 29 τις ασθενει και ουκ ασθενω
φωτος 15 ου μεγα ουν ει και οι διακονοι τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι
αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι 30 ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου
δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα καυχησομαι 31 ο θεος και πατηρ του κυριου
εργα αυτων 16 παλιν λεγω μη τις με δοξη ημων ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητος
αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι (αιῶν
δεξασθε με ινα μικρον τι καγω καυχησωμαι g165) 32 εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του
17 ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως βασιλεως εφρουρει την δαμασκηνων πολιν
εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της πιασαι με θελων 33 και δια θυριδος εν
καυχησης 18 επει πολλοι καυχωνται κατα σαργανη εχαλασθην δια του τειχους και
την σαρκα καγω καυχησομαι 19 ηδεως γαρ εξεφυγον τας χειρας αυτου
ανεχεσθε των αφρωνων φρονιμοι οντες 20 12 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι
ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις ελευσομαι γαρ εις οπτασις και
κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται αποκαλυψει κυριου 2 οιδα ανθρωπον εν
ει τις υμας εις προσωπον δερει 21 κατα χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν
ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενησαμεν εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτος του σωματος
ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω ουκ οιδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον
καγω 22 εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται τοιουτον εως τριτου ουρανου 3 και οιδα
εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε
23 διακονοι χριστου εισιν παραφρωνων εκτος του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν 4
λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν
εν πληγαις υπερβαλλοντως εν φυλακαις αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω
περισσοτερωσ εν θανατοις πολλακις 24 λαλησαι 5 υπερ του τοιουτου καυχησομαι
υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν
μιαν ελαβον 25 τρις ερραβδισθην απαξ ταις ασθενειαις μου 6 εαν γαρ θελησω
ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν
εν τω βυθω πεποιηκα 26 οδοιποριαις γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται
πολλακις κινδυνους ποταμων κινδυνους υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου 7 και
ληστων κινδυνους εκ γενους κινδυνους εξ τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη

υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου
αγγελος σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι
υπεραιρωμαι 8 υπερ τουτου τρις τον κυριον υπερ της υμων οικοδομης 20 φοβουμαι γαρ
παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου 9 και μηπως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας
ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπως
δυναμις μου εν ασθeneια τελειουται ηδιστα ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια
ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθeneιαις ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασιαι 21
μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις μη παλιν ελθοντα με ταπεινωση ο θεος
του χριστου 10 διο ευδοκω εν ασθeneιαις μου προς υμας και πενθησω πολλους των
εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων
εν στενοχωριαις υπερ χριστου οταν γαρ επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια
ασθενω τοτε δυνατος ειμι 11 γεγωνα αφρων η επραξαν

13 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι
στοματος δυο μαρτυρων και τριων
ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ
σταθησεται παν ρημα 2 προειρηκα και
υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και
προλεγω ως παρων το δευτερον και απων
ουδεν ειμι 12 τα μεν σημεια του αποστολου
νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις
κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν
λοιποις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν
σημειοις και τερασιν και δυναμεσιν 13 τι γαρ
ου φεισομαι 3 επει δοκιμην ζητειτε του
εστιν ο ηττηθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας
εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας
ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων
ουκ ασθeneι αλλα δυνατει εν υμιν 4
χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην 14 ιδου
και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθeneιας αλλα
τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμας και ου
ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ και ημεις
καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων
ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν
αλλ υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις
αυτω εκ δυναμεωσ θεου εις υμασ 5 εαυτουσ
γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοις
πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτουσ
τεκνοις 15 εγω δε ηδιστα δαπανησω και
δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτουσ
εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων
οτι ιησουσ χριστουσ εν υμιν εστιν ει μη τι
ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον
αδοκιμοι εστε 6 ελπιζω δε οτι γνωσεσθε
αγαπωμαι 16 εστω δε εγω ου κατεβαρησα
οτι ημεισ ουκ εσμεν αδοκιμοι 7 ευχομαι
υμασ αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ
δε προς τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον
ελαβον 17 μη τινα ων απεσταλκα προς
μηδεν ουχ ινα ημεισ δοκιμοι φανωμεν αλλ
υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ 18
ινα υμεισ το καλον ποιητε ημεισ δε ως
παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον
αδοκιμοι ωμεν 8 ου γαρ δυναμεθα τι κατα
αδελφον μη τι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ
ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου
τοισ αυτοισ ιχνεσιν 19 παλιν δοκειτε οτι
χαιρομεν γαρ οταν ημεισ ασθενωμεν υμεισ

δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την
υμων καταρτισιν **10** δια τουτο ταυτα απων
γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι
κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος
εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν
11 λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε
παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε
και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται
μεθ υμων **12** ασπασασθε αλληλους εν αγιω
φιληματι **13** ασπαζονται υμας οι αγιοι
παντες **14** η χαρις του κυριου ιησου χριστου
και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του
αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην

Προς Γαλατας

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων **2** και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου **4** του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων (αῑον g165) **5** ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην (αῑον g165) **6** θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον **7** ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου **8** αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζεται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω **9** ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω **10** αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην **11** γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον **12** ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου **13** ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν

αυτην **14** και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερως ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων **15** οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου **16** αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι **17** ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλ ανηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον **18** επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε **19** ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου **20** α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι **21** επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας **22** ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω **23** μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει **24** και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον **2** ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατα ιδιαν δε τοις δοκουσιν μηπως εις κενον τρεχω η εδραμον **3** αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι **4** δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την

ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω χριστου και ημεις εις χριστον ιησουν
 ιησου ινα ημας καταδουλωσωσνται 5 οισ επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ
 ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η χριστου και ουκ εξ εργαων νομου διοτι
 αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμασ ου δικαιωθησεται εξ εργαων νομου πασα
 6 απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι σαρξ 17 ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν
 ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι
 θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι αρα χριστοσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο
 δοκουντες ουδεν προσανεθεντο 7 αλλα 18 ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω
 τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το παραβατην εμαυτον συνιστημι 19 εγω γαρ
 ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω
 της περιτομησ 8 ο γαρ ενεργησασ πετρω 20 χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω
 εις αποστολην της περιτομησ ενηργησεν ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι
 και εμοι εις τα εθνη 9 και γνοντες την εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του
 χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ και κηφασ αγαπησαντοσ με και παραδοτοσ εαυτον
 και ιωαννησ οι δοκουντες στυλοι ειναι υπερ εμου 21 ουκ αθετω την χαριν του θεου
 δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστοσ
 ινα ημεις εις τα εθνη αυτοι δε εις την δωρεαν απεθανεν
 περιτομην 10 μονον των πτωχων ινα 3 ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν
 μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τη αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατ
 τουτο ποιησαι 11 οτε δε ηλθεν πετροσ εις οφθαλμοσ ιησοσ χριστοσ προεγραφη εν
 αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην υμιν εσταυρωμενοσ 2 τουτο μονον θελω
 οτι κατεγνωσμενοσ ην 12 προ του γαρ μαθειν αφ υμων εξ εργαων νομου το πνευμα
 ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των εθνων ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ 3 ουτωσ
 συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν
 αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ σαρκι επιτελεισθε 4 τοσαυτα επαθετε εικη
 περιτομησ 13 και συνυπεκριθησαν αυτω ειγε και εικη 5 ο ουν επιχορηγων υμιν το
 και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ
 συναπηχθη αυτων τη υποκρισει 14 αλλ εργαων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ 6 καθωσ
 οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη
 αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω αυτω εις δικαιοσυνην 7 γινωσκετε αρα
 εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ
 εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαικωσ τι τα 8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ
 εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν 15 ημεις φυσει δικαιοι τα εθνη ο θεοσ προευηγγελισατο τω
 ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι 16 αβρααμ οτι ευλογηθησονται εν σοι παντα
 ειδοτεσ οτι ου δικαιουται ανθρωποσ εξ τα εθνη 9 ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται
 εργαων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου συν τω πιστω αβρααμ 10 οσοι γαρ εξ εργαων

νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως γαρ επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει εν ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν 23 πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον νομου του ποιησαι αυτα 11 οτι δε εν νομω εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι 24 ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται 12 ο δε νομος ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα εις χριστον ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν ανθρωπος ζησεται εν αυτοις 13 χριστος 25 ελθουσης δε της πιστεως ουκετι υπο ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου παιδαγωγων εσμεν 26 παντες γαρ υιοι θεου γενομενος υπερ ημων καταρα γεγραπται εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου 27 γαρ επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ξυλου 14 ινα εις τα εθνη η ευλογια του ενεδυσασθε 28 ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν πιστεως 15 αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω χριστω ιησου 29 ει δε υμεις χριστου αρα του ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν ουδεις αθετει η επιδιατασσεται 16 τω δε κληρονομοι

αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος 17 τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν 18 ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ο θεος 19 τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρις ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου 20 ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν 21 ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη 22 αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο

4 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων 2 αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος 3 ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι 4 οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον 5 ινα τους υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν 6 οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ 7 ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου 8 αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις 9 νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε

παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια ος ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν
 παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε 10 ημερας μητηρ παντων ημων 27 γεγραπται γαρ
 παρατηρεισθε και μηνας και καιρους και ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον
 ενιαυτους 11 φοβουμαι υμας μηπως εικη και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα
 κεκοπιακα εις υμας 12 γινεσθε ως εγω τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης
 οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων τον ανδρα 28 ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ
 ουδεν με ηδικησατε 13 οιδατε δε οτι δι επαγγελιας τεκνα εσμεν 29 αλλ ωσπερ τοτε
 ασθενηιαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν ο κατα σαρκα γεννηθεις εδιωκεν τον κατα
 το προτερον 14 και τον πειρασμον μου πνευμα ουτως και νυν 30 αλλα τι λεγει η
 τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον
 ουδε εξεπτυσατε αλλ ως αγγελον θεου αυτης ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της
 δεξασθε με ως χριστον ιησουν 15 τις παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας 31
 ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα
 υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων αλλα της ελευθερας
 εξορυξαντες αν εδωκατε μοι 16 ωστε 5 τη ελευθερια ουν η χριστος ημας
 εχθρος υμων γεγωνα αληθευον υμιν 17 ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν
 ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι ζυγω δουλειας ενεχεσθε 2 ιδε εγω παυλος
 υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε 18 λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος
 καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε υμας ουδεν ωφελησει 3 μαρτυρομαι δε
 και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω
 19 τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρις ου οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον
 μορφωθη χριστος εν υμιν 20 ηθελον δε ποιησαι 4 κατηργηθητε απο του χριστου
 παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος
 φωνην μου οτι απορομαι εν υμιν 21 εξεπεσατε 5 ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως
 λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες εινα ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα 6 εν
 τον νομον ουκ ακουετε 22 γεγραπται γαρ γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει
 οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης
 παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας 23 ενεργουμενη 7 ετρεχετε καλως τις υμας
 αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα ανεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι 8 η
 γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας 9
 επαγγελιας 24 ατινα εστιν αλληγορουμενα μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι 10 εγω
 αυται γαρ εισιν αι δυο διαθηκαι μια μεν απο πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο
 ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει
 αγαρ 25 το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη το κριμα οστις αν η 11 εγω δε αδελφοι ει
 αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα
 δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης 26 η δε κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου 12

οφελον και αποκοψονται οι αναστατοντες πειρασθης 2 αλληλων τα βαρη βασταζετε υμας 13 υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις χριστου 3 ει γαρ δοκει τις εινα τι μηδεν αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης ων εαυτον φρεναπατα 4 το δε εργον δουλευετε αλληλοις 14 ο γαρ πας νομος εν εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ πλησιον σου ως εαυτον 15 ει δε αλληλους εις τον ετερον 5 εκαστος γαρ το ιδιον δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο φορτιον βαστασει 6 κοινωνειτω δε ο αλληλων αναλωθητε 16 λεγω δε πνευματι κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη εν πασιν αγαθοις 7 μη πλανασθε θεος ου τελεσητε 17 η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος τουτο και θερισει 8 οτι ο σπειρων εις ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει αν θελητε ταυτα ποιητε 18 ει δε πνευματι φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του αγεσθε ουκ εστε υπο νομον 19 φανερα πνευματος θερισει ζωνη αιωνιον (aiōnios g166) 9 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια 20 καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ειδωλολατρεια φαρμακεια εχθραι ερεις 10 αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασαι αιρεσεις το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς 21 φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα τους οικειους της πιστεως 11 ιδετε ηλικους ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι 12 προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν 22 ο ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμεσθαι δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσνη διωκωνται 13 ουδε γαρ οι περιτενομενοι πιστις 23 πραοτης εγκρατεια κατα των αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν τοιουτων ουκ εστιν νομος 24 οι δε του υμας περιτεμεσθαι ινα εν τη υμετερα χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις σαρκι καυχησωνται 14 εμοι δε μη γενοιτο παθημασιν και ταις επιθυμιας 25 ει καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος 26 μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους εσταυρωται καγω τω κοσμω 15 εν γαρ προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις 16 και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου 17 του λοιπου κοπους μοι μηδεις

παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου
ιησου εν τω σωματι μου βασταζω 18 η
χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα
του πνευματος υμων αδελφοι αμην

Προς Εφεσιους

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω **4** καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη **5** προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου **6** εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω **7** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου **8** ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει **9** γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω **10** εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα τε εν τοις ουρανοις και τα επι της γης **11** εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου **12** εις το ειναι ημας εις επαινον της δοξης αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω **13** εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω

πνευματι της επαγγελιας τω αγιω **14** ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου **15** δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους **16** ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου **17** ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου **18** πεφωτισμενους τους οφθαλμους της διανοιας υμων εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις **19** και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου **20** ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις **21** υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι (aiōn g165) **22** και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια **23** ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιας **2** εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις

υιοις της απειθειας (aiōn g165) **3** εν οις και εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα ποιων ειρηνην **16** και αποκαταλλαξη τους θεληματα της σαρκος και των διανοιων αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του και ημεν τεκνα φυσει οργης ως και σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω οι λοιποι **4** ο δε θεος πλουσιος ων εν **17** και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην τοις μακραν και τοις εγγυς **18** οτι δι αυτου ηγαπησεν ημας **5** και οντας ημας νεκρους εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω εν ενι πνευματι προς τον πατερα **19** αρα χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι **6** και ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις συμπολιται των αγιων και οικειοι του επουρανιου εν χριστω ιησου **7** ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου (aiōn g165) **8** τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον **9** ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται **10** αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν **11** διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου **12** οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω **13** νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυς εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου **14** αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας **15** την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων

3 τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων **2** ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας **3** οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως προεγραψα εν ολιγω **4** προς ο δυνασθε αναγιωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου **5** ο εν ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι **6** ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου **7** ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου **8** εμοι τω

ελαχιστοτερω παντων των αγιων εδοθη η χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων αμην (aiōn g165)

9 και φωτισαι παντας τις η κοινωνια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου (aiōn g165)

10 ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσαις εν τοις επουρανοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου

11 κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων (aiōn g165)

12 εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου

13 διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων

14 τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

15 εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται

16 ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον

17 κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις υμων

18 εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και βαθος και υψος

19 γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου

20 τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκ περισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν

21 αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων αμην (aiōn g165)

4 παρακαλω συν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε

2 μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραοτητος μετα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη

3 σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης

4 εν σωμα και εν πνευμα καθως και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως υμων

5 εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα

6 εις θεος και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν υμιν

7 ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου

8 διο λεγει αναβας εις υψος ηχημαλτευσεν αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις

9 το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα κατωτερα μερη της γης

10 ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα

11 και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους

12 προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου

13 μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την ενοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου

14 ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης

15 αληθευοντες

δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος παντα ος εστιν η κεφαλη ο χριστος 16 προς οικοδομην της χρειας ινα δω χαριν εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον τοις ακουουσιν 30 και μη λυπειτε το πνευμα και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος ημεραν απολυτρωσεως 31 πασα πικρια και εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη αρθητω αφ υμων συν παση κακια 32 γινεσθε 17 τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν δε εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχνοι κυριω μηκετι υμας περιπατειν καθως και χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του χριστω εχαρισατο υμιν νοος αυτων 18 εσκοτισμενοι τη διανοια 5 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου αγαπητα 2 και περιπατειτε εν αγαπη δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων 19 παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν οιτινες απηληγκοτες εαυτους παρεδωκαν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας 3 τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει εν πλεονεξια 20 υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε αγιοις 4 και αισχροτης και μωρολογια τον χριστον 21 ειγε αυτον ηκουσατε και η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια μαλλον ευχαριστια 5 τουτο γαρ εστε εν τω ιησου 22 αποθεσθαι υμας κατα γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας πλεονεκτικος ος εστιν ειδωλολατρης ουκ χει επιθυμιας της απατης 23 ανανεουσθαι κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου δε τω πνευματι του νοος υμων 24 και και θεου 6 μηδεις υμας απατατω κενοις ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και θεου επι τους υιους της απειθειας 7 μη οσιοτητι της αληθειας 25 διο αποθεμενοι ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων 8 ητε γαρ το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων τεκνα φωτος περιπατειτε 9 ο γαρ καρπος του μελη 26 οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω δικαιοσυνη και αληθεια 10 δοκιμαζοντες υμων 27 μητε διδοτε τοπον τω διαβολω τι εστιν ευαρεστον τω κυριω 11 και μη 28 ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον του του σκοτους μαλλον δε και ελεγχετε 12 τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εστιν και λεγειν 13 τα δε παντα ελεγχομενα εχοντι 29 πας λογος σαπρος εκ του στοματος

υπο του φωτος φανερωται παν γαρ το εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και φανερουμενον φως εστιν 14 διο λεγει θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εγειραι ο καθευδων και αναστα εκ των εκκλησιαν 30 οτι μελη εσμεν του σωματος νεκρων και επιφαισει σοι ο χριστος 15 αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατειτε μη οστεων αυτου 31 αντι τουτου καταλειψει ως ασοφοι αλλ ως σοφοι 16 εξαγοραζομενοι ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν και προσκολληθησεται προς την γυναικα 17 δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν συνιεντες τι το θελημα του κυριου 18 και 32 το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν αλλα πληρουσθε εν πνευματι 19 λαλουντες 33 πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα καρδια υμων τω κυριω 20 ευχαριστουντες 6 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον 2 τιμα κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν πατρι 21 υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω εντολη πρωτη εν επαγγελια 3 ινα ευ σοι θεου 22 αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν γενηται και εση μακροχροنيος επι της γης υποτασσεσθε ως τω κυριω 23 οτι ο ανηρ 4 και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος νουθεσια κυριου 5 οι δουλοι υπακουετε εστιν σωτηρ του σωματος 24 αλλ ωσπερ η τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν τω χριστω 6 μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως παντι 25 οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του χριστου εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ 7 μετ ευνοιας δουλευοντες ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις 8 ειδοτες οτι ο εαν τι και ουκ ανθρωποις 8 ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος 9 και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω 10 το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος

αυτου 11 ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδειας του διαβολου 12 οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανιοις (aiōn g165) 13 δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυναθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι 14 στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης 15 και υποδησασαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης 16 επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνασεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι 17 και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου 18 δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων 19 και υπερ εμου ινα μοι δοθειη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου 20 υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ως δει με λαλησαι 21 ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω 22 ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων 23 ειρηνη

Προς Φιλιππησιους

1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων **4** παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος **5** επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν **6** πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας ιησου χριστου **7** καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας **8** μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις ιησου χριστου **9** και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει **10** εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου **11** πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου **12** γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν **13** ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν **14** και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω

πεποιθοτας τοις δεσμοις μου περισσοτερως τολμαν αφοβως τον λογον λαλειν **15** τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν **16** οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου **17** οι δε εξ αγαπης ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι **18** τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι **19** οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου **20** κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνησομαι αλλ εν παση παρρησια ως παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω σωματι μου ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου **21** εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος **22** ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω **23** συνεχομαι γαρ εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον **24** το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας **25** και τουτο πεποιθως οιδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως **26** ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας **27** μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου

28 και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν αντικειμενων ητις αυτοις μεν εστιν ενδειξις κατεργαζεσθε 13 ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων απωλειας υμιν δε σωτηριας και τουτο απο εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν θεου 29 οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου υπερ της ευδοκιας 14 παντα ποιειτε χωρις ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα γογγυσμων και διαλογισμων 15 ινα γενησθε και το υπερ αυτου πασχειν 30 τον αυτον αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα αγωνα εχοντες οιον ειδετε εν εμοι και νυν εν μεσω γενεας σκολιας και διεστραμμενης ακουετε εν εμοι εν οις φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω 16

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τις κοινωνια πνευματος ει τινα σπλαγχνα και οικτιρμοι 2 πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες 3 μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων 4 μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος 5 τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου 6 ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω 7 αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος 8 και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου 9 διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα 10 ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων 11 και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος 12 ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα

λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα 17 αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν 18 το δ αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι 19 ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοtheon ταχεως πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων 20 ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει 21 οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα του χριστου ιησου 22 την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον 23 τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν απιδω τα περι εμε εξαυτης 24 πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι 25 αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμας 26 επειδη επιποθων ην παντας υμας και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθηνησεν 27 και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον θανατω αλλ ο θεος αυτον ηλησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυτην επι λυτη σχω 28 σπουδαιοτερως ουν επεμψα

αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε την εξαναστασιν των νεκρων **12** ουχ οτι καγω αλυποτερος ω **29** προσδεχεσθε ουν ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην τους τοιουτους εντιμους εχετε **30** οτι υπο του χριστου ιησου **13** αδελφοι εγω δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε ηγγισεν παραβουλευσαμενος τη ψυχη ινα τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε αναπληρωση το υμων υστερημα της προς εμπροσθεν επεκτεινομενος **14** κατα σκοπον με λειτουργιας διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεως του θεου εν χριστω ιησου **15** οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερως φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει **16** πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν **17** συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως εχετε τυπον ημας **18** πολλοι γαρ περιπατουσιν ους πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρους του σταυρου του χριστου **19** ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες **20** ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον **21** ος μετασηματισει το σωμα της ταπεινωσεως ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

3 το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεις **2** βλεπετε τους κυνας βλεπετε τους κακους εργατας βλεπετε την κατατομην **3** ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεω λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποητοτες **4** καιπερ εγω εχων πεποηθισιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος πεποηθεναι εν σαρκι εγω μαλλον **5** περιτομη οκταημερος εκ γενους ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιος εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιος **6** κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτος **7** αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν **8** αλλα μενουνγε και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω **9** και ευρεθω **4** ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την επιποθητοι χαρα και στεφανος μου ουτως εκ νομου αλλα την δια πιστεως χριστου στηκετε εν κυριω αγαπητοι **2** ευοδιαν την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει **10** παρακαλω και συντυχηνη παρακαλω το του γνωσαι αυτον και την δυναμιν της αυτο φρονειν εν κυριω **3** και ερωτω και σε αναστασεως αυτου και την κοινωνιαν των συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταις αιτινες παθηματων αυτου συμμορφουμενος τω εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και θανατω αυτου **11** ει πως καταντησω εις κλημεντος και των λοιπων συνεργων μου

ων τα ονοματα εν βιβλω ζωης 4 χαιρετε επαφροδιτου τα παρ υμων οσην ευωδιας
εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε 5 το θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω 19 ο δε
επειικες υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποις θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων
ο κυριος εγγυς 6 μηδεν μεριμνατε αλλ κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω
εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ιησου 20 τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα
ευχαριστιας τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω εις τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165)
προς τον θεον 7 και η ειρηνη του θεου 21 ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου
η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τας ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι 22
καρδιας υμων και τα νοηματα υμων εν ασπαζονται υμας παντες οι αγιοι μαλιστα
χριστω ιησου 8 το λοιπον αδελφοι οσα δε οι εκ της καισαρος οικιας 23 η χαρις του
εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων
αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τις υμων αμην
αρετη και ει τις επαινος ταυτα λογιζεσθε 9
α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε
και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και
ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων 10
εχαρην δε εν κυριω μεγαλως οτι ηδη ποτε
ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και
εφρονειτε ηκαιρεισθε δε 11 ουχ οτι καθ
υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οις ειμι
αυταρκης ειναι 12 οίδα και ταπεινουσθαι
οίδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν
μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και
περισσευειν και υστερεισθαι 13 παντα
ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω 14
πλην καλως εποιησατε συγκοινωνησαντες
μου τη θλιψει 15 οιδατε δε και υμεις
φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου
οτε εξηλθον απο μακεδονιας ουδεμια μοι
εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως
και ληψεως ει μη υμεις μονοι 16 οτι και εν
θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν
μοι επεμψατε 17 ουχ οτι επιζητω το δομα
αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα
εις λογον υμων 18 απεχω δε παντα και
περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα

Προς Κολοσσαεις

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος **2** τοις εν κολοσσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι **4** ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους **5** δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου **6** του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια **7** καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου **8** ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι **9** δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη **10** περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου **11** εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας **12** ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων

εν τω φωτι **13** ος ερρυσαστο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου **14** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των αμαρτιων **15** ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως **16** οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται **17** και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν **18** και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων **19** οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι **20** και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις **21** και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκατηλλαξεν **22** εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου **23** ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος **24** ος νυν χαιρω εν τοις παθημασιν μου υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια

25 ης εγενομένην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς
 οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δόθεισαν μοι ἀπατῆς κατὰ τὴν παραδοσὶν τῶν ἀνθρώπων
 εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ
 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπο χριστὸν 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πάντῃ το
 τῶν αἰῶνων καὶ ἀπο τῶν γενεῶν νυνὶ πληρῶμα τῆς θεότητος σωματικῶς 10 καὶ
 δε ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ (αἰὼν g165) εἴστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι ὅς ἐστιν ἡ
 27 οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνῶρισαι τίς ὁ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας 11 ἐν ὧ
 πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅς ἐστιν χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν
 ἐλπίς τῆς δόξης 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν τῆς σαρκὸς ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ 12
 νοθετοῦντες πάντα ἀνθρώπων καὶ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισματὶ ἐν
 διδασκόντες πάντα ἀνθρώπων ἐν πάσῃ ὧ καὶ συνηγεθήτε διὰ τῆς πίστεως τῆς
 σοφίας ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἀνθρώπων ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγχειραντός αὐτὸν ἐκ
 τελείου ἐν χριστῷ ἰησοῦ 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ τῶν νεκρῶν 13 καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν
 ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνεργείαν αὐτοῦ τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς
 τῆν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει σαρκὸς ὑμῶν συνεζώοποιησεν σὺν αὐτῷ
 2 θέλω γὰρ ὑμᾶς εἶδεναι ἠλικὸν ἀγῶνα χάρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα
 ἐγὼ περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν λαοδικεῖα καὶ 14 ἐξάλειψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρογράφον
 ὅσοι οὐχ ἐωρακᾶσιν τὸ πρόσωπον μου ἐν τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν καὶ
 σαρκὶ 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλωσας
 συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα αὐτὸ τῷ σταυρῷ 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς
 πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγματίσεν ἐν
 εἰς ἐπιγνώσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ παρρησία θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ 16
 πατρὸς καὶ τοῦ χριστοῦ 3 ἐν ὧ εἰσὶν πάντες μὴ οὐν τίς ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρωσείῃ ἡ ἐν
 οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ποσει ἡ ἐν μερεῖ εορτῆς ἡ νομηνίας ἡ
 ἀποκρυφοὶ 4 τούτου δε λέγω ἵνα μὴ τίς ὑμᾶς σαββάτων 17 ἃ ἐστὶν σκία τῶν μελλόντων
 παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ 5 εἰ γὰρ καὶ το δε σῶμα τοῦ χριστοῦ 18 μὴδεὶς ὑμᾶς
 τῆ σαρκὶ ἀπειμὶ ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν καταβραβευέτω θελῶν ἐν ταπεινοφροσύνῃ
 εἰμὶ χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ θρησκεία τῶν ἀγγέλων ἃ μὴ ἐωρακεν
 καὶ τὸ στερεῶμα τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ἐμβάτευον εἰκὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοός
 ὑμῶν 6 ὡς οὐν παρέλαβετε τὸν χριστὸν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν
 ἰησοῦν τὸν κυρίον ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε κεφαλὴν ἐξ οὐ πάντῃ τὸ σῶμα διὰ τῶν
 7 ἐρριζώμενοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον
 αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς καὶ συμβιβαζόμενον αὐξεῖ τὴν αὐξήσιν
 ἐδίδαχθητε περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν τοῦ θεοῦ 20 εἰ οὐν ἀπέθανετε σὺν τῷ
 εὐχαριστία 8 βλέπετε μὴ τίς ὑμᾶς ἐστὶ ὁ χριστῷ ἀπο τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τι

ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε **21** μη αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν
αψη μηδε γευση μηδε θιγης **22** α εστιν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο
παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις
ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων **14** επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις
23 ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εστιν συνδεσμος της τελειοτητος **15** και
εθελοθηρησκεια και ταπεινοφροσυνη και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις
αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινη προς καρδιας υμων εις ην και εκληθητε εν ενι
πλησμονην της σαρκος

3 ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω
ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια
του θεου καθημενος **2** τα ανω φρονειτε
μη τα επι της γης **3** απεθανετε γαρ και
η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω
εν τω θεω **4** οταν ο χριστος φανερωθη
η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω
φανερωθησεσθε εν δοξη **5** νεκρωσατε ουν
τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν
ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και
την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρευια
6 δι α ερχεται η οργη του θεου επι τους
υιους της απειθειας **7** εν οις και υμεις
περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοις **8**
νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην
θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν
εκ του στοματος υμων **9** μη ψευδεσθε
εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον
ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου **10** και
ενδυσασαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον
εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος
αυτον **11** οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος
περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης
δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν
πασιν χριστος **12** ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι
του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα

4 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα
οικτιρμων χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην
πραοτητα μακροθυμιαν **13** ανεχομενοι υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις **2** τη

προσευχη προσκαρτεριετε γρηγορουντες αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και εν αυτη εν ευχαριστια 3 προσευχομενοι υμεις αναγνωτε 17 και ειπατε αρχιπρωμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του κυριω ινα αυτην πληροι 18 ο ασπασμος τη χριστου δι ο και δεδεμαι 4 ινα φανερωσω εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των αυτο ως δει με λαλησαι 5 εν σοφια δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι 6 ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι 7 τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω 8 ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων 9 συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε 10 ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον 11 και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια 12 ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου 13 μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει 14 ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας 15 ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν 16 και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικεων εκκλησια

Προς Θεσσαλονικεις

Α΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **2** ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων **3** αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων **4** ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων **5** οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμας **6** και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου **7** ωστε γενεσθαι υμας τυπους πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια **8** αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημας εχειν λαλειν τι **9** αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω **10** και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ

νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας απο της οργης της ερχομενης

2 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν **2** αλλα και προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι **3** η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουτε εν δολω **4** αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων **5** ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγενηθημεν καθως οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς **6** ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απ αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου αποστολοι **7** αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ως αν τροφος θαληπα εαυτης τεκνα **8** ουτως ιμειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε **9** μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος γαρ και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου **10** υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγενηθημεν **11** καθαπερ οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι **12** και μαρτυρουμενοι εις το περιπατησαι

υμας αξιως του θεου του καλουντος περι της πιστεως υμων **3** τω μηδενα υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι **13** δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα **4** και γαρ τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν οιδατε **5** δια τουτο καγω μηκετι στεγων αληθως λογον θεου ος και ενεργειται επεμψα εις το γνωμαι την πιστιν υμων εν υμιν τοις πιστευουσιν **14** υμεις γαρ μηπως επειρασεν υμας ο πειραζων και εις μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων κενον γενηται ο κοπος ημων **6** αρτι δε του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων χριστω ιησου οτι ταυτα επαθετε και υμεις και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν αυτοι υπο των ιουδαιων **15** των και τον ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημας κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους ιδειν καθαπερ και ημεις υμας **7** δια τουτο ιδιους προφητας και ημας εκδιωξαντων και παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων εναντιων **16** κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν πιστεως **8** οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκητε λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι εν κυριω **9** τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση αυτους η οργη εις τελος **17** ημεις δε αδελφοι τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον του θεου ημων **10** νυκτος και ημερας υπερ ωρας προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα πολλη επιθυμια **18** διο ηθελησαμεν ελθειν της πιστεως υμων **11** αυτος δε ο θεος και προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας **19** τις γαρ χριστος κατευθυναι την οδον ημων προς ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησεωσ υμας **12** υμας δε ο κυριος πλεονασαι και η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου περισευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις ημων ιησου χριστου εν τη αυτου παρουσια παντας καθαπερ και ημεις εις υμας **13** εις το **20** υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα στηριζαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν **3** διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν αταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι **2** και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις **4** το λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας το στηριζαι υμας και παρακαλεσαι υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου

καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας περισσευητε μαλλον 2 οιδατε γαρ τινας 16 οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου ιησου 3 τουτου γαρ εστιν θελημα του θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο χριστω αναστησονται πρωτον 17 επειτα της πορνειας 4 ειδεναι εκαστον υμων το ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις τιμη 5 μη εν παθει επιθυμιας καταπερ εις απαντησιν του κυριου εις αερα και και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον 6 το ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα 18 μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος τουτοις ο κυριος περι παντων τουτων καθως και 5 περι δε των χρονων και των καιρων προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα 7 ου αδελφοι ου χριαν εχετε υμιν γραφεσθαι γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια 2 αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι η ημερα αλλ εν αγιασμω 8 τοιγαρουν ο αθετων ουκ κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και 3 οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλια δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις ημας 9 τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος περι δε της φιλαδελφιας ου χριαν εχετε ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι μη εκφυγωσιν 4 υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εστε εις το αγαπαν αλληλους 10 και γαρ εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτης ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους καταλαβη 5 παντες υμεις υιοι φωτος τους εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον 11 ουδε σκοτους 6 αρα ουν μη καθευδωμεν και φιλοτιμεισθαι ησυχάζειν και πρασσειν ως και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις ιδιαις χερσιν και νηφωμεν 7 οι γαρ καθευδοντες υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν 12 ινα νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι περιπατητε ευσημονως προς τους εξω και νυκτος μεθουσιν 8 ημεις δε ημερας μηδενος χριαν εχητε 13 ου θελω δε υμας οντες νηφωμεν ενδυσασμενοι θωρακα αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι ελπιδα σωτηριας 9 οτι ουκ εθετο ημας μη εχοντες ελπιδα 14 ει γαρ πιστευομεν ο θεος εις οργην αλλ εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και χριστου 10 του αποθανοντος υπερ ημων ινα αξει συν αυτω 15 τουτου γαρ υμιν λεγομεν ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντες οι συν αυτω ζησωμεν 11 διο παρακαλειτε

αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα
καθως και ποιειτε **12** ερωτωμεν δε
υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας
εν υμιν και προισταμενους υμων εν
κυριω και νουθετουντας υμας **13** και
ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν
αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν
εαυτοις **14** παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι
νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε
τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων
μακροθυμειτε προς παντας **15** ορατε μη τις
κακον αντι κακου τινη αποδω αλλα παντοτε
το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις
παντας **16** παντοτε χαιρετε **17** αδιαλειπτως
προσευχεσθε **18** εν παντι ευχαριστειτε τουτο
γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας
19 το πνευμα μη σβεννυτε **20** προφητειας μη
εξουθενειτε **21** παντα δοκιμαζετε το καλον
κατεχετε **22** απο παντος ειδους πονηρου
απεχεσθε **23** αυτος δε ο θεος της ειρηνης
αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον
υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα
αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου
ημων ιησου χριστου τηρηθειη **24** πιστος
ο καλων υμας ος και ποιησει **25** αδελφοι
προσευχεσθε περι ημων **26** ασπασασθε τους
αδελφους παντας εν φιληματι αγιω **27**
ορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι
την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις
28 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου
μεθ υμων αμην

Προς Θεσσαλονικεις Β΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους **4** ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε **5** ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε **6** ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν **7** και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου **8** εν πυρι φλογος διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου χριστου **9** οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου (aiōnios g166) **10** οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευουσιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη **11** εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν

ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργων πιστεως εν δυναμει **12** οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον **2** εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου **3** μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της αμαρτιας ο υιος της απωλειας **4** ο αντικειμενος και υπεрайρομενος επι παν το λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ως θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος **5** ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν **6** και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω **7** το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται **8** και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος αναλωσει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου **9** ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους **10** και εν παση απατη της αδικιας εν τοις απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους **11** και δια τουτου πεμψει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης

εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει 12 ινα ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν 8 ουδε κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ αληθεια αλλ ευδοκησαντες εν τη αδικια εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν 13 ημεις δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υμων 9 ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις εις σωτηριαν εν αγιασμο πνευματος και το μιμεισθαι ημας 10 και γαρ οτε ημεν πιστει αληθειας 14 εις ο εκαλεσεν υμας προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου 15 11 ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου περιεργαζομενους 12 τοις δε τοιουτοις ειτε δι επιστολης ημων 16 αυτος δε ο παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και του κυριου ημων ιησου χριστου ινα πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν αρτον εσθιωσιν 13 υμεις δε αδελφοι μη χαριτι (aiōnios g166) 17 παρακαλεσαι υμων εκκακησητε καλοποιουντες 14 ει δε τις ουχ τας καρδιας και στηριξαι υμας εν παντι υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης λογω και εργω αγαθω τουτου σημειουσθε και μη συναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη 15 και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον 16 αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων 17 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω 18 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας 2 και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις 3 πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου 4 πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε 5 ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου 6 παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβεν παρ ημων 7 αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι

Προς Τιμοθεον Α΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων **2** τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και ιησου χριστου του κυριου ημων **3** καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφρσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν **4** μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιας απεραντοις αιτινες ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικοδομιαν θεου την εν πιστει **5** το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου **6** ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν **7** θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται **8** οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται **9** ειδως τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεισιν και αμαρτωλοις ανοσοις και βεβηλοις πατραλwaiς και μητραλwaiς ανδροφονοις **10** πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαινουση διδασκαλια αντικειται **11** κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω **12** και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν **13** τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην

αλλ ηληθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια **14** υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου **15** πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω **16** αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον (aiōnios g166) **17** τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) **18** ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν **19** εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν **20** ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν **2** παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιησθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων **2** υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι **3** τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου **4** ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν **5** εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους **6** ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροις ιδιοις **7** εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω εν χριστω

ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει της πιστεως εν καθαρα συνειδησει **10**
 και αληθεια **8** βουλομαι ουν προσευχεσθαι και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον
 τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες **11**
 οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμου γυναικας ωσαυτως σεμνας μη διαβολους
9 ωσαυτως και τας γυναικας εν καταστολη νηφαλιους πιστας εν πασιν **12** διακονοι
 κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης εστωσαν μιας γυναικος ανδρες τεκνων
 κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η χρυσω καλως προισταμενοι και των ιδιων οικων
 η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει **10** **13** οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον
 αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην
 θεοσεβειαν δι εργαων αγαθων **11** γυνη εν παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου **14**
 ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη **12** ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε
 γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε ταχιον **15** εαν δε βραδυνω ινα ειδης πως
 αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια **13** δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητις εστιν
 αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα ευα **14** και εκκλησια θεου ζωντος στυλος και εδραιωμα
 αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα της αληθειας **16** και ομολογουμενωσ
 εν παραβασει γεγονεν **15** σωθησεται δε δια μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον
 της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει θεος εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν
 και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης πνευματι ωφθη αγγελοις εκηρυχθη εν
3 πιστος ο λογος ει τις επισκοπης εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν
 ορεγεται καλου εργου επιθυμει **2** δει
 ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι **4** το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν
 μιας γυναικος ανδρα νηφαλιον σωφρονα υστεροις καιροις αποστησονται τινες
 κοσμιον φιλοξενον διδακτικον **3** μη της πιστεως προσεχοντες πνευμασιν
 παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη πλανοις και διδασκαλιας δαιμονιων **2** εν
 αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον **4** του υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων
 ιδιου οικου καλως προισταμενον τεκνα την ιδιαν συνειδησιν **3** κωλυοντων γαμειν
 εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις
5 ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ μεταληψιν μετα ευχαριστιας τοις πιστοις
 οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται **6** και επεγνωκοσιν την αληθειαν **4** οτι παν
 μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον
 εμπυση του διαβολου **7** δει δε αυτον και μετα ευχαριστιας λαμβανομενον **5**
 μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ
 μη εις ονειδισμον εμπυση και παγιδα του **6** ταυτα υποτιθεμενος τοις αδελφοις καλος
 διαβολου **8** διακονους ωσαυτως σεμνους εση διακονος ιησου χριστου εντρεφομενος
 μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας τοις λογοις της πιστεως και της καλης
 μη αισχροκερδεις **9** εχοντας το μυστηριον διδασκαλιας η παρηκολουθηκας **7** τους δε

βεβηλους και γραωδεις μυθους παραιτου και ημερας 6 η δε σπαταλωσα ζωσα
γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν 8 τεθνηκεν 7 και ταυτα παραγγελλε ινα
η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον ανεπιληπτοι ωσιν 8 ει δε τις των ιδιων
εστιν ωφελιμος η δε ευσεβεια προς παντα και μαλιστα των οικειων ου προνοει την
ωφελιμος εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωης πιστιν ηρηνηται και εστιν απιστου χειρων
της νυν και της μελλουσης 9 πιστος ο λογος 9 χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων
και πασης αποδοχης αξιος 10 εις τουτο εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρος γυνη
γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι 10 εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη ει
ηλπικαμεν επι θεω ζωντι ος εστιν σωτηρ ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων
παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων 11 ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν
παραγγελλε ταυτα και διδασκε 12 μηδεις ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν 11
σου της νεοτητος καταφρονειτω αλλα νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ
τυπος γινου των πιστων εν λογω εν καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν
αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει θελουσιν 12 εχουσαι κριμα οτι την πρωτην
εν αγνεια 13 εως ερχομαι προσεχε τη πιστιν ηθετησαν 13 αμα δε και αργαι
αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας
14 μη αμελει του εν σοι χαρισματος ο ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι
εδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα 14
των χειρων του πρεσβυτεριου 15 ταυτα βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν
μελετα εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι
φανερα η εν πασιν 16 επεχε σεαυτω και τη τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν 15 ηδη γαρ
διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα 16 ει
και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας τις πιστος η πιστη εχει χηρας επαρκειτω
σου αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα

5 πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα ταις οντως χηραις επαρκηση 17 οι καλως
παρακαλει ως πατερα νεωτερους ως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης
αδελφους 2 πρεσβυτερας ως μητερας αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν
νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνεια 3 λογω και διδασκαλια 18 λεγει γαρ η
χηρας τιμα τας οντως χηρας 4 ει δε τις χηρα γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεις και
τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον αυξις ο εργατης του μισθου αυτου 19 κατα
τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβας πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου
αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων
εστιν καλον και αποδεκτον ενωπιον του ελεγγε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν
θεου 5 η δε οντως χηρα και μεμονωμενη 21 διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και
ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταις κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων
δεησεσιν και ταις προσευχαις νυκτος

αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρις οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν
προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλισιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιας
22 χειρας ταχεως μηδενι επιτιθει μηδε πολλας ανοητους και βλαβερας αιτινες
κοινωνει αμαρτιας αλλοτριας σεαυτον βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και
αγνον τηρει 23 μηκετι υδροποτει αλλ οινω απωλειαν 10 ριζα γαρ παντων των κακων
ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τας εστιν η φιλαργυρια ης τινες ορεγομενοι
πυκνας σου ασθeneιας 24 τινων ανθρωπων απεπλανηθησαν απο της πιστεως και
αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εαυτους περιπειραν οδυναις πολλαις 11
εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν 25 συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε
ωσαυτως και τα καλα εργα προδηλα εστιν διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν
και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου δυναται αγαπην υπομονην πραοτητα 12 αγωνιζου
6 οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τους τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου
ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους της αιωνιου ζωης εις ην και εκληθης
ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του και ωμολογησας την καλην ομολογιαν
θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ενωπιον πολλων μαρτυρων (αιθ̅nios g166)
2 οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη 13 παραγγελω σοι ενωπιον του θεου του
καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου
αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου
εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιας την καλην ομολογιαν 14 τηρησαι σε την
αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της
παρακαλει 3 ει τις ετεροδιδασκαλει και επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου
μη προσερχεται υγιαίνουσιν λογοις τοις 15 ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος
του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ και μονος δυναστης ο βασιλευς των
ευσεβειαν διδασκαλια 4 τετυφωται μηδεν βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων
επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις 16 ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων
και λογομαχιας εξ ων γινεται φθονος απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε
ερεις βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι 5 ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον
παραδιατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων αμην (αιθ̅nios g166) 17 τοις πλουσιοις εν τω
τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν
νομιζοντων πορισμον εισιν την ευσεβειαν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι
αφιστασο απο των τοιουτων 6 εστιν αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι
δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα ημιν πλουσιως παντα εις απολαυσιν (αιθ̅n
αυταρκειας 7 ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις g165) 18 αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις
τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν καλοις ευμεταδοτους εισιν κοινωνικους
τι δυναμεθα 8 εχοντες δε διατροφας και 19 αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον
σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα 9 καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται

της αιωνιου ζωης 20 ω τιμοθεε την
παρακαταθηκην φυλαξον εκτρεπομενος
τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις
της ψευδωνυμου γνωσεως 21 ην τινες
επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν
η χαρις μετα σου αμην

Προς Τιμοθεον Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου **2** τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων **3** χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας **4** επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω **5** υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι **6** δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου **7** ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμου **8** μη ουν παισυχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου **9** του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων (aiōnios g166) **10** φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζων και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου **11** εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων **12** δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ

ουκ επαισυχνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν **13** υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου **14** την καλην παρακαταθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν **15** οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελλος και ερμογενης **16** δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επησχυνθη **17** αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν **18** δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου **2** και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι **3** συ ουν κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου **4** ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση **5** εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση **6** τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν **7** νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν **8** μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαβιδ κατα το ευαγγελιον μου **9** εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται **10** δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα

και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω γεννωσιν μαχας **24** δουλον δε κυριου ου
ηησου μετα δοξης αιωνιου (aiōnios g166) **11** δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας
πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν διδακτικον ανεξικακον **25** εν πραοτητι
και συζησομεν **12** ει υπομενομεν και παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε
συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν
αρνησεται ημας **13** ει απιστουμεν εκεινος αληθειας **26** και ανανηψωσιν εκ της του
πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου
14 ταυτα υπομιμησκει διαμαρτυρομενος εις το εκεινου θελημα

3 τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαις
ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι
2 εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι
φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι
βλασφημοι γονευσιν απειθεις αχαριστοι
ανοσιοι **3** αστοργοι ασπονδοι διαβολοι
ακρατεις ανημεροι αφιλαγαθοι **4** προδοται
προπετεις τετυφωμενοι φιληδονοι
μαλλον η φιλοθεοι **5** εχοντες μορφωσιν
ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης
ηρηνημενοι και τουτους αποτρεπου **6**
εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες
εις τας οικιας και αιχμαλωτευοντες
τα γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας
αγομενα επιθυμιας ποικιλαις **7** παντοτε
μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν
αληθειας ελθειν δυναμενα **8** ον τροπον
δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν
μωυσει ουτως και ουτοι ανθιστανται τη
αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον
νουν αδοκιμοι περι την πιστιν **9** αλλ
ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια
αυτων εκδηλος εσται πασιν ως και η
εκεινων εγενετο **10** συ δε παρηκολουθηκας
μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει
τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη
υπομονη **11** τοις διωγμοις τοις παθημασιν
οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν

λυστροις οιους διωγμους υπηνεγκα και ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος 12 και μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος παντες δε οι θελοντες ευσεβως ζην εν κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν χριστω ιησου διωχθησονται 13 πονηροι δε τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το 9 σπουδασον ελθειν προς με ταχεως 10 χειρον πλανωντες και πλανωμενοι 14 συ δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας τον δε μενε εν οις εμαθες και επιστωθης ειδως νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην παρα τινος εμαθες 15 και οτι απο βρεφους κρησκης εις γαλατιαν τιτος εις δαλματιαν τα ιερα γραμματα οιδας τα δυναμενα σε (aiōn g165) 11 λουκας εστιν μονος μετ σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου χριστω ιησου 16 πασα γραφη θεοπνευστος εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν 12 και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον 13 προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα την εν δικαιοσυνη 17 ινα αρτιος η ο του καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον μαλιστα τας μεμβρανας 14 αλεξανδρος εξηρητισμενος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου 15 ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις 16 εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαραγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθει 17 ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος 18 και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) 19

4 διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου 2 κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη 3 εσται γαρ καιρος οτε της υγαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιας τας ιδιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην 4 και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τους μυθους εκτραπησονται 5 συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον 6 εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεως εφεστηκεν 7 τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τονδρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα 8 λοιπον αποκειται μοι

ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον 20 εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα 21 σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι

παντες 22 ο κυριος ιησους χριστος μετα του
πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην

Προς Τίτον

1 παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν **2** επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επιγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων (aiōnios g166) **3** εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου **4** τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων **5** τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διαταξαμην **6** ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα **7** δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη **8** αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιο οσιον εγκρατη **9** αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν **10** εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης **11** ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν **12** ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αι ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι **13** η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγχε

αυτους αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει **14** μη προσεχοντες ιουδαιικοις μυθοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν **15** παντα μεν καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις **16** θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλια **2** πρεσβυτας νηφαλιους ειναι σεμνους σωφρονας υγιαινοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη **3** πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματι ιεροπρεπεις μη διαβολους μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους **4** ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους **5** σωφρονας αγνας οικουρους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται **6** τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν **7** περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν **8** λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι υμων λεγειν φαυλον **9** δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας **10** μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν **11** επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις **12** παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας

σωφρονως και δικαιως και ευσεβως γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας
ζησωμεν εν τω νυν αιωνι (aiōn g165) 13 περιστασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι
προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και 10 αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και
επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου δευτεραν νουθεσιαν παραιτου 11 ειδως οτι
και σωτηρος ημων ιησου χριστου 14 ος εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων
εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσθαι αυτοκατακριτος 12 οταν πεμψω αρτεμαν
ημας απο πασης ανομιας και καθαριση προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν
εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα
εργων 15 ταυτα λαλει και παρακαλει και παραχειμασαι 13 ζηναν τον νομικον και
ελεγε μετ πασης επιταγης μηδεις σου απολλω σπουδαιως προπεμψον ινα μηδεν
περιφρονειτω αυτοις λειπη 14 μανθανετωσαν δε και οι

3 υπομιμησκει αυτους αρχαις και ημετεροι καλων εργαων προιστασθαι εις τας
εξουσιαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι 15
παν εργαων αγαθον ετοιμους εισιν 2 μηδεν ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι
βλασφημειν αμαχους εισιν επιεικεις πασαν τους φιλουντας ημας εν πιστει η χαρις
ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας μετα παντων υμων αμην

ανθρωπους 3 ημεν γαρ ποτε και ημεις
ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες
επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια
και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες
αλληλους 4 οτε δε η χρηστοτης και
η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος
ημων θεου 5 ουκ εξ εργαων των εν
δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεις αλλα
κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια
λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεωσ
πνευματος αγιου 6 ου εξεχεεν εφ ημας
πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηρος
ημων 7 ινα δικαιωθεντες τη εκεινου
χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα
ζωης αιωνιου (aiōnios g166) 8 πιστος ο
λογος και περι τουτων βουλομαι σε
διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων
εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες τω
θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα
τοις ανθρωποις 9 μωρας δε ζητησεις και

Προς Φιλημονα

1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων **2** και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **4** ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου **5** ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους **6** οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν υμιν εις χριστον ιησουν **7** χαραν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε **8** διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον **9** δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτους ων ως παυλος πρεσβυτης νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου **10** παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον **11** τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα **12** συ δε αυτον τουτεστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου **13** ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου **14** χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον **15** ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης (aiōnios g166) **16** ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον

αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω **17** ει ουν εμε εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε **18** ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει **19** εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις **20** ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω **21** πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις **22** αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν **23** ασπαζονται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου **24** μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου **25** η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αμην

Προς Εβραίους

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατων των ημερων τούτων ελαλησεν ημιν εν υιω **2** ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιοησεν (aiōn g165) **3** ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις **4** τοσούτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα **5** τινη γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον **6** οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου **7** και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα **8** προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου (aiōn g165) **9** ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου **10** και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι **11** αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται **12** και ωσει περιβολαιον

ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν **13** προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου **14** ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρωμεν **2** ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν **3** πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβεβαιωθη **4** συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν **5** ου γαρ αγγελοι υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν **6** διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου **7** η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον **7** ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου **8** παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα **9** τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου

υπερ παντος γευσηται θανατου **10** επρεπεν παντα κατασκευασας θεος **5** και μωσης μεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα εις μαρτυριον των λαληθησομενων **6** τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου παθηματων τελειωσαι **11** ο τε γαρ αγιαζων οικος εσμεν ημεις εανπερ την παρρησιαν και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην και το καυχημα της ελπιδος μεχρι τελους αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους βεβαιαν κατασχωμεν **7** διο καθως λεγει το καλειν **12** λεγων απαγγελω το ονομα σου πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας αυτου ακουσητε **8** μη σκληρυνητε τας υμνησω σε **13** και παλιν εγω εσομαι καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα πεποιθως επ αυτω και παλιν ιδου εγω και την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω **9** ου τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος **14** επει ουν τα επειρασαν με οι πατερες υμων εδοκιμασαν παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των ετη **10** διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι το κρατος εχοντα του θανατου τουτεστιν δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου **11** ως τον διαβολον **15** και απαλλαξη τουτους οσοι ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι την καταπαυσιν μου **12** βλεπετε αδελφοι ησαν δουλειας **16** ου γαρ δηπου αγγελων μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ απιστιας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος επιλαμβανεται **17** οθεν ωφειλεν κατα παντα **13** αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας αμαρτιας **14** μετοχοι γαρ γεγοναμεν του του λαου **18** εν ω γαρ πεπονθεν αυτος χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεως πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν **15** εν τω βοηθησαι λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων χριστον ιησουν **2** πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωσης εν ολω τω οικω αυτου **3** πλειονος γαρ δοξης ουτος παρα μωσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον **4** πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε τα

ως εν τω παραπικρασμω **16** τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωσεως **17** τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω **18** τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει

μη τοις απειθησασιν **19** και βλεπομεν οτι και πνευματος αρμων τε και μυελων και ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας

4 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης **13** και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν τουτου οφθαλμοις αυτου προς ον ημιν ο λογος

αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι **2** και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ **14** εχοντες ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της τους ουρανους ιησουν τον υιον του θεου ακοης εκεινους μη συγκεκραμενος τη πιστει κρατωμεν της ομολογιας **15** ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθeneιας ημων πεπειρασμενον δε κατα παυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας **16** ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιας τω εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεον και απο καταβολης κοσμου γενηθεντων **4** χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως

και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη **5** εβδομη απο παντων των εργαων αυτου **5** πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καταπαυσιν μου **6** επει ουν απολειπεται καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων **2** ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθeneian **3** και δια ταυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων **4** και ουχ ειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα ο ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και **8** ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν ο αρων **5** ουτως και ο χριστος ουχ περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας **9** εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του αλλ ο λαησας προς αυτον υιος μου ει θεου **10** ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν συ εγω σημερον γεγεννηκα σε **6** καθως αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεος αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ (αιθη **11** σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην g165) **7** ος εν ταις ημεραις της σαρκος την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τις αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον υποδειγματι πεση της απειθειας **12** ζων δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και διικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης τε και εισακουσθεις απο της ευλαβειας **8**

καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην **9** και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιος σωτηριας αιωνιου (aiōnios g166) **10** προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισεδεκ **11** περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις **12** και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος και ου στερεας τροφης **13** πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν **14** τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6 διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι θεον **2** βαπτισμων διδαχης επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε νεκρων και κριματος αιωνιου (aiōnios g166) **3** και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος **4** αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου **5** και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος (aiōn g165) **6** και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας **7** γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης πολλακις ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην

ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου **8** εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους αδοκιμος και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν **9** πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρειττονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν **10** ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπης ης ενδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες **11** επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους **12** ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας **13** τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου **14** λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε **15** και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας **16** ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονος ομνουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος **17** εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω **18** ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος **19** ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος **20** οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν

μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα (aiōn g165)

7 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον 2 ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης 3 απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις το διηνεκες 4 θεωρειτε δε πληκιος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης 5 και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτεστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ 6 ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν 7 χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται 8 και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη 9 και ως επος ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται 10 ετι γαρ εν τη οσφui του πατρος ην οτε συνητησεν αυτω ο μελχισεδεκ 11 ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη νενομοθετητο τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι 12 μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ

αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται 13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω 14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωσης ελαλησεν 15 και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος 16 ος ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου 17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ (aiōn g165) 18 αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες 19 ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγη δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω 20 και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες 21 ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ (aiōn g165) 22 κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους 23 και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν 24 ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην (aiōn g165) 25 οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων 26 τοιουτος γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος 27 ος ουκ εχει καθ ημεραν

αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτου γαρ εποιησεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκας **28** ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον (aiōn g165)

8 κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις **2** των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος **3** πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη **4** ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των ιερεων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα **5** οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχηματισται μωσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησης παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει **6** νυνη δε διαφορωτερας τετευχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται **7** ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερας εξητειτο τοπος **8** μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην **9** ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη

διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος **10** οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον **11** και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων **12** οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι **13** εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμου

9 ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον **2** σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια **3** μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων **4** χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης **5** υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περιων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος **6** τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην διαπαντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες **7** εις δε την δευτερην απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος

ο προσφέρει υπερ εαυτου και των του αιματος εγκεινισται **19** λαληθεισης γαρ
 λαου αγνοημάτων **8** τουτο δηλοντος του πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως
 πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων
 την των αγιων οδον ετι της πρωτης και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου
 σκηνης εχουσης στασιν **9** ητις παραβολη και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα
 εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον τον λαον ερραντισεν **20** λεγων τουτο το
 δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς
 δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι υμας ο θεος **21** και την σκηνην δε και
 τον λατρευοντα **10** μονον επι βρωμασιν παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι
 και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις ομοιως ερραντισεν **22** και σχεδον εν αιματι
 και δικαιομασιν σαρκος μεχρι καιρου παντα καθαριζεται κατα τον νομον και
 διορθωσεως επικειμενα **11** χριστος δε χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεις **23**
 παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις
 αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα
 σκηνης ου χειροποιητου τουτεστιν ου επουρανια κρειττοσιν θυσιαις παρα ταυτα
 ταυτης της κτισεως **12** ουδε δι αιματος **24** ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν
 τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ
 εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι
 λυτρωσιν ευραμενος (aiōnios g166) **13** ει γαρ τω προσωπω του θεου υπερ ημων **25** ουδ
 το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ
 δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατα
 αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω **26** επει εδει
14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης
 πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των
 αμωμων τω θεω καθαριει την συνειδησιν αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της
 υμων απο νεκρων εργαων εις το λατρευειν θυσιας αυτου πεφανερωται (aiōn g165) **27**
 θεω ζωντι (aiōnios g166) **15** και δια τουτο και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις
 διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις **28**
 θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των ουτως ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το
 επι τη πρωτη διαθηκη παραβασων την πολλων ανενεγκεν αμαρτιας εκ δευτερου
 επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον
 αιωνιου κληρονομιας (aiōnios g166) **16** οπου απεκδεχομενοι εις σωτηριαν
 γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι **10** σκιαν γαρ εχων ο νομος των
 του διαθεμενου **17** διαθηκη γαρ επι μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την
 νεκροις βεβαια επει μηποτε ισχυει οστε ζη εικονα των πραγματων κατα ενιαυτον
 ο διαθεμενος **18** οθεν ουδ η πρωτη χωρις ταις αυταις θυσιαις προσφερουσιν

εις το διηνεκες ουδεποτε δυναται τους εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου επι προσερχομενους τελειωσαι 2 επει ουκ καρδιας αυτων και επι των διανοιων αυτων αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το επιγραψω αυτους 17 και των αμαρτιων μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρμενους 3 μνησθω επι 18 οπου δε αφειςις τουτων αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ουκετι προσφορα περι αμαρτιας 19 εχοντες ενιαυτον 4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον και τραγων αφαιρειν αμαρτιας 5 διο των αγιων εν τω αιματι ιησου 20 ην εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και και προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε ζωσαν δια του καταπετασματος τουτεστιν κατηρτισω μοι 6 ολοκαυτωματα και περι της σαρκος αυτου 21 και ιερεα μεγαν αμαρτιας ουκ ευδοκησας 7 τοτε ειπον ιδου επι τον οικον του θεου 22 προσερχομεθα ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια εμου του ποιησαι ο θεος το θελημα σου 8 πιστεως ερραντισμενοι τας καρδιας απο ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν συνειδησεως πονηρας και λελουμενοι το και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ σωμα υδατι καθαρω 23 κατεχωμεν την ηθελησας ουδε ευδοκησας αιτινες κατα ομολογιαν της ελπιδος ακλινη πιστος γαρ τον νομον προσφερονται 9 τοτε ειρηκεν ο επαγγειλαμενος 24 και κατανοωμεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεος το θελημα αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον καλων εργαων 25 μη εγκαταλειποντες την στηση 10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν επισυναγωγην εαυτων καθως εθος τισιν δια της προσφορας του σωματος του αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον ιησου χριστου εφαπαξ 11 και πας μεν οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν 26 ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα και τας αυτας πολλακις προσφερων το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας θυσιας αιτινες ουδεποτε δυναται περιελειν ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια αμαρτιας 12 αυτος δε μιαν υπερ αμαρτιων 27 φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος τους εκαθισεν εν δεξια του θεου 13 το λοιπον υπεναντιους 28 αθετησας τις νομον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου μωσεως χωρις οικτιρμων επι δυσιν η υποποδιον των ποδων αυτου 14 μια γαρ τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει 29 ποσω προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας τους αγιαζομενους 15 μαρτυρει δε ημιν ο τον υιον του θεου καταπατησας και το και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος προειρηκεναι 16 αυτη η διαθηκη ην εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας ενυβρισας 30 οιδαμεν γαρ τον ειποντα

εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον της μεταθεσεως αυτου μεμαρτυρηται αυτου 31 φοβερων το εμπεισειν εις χειρας ευηρεστηκεναι τω θεω 6 χωρις δε πιστεως θεου ζωντος 32 αναμιμησκεσθε δε τας αδυνατων ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης 33 τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν γινεται 7 πιστει χρηματισθεις νωε περι θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες 34 και κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον κοσμον την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εν κληρονομος 8 πιστει καλουμενος αβρααμ εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοις υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον και μενουσαν 35 μη αποβαλητε ουν την ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται μεγαλην 36 υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα 9 πιστει παρωκησεν εις την γην της το θελημα του θεου ποιησαντες κομισησθε επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναις την επαγγελιαν 37 ετι γαρ μικρον οσον κατοικησας μετα ισαακ και ιακωβ των οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονιει 38 συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται και εαν 10 εξεδεχετο γαρ την τους θεμελιους υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν εχουσαν πολιν ης τεχνητης και δημιουργος αυτω 39 ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις ο θεος 11 πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν απωλειαν αλλα πιστεως εις περιποιησιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα ψυχης καιρον ηλικιας ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον 12 διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσει αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος 13 κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και πεισθεντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης 14 οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν 15 και ει μεν εκεινης εμνημονευουν αφ ης

11 εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματων ελεγχος ου βλεπομενων 2 εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι 3 πιστει νοουμεν κατηρητισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι (αιθn g165) 4 πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων ετι λαλει 5 πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο

εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι 16 αυτων 29 πιστει διεβησαν την ερυθραν
 νυνι δε κρειττονος ορεγονται τουτεστιν θαλασσαν ως δια ξηρας ης πειραν λαβοντες
 επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο οι αιγυπτιοι κατεποθησαν 30 πιστει τα
 θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι
 γαρ αυτοις πολιν 17 πιστει προσενηνοχεν επτα ημερας 31 πιστει ρααβ η πορνη ου
 αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη
 μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας τους κατασκοπους μετ ειρηνης 32 και τι
 αναδεξαμενος 18 προς ον ελαληθη οτι ετι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο
 εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα 19 χρονος περι γεδων βαρακ τε και σαμψων
 λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν και ιεφθαε δαβιδ τε και σαμουηλ και των
 δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη προφητων 33 οι δια πιστεως κατηγωνισαντο
 εκομισατο 20 πιστει περι μελλοντων βασιλειας ειργασαντο δικαιουσινην
 ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα
 21 πιστει ιακωβ αποθησικων εκαστον των λεοντων 34 εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον
 υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν στοματα μαχαιρας ενεδυναμωθησαν απο
 επι το ακρον της ραβδου αυτου 22 πιστει ασθενειας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω
 ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων 35 ελαβον
 υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους
 των οστεων αυτου ενετειλατο 23 πιστει αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου
 μωσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα
 των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον κρειττονος αναστασεως τυχωσιν 36 ετεροι
 το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον
 διαταγμα του βασιλεως 24 πιστει μωσης ετι δε δεσμων και φυλακης 37 ελιθασθησαν
 μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος επρισθησαν επειρασθησαν εν φονω
 θυγατρος φαραω 25 μαλλον ελομενος μαχαιρας απεθανον περιηλθον εν μηλωταις
 συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι
 προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν θλιβομενοι κακουχουμενοι 38 ων ουκ ην
 26 μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αξιος ο κοσμος εν ερημιας πλανωμενοι
 εν αιγυπτω θησαυρων τον ονειδισμον και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της
 του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την γης 39 και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες
 μισθαποδοσιαν 27 πιστει κατελιπεν δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την
 αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του επαγγελιαν 40 του θεου περι ημων κρειπτον
 βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις ημων
 εκαρτηρησεν 28 πιστει πεποιηκεν το τελειωθωσιν
 πασχα και την προσχυσιν του αιματος 12 τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες
 ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων

ογκον αποθεμενοι παντα και την υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης δε μαλλον 14 ειρηνην διωκετε μετα τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα 2 παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και οψεται τον κυριον 15 επισκοπουντες μη τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης τις υστερων απο της χαριτος του θεου αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου και δια ταυτης μιανθωσιν πολλοι 16 μη του θεου εκαθισεν 3 αναλογισασθε γαρ τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των βρωσεως μιας απεδοδο τα πρωτοτοκια αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη αυτου 17 ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη 4 ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι 5 μετα δακρυων εκζητησας αυτην 18 ου και εκλελησθε της παρακλησεως ητις γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου θυελλη 19 και σαλπιγγος ηχω και φωνη υπ αυτου ελεγχομενος 6 ον γαρ αγαπα ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον μη προστεθηναι αυτοις λογον 20 ουκ παραδεχεται 7 ει παιδειαν υπομενετε ως εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ εστιν θιγη του ορους λιθοβοληθησεται η βολιδι υιος ον ου παιδευει πατηρ 8 ει δε χωρις εστε κατατοξευθησεται 21 και ουτως φοβερον ην παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες αρα το φανταζομενον μωσης ειπεν εκφοβος ειμι νοθοι εστε και ουχ υιοι 9 ειτα τους μεν της και εντρομος 22 αλλα προσεληλυθατε σιων σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον επουρανιω και μυριασιν αγγελων 23 υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων και ζησομεν 10 οι μεν γαρ προς ολιγας εν ουρανοις απογεγραμμενων και κριτη ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον θεω παντων και πνευμασιν δικαιων ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν τετελειωμενων 24 και διαθηκης νεας μεσιτη της αγιοτητος αυτου 11 πασα δε παιδεια ιησου και αιματι ραντισμου κρειττονα προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι λαλουντι παρα το αβελ 25 βλεπετε μη αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι τοις δι αυτης γεγυμασμενοις αποδιδωσιν ουκ εφυγον τον επι της γης παραιτησαμενοι δικαιοσυνης 12 διο τας παρειμενας χειρας χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε απ ουρανων αποστρεφομενοι 26 ου η 13 και τροχιας ορθας ποιησατε τοις ποσιν φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε

επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου
μονον την γην αλλα και τον ουρανον 27 το
δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την
μεταθεσιν ως πεποημενων ινα μεινη τα μη
σαλευομενα 28 διο βασιλειαν ασαλευτον
παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης
λατρευομεν ευαρεστως τω θεω μετα αιδους
και ευλαβειας 29 και γαρ ο θεος ημων πυρ
καταναλισκον

13 η φιλαδελφια μενετω 2 της φιλοξενιας
μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ
ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους 3
μιμησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι
των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν
σωματι 4 τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη
αμιαντος πορνους δε και μοιχους κρινει ο
θεος 5 αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι
τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη
σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω 6
ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι
βοηθος και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι
ανθρωπος 7 μνημονευετε των ηγουμενων
υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του
θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της
αναστροφης μιμεισθε την πιστιν 8 ιησους
χριστος χθες και σημερον ο αυτος και εις
τους αιωνας (aiōn g165) 9 διδαχαις ποικιλαις
και ξεναις μη περιφερεσθε καλον γαρ χαριτι
βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν
οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες
10 εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ
εχουσιν εξουσιαν οι τη σκινη λατρευοντες
11 ων γαρ εισφερεται ζωνν το αιμα περι
αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερωσ
τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της
παρεμβολης 12 διο και ιησους ινα αγιαση

δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της
πυλης επαθεν 13 τοιουν εξερχωμεθα προς
αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον
αυτου φεροντες 14 ου γαρ εχομεν ωδε
μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν
επιζητουμεν 15 δι αυτου ουν αναφερωμεν
θυσιαν αινεσεως διαπαντος τω θεω
τουτεστιν καρπον χειλεων ομολογουντων
τω ονοματι αυτου 16 της δε ευποιας και
κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις
γαρ θυσιαις ευαρεστειται ο θεος 17
πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και
υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ
των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες
ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη
στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο 18
προσευχεσθε περι ημων πεποηθαμεν γαρ οτι
καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλως
θελοντες αναστρεφεσθαι 19 περισσοτερωσ
δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον
αποκατασταθω υμιν 20 ο δε θεος της ειρηνης
ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των
προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης
αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν (aiōnios
g166) 21 καταρτισαι υμασ εν παντι εργω
αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου
ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου
δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας
των αιωνων αμην (aiōn g165) 22 παρακαλω
δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου
της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων
επεστειλα υμιν 23 γινωσκετε τον αδελφον
τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον
ερχηται οψομαι υμασ 24 ασπασασθε παντασ
τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ

αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας

25 η χαρις μετα παντων υμων αμην

Ιακωβου

1 Ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου
δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη
διασπορα χαιρειν **2** πασαν χαραν ηγησασθε
αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε
ποικιλιοις **3** γινωσκοντες οτι το δοκιμιον
υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονην
4 η δε υπομονη εργον τελειον εχετω
ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι
λειπομενοι **5** ει δε τις υμων λειπεται
σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου
πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και
δοθησεται αυτω **6** αιτειτω δε εν πιστει
μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος
εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και
ριπιζομενω **7** μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος
εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου **8**
ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις
οδοις αυτου **9** καυχασθω δε ο αδελφος ο
ταπεινος εν τω υψει αυτου **10** ο δε πλουσιος
εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος
χορτου παρελευσεται **11** ανετειλεν γαρ ο
ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον
χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η
ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο
ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις
αυτου μαρανθησεται **12** μακαριος ανηρ ος
υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος
ληψεται τον στεφανον της ζωης ον
επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον
13 μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο του
θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος
εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα
14 εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας
επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος

15 ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει
αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα
αποκτειν θανατον **16** μη πλανασθε αδελφοι
μου αγαπητοι **17** πασα δοσις αγαθη και παν
δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον
απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ
ενι παραλλαγη η τροπη αποσκιασμα **18**
βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας
εις το ειναι ημας απαρχην τινα των
αυτου κτισματων **19** ωστε αδελφοι μου
αγαπητοι εστω πας ανθρωπος ταχυς εις το
ακουσαι βραδυς εις το λαλησαι βραδυς εις
οργην **20** οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην
θεου ου κατεργαζεται **21** διο αποθεμενοι
πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας
εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον
τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων **22**
γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον
ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους **23**
οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου
ποιητης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι
το προσωπον της γενεσεως αυτου εν
εσοπτρω **24** κατενοησεν γαρ εαυτον και
απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος
ην **25** ο δε παρακυψας εις νομον τελειον
τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος
ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος
αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη
ποιησει αυτου εσται **26** ει τις δοκει θρησκος
ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν
αυτου αλλ απατων καρδιαν αυτου τουτου
ματαιος η θρησκεια **27** θρησκεια καθαρα
και αμιαντος παρα τω θεω και πατρι αυτη
εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας
εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν
απο του κοσμου

2 αδελφοι μου μη εν προσωποληψιας σωσαι αυτον **15** εαν δε αδελφος η αδελφη
εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της
χριστου της δοξης **2** εαν γαρ εισελθη εις την εφημερου τροφης **16** ειπη δε τις αυτοις εξ
συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος υμων υπαγαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και
εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια
εν ρυπαρα εσθητι **3** και επιβλεψητε επι του σωματος τι το οφελος **17** ουτως και η
τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ
και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλως εαυτην **18** αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω
και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου χωρις
καθου ωδε υπο το υποποδιον μου **4** και ου των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των
διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται εργαων μου την πιστιν μου **19** συ πιστευεις
διαλογισμων πονηρων **5** ακουσατε αδελφοι οτι ο θεος εις εστιν καλως ποιεις και τα
μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν **20**
πτωχους του κοσμου τουτου πλουσιους θελεις δε γνωσαι ω ανθρωπε κενε οτι
εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας η πιστις χωρις των εργαων νεκρα εστιν
ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον **21** αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων
6 υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ τον υιον αυτου
οι πλουσιοι καταδυναστεουσιν υμων επι το θυσιαστηριον **22** βλεπεις οτι η πιστις
και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια συνηργει τοις εργαοις αυτου και εκ των
7 ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον εργαων η πιστις ετελειωθη **23** και πληρωθη
ονομα το επικληθεν εφ υμας **8** ει μεντοι η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ
νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον και φιλος θεου εκληθη **24** ορατε τοιουν
καλως ποιειτε **9** ει δε προσωποληπτειτε οτι εξ εργαων δικαιοται ανθρωπος και
αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του ουκ εκ πιστεως μονον **25** ομοιως δε και
νομου ως παραβαται **10** οστις γαρ ολον τον ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη
νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω
παντων ενοχος **11** ο γαρ ειπων μη μοιχευσης εκβαλουσα **26** ωσπερ γαρ το σωμα χωρις
ειπεν και μη φονευσης ει δε ου μοιχευσεις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις
φονευσεις δε γεγονας παραβατης νομου χωρις των εργαων νεκρα εστιν
12 ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως **3** μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι
δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα ληψομεθα
13 η γαρ κρισις ανιλεως τω μη ποιησαντι **2** πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν
ελεος και κατακαυχαται ελεος κρισεως **14** λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος
τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα **3** ιδου
τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα

βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτους ημιν 4
και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν 4
ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο 4
σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται 4
υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη 4
του ευθυνοντος βουληται 5 ουτως και η 4
γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλαυχει 4
ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει 6
και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας 6
ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν 6
ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και 6
φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και 6
φλογιζομενη υπο της γεεννης (Geenna g1067) 6
7 πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων 7
ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και 7
δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη 8 την 8
δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων 8
δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου 8
θανατηφορου 9 εν αυτη ευλογουμεν τον 9
θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα 9
τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου 9
γεγονοτας 10 εκ του αυτου στοματος 10
εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη 10
αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι 11 μητι 11
η πηγη εκ της αυτης οπησ βρυει το γλυκυ 11
και το πικρον 12 μη δυναται αδελφοι μου 12
συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτως 12
ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι 12
υδωρ 13 τις σοφος και επιστημων εν υμιν 13
δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα 13
αυτου εν πραυτητι σοφιας 14 ει δε ζηλον 14
πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια 14
υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε 14
κατα της αληθειας 15 ουκ εστιν αυτη η 15
σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειος 15
ψυχικη δαιμονιωδης 16 οπου γαρ ζηλος και 16
εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον 16
πραγμα 17 η δε ανωθεν σοφια πρωτον 17
μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης 17
ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων 17
αδιακριτος και ανυποκριτος 18 καρπος δε 18
της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις 18
ποιουσιν ειρηνην 18

4 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ
εντευθεν εκ των ηδωνων υμων των
στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων
2 επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε
και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν
μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δε δια
το μη αιτεισθαι υμας 3 αιτειτε και ου
λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν
ταις ηδοναις υμων δαπανησητε 4 μοιχοι
και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια
του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν
ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου
εχθρος του θεου καθισταται 5 η δοκειτε
οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον
επιποθει το πνευμα ο κατωκησεν εν ημιν 6
μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος
υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε
διδωσιν χαριν 7 υποταγητε ουν τω θεω
αντιστητε τω διαβολω και φευξεται αφ
υμων 8 εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν
καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε
καρδιας διψυχοι 9 ταλαιπωρησατε και
πενθησατε και κλαυσατε ο γελως υμων
εις πενθος μεταστραφητω και η χαρα εις
κατηφειαν 10 ταπεινωθητε ενωπιον του
κυριου και υψωση υμας 11 μη καταλαλειτε
αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου
και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει
νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις

ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης **12** εις πρωιμον και οψιμον **8** μακροθυμησατε
εστιν ο νομοθετης ο δυναμενος σωσαι και υμεις στηριξατε τας καρδιας υμων
και απολεσαι συ τις ει ος κρινεις τον οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν **9**
ετερον **13** αγε νυν οι λεγοντες σημερον η μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα
αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν μη κατακριθητε ιδου ο κριτης προ των
και ποιησομεν εκει ενιαυτον ενα και θυρων εστηκεν **10** υποδειγμα λαβετε
εμπορευσομεθα και κερδησομεν **14** οιτινες της κακοπαθειας αδελφοι μου και της
ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν
ζωη υμων ατιμς γαρ εστιν η προς ολιγον τω ονοματι κυριου **11** ιδου μακαριζομεν
φαινομενη επειτα δε αφανιζομενη **15** αντι τους υπομενοντας την υπομονην ιωβ
του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ηκουσατε και το τελος κυριου ειδετε
ζησομεν και ποιησομεν τουτο η εκεινο **16** οτι πολυσπλαγχνος εστιν ο κυριος και
νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων οικτιριμων **12** προ παντων δε αδελφοι μου
πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν **17** μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην
ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το να
αμαρτια αυτω εστιν ναι και το ου ου ινα μη υπο κρισιν πεσητε

5 αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε
ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριαις
υμων ταις επερχομεναις **2** ο πλουτος υμων
σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα
γεγονεν **3** ο χρυσος υμων και ο αργυρος
κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον
υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων
ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις **4**
ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων
τας χωρας υμων ο απεστερημενος αφ υμων
κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις
τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν **5**
ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε
εθρεψατε τας καρδιας υμων ως εν ημερα
σφαγης **6** κατεδικασατε εφονευσατε
τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν **7**
μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της
παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος
εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης
μακροθυμων επ αυτω εως αν λαβη υετον

13 κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω
ευθυμει τις ψαλλετω **14** ασθenei τις εν υμιν
προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της
εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον
αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του
κυριου **15** και η ευχη της πιστεως σωσει τον
καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος καν
αμαρτιας η πεποηκως αφεθησεται αυτω **16**
εξομολογεισθε αλληλοις τα παραπτωματα
και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε
πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη
17 ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και
προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και
ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις
και μηνας εξ **18** και παλιν προσηυξατο
και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη
εβλαστησεν τον καρπον αυτης **19** αδελφοι
εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας
και επιστρεψη τις αυτον **20** γινωσκετω
οτι ο επιστρεψας αμαρτωλων εκ πλανης

οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και
καλυψει πληθος αμαρτιων

Πετρου Α΄

1 πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας καππαδοκιας ασιας και βιθυνιας **2** κατα προγνωσιν θεου πατρος εν αγιασμοω πνευματος εις υπακοην και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας ημας εις ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων **4** εις κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοις εις υμας **5** τους εν δυναμει θεου φρουρουμενους δια πιστεωσ εις σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω **6** εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντες εν ποικιλοις πειρασμοις **7** ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εις επαινον και τιμην και δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου **8** ον ουκ ιδοντες αγαπατε εις ον αρτι μη ορωντες πιστευοντες δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη **9** κομιζομενοι το τελος της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων **10** περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εις υμας χαριτοσ προφητευσαντες **11** ερευνωντες εις τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοις πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εις χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ **12** οις απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοις

ημιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανοσ εις α επιθυμουςιν αγγελοι παρακυψαι **13** διο αναζωσαμενοι τασ οσφυασ της διανοιασ υμων νηφοντες τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου **14** ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαις **15** αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε **16** διοτι γεγραπται αγιοι γενεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι **17** και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε **18** ειδοτες οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου **19** αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου **20** προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ **21** τους δι αυτου πιστευοντασ εις θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα εινα εις θεον **22** τασ ψυχασ υμων ηγνικοτες εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματοσ εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ **23** αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εις τον αιωνα (aiōn g165) **24** διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο

χορτος και το ανθος αυτου εξεπεσεν 25 το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας (aiōn g165)

2 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονους και πασας καταλαλιας 2 ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε 3 ειπερ εγευσασθε οτι χριστος ο κυριος 4 προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον 5 και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου 6 διο και περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνηθι 7 υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθι εις κεφαλην γωνιας 8 και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν 9 υμεις δε γενοσθε εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγελιητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως 10 οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεηθεντες 11 αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης 12 την αναστροφην υμων εν τοις εθνεσιν εχοντες

καλην ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργαων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπης 13 υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι 14 ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν μεν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων 15 οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιαν 16 ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως δουλοι θεου 17 παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε 18 οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις 19 τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασων αδικως 20 ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω 21 εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων ημιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου 22 ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου 23 ος λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιως 24 ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε 25 ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα αλλ

επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3 ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται **2** εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων **3** ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος **4** αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες **5** ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσαι επι τον θεον εκοσμουν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν **6** ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ης εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν **7** οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εκκοπτεσθαι τας προσευχας υμων **8** το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεις φιλαδελφοι ευσπλαγχοι φιλοφρονες **9** μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε **10** ο γαρ θελων ζων αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον **11** εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην **12** οτι οι οφθαλμοι κυριου

επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα **13** και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμηται γενησθε **14** αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε παραχθητε **15** κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι δε αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου **16** συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαωσιν υμων ως κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην **17** κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελει το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας **18** οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιος υπερ αδικων ινα ημας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε τω πνευματι **19** εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν **20** απειθησασιν ποτε οτε απαξ εξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτεστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος **21** ω και ημας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεως ιησου χριστου **22** ος εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4 χριστου ουν παθοντος υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιας **2** εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιας

αλλά θεληματι θεου τον επιλοιπον εν γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης
 σαρκι βιωσαι χρονον 3 αρκετος γαρ η κακοποιος η ως αλλοτριοεπισκοπος 16 ει
 ημιν ο παρεληλυθως χρονος του βιου δε ως χριστιανος μη αισχυνεσθω δοξαζετω
 το θελημα των εθνων κατεργασασθαι δε τον θεον εν τω μερει τουτω 17 οτι ο
 πεπορευμενους εν ασελγειαις επιθυμιας καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του
 οιοφλυγιας κωμοις ποτοις και αθεμιτοις οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι
 ειδωλολατρειαις 4 εν ω ξενιζονται μη το τελος των απειθουντων τω του θεου
 συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ευαγγελιω 18 και ει ο δικαιος μολις σωζεται
 ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες 5 οι ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται 19
 αποδωσουσιν λογον τω ετοιμως εχοντι ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του
 κριναι ζωντας και νεκρους 6 εις τουτο θεου ως πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας
 γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν ψυχας εαυτων εν αγαθοποιια
 μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα **5** πρεσβυτερους τους εν υμιν παρακαλω
 θεον πνευματι 7 παντων δε το τελος ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του
 ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις χριστου παθηματων ο και της μελλουσης
 τας προσευχας 8 προ παντων δε την εις αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος 2
 εαυτους αγαπηνη εκτενη εχοντες οτι η αγαπη ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του
 καλυψει πληθος αμαρτιων 9 φιλοξενoi θεου επισκοπουντες μη αναγκαστως
 εις αλληλους ανευ γογγυσμων 10 εκαστος αλλ εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα
 καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο προθυμως 3 μηδ ως κατακυριευοντες των
 διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου
 χαριτος θεου 11 ει τις λαλει ως λογια θεου 4 και φανερωθεντος του αρχιποιμενος
 ει τις διακονει ως εξ ισχυος ης χορηγει κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης
 ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια στεφανον 5 ομοιως νεωτεροι υποταγητε
 ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατος πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις
 εις τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn **g165**) υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην
12 αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν εγκομβωσασθε οτι ο θεος υπερηφανοις
 πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν 6
 ξενου υμιν συμβαινοντος 13 αλλα καθο ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα
 κοινωνειτε τοις του χριστου παθημασιν του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω 7
 χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες
 δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι 14 ει επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων 8
 ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι νηψατε γρηγορησατε οτι ο αντιδικος υμων
 οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα διαβολος ως λεων ωρυομενος περιπατει
 εφ υμας αναπαυεται κατα μεν αυτους ζητων τινα καταπιη 9 ω αντιστητε
 βλασφημειται κατα δε υμας δοξαζεται 15 μη στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των

παθημάτων τη ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφοῦτι
ἐπιτελεῖσθαι **10** ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος
ὁ καλεσάς ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ
δοξάν ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας
αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς στηριξάσθαι σθενώσθαι
θεμελιώσθαι (αἰῶνιος **g166**) **11** αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν (αἰῶν **g165**) **12** διὰ σιλουανῶν ὑμῖν τοῦ
πίστου ἀδελφοῦ ὡς λογιζομαι δι' ὀλίγων
ἐγγραφῶν παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν
ταυτῆν εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ εἰς ἣν
ἐστήκατε **13** ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν βαβυλῶνι
συνεκλεκτῆ καὶ μαρκὸς ὁ υἱὸς μου **14**
ἀσπασάσθε ἀλλήλους ἐν φιληματι ἀγάπης
εἰρηνῆ ὑμῖν πασὶν τοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ
ἀμήν

Πετρου Β΄

1 σιμων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ημων ιησου χριστου **2** χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθει εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων **3** ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης **4** διων τα μεγαιστα ημιν και τιμια επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας **5** και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν **6** εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν **7** εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην **8** ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν **9** ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων **10** διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε **11** ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου

(**aiōnios g166**) **12** διο ουκ αμελησω υμας αι υπομιμνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια **13** δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει **14** ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι **15** σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι **16** ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος **17** λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εις ον εγω ευδοκησα **18** και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω **19** και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων **20** τουτο πρωτον γνωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται **21** ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι **2** εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα

αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες
 εαυτοις ταχινην απωλειαν 2 και πολλοι εν ταις απαταις αυτων συνευχουμενοι
 εξακολουθησουσιν αυτων ταις απωλειαις δι υμιν 14 οφθαλμους εχοντες μεστους
 ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας
 3 και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν
 εμπορευσονται οις το κριμα εκπαλαι ουκ γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες
 αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει 4 καταρας τεκνα 15 καταλιποντες την ευθειαν
 ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες
 εφεισατο αλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας τη οδω του βαλααμ του βοσορ ος μισθον
 παρεδωκεν εις κρισιν τετηρημενους (Tartarοο αδικιας ηγαπησεν 16 ελεγξιν δε εσχεν
 g5020) 5 και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο ιδιας παρανομιας υποζυγιον αφωνων εν
 αλλ ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα ανθρωπου φωνη φθεγγαμενον εκωλυσεν
 εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων την του προφητου παραφρονιαν 17 ουτοι
 επαξας 6 και πολεις σοδομων και γομορρας εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαπος
 τεφρωσας καταστροφη κατεκρινεν ελαυνομεναι οις ο ζοφος του σκοτους εις
 υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικως αιωνα τετηρηται (questioned) 18 υπερογκα
 7 και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν
 της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης εν επιθυμιας σαρκος εν ασελγειας τους
 ερρυσατο 8 βλεμματι γαρ και ακοη ο οντως αποφυγοντας τους εν πλανη
 δικαιος εγκατοικων εν αυτοις ημεραν εξ αναστρεφομενους 19 ελευθεριαν αυτοις
 ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες
 εβασανιζεν 9 οιδεν κυριος ευσεβεις της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω και
 εκ πειρασμων ρυεσθαι αδικους δε εις δεδουλωται 20 ει γαρ αποφυγοντες τα
 ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν 10 μiasματα του κοσμου εν επιθυμια
 μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια κυριου και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις
 μiasμου πορευομενους και κυριοτητος δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν
 καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων 21
 δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες 11 κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι
 οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες την οδον της δικαιοσυνης η επιγνουσιν
 οντες ου φερουσιν κατ αυτων παρα επιστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις
 κυριω βλασφημον κρισιν 12 ουτοι δε αγιας εντολης 22 συμβεβηκεν δε αυτοις το
 ως αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εις της αληθους παροιμιας κυων επιστρεψας
 αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις
 βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων κυλισμα βορβορου
 καταφθαρησονται 13 κομιουμενοι μισθον 3 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν
 αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων

εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν 2 επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οis
μνησθηναι των προειρημενων ρηματων δικαιοσυνη κατοικει 14 διο αγαπητοι ταυτα
υπο των αγιων προφητων και της των προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και
αποστολων ημων εντολης του κυριου και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη 15
σωτηρος 3 τουτο πρωτον γινωσκοντες και την του κυριου ημων μακροθυμιαν
οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος
εμπαικται κατα τας ιδιας αυτων επιθυμιας ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω
πορευομενοι 4 και λεγοντες που εστιν δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν 16 ως και
η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης εν πασαις ταις επιστολαις λαλων εν αυταις
γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως περι τουτων εν οis εστιν δυσνοητα τινα
διαμενει απ αρχης κτισεως 5 λανθανει γαρ α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν
αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν
εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος αυτων απωλειαν 17 υμεις ουν αγαπητοι
συνεστωσα τω του θεου λογω 6 δι ων ο προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των
τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε
7 οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτω λογω του ιδιου στηριγμου 18 αυξανετε δε εν
τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και
ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και
ανθρωπων 8 εν δε τουτο μη λανθανετω νυν και εις ημεραν αιωνος αμην (aiōn g165)

υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω
ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια 9 ου
βραδυνει ο κυριος της επαγγελιας ως τινες
βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εις
ημας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα
παντας εις μετανοιαν χωρησαι 10 ηξει δε η
ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι εν η οι
ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια
δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα
εν αυτη εργα κατακαησεται 11 τουτων ουν
παντων λυομενων ποταπους δει υπαρχειν
υμας εν αγιαις αναστροφαις και ευσεβειαις
12 προσδοκωντας και σπευδοντας την
παρουσιαν της του θεου ημερας δι
ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και
στοιχεια καυσουμενα τηκεται 13 καινους
δε ουρανους και γην καινην κατα το

Ιωαννου Α΄

1 ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης **2** και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν (aiōnios g166) **3** ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου **4** και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη **5** και αυτη εστιν η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια **6** εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν **7** εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας **8** εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν **9** εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας **10** εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλητον

εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον **2** και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου **3** και εν τούτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν **4** ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τούτω η αληθεια ουκ εστιν **5** ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τούτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τούτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν **6** ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν **7** αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ αρχης **8** παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθες εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει **9** ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι **10** ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν **11** ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου **12** γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου **13** γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα **14** εγραψα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος

του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον **15** μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω **16** οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν **17** και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα **(aiōn g165)** **18** παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν **19** εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων **20** και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα **21** ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν **22** τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον **23** πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα χει ο ομολογων τον υιον και τον πατερα χει **24** υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε **25** και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον **(aiōnios g166)** **26** ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας **27** και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω **28** και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου **29** εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται **3** ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον **2** αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσομεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν **3** και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν **4** πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια **5** και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτίας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν **6** πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον **7** τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν **8** ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου **9** πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται **10** εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πας ο μη

ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου
 και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου **11** ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους
 οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ καθως εδωκεν εντολην ημιν **24** και ο τηρων
 αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους **12** ου καθως τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος
 καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει
 αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν
4 αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε
 αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ
 του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται
 εξεληλυθασιν εις τον κοσμον **2** εν τουτω
 γινωσκετε το πνευμα του θεου παν πνευμα
 ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι
 εληλυθοτα εκ του θεου εστιν **3** και παν
 πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν χριστον
 εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν
 και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο
 ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω
 εστιν ηδη **4** υμεις εκ του θεου εστε τεκνια
 και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν
 ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω **5** αυτοι εκ
 του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου
 λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει **6**
 ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον
 θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου
 ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το
 πνευμα της αληθειας και το πνευμα της
 πλανης **7** αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους
 οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας
 ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και
 γινωσκει τον θεον **8** ο μη αγαπων ουκ εγνω
 τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν **9** εν τουτω
 εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι
 τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν
 ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι
 αυτου **10** εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι
 ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος

ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα και
αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων τον γεγεννημενον εξ αυτου 2 εν τουτω
11 αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του
και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν 12 θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας
θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν εντολας αυτου τηρωμεν 3 αυτη γαρ εστιν
αλληλους ο θεος εν ημιν μνει και η αγαπη η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου
αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν 13 εν τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ
τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν εισιν 4 οτι παν το γεγεννημενον εκ του
και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη
αυτου δεδωκεν ημιν 14 και ημεις τεθεαμεθα η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων 5 τις
και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων
τον υιον σωτηρα του κοσμου 15 ος αν οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου 6 ουτος
ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους
ο θεος εν αυτω μνει και αυτος εν τω θεω ο χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν
16 και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα
την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η
αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη αληθεια 7 οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες
εν τω θεω μνει και ο θεος εν αυτω 17 εν τω ουρανω ο πατηρ ο λογος και το αγιον
εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων πνευμα και ουτοι οι τρεις εν εισιν 8 και
ινα παρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της τρεις εισιν οι μαρτυρουντες εν τη γη το
κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι
εσμεν εν τω κοσμω τουτω 18 φοβος ουκ τρεις εις το εν εισιν 9 ει την μαρτυριαν
εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια
εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν
αγαπη 19 ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος περι του υιου αυτου 10 ο πιστευων εις
πρωτος ηγαπησεν ημας 20 εαν τις ειπη οτι τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν
αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου εαυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην
μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις
αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος
ουκ εωρακεν πως δυναται αγαπαν 21 και περι του υιου αυτου 11 και αυτη εστιν η
ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο μαρτυρια οτι ζων αιωνιον εδωκεν ημιν
αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου
αυτου εστιν (αϊδιος g166) 12 ο εχων τον υιον εχει

5 πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο την ζων ο μη εχων τον υιον του θεου την
χριστος εκ του θεου γεγεννηται και ζων ουκ εχει 13 ταυτα εγραψα υμιν τοις

πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου
ινα ειδητε οτι ζωην εχετε αιωνιον και ινα
πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου
(**aiōnios g166**) **14** και αυτη εστιν η παρρησια
ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα
κατα το θελημα αυτου ακουει ημων **15**
και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο αν
αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα
α ητηκαμεν παρ αυτου **16** εαν τις ιδη τον
αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη
προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην
τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν
αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης
λεγω ινα ερωτηση **17** πασα αδικια αμαρτια
εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον **18**
οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου
ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου
τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται
αυτου **19** οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν
και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται
20 οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και
δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γνωσκωμεν
τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν
τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο
αληθινος θεος και η ζωη αιωνιος (**aiōnios**
g166) **21** τεκνια φυλαξατε εαυτους απο των
ειδωλων αμην

Ιωαννου Β΄

1 ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν **2** δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα (αιδ̄ν g165) **3** εσται μεθ υμων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη **4** εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος **5** και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους **6** και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη εστιν η εντολη καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε **7** οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος **8** βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν **9** πας ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει **10** ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε **11** ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις **12** πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ ηβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπίζω ελθειν προς υμας

και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη **13** ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης αμην

Ιωαννου Γ΄

ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου
τους φιλους κατ ονομα

1ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον
εγω αγαπω εν αληθεια **2** αγαπητε
περι παντων ευχομαι σε ευοδοουσαι και
υγαινειν καθως ευοδουται σου η ψυχη **3**
εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και
μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ
εν αληθεια περιπατεις **4** μειζοτεραν τουτων
ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν
αληθεια περιπατουντα **5** αγαπητε πιστον
ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους
και εις τους ξενους **6** οι εμαρτυρησαν σου
τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως
ποιησεις προπεμφας αξιως του θεου **7** υπερ
γαρ του ονοματος αυτου εξηλθον μηδεν
λαμβανοντες απο των εθνων **8** ημεις ουν
οφειλομεν απολαμβανειν τους τοιουτους
ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια **9**
εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων
αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας **10**
δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα
εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων
ημας και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε
αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους
βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας
εκβαλλει **11** αγαπητε μη μιμου το κακον
αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του
θεου εστιν ο δε κακοποιων ουχ εωρακεν
τον θεον **12** δημητριω μεμαρτυρηται υπο
παντων και υπ αυτης της αληθειας και
ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η
μαρτυρια ημων αληθης εστιν **13** πολλα
ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανος και
καλαμου σοι γραψαι **14** ελπιζω δε ευθεως
ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν

Ιουδα

1 Ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις **2** ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη **3** αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραφαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει **4** παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι **5** υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν **6** αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν (aiidios g126) **7** ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι (aiōnios g166) **8** ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξας δε βλασφημουσιν **9** ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινόμενος διελεγετο περι του μωσεως σωματος ουκ ετολησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος **10** ουτοι

δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται **11** ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο **12** ουτοι εισιν εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συνευωχουμενοι υμιν αφοβως εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων περιφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα **13** κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες πλανηται οις ο ζοφος του σκοτους εις τον αιωνα τετηρηται (aiōn g165) **14** προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν μυριασιν αγιαις αυτου **15** ποιησαι κρισιν κατα παντων και εξελεγξαι παντας τους ασεβεις αυτων περι παντων των εργαων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις **16** ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπεροργκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν **17** υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου **18** οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων **19** ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες εαυτους ψυχικοι πνευμα μη εχοντες **20** υμεις δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτους εν πνευματι

αγιω προσευχομενοι **21** εαυτους εν αγαπη
θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος
του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην
αιωνιον (**aiōnios g166**) **22** και ους μεν ελεειτε
διακρινομενοι **23** ους δε εν φοβω σωζετε εκ
του πυρος αρπαζοντες μισουντες και τον
απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα **24**
τω δε δυναμενω φυλαξαι υμας απταιστους
και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου
αμωμους εν αγαλλιασει **25** μονω σοφω θεω
σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσυνη κρατος
και εξουσια και νυν και εις παντας τους
αιωνας αμην (**aiōn g165**)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξει τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη **2** ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα τε ειδεν **3** μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς **4** ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο του ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α εστιν ενωπιον του θρονου αυτου **5** και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος εκ των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γης τω αγαπησαντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου **6** και εποιησεν ημας βασιλεις και ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) **7** ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην **8** εγω ειμι το α και το ω αρχη και τελος λεγει ο κυριος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ **9** εγω ιωαννης ο και αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και εν τη βασιλεια και υπομονη ιησου χριστου εγενομη εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου

και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου **10** εγενομη εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος **11** λεγουσης εγω ειμι το α και το ω ο πρωτος και ο εσχατος και ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις ταις εν ασια εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν **12** και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλησεν μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας **13** και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην **14** η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ωσει εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος **15** και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων **16** και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου **17** και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και επεθηκεν την δεξιαν αυτου χειρα επ εμε λεγων μοι μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος **18** και ο ζων και εγενομη νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του αδου και του θανατου (aiōn g165, Hadēs g86) **19** γραψον α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα **20** το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας

τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελιοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι επτα λυχνια αι ειδες επτα εκκλησιαι εισιν

2 τω αγγελω της εφεσινης εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων **2** οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασω τους φασκοντας ειναι αποστολους και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις **3** και εβαστασας και υπομονην εχεις και δια το ονομα μου κεκοπιακας και ου κεκηκας **4** αλλ εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας **5** μνημονευε ουν ποθεν εκπεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης **6** αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω **7** ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν μεσω του παραδεισου του θεου **8** και τω αγγελω της εκκλησιας συμυρναιων γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν **9** οιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν πλουσιος δε ει και την βλασφημιαν των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα **10** μηδεν φοβου α μελλεις πασχειν ιδου μελλει βαλειν εξ υμων ο διαβολος εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον

της ζωης **11** ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου **12** και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν **13** οιδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρησω την πιστιν μου και εν ταις ημεραις εν αις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου κατοικει ο σατανας **14** αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδασκεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι **15** ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ο μισω **16** μετανοησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου **17** ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν απο του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις εγνω ει μη ο λαμβανων **18** και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω **19** οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την διακονιαν και την πιστιν και την υπομονην σου και τα εργα σου και τα εσχατα πλειονα των πρωτων **20** αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εας την γυναικα ιεζαβηλ την λεγουσαν εαυτην προφητιν διδασκειν και πλανασθαι εμουσ

δουλους πορνευσαι και ειδωλοθυτα φαγειν αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν
21 και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση εκ λευκοις οτι αξιοι εισιν 5 ο νικων ουτος
της πορνειας αυτης και ου μετενοησεν 22 περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη
ιδου εγω βαλλω αυτην εις κλινην και τους εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της
μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην ζωης και εξομολογησομαι το ονομα αυτου
εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαυ αυτων ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των
23 και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω αγγελων αυτου 6 ο εχων ους ακουσατω
και γνωσονται πασαι αι εκκλησiai οτι εγω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις 7 και
ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας
δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων 24 γραψον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος
υμιν δε λεγω και λοιποισ τοις εν θυατειροις ο εχων την κλειδα του δαβιδ ο ανοιγων
οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην και και ουδεις κλειει και κλειει και ουδεις
οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθη του σατανα ανοιγει 8 οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα
ως λεγουσιν ου βαλω εφ υμας αλλο βαρος ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην και ουδεις
25 πλην ο εχετε κρατησατε αχρις ου αν δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις
ηξω 26 και ο νικων και ο τηρων αχρι δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και
τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν ουκ ηρνησω το ονομα μου 9 ιδου διδωμι εκ
επι των εθνων 27 και ποιμανει αυτους εν της συναγωγης του σατανα των λεγοντων
ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα
συντριβεται ως καγω ειληφα παρα του ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν
πατρος μου 28 και δωσω αυτω τον αστερα και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων
τον πρωινον 29 ο εχων ους ακουσατω τι το σου και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε 10
πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου
εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης
τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της
αστερας οιδα σου τα εργα οτι το ονομα εχεις γης 11 ιδου ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις
οτι ζης και νεκρος ει 2 γινου γρηγορων ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου 12 ο
και στηριξον τα λοιπα α μελλει αποθανειν νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω
ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και
ενωπιον του θεου 3 μνημονευε ουν γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου
πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και και το ονομα της πολεως του θεου μου της
μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω καινης ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του
επι σε ως κλεπτης και ου μη γνωσ ποιαν ουρανου απο του θεου μου και το ονομα
ωραν ηξω επι σε 4 εχεις ολιγα ονοματα μου το καινον 13 ο εχων ους ακουσατω
και εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις 14

και τω αγγελω της εκκλησιας λαοδικεων ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδινω γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοια πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως ορασει σμαραγδινω 4 και κυκλοθεν του θεου 15 οιδα σου τα εργα οτι ουτε του θρονου θρονου εικοσι και τεσσαρες ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ειη και επι τους θρονους ειδον τους εικοσι η ζεστος 16 ουτως οτι χλιαρος ει και ουτε και τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους ψυχρος ουτε ζεστος μελλω σε εμεσαι εκ του περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις και στοματος μου 17 οτι λεγεις οτι πλουσιος εσχον επι τας κεφαλαις αυτων στεφανους ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος χρειαν χρυσους 5 και εκ του θρονου εκπορευονται εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος αστραπαι και βρονται και φωνα και και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και επτα λαμπαδες πυρος καιιομεναι ενωπιον γυμνος 18 συμβουλευω σοι αγορασαι του θρονου αι εισιν τα επτα πνευματα παρ εμου χρυσιον πεπυρωμενον εκ πυρος του θεου 6 και ενωπιον του θρονου ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της εν μεσω του θρονου και κυκλω του γυμνοτητος σου και κολλουριον εγχιρον θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων τους οφθαλμους σου ινα βλεπης 19 εγω εμπροσθεν και οπισθεν 7 και το ζων το οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζηλωσον ουν και μετανοησον 20 ιδου ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν εχον το προσωπον ως ανθρωπος και το τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη τεταρτον ζων ομοιον αετω πετωμενω την θυραν εισελευσομαι προς αυτον και 8 και τεσσαρα ζωα εν καθ εαυτο ειχον δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου 21 ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω γεμοντα οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντα αγιος μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ 22 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ο ην και ο ων και ο ερχομενος 9 και οταν

4 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ηνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγουσα αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα 2 και ευθεως εγενομη εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι του θρονου καθημενος 3 και ο καθημενος ην

δωσουσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων (αιθν g165) 10 πεσουνται οι εικοσι και τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες (αιθν g165) 11 αξιος ει κυριε λαβειν

την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν
οτι συ εκτισας τα παντα και δια το θελημα
σου εισιν και εκτισθησαν

5 και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου
επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον
εσωθεν και οπισθεν κατεσφραγισμενον
σφραγισιν επτα **2** και ειδον αγγελον ισχυρον
κηρυσσοντα φωνη μεγαλη τις εστιν αξιος
ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας
αυτου **3** και ουδεις ηδυνατο εν τω ουρανω
ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης
ανοιξαι το βιβλιον ουδε βλεπειν αυτο **4** και
εγω εκλαιον πολλα οτι ουδεις αξιος ευρεθη
ανοιξαι και αναγνωσαι το βιβλιον ουτε
βλεπειν αυτο **5** και εις εκ των πρεσβυτερων
λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων
ο ων εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαβιδ
ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας επτα
σφραγιδας αυτου **6** και ειδον και ιδου εν
μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων
και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον
εστηκος ως εσφαγμενον εχον κερατα επτα
και οφθαλμους επτα οι εισιν τα επτα του
θεου πνευματα τα απεσταλμενα εις πασαν
την γην **7** και ηλθεν και ειληφεν το
βιβλιον εκ της δεξιας του καθημενου επι
του θρονου **8** και οτε ελαβεν το βιβλιον
τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσιτεσσαρες
πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου
εχοντες εκαστος κιθαρας και φιαλας χρυσας
γεμουσας θυμιαματων αι εισιν αι προσευχαι
των αγιων **9** και αδουσιν ωδην καινην
λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και
ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγης
και ηγορασας τω θεω ημας εν τω αιματι
σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και

λαου και εθνους **10** και εποησας ημας
τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και
βασιλευσομεν επι της γης **11** και ειδον
και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων
κυκλοθεν του θρονου και των ζωνων και
των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων
μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων
12 λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το
αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν
και πλουτον και σοφιαν και ισχυν και
τιμην και δοξαν και ευλογιαν **13** και παν
κτισμα ο εστιν εν τω ουρανω και εν τη γη
και υποκατω της γης και επι της θαλασσης
α εστιν και τα εν αυτοις παντα ηκουσα
λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και
τω αρνω η ευλογια και η τιμη και η δοξα
και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων
(aiōn g165) **14** και τα τεσσαρα ζωα ελεγον
αμην και οι εικοσιτεσσαρες πρεσβυτεροι
επεσαν και προσεκυνησαν ζωντι εις τους
αιωνας των αιωνων

6 και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν
εκ των σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ
των τεσσαρων ζωνων λεγοντος ως φωνης
βροντης ερχου και βλεπε **2** και ειδον και
ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ
αυτω εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος
και εξηλθεν νικων και ινα νικηση **3** και οτε
ηνοιξεν την δευτερην σφραγιδα ηκουσα
του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου και
βλεπε **4** και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος και
τω καθημενω επ αυτω εδοθη αυτω λαβειν
την ειρηνην απο της γης και ινα αλληλους
σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη
5 και οτε ηνοιξεν την τριτην σφραγιδα
ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου

και βλεπε και ειδον και ιδου ιππος μελας παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων και ο καθημενος επ αυτω εχων ζυγον εκινηθησαν 15 και οι βασιλεις της γης εν τη χειρι αυτου 6 και ηκουσα φωνην και οι μεγαστανες και οι πλουσιοι και οι εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χιλιαρχοι και οι δυνατοι και πας δουλος χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες και πας ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα κριθης δηναριου και το ελαιον και τον σπηλαια και εις τας πετρας των ορεων 16 οινον μη αδικησης 7 και οτε ηνοιξεν την και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα φωνην του πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο τεταρτου ζου λεγουσαν ερχου και βλεπε προσωπου του καθημενου επι του θρονου 8 και ειδον και ιδου ιππος χλωρος και ο και απο της οργης του αρνιου 17 οτι ηλθεν καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τις θανατος και ο αδης ακολουθει μετ αυτου δυναται σταθηναι και εδοθη αυτοις εξουσια αποκτειναι επι το 7 και μετα ταυτα ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της τεταρτον της γης εν ρομφαια και εν λιμω της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους και εν θανατω και υπο των θηριων της γης της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον 2 και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν 3 λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρισ ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων 4 και ηκουσα 3 λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρισ ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων 4 και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων ρμδ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ 5 εκ φυλης ιουδα ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης γαδ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ασηρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης νεφθαλειμ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης μανασση ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι 7 εκ φυλης συμεων ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ

φυλης λευι ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ 17 οτι το αρνιον το αναμεσον του θρονου
 φυλης ισαχαρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι
 8 εκ φυλης ζαβουλων ιβ χιλιαδες ζωσας πηγας υδατων και εξαλειπει ο θεος
 εσφραγισμενοι εκ φυλης ιωσηφ ιβ χιλιαδες παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων
 εσφραγισμενοι εκ φυλης βενιαμιν ιβ 8 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την
 χιλιαδες εσφραγισμενοι 9 μετα ταυτα ειδον εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως
 και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ημωριον 2 και ειδον τους επτα αγγελους οι
 ουδεις ηδυνατο εκ παντος εθνους και ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν
 φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες αυτοις επτα σαλπιγγες 3 και αλλος αγγελος
 ενωπιον του θρονου και ενωπιον του ηλθεν και εσταθη επι το θυσιαστηριον
 αρνιου περιβεβλημενοι στολας λευκας εχων λιβανωτων χρυσουν και εδοθη αυτω
 και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων 10 θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις
 και κραζοντες φωνη μεγαλη λεγοντες η των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον
 σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι το χρυσουν το ενωπιον του θρονου 4
 του θρονου και τω αρνιω 11 και παντες και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων
 οι αγγελοι εστηκεσαν κυκλω του θρονου ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του
 και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων αγγελου ενωπιον του θεου 5 και ειληφεν
 ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι ο αγγελος το λιβανωτον και εγεμισεν
 προσωπον αυτων και προσεκυνησαν τω αυτο εκ του πυρος του θυσιαστηριου και
 θεω 12 λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα εβαλεν εις την γην και εγενοντο φωναι
 και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και και βρονται και αστραπαι και σεισμος
 η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους 6 και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας
 αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) 13 και επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους ινα
 απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων σαλπισωσιν 7 και ο πρωτος αγγελος
 μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ
 λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον 14 και μεμιγμενα αιματι και εβληθη εις την γην
 ειρηκα αυτω κυριε συ οιδας και ειπεν μοι και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας
 ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της χορτος χλωρος κατεκαη 8 και ο δευτερος
 μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι
 ελευκαναν αυτας εν τω αιματι του αρνιου καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και
 15 δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα 9
 θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και και απεθανεν το τριτον των κτισματων
 νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος των εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και
 επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους 16 ου το τριτον των πλοιων διεφθαρη 10 και
 πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδε ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν
 μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος

ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας υδατων 11 και το ονομα του αστερος λεγεται αφινθος και γινεται το τριτον των υδατων εις αφινθον και πολλοι ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν 12 και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φαινη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιως 13 και ειδον και ηκουσα ενος αγγελου πετωμενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν 9 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου (Abyssos g12) 2 και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο απη εκ του καπνου του φρεατος (Abyssos g12) 3 και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης 4 και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους μονους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων 5 και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον 6 και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ουχ ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται ο θανατος απ αυτων 7 και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων 8 και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν 9 και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον 10 και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα ην εν ταις ουραις αυτων και η εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε 11 και εχουσιν επ αυτων βασιλευσιν τον αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων (Abyssos g12) 12 η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχονται ετι δυο ουαι μετα ταυτα 13 και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου 14 λεγουσαν τω εκτω αγγελω ος ειχε την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη 15 και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων 16 και ο αριθμος στρατευματων του ιππικου δυο μυριαδες μυριαδων και ηκουσα τον αριθμον αυτων 17 και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους

επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και
υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι
των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ
των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και
καπνος και θειον **18** υπο των τριων τουτων
απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων
εκ του πυρος και εκ του καπνου και εκ του
θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων
αυτων **19** η γαρ εξουσια αυτων εν τω
στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις
αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεσιν
εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν
20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ
απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις
ου μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων
αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια
και ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και
τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α
ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε
περιπατειν **21** και ου μετενοησαν εκ των
φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων
αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ
των κλεμματων αυτων

10 και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον
καταβαινοντα εκ του ουρανου
περιβεβλημενον νεφελην και ιρις επι της
κεφαλης και το προσωπον αυτου ως ο
ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος
2 και ειχεν εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον
ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου
τον δεξιον επι την θαλασσαν τον δε
ευωνυμον επι την γην **3** και εκραξεν
φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και
ουτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται
τας εαυτων φωνας **4** και οτε ελαλησαν αι
επτα βρονται τας φωνας εαυτων εμελλον

γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου
λεγουσαν μοι σφραγισον α ελαλησαν αι
επτα βρονται και μη ταυτα γραψης **5** και ο
αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης
και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου εις
τον ουρανον **6** και ωμοσεν εν τω ζωντι εις
τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον
ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα
εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη
οτι χρονος ουκ εσται ετι **(aiōn g165)** **7** αλλα
εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου
αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και τελεσθη
το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν
τοις εαυτου δουλοις τοις προφηταις **8**
και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου
παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα
υπαγε λαβε το βιβλαριδιον το ηνεωγμενον
εν τη χειρι αγγελου του εστωτος επι της
θαλασσης και επι της γης **9** και απηλθον
προς τον αγγελον λεγων αυτω δος μοι
το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και
καταφαγε αυτο και πικρανει σου την
κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ
ως μελι **10** και ελαβον το βιβλαριδιον εκ
της χειρος του αγγελου και κατεφαγον
αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι
γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η
κοιλια μου **11** και λεγει μοι δει σε παλιν
προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και
γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις
11 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω
και ο αγγελος ειστηκει λεγων εγειραι
και μετρησον τον ναον του θεου και το
θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν
αυτω **2** και την αυλην την εξωθεν του
ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης

οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αυτων και φοβος μεγας επεσεν επι τους
αγιαν πατησουσιν μηνας τεσσαρακοντα δυο θεωρουντας αυτους 12 και ηκουσαν φωνην
3 και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις
προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον
εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ 4 ουτοι εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι
εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι εχθροι αυτων 13 και εν εκεινη τη ωρα
αι ενωπιον του θεου της γης εστωσαι εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον
5 και ει τις αυτους θελη αδικησαι πυρ της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν
εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες
κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και
αυτους θελη αδικησαι ουτως δει αυτον εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου 14 η
αποκτανθηναι 6 ουτοι εχουσιν εξουσιαν ουαι η δευτερα απηλθεν και ιδου η ουαι
κλεισαι τον ουρανον ινα μη βρεχη υετος η τριτη ερχεται ταχυ 15 και ο εβδομος
εν ημεραισ αυτων της προφητειας και αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι
εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενοντο
αυτα εις αιμα και παταξα την γην παση αι βασιλειαι του κοσμου του κυριου ημων
πληγη οσακις εαν θελησωσιν 7 και οταν και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις
τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον τους αιωνας των αιωνων (αιθ̅η g165) 16
το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει και οι εικοσι και τεσσαρες πρεσβυτεροι
πολεμον μετ αυτων και νικησει αυτους οι ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους
και αποκτενει αυτους (Abyssos g12) 8 και τα θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα
πτωματα αυτων επι της πλατειας πολεως αυτων και προσεκυνησαν τω θεω 17
της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο
σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος παντοκρατωρ ο ων και ο ην και ο ερχομενος
ημων εσταυρωθη 9 και βλεψουσιν εκ οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην
των λαων και φυλων και γλωσσων και και εβασιλευσας 18 και τα εθνη ωργισθησαν
εθνων τα πτωματα αυτων ημερας τρεις και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των
και ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον
αφησουσιν τεθηναι εις μνηματα 10 και τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις
οι κατοικουντες επι της γης χαρουσιν αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα
επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και
πεμψουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην 19
προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω
επι της γης 11 και μετα τας τρεις ημερας και και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν
ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και
επ αυτους και εστησαν επι τους ποδας

φωνα και βρονται και σεισμος και χαλαζα
μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω
γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η
σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και
επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων
δωδεκα **2** και εν γαστρι εχουσα κραζει
ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν **3** και
ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και
ιδου δρακων μεγας πυρρος εχων κεφαλας
επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας
αυτου διαδηματα επτα **4** και η ουρα αυτου
συρει το τριτον των αστερων του ουρανου
και εβαλεν αυτους εις την γην και ο
δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος
της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το
τεκνον αυτης καταφαγη **5** και ετεκεν υιον
αρρενα ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη
εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον
αυτης προς τον θεον και τον θρονον αυτου
6 και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου
εχει τοπον ητοιμασμενον απο του θεου
ινα εκει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας
διακοσιας εξηκοντα **7** και εγενετο πολεμος
εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελιοι
αυτου επολεμησαν κατα του δρακοντος και
ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου
8 και ουκ ισχυσαν ουτε τοπος ευρεθη αυτων
ετι εν τω ουρανω **9** και εβληθη ο δρακων
ο μεγας ο οφεις ο αρχαιος ο καλουμενος
διαβολος και ο σατανας ο πλανων την
οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και
οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν
10 και ηκουσα φωνην μεγαλην λεγουσαν
εν τω ουρανω αρτι εγενετο η σωτηρια
και η δυναμις και η βασιλεια του θεου

ημων και η εξουσια του χριστου αυτου
οτι κατεβληθη ο κατηγορος των αδελφων
ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του
θεου ημων ημερας και νυκτος **11** και αυτοι
ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου
και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων
και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι
θανατου **12** δια τουτο ευφραινεσθε οι
ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι
τοις κατοικουσιν την γην και την θαλασσαν
οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων
θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει
13 και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις
την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν
τον αρρενα **14** και εδοθησαν τη γυναικι
δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα
πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης
οπου τρεφεται εκει καιρον και καιρους και
ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως
15 και εβαλεν ο οφεις οπισω της γυναικος
εκ του στοματος αυτου υδωρ ως ποταμον
ινα ταυτην ποταμοφορητον ποιηση **16** και
εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη
το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον
ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος
αυτου **17** και ωργισθη ο δρακων επι τη
γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον
μετα των λοιπων του σπερματος αυτης
των τηρουντων τας εντολας του θεου και
εχοντων την μαρτυριαν του ιησου χριστου
13 και εσταθην επι την αμμον της
θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης
θηριον αναβαινον εχον κεφαλας επτα και
κερατα δεκα και επι των κερατων αυτου
δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου
ονομα βλασφημιας **2** και το θηριον ο

ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου αυτου ως αρκτου και το στομα αυτου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου **13** ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον καταβαινειν εκ του ουρανου εις την γην αυτου και εξουσιαν μεγαλην **3** και ειδον ενωπιον των ανθρωπων **14** και πλανα τους μιαν των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εις θανατον και η πληγη του θανατου εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι οπισω του θηριου **4** και προσεκυνησαν τον εικονα τω θηριω ο εχει την πληγην της δρακοντα ος εδωκεν εξουσιαν τω θηριω μαχαιρας και εξησεν **15** και εδοθη αυτω και προσεκυνησαν το θηριον λεγοντες τις δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα ομοιος τω θηριω τις δυναται πολεμησαι και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση μετ αυτου **5** και εδοθη αυτω στομα λαλουν οσοι αν μη προσκυνησωσιν την εικονα μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω του θηριου ινα αποκτανθωσιν **16** και ποιει εξουσια ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο **6** παντας τους μικρους και τους μεγαλους και και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν τους πλουσιους και τους πτωχους και τους προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα ελευθερους και τους δουλους ινα δωση αυτου και την σκηνην αυτου και τους αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της εν τω ουρανω σκηνουντας **7** και εδοθη δεξιας η επι των μετωπων αυτων **17** και αυτω πολεμον ποιησαι μετα των αγιων και ινα μη τις δυνηται αγορασαι η πωλησαι νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια ει μη ο εχων το χαραγμα η το ονομα του επι πασαν φυλην και γλωσσαν και εθνος θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου **8** και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι **18** ωδε η σοφια εστιν ο εχων τον νουν κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος τα ονοματα εν τη βιβλω της ζωης του γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου αρνιου εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου **χξς**

9 ει τις εχει ους ακουσατω **10** ει τις αιχμαλωσιαν συναγει εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων **11** και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων **12** και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους κατοικουντας εν αυτη ινα

14 και ειδον και ιδου αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων **2** και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και φωνην ηκουσα κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων **3** και αδουσιν ως ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον

των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις ηδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης 4 ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω 5 και εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη δολος αμωμοι γαρ εισιν ενωπιον του θρονου του θεου 6 και ειδον αλλον αγγελον πετωμενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους κατοικουντας επι της γης και παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον (aiōnios g166) 7 λεγοντα εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγας υδατων 8 και αλλος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η πολις η μεγαλη οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα εθνη 9 και τριτος αγγελος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις το θηριον προσκυνει και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου 10 και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου 11 και ο καπνος του βασανισμού αυτων αναβαινει εις αιωνας αιωνων και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου (aiōn g165) 12 ωδε υπομονη των αγιων εστιν ωδε οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου 13 και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης μοι γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απαρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων 14 και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενος ομοιος υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ 15 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν μεγαλη φωνη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν σοι η ωρα του θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης 16 και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη 17 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ 18 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης 19 και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου την μεγαλην 20 και επατηθη η ληνος εξω της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου

αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων
χιλιων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω
μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα
εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν
αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου **2** και
ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην
πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και
εκ της εικονος αυτου και εκ του χαραγματος
αυτου εκ του αριθμου του ονοματος αυτου
εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην
εχοντας κιθαρως του θεου **3** και αδουσιν
την ωδην μωσεως του δουλου του θεου
και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα
και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος
ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι
οδοι σου ο βασιλευς των αγιων **4** τις ου μη
φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου
οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν
και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα
δικαιωματα σου εφανερωθησαν **5** και μετα
ταυτα ειδον και ιδου ηνοιγη ο ναος της
σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω **6** και
εξηλθον οι επτα αγγελοι εχοντες τας επτα
πληγας εκ του ναου ενδεδυμενοι λινον
καθαρον και λαμπρον και περιεζωσμενοι
περι τα στηθη ζωνας χρυσας **7** και εν εκ
των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα
αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του
θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας
των αιωνων (aiōn g165) **8** και εγεμισθη ο
ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ
της δυναμεως αυτου και ουδεις ηδυνατο
εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι
επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του
ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις
υπαγετε και εκχεατε τας φιαλας του θυμου
του θεου εις την γην **2** και απηλθεν ο
πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου
επι την γην και εγενετο ελκος κακον και
πονηρον εις τους ανθρωπους τους εχοντας
το χαραγμα του θηριου και τους τη εικονι
αυτου προσκυνουντας **3** και ο δευτερος
αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την
θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και
πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση
4 και ο τριτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην
αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγας
των υδατων και εγενετο αιμα **5** και ηκουσα
του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοι
κυριε ει ο ων και ο ην και ο εσομενος
οτι ταυτα εκρινας **6** οτι αιμα αγιων και
προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας
πιειν αξιοι γαρ εισιν **7** και ηκουσα αλλου
εκ του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο
θεος ο παντοκρατωρ αληθινοι και δικαιοι
αι κρισεις σου **8** και ο τεταρτος αγγελος
εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και
εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους
εν πυρι **9** και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι
καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα
του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας
πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι
αυτω δοξαν **10** και ο πεμπτος αγγελος
εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον
του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου
εσκοτωμενη και εμασσωντο τας γλωσσας
αυτων εκ του πονου **11** και εβλασφημησαν
τον θεον του ουρανου εκ των πονων
αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου

μετενοησαν εκ των εργαων αυτων **12** και ο εκτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν τον ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολων ηλιου **13** και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ομοια βατραχοις **14** εισιν γαρ πνευματα δαιμωνων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεις της γης και της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος **15** ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου **16** και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδδων **17** και ο εβδομος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν **18** και εγενοντο φωνα και βρονται και αστραπαι και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας **19** και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου **20** και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν **21** και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν

οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων μοι δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων **2** μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν εκ του οινου της πορνειας αυτης οι κατοικουντες την γην **3** και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματων βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα **4** και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρα και κοκκινω και κεχρυσωμενη χρυσω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα χρυσουν ποτηριον εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και ακαθαρτητος πορνειας αυτης **5** και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης **6** και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα **7** και ειπεν μοι ο αγγελος διατι εθαυμασας εγω σοι ερω το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα **8** το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο

καταβολης κοσμου βλεποντες το θηριον ο
τι ην και ουκ εστιν και περ εστιν (Abyssos g12)
9 ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι
ορη εισιν επτα οπου η γυνη καθηται επ
αυτων 10 και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε
επεσαν και ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν
και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι
11 και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και
αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν
και εις απωλειαν υπαγει 12 και τα δεκα
κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες
βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως
βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα
του θηριου 13 ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν
και την δυναμιν και την εξουσιαν εαυτων
τω θηριω διαδιδωσουσιν 14 ουτοι μετα
του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον
νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν
και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου
κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι 15 και
λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη
καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και
γλωσσαι 16 και τα δεκα κερατα α ειδες επι
το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην
και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και
γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και
αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι 17 ο γαρ θεος
εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την
γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην
και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω
αχρι τελεσθη τα ρηματα του θεου 18 και
η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η
εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της
γης
18 και μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον
καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα
εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της
δοξης αυτου 2 και εκραξεν εν ισχυι φωνη
μεγαλη λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων
η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον
δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος
ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου
ακαθαρτου και μεμισημενου 3 οτι εκ
του οινου του θυμου της πορνειας αυτης
πεπωκεν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της
γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι
της γης εκ της δυναμεως του στρηνους
αυτης επλουτησαν 4 και ηκουσα αλλην
φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθετε
εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησητε
ταις αμαρτιας αυτης και ινα μη λαβητε
εκ των πληγων αυτης 5 οτι εκολληθησαν
αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και
εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης
6 αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν
υμιν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα
εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν
κερασατε αυτη διπλουν 7 οσα εδοξασεν
εαυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε
αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη
καρδια αυτης λεγει καθημαι βασιλισσα και
χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω 8
δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai
αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν
πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος
ο θεος ο κρινων αυτην 9 και κλαουσονται
αυτην και κοψονται επ αυτη οι βασιλεις
της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και
στηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον
της πυρωσεως αυτης 10 απο μακροθεν
εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου
αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη

βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι εν μια της τιμοτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη
 ωρα ηλθεν η κρισις σου **11** και οι εμποροι **20** ευφραινου επ αυτην ουρανε και οι αγιοι
 της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτη αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο
 οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει θεος το κριμα υμων εξ αυτης **21** και ηρεν
 ουκετι **12** γομον χρυσου και αργυρου και εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλον μεγαν
 λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσου και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως
 και πορφυρας και σηρικου και κοκκινου ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη
 και παν ξυλον θυινον και παν σκευος πολις και ου μη ευρεθη ετι **22** και φωνη
 ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και
 τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και
 μαρμαρου **13** και κιναμωμον και θυμιαματα πας τεχνητης πασης τεχνης ου μη ευρεθη
 και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη
 και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και εν σοι ετι **23** και φως λυχνου ου μη φανη
 προβατα και ιππων και ρεδων και σωματων εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης
 και ψυχας ανθρωπων **14** και η σπωρα της ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι
 επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου ησαν οι μεγιστανες της γης οτι εν τη
 σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα
 απηλθεν απο σου και ουκετι ου μη ευρησης εθνη **24** και εν αυτη αιμα προφητων και
 αυτα **15** οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων
 απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον επι της γης
 φοβον του βασιανισμου αυτης κλαιοντες **19** και μετα ταυτα ηκουσα φωνην οχλου
 και πενθουντες **16** και λεγοντες ουαι πολλου μεγαλην εν τω ουρανω
 ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη λεγοντος αλληλουια η σωτηρια και η
 βυσσινον και πορφυρου και κοκκινον και δοξα και η τιμη και η δυναμις κυριω τω
 κεχρυσωμενη εν χρυσω και λιθω τιμιω και θεω ημων **2** οτι αληθιναι και δικαιαι αι
 μαργαριταις **17** οτι μια ωρα ηρημωθη ο κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην
 ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν
 πας επι των πλοιων ο ομιλος και ναυται τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα
 και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο των δουλων αυτου εκ της χειρος αυτης
 μακροθεν εστησαν **18** και εκραζον ορωντες **3** και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο
 τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες **3** και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο
 τις ομοια τη πολει τη μεγαλη **19** και εβαλον **3** και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο
 χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον **4** και επεσαν οι
 κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι πρεσβυτεροι οι εικοσι και τεσσαρες και τα
 ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω
 παντες οι εχοντες πλοια εν τη θαλασση εκ αμην αλληλουια **5** και φωνη εκ του θρονου

εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη
 παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι παταση τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους
 αυτον και οι μικροι και οι μεγαλοι 6 και εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την
 ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως ληνον του οινου του θυμου και της οργης
 φωνην υδατων πολλων και ως φωνην του θεου του παντοκρατορος 16 και εχει
 βροντων ισχυρων λεγοντας αλληλουια οτι επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου
 εβασιλευσεν κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και
 7 χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν κυριος κυριων 17 και ειδον ενα αγγελον
 την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη
 αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις
 8 και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον πετωμενοις εν μεσουρανηματι δευτε και
 καθαρον και λαμπρον το γαρ βυσσινον τα συναγεσθε εις το δειπνον του μεγαλου
 δικαιωματα εστιν των αγιων 9 και λεγει θεου 18 ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και
 μοι γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων
 του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και και σαρκας ιππων και των καθημενων επ
 λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι εισιν αυτων και σαρκας παντων ελευθερων τε
 του θεου 10 και επεσον εμπροσθεν των και δουλων και μικρων και μεγαλων 19
 ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της
 μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα
 αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι
 του ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου
 μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της 20 και επιασθη το θηριον και μετα τουτου
 προφητειας 11 και ειδον τον ουρανον ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια
 ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους
 καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους
 και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες
 και πολεμει 12 οι δε οφθαλμοι αυτου εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος
 ως φλοξ πυρος και επι την κεφαλην την καιομενην εν τω θειω (Limnē Pyr g3041
 αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα g4442) 21 και οι λοιποι απεκτανθησαν εν
 γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος 13 τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου
 και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον τη εκπορευομενη εκ του στοματος αυτου
 αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των
 λογος του θεου 14 και τα στρατευματα τα σαρκων αυτων
 εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις 20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ
 λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον και του ουρανου εχοντα την κλειδα της
 καθαρον 15 και εκ του στοματος αυτου αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την

χειρα αυτου (Abyssos g12) 2 και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και σατανας και εδησεν αυτον χιλια ετη 3 και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν αυτον και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση τα εθνη ετι αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον (Abyssos g12) 4 και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν τω θηριω ουτε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον αυτων και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα χριστου χιλια ετη 5 οι δε λοιποι των νεκρων ουκ ανεζησαν εως τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη 6 μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο θανατος ο δευτερος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη 7 και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου 8 και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις πολεμων ων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης 9 και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ απο του θεου εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους 10 και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην

του πυρος και θειου οπου το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 και ειδον θρονον λευκον μεγαν και τον καθημενον επ αυτου ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις 12 και ειδον τους νεκρους μικρους και μεγαλους εστωτας ενωπιον του θεου και βιβλια ηνεωχθησαν και βιβλιον αλλο ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλιοις κατα τα εργα αυτων 13 και εδωκεν η θαλασσα τους εν αυτη νεκρους και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους εν αυτοις νεκρους και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων (Hadēs g86) 14 και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος εστιν ο δευτερος θανατος (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη παρηλθεν και η θαλασσα ουκ εστιν ετι 2 και εγω ιωαννης ειδον την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην καταβαινουσαν απο του θεου εκ του ουρανου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης 3 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων θεος αυτων 4 και εξαλειψει ο θεος

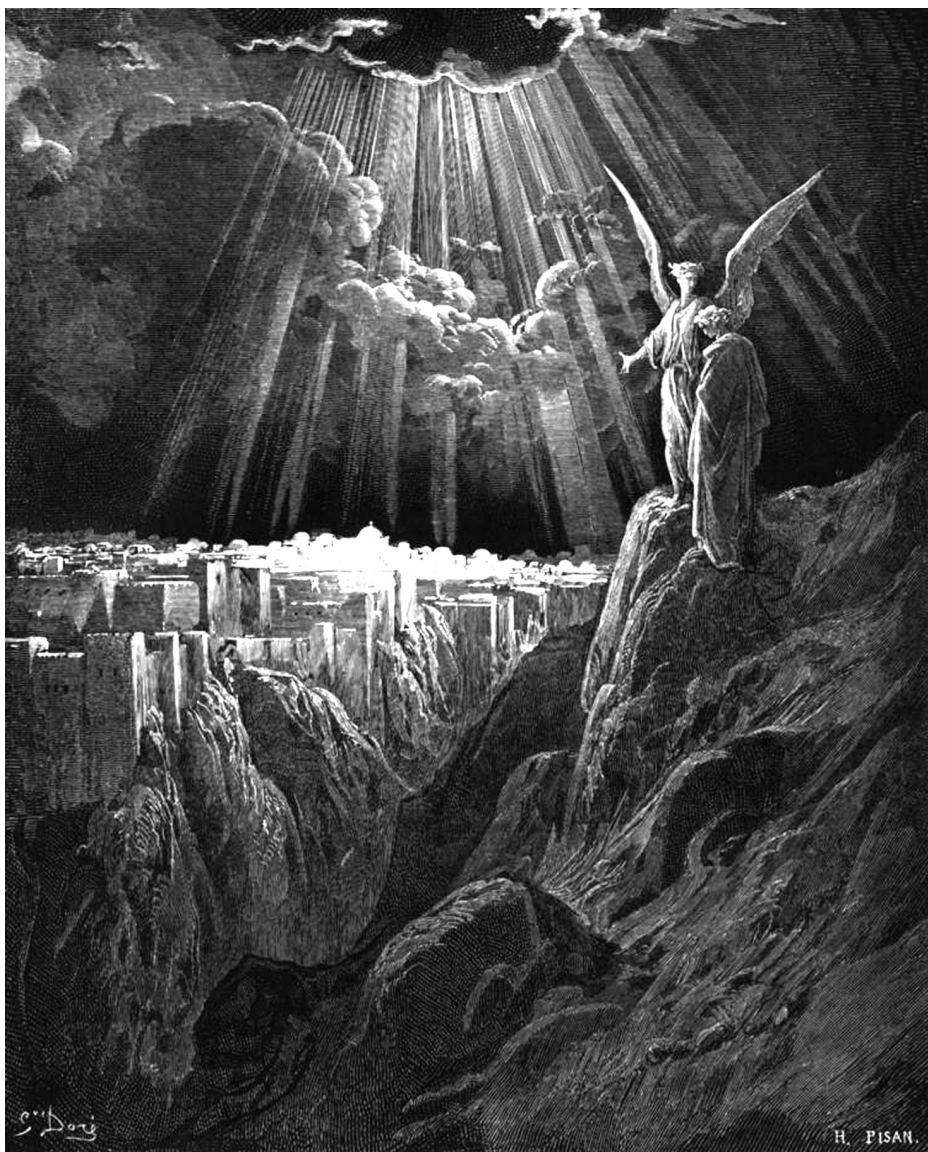
παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα και εν και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος αυτοις ονοματα των δωδεκα αποστολων ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι του αρνιου 15 και ο λαλων μετ εμου τα πρωτα απηλθον 5 και ειπεν ο καθημενος ειχεν καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την επι του θρονου ιδου καινα παντα ποιω πολιν και τους πυλωνας αυτης και το και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι τειχος αυτης 16 και η πολις τετραγωνος αληθινοι και πιστοι εισιν 6 και ειπεν μοι κειται και το μηκος αυτης τοσουτον εστιν γεγονεν εγω ειμι το α και το ω η αρχη και το οσον και το πλατος και εμετρησεν την τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα του υδατος της ζωης δωρεαν 7 ο νικων χιλιαδων το μηκος και το πλατος και το κληρονομησει παντα και εσομαι αυτω υψος αυτης ισα εστιν 17 και εμετρησεν θεος και αυτος εσται μοι ο υιος 8 δειλοις το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα δε και απιστοις και εβδελυγμενοις και τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν φονευσιν και πορνοις και φαρμακευσιν και αγγελου 18 και ην η ενδομησις του τειχους ειδωλοατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρον μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι ομοια υαλω καθαρω 19 και οι θεμελιοι και θειω ο εστιν δευτερος θανατος (Limnē Pyr του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω g3041 g4442) 9 και ηλθεν προς με εις των επτα κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας τας ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων τεταρτος σμαραγδος 20 ο πεμπτος σαρδονυξ και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω ο εκτος σαρδιος ο εβδομος χρυσολιθος σοι την νυμφην του αρνιου την γυναικα ο ογδοος βηρυλλος ο εννατος τοπαζιον 10 και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την υακινθος ο δωδεκατος αμεθυστος 21 και πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος θεου 11 εχουσαν την δοξαν του θεου και ο μαργαριτου και η πλατεια της πολεως φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως χρυσιον καθαρον ως υαλος διαφανης 22 λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι 12 εχουσαν τε και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο τειχος μεγα και υψηλον εχουσαν πυλωνας θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους το αρνιον 23 και η πολις ου χρειαν εχει του δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν εν των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ 13 αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην απ ανατολης πυλωνες τρεις απο βορρα και ο λυχνος αυτης το αρνιον 24 και τα πυλωνες τρεις απο νοτου πυλωνες τρεις και εθνη των σωζομενων εν τω φωτι αυτης απο δυσμων πυλωνες τρεις 14 και το τειχος περιπατησουσιν και οι βασιλεις της γης

φερουσιν την δοξαν και την τιμην αυτων
εις αυτην **25** και οι πυλωνες αυτης ου
μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται
εκει **26** και οισουσιν την δοξαν και την
τιμην των εθνων εις αυτην **27** και ου μη
εισελθη εις αυτην παν κοινουν και ποιουν
βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι
εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22 και εδειξεν μοι καθαρον ποταμον
υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον
εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου
και του αρνιου **2** εν μεσω της πλατειας
αυτης και του ποταμου εντευθεν και
εντευθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους
δωδεκα κατα μηνα ενα εκαστον αποδιδουν
τον καρπον αυτου και τα φυλλα του
ξυλου εις θεραπειαν των εθνων **3** και παν
καταναθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος
του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται
και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω
4 και οψονται το προσωπον αυτου και το
ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων **5** και
νυξ ουκ εσται εκει και χρεϊαν ουκ εχουσιν
λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος
φωτιζει αυτους και βασιλευσουσιν εις τους
αιωνας των αιωνων (**aiōn g165**) **6** και ειπεν
μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι
και κυριος ο θεος των αγιων προφητων
απεστειλεν τον αγγελον αυτου δεϊξαι τοις
δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει
7 ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων
τους λογους της προφητειας του βιβλιου
τουτου **8** και εγω ιωαννης ο βλεπων
ταυτα και ακουων και οτε ηκουσα και
εβλεψα επεσα προσκνησαι εμπροσθεν των
ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι

ταυτα **9** και λεγει μοι ορα μη συνδουλος
σου γαρ ειμι και των αδελφων σου των
προφητων και των τηρουντων τους λογους
του βιβλιου τουτου τω θεω προσκνησον
10 και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους
της προφητειας του βιβλιου τουτου οτι ο
καιρος εγγυς εστιν **11** ο αδικων αδικησατω
ετι και ο ρυπων ρυπωσατω ετι και ο δικαιος
δικαιωθητω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι
12 και ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου
μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον
αυτου εσται **13** εγω ειμι το α και το ω
αρχη και τελος ο πρωτος και ο εσχατος **14**
μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου
ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον
της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν
εις την πολιν **15** εξω δε οι κυνες και οι
φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις
και οι ειδωλολατραι και πας ο φιλων και
ποιων ψευδος **16** εγω ιησους επεμψα τον
αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι
ταις εκκλησιας εγω ειμι η ριζα και το γενος
του δαβιδ ο αστηρ ο λαμπρος και ορθρινος
17 και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ελθε
και ο ακουων ειπατω ελθε και ο διψων
ελθετω και ο θελων λαμβανετω το υδωρ
ζωης δωρεαν **18** συμμαρτυρομαι γαρ παντι
ακουοντι τους λογους της προφητειας του
βιβλιου τουτου εαν τις επιτιθη προς ταυτα
επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας
γεγραμμενας εν βιβλιω τουτω **19** και εαν
τις αφαιρη απο των λογων βιβλου της
προφητειας ταυτης αφαιρησει ο θεος το
μερος αυτου απο βιβλου της ζωης και εκ της
πολεως της αγιας και των γεγραμμενων εν
βιβλιω τουτω **20** λεγει ο μαρτυρων ταυτα

ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε
ιησου 21 η χαρις του κυριου ημων ιησου
χριστου μετα παντων υμων αμην

Και εγω ιωαννης ειδον την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην καταβαινουσαν απο του θεου εκ του ουρανου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων θεος αυτων
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Scrivener/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιπησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἀριθμοί 16:30
Ἀριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α΄ 2:6
Βασιλειῶν Β΄ 22:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

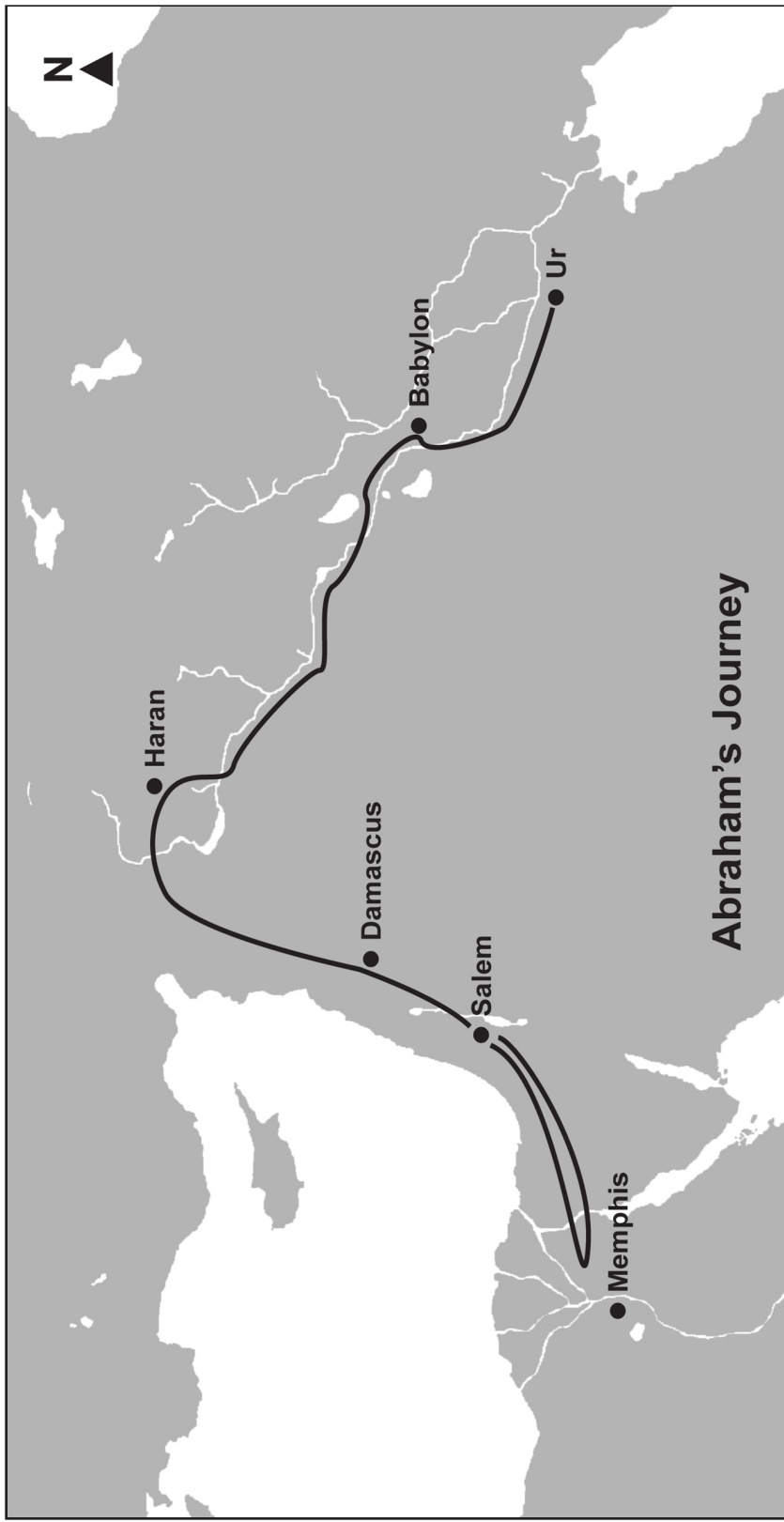
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμία 1:12
Παροιμία 5:5
Παροιμία 7:27
Παροιμία 9:18
Παροιμία 15:11
Παροιμία 15:24
Παροιμία 23:14
Παροιμία 27:20
Παροιμία 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἰσμία Ἀσμάτων 8:6
Ἰσμία 5:14
Ἰσμία 7:11
Ἰσμία 14:9
Ἰσμία 14:11
Ἰσμία 14:15
Ἰσμία 28:15
Ἰσμία 28:18
Ἰσμία 38:10
Ἰσμία 38:18
Ἰσμία 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὁσηέ΄ 13:14
Ἀμώς΄ 9:2
Ἰωνᾶς΄ 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

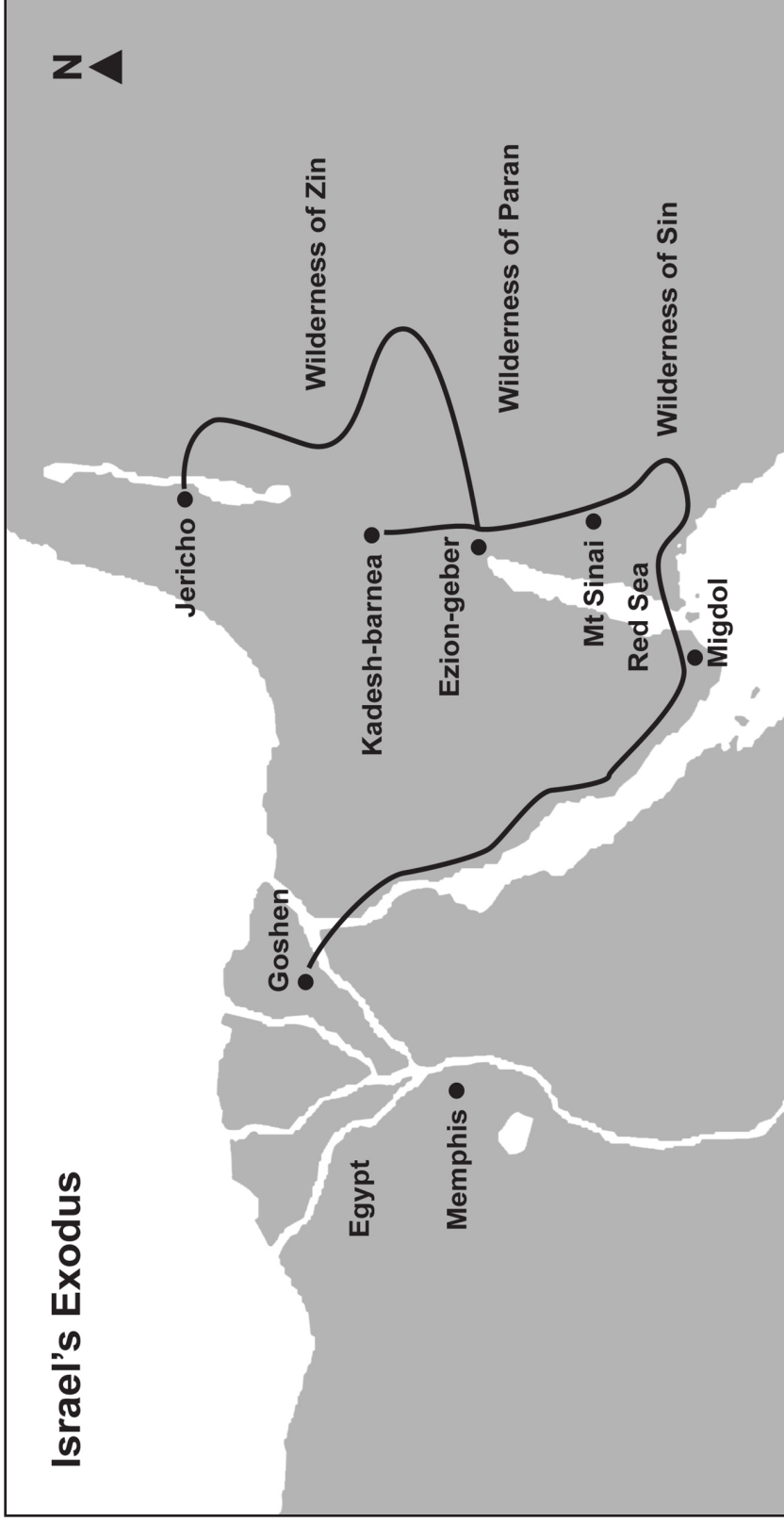
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

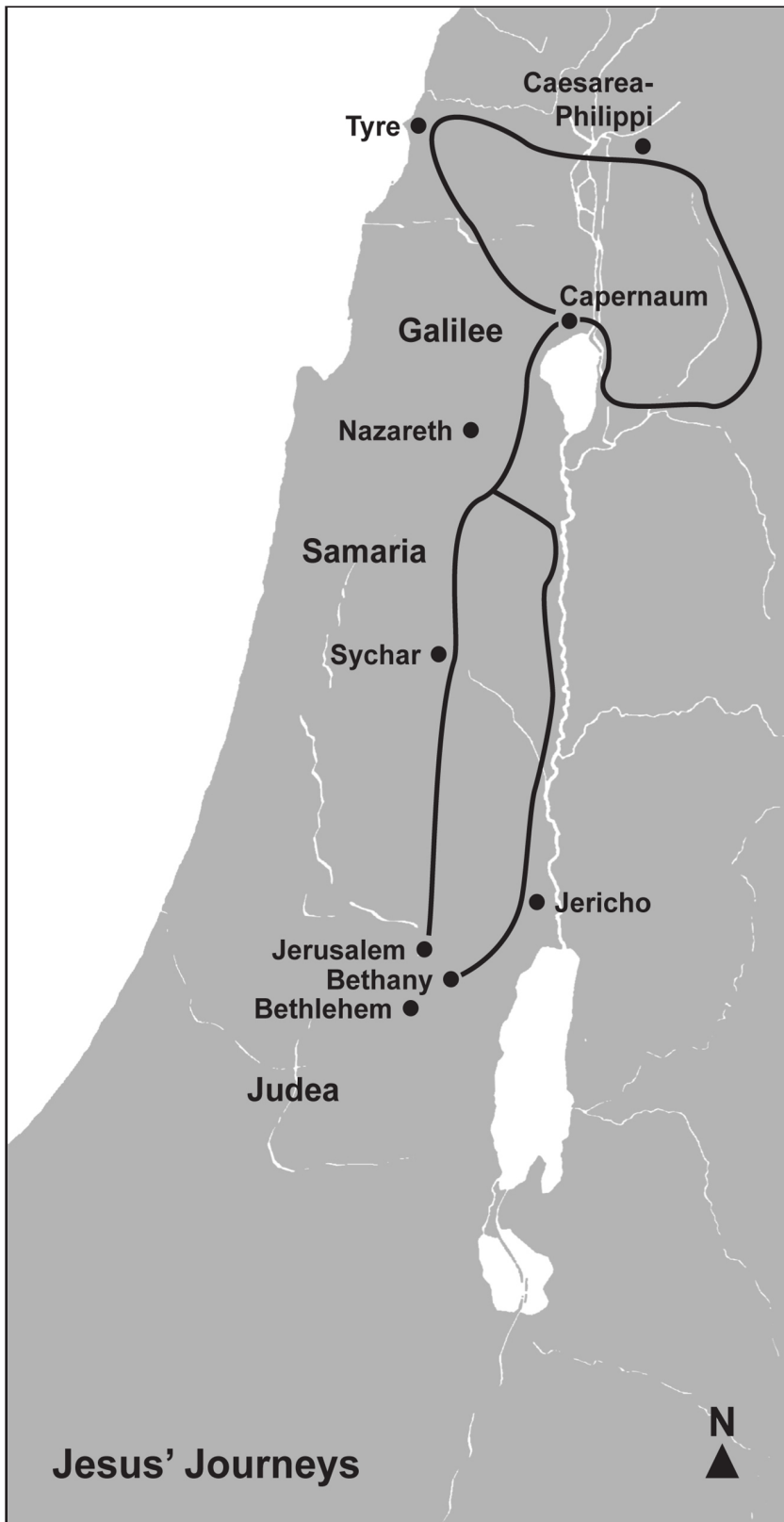
Πετρου Β΄ 2:17

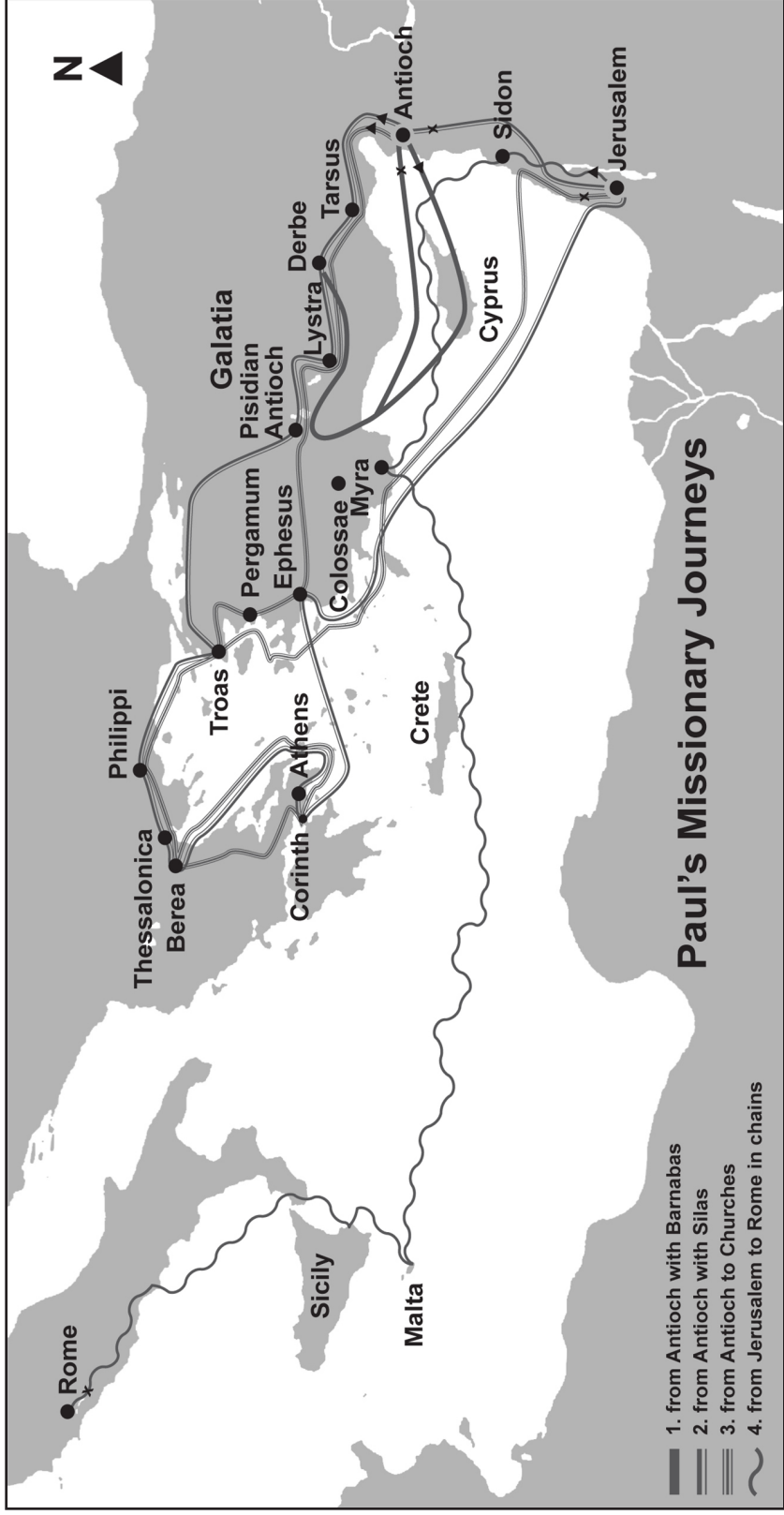
Πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται - Προς Εβραιους 11:8

ως δε εξηκουσεν φαραω τον λαον ουχ ωδηγησεν αυτους ο θεος οδον γης φυλιστιμι οτι εγγυος ην ειπεν γαρ ο θεος μηποτε μεταμεληση τω λαω ιδοντι πολεμον και αποστρεψη εις αιγυπτον - Ήξοδος 13:17

Και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηνα αλλα διακονηθηναι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων - Κατα Μαρκον 10:45

Παυλος δουλός ιησου χριστου κ'λητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιαν θεου - Προς Ρωματαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyr in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyr in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος - Κατα Ματθαιον 28:19

